16 Et scelestis manibus sumens sancta vasa, quæ ab aliis regibus & civitatibus erant posita ad ornatum loci, & gloriam, contrectabat indigne, & contaminabat.

17 Ita alienatus mente Antiochus, non considerabat quod propter peccata habitantium civitatem, modicum Deus fuerat iratus: propter quod & accidit circa locum despectio:

18 Alioquin nisi contigisset eos multis peccatis esse involutos, † sicut Heliodorus, qui missus est Seleuco rege ad expoliandum ærarium, etiam hic statim adveniens flagellatus, & repulsus utique fuisset ab audacia. † 2. Mac. 3. 25. 27.

19 Verum non propter locum, gentem; sed propter gentem, locum Deus elegit.

20 Ideoque & ipse locus particeps factus est populi malorum: postea autem fiet socius bonorum; & qui derelictus in ira Dei omnipotentis est, iterum in magni Domini reconciliatione cum summa gloria exaltabitur.

21 Igitur Antiochus mille & octingentis ablatis de templo talentis, velociter Antiochiam regressus est, existimans se præ superbia terram ad navigandum, pelagus verò ad iter agendum deducturum propter mentis elationem.

22 Reliquit autem & præpositos ad affligendam gentem: Ierosolymis quidem Philippum genere Phrygem, moribus crudeliorem eo ipso, à quo constitutus est:

23 In Garizim autem Andronicum & Menelaum, qui gravius quam cæteri imminebant civibus.

24 Cumque appositus esset contra Iudæos, misit odiosum principem Apollonium cum exercitu viginti, & duobus millibus, præcipiens ei omnes perfectæ ætatis interficere mulieres ac juvenes vendere.

25 Qui cum venisset Ierosolymam, pacem simulans, quievit usque ad diem sanctum sabbati: & tunc feriatis Iudæis, arma capere suis præcepit.

26 Omnesque qui ad spectaculum processerant, trucidavit: & civitatem cum armatis discurrens, ingentem multitudinem peremit.

27 Iudas autem Machabæus, qui decimus fuerat, secesserat in desertum locum ibique inter feras vitam in montibus cum suis agebat: & fœni cibo vescentes, demorabantur, ne participes essent coinquinationis.

CAPUT VI.

Perducem à rege missum Iudæi à lege Dei arcentur: templumque fœdissime profanatur, & Iudæi etiam per varias regiones dispersi ad idolorum coguntur sacrificia: describitur duarum mulierum supplicium eo quod filios suos circumcidissent; sabbatumque celebrantes concremantur: ostenditur tamen hæc afflictio non esse Dei deserentis, sed suos corripientis: egregium Eleazari senis martyrium nolentis porcinis vesci carnibus, nec id simulare.

1 SEd non post multum temporis, misit rex senem quendam Antiochenum, qui compelleret Iudæos, ut se transferrent à patriis & Dei legibus:

2 Contaminare etiam quod in Ierosolymis erat templum, & cognominare Iovis Olympii: & in Garizim, prout erant hi, qui locum inhabitabant, Iovis hospitalis.

3 Pessima autem & universis gravis erat malorum incursio.

4 Nam templum luxuria & comessationibus gentium erat plenum, & scortantium cum meretricibus, sacratisque ædibus mulieres se ultro ingerebant, introferentes ea, quæ non licebat.

5 Altare etiam plenum erat illicitis, quæ legibus prohibebantur.

6 Neque autem sabbata custodiebantur, neque dies solemnes patrii servabantur, nec simpliciter Iudæum se esse quisquam confitebatur.

7 Ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia: & cum Liberi sacra celebrarentur, cogebantur hedera coronati Libero circuire.

8 Decretum autem exiit in proximas gentilium civitates, suggerentibus Ptolemæis, ut pari modo & ipsi adversus Iudæos agerent, ut sacrificarent:

9 Eos autem, qui nollent transire ad instituta gentium, interficerent: erat ergo videre miseriam.

10 Duæ enim mulieres delatæ sunt natos suos circumcidisse: quas infantibus ad ubera suspensis, cum publicè per civitatem circumduxissent, per muros præcipitaverunt.

11 Alij verò, ad proximas coëuntes speluncas, & latenter sabbati diem celebrantes, cum indicati essent Philippo, flammis succensi sunt, eo quod verebantur, propter religionem & observantiam, manu sibimet auxilium ferre.

12 Obsecro autem eos, qui hunc librum lecturi sunt, ne abhorrescant propter adversos casus, sed reputent, ea quæ acciderunt, non ad interitum, sed ad correptionem esse generis nostri.

13 Etenim multo tempore non sinere peccatoribus ex sententia agere, sed statim ultiones adhibere, magni beneficii est indicium.

14 Non enim sicut in aliis nationibus, Dominus patienter expectat, ut eas, cum judicii dies advenerit, in plenitudine peccatorum puniat.

15 Ita & in nobis statuit, ut peccatis nostris in finem devolutis, ita demum in nos vindicet.

16 Propter quod numquam quidem à nobis misericordiam suam amovet: corripiens verò in adversis, populum suum non derelinquit.

17 Sed hæc nobis ad commotionem legentium dicta sint paucis. Iam autem veniendum est ad narrationem.

18 Igitur Eleazarus unus de primoribus scribarum, vir ætate provectus, & vultu decorus, aperto ore hians compellebatur carnem porcinam manducare.

19 At ille gloriosissimam mortem magis quam odibilem vitam complectens, voluntariè præibat ad supplicium

20 Ignuens autem, quemadmodum oporteret accedere, patientes sustinens, destiti navit

navit non admittere illicita propter vitæ amorem.

21 Hi autem qui astabant, iniqua miseratione commoti, propter antiquam viri amicitiam, tollentes eum secreto rogabant afferri carnes, quibus vesci ei licebat, ut simularetur manducasse, sicut rex imperaverat, de sacrificii carnibus:

22 Vt hoc facto à morte liberaretur: & propter veterem viri amicitiam, hanc in eo faciebant humanitatem.

23 At ille cogitare cœpit ætatis ac senectutis suæ eminentiam dignam, & ingenitæ nobilitatis canitiem, atque à puero optimæ conversationis actus: & secundum sanctæ & à Deo conditæ legis constituta, respondit citò; dicens, præmitti se velle in infernum.

24 Non enim ætati nostræ dignum est, inquit, fingere, ut multi adolescentiam arbitrantes Eleazarum nonaginta annorum transisse ad vitam alienigenarum:

25 Et ipsi propter meam simulationem, & propter modicum corruptibilis vitæ tempus decipiantur; & per hoc maculam, atque execrationem meæ senectuti conquiram.

26 Nam, etsi in præsenti tempore suppliciis hominum eripiar, sed manum Omnipotentis nec vivus, nec defectus effugiam:

27 Quamobrem fortiter vita excedendo, senectute quidem dignus apparebo:

28 Adolescentibus autem exemplum forte relinquam, si prompto animo, ac fortiter pro gravissimis ac sanctissimis legibus honesta morte perfungar. His dictis confestim ad supplicium trahebatur.

29 Hi autem, qui eum ducebant, & paulò antè fuerant mitiores, in iram conversi sunt propter sermones ab eo dictos, quos illi per arrogantiam prolatos arbitrabantur.

30 Sed, cum plagis perimeretur, ingemuit, & dixit: Domine, qui habes sanctam scientiam, manifestè tu scis, quia, cum à morte possem liberari, duros corporis sustineo dolores: secundum animam vero propter timorem tuum libenter hæc patior.

31 Et iste quidem hoc modo vita decessit, non solum juvenibus, sed & universæ genti memoriam mortis suæ ad exemplum virtutis & fortitudinis derelinquens,

CAPVT VII.

Septem fratrum matrisque eorum ingentia fortissimeque tolerata supplicia, quod porcinis nollent vesci carnibus: & quam constanter regi ob suam crudelitatem ostenderint paratam esse damnationem, & mater suos filios sit exhortata.

1 COntigit autem & septem fratres una cum matre sua apprehensos, compelli à rege edere contra fas carnes porcinas, flagris & taureis cruciatos.

2 Vnus autem ex illis; qui erat primus, sic ait: Quid quæris, & quid vis discere à nobis? parati sumus mori, magis quam patrias Dei leges prævaricari.

3 Iratus itaque rex jussit sartagines & ollas æneas succendi: quibus statim succensis,

4 Iussit, ei qui prior fuerat locutus, amputari lingam: & cute capitis abstracta, summas quoque manus & pedes ei præscindi, cæteris ejus fratribus & matre inspicientibus.

5 Et, cum jam per omnia inutilis factus esset, jussit ignem admoveri, & adhuc spirantem torreri in sartagine: in qua cum diu cruciaretur, cæteri una cum matre invicem se hortabantur mori fortiter,

6 Dicentes: Dominus Deus aspiciet veritatem, & consolabitur in nobis, † quemadmodum in protestatione cantici declaravit Moyses: Et in servis suis consolabitur. † Deut. 32. 36.

7 Mortuo itaque illo primo, hoc modo, sequentem deducebant ad illudendum: &, cute capitis ejus cum capillis abstracta, interrogabant, si manducaret prius, quam toto corpore per membra singula puniretur.

8 At ille, respondens patria voce, dixit: Non faciam. Propter quod & iste, sequenti loco, primi tormenta suscepit:

9 Et in ultimo spiritu constitutus, sic ait: Tu quidem scelestissime in præsenti vita nos perdis: sed Rex mundi defunctos nos pro suis legibus in æternæ vitæ resurrectione suscitabit.

10 Post hunc tertius illuditur, & linguam postulatus citò protulit, & manus constanter extendit:

11 Et cum fiducia ait: E cælo ista possideo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despicio, quoniam ab ipso me ea recepturum spero:

12 Ita ut rex, & qui cum ipso erant, mirarentur adolescentis animum, quod tanquam nihilum duceret cruciatus.

13 Et hoc ita defuncto: quatuor vexabant similiter torquentes.

14 Et, cum jam esset ad mortem, sic ait: Potius est ab hominibus morti datos spem expectare à Deo, iterum ab ipso resuscitandos: tibi enim resurrectio ad vitam non erit.

15 Et cum admovissent quintum, vexabant eum. At ille respiciens in eum, dixit:

16 Potestatem inter homines habens, cum sis corruptibilis, facis quod vis: noli autem putare genus nostrum à Deo esse derelictum.

17 Tu autem patienter sustine, & videbis magnam potestatem ipsius, qualiter te & semen tuum torquebit.

18 Post hunc ducebant sextum, & is, mori incipiens, sic ait: Noli frustra errare: nos enim propter nosmetipsos hæc patimur, peccantes in Deum nostrum, & digna admiratione facta sunt in nobis:

19 Tu autem ne existimes tibi impune futurum, quod contra Deum pugnare tentaveris.

20 Supra modum autem mater mirabilis, & bonorum memoria digna, quæ pereuntes septem filios sub unius diei tempore conspiciens, bono animo ferebat, propter spem quam in Deum habebat:

21 Singulos illorum hortabatur voce patria fortiter, repleta sapientia: &, femineæ cogitationi masculinum animum inferens,

22 Dixit ad eos: Nescio qualiter in utero meo apparuistis: neque enim ego spiritum & animam donavi vobis & vitam, & singulorum membra non ego ipsa compegi:

23 Sed enim mundi Creator, qui formavit hominis

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

hominis nativitatem, quinque omnium invenit originem, & spiritum vobis iterum cum misericordia reddet & vitam, sicut nunc vosmetipsos despicitis propter leges ejus.

24 Antiochus autem, contemni se arbitratus, simul & exprobrantis voce despecta, cum adhuc adolescentior supereſſet, non solum verbis hortabatur, sed & cum juramento affirmabat, se divitem beatum facturum, & translatum à patriis legibus amicum habiturum, & res necessarias ei præbiturum.

25 Sed ad hæc cum adolescens nequaquam inclinaretur, vocavit rex matrem, & suadebat ei ut adolescenti fieret in salutem.

26 Cum autem multis eam verbis esset hortatus, promisit suasuram se filio suo.

27 Itaque inclinata ad illum, irridens crudelem tyrannum, ait patria voce: Fili mi, miserere mei, quæ te in utero novem mensibus portavi, & lac triennio dedi & alui, & in ætatem istam perduxi.

28 Peto, nate, ut aspicias ad cælum & terram, & ad omnia quæ in eis sunt, & intelligas, quia ex nihilo fecit illa Deus, & hominum genus:

29 Ita fiet, ut non timeas carnificem istum sed dignus fratribus tuis effectus particeps, suscipe mortem, tu in illa miseratione cum fratribus tuis te recipiam.

30 Cum hæc illa adhuc diceret, ait adolescens: Quem sustinetis? non obedio præcepto regis, sed præcepto legis, quæ data est nobis per Moysen.

31 Tu verò, qui inventor omnis malitiæ factus es in Hebræos, non effugies manum Dei.

32 Nos enim pro peccatis nostris hæc patimur.

33 Et si nobis propter increpationem & correptionem Dominus Deus noster modicum iratus est: sed iterum reconciliabitur servis suis.

34 Tu autem, ô sceleste, & omnium hominum flagitiosissime, noli frustra extolli vanis spebus in servos ejus inflammatus.

35 Nondum enim omnipotentis Dei, & omnia inspicientis judicium effugisti.

36 Nam fratres mei, modico nunc dolore sustentato, sub testamento æternæ vitæ effecti sunt: tu vero judicio Dei justas superbiæ tuæ pœnas exsolves.

37 Ego autem, sicut & fratres mei, animam & corpus meum trado pro patriis legibus: invocans Deum maturius genti nostræ propitium fieri, teque cum tormentis & verberibus confiteri quod ipse est Deus solus.

38 In me verò & in fratribus meis desinet omnipotentis ira, quæ super omne genus nostrum justè superducta est.

39 Tunc rex accensus ira, in hunc super omnes crudelius desævit, indigne ferens se derisum.

40 Et hic itaque mundus obiit, per omnia in Domino confidens.

41 Novissime autem post filios & mater consumpta est.

42 Igitur de sacrificiis, & de nimiis crudelitatibus satis dictum.

CAPUT VIII.

Judas Machabæus, invocato Dei auxilio post aliquot victorias, Nicanorem qui certam sibi de Judæis pollicebatur victoriam, suos primum ad constantiam adhortatur, profligavit, interfectis de ejus exercitu una cum Timotheo & Bacchide plusquam 29000. ita ut Nicanor solus effugiens prædicaret Judæos Deum habere protectorem.

1 JUdas verò Machabæus, & qui cum illo erant, introibant latenter in castella: & convocantes cognatos, & amicos, & eos, qui permanserunt in Judaismo, assumentes, eduxerunt ad se sex millia virorum.

2 Et invocabant Dominum, ut respiceret in populum, qui ab omnibus calcabatur: & miseretur templo, quod contaminabatur ab impiis:

3 Miseretur etiam exterminio civitatis, quæ esset illico complananda, & vocem sanguinis ad se clamantis audiret:

4 Memoraretur quoque iniquissimas mortes parvulorum innocentum, & blasphemias nomini suo illatas, & indignaretur super his.

5 At Machabæus, congregata multitudine, intolerabilis gentibus efficiebatur: ira enim Domini in misericordiam conversa est.

6 Et superveniens castellis & civitatibus improvisus, succendebat eas: & opportuna loca occupans, non paucas hostium strages dabat:

7 Maxime autem noctibus ad hujusmodi excursus ferebatur, & fama virtutis ejus ubique diffundebatur.

8 Videns autem Philippus paulatim virum ad profectum venire, ac frequentius res ei cedere prosperè, ad Ptolemæum ducem Cælesyriæ, & Phœnicis scripsit, ut auxilium ferret regis negotiis.

9 At ille velociter misit Nicanorem Patrocli de primoribus amicum, datis ei de permistis gentibus, armatis non minus viginti millibus, ut universum Judæorum genus deleret, adjuncto ei & Gorgia viro militari, & in bellicis rebus experientissimo.

10 Constituit autem Nicanor, ut regi tributum, quod Romanis erat dandum, duo millia talentorum, de captivitate Judæorum suppleret:

11 Statimque ad maritimas civitates misit, convocans ad coëmptionem Judaïcorum mancipiorum, promittens se nonaginta mancipia talento distracturum, non respiciens ad vindictam, quæ eum ab Omnipotente esset consecutura.

12 Judas autem ubi comperit, indicavit his qui secum erant Judæis, Nicanoris adventum.

13 Ex quibus quidam formidantes, & non credentes Dei justitiæ, in fugam vertebantur:

14 Alii verò si quid ei supererat vendebant simulque Dominum deprecabantur, ut eriperet eos ab impio Nicanore, qui eos, priusquam cominus veniret, vendiderat;

15 Et si non propter eos, propter testamentum tamen quod erat ad patres eorum, & propter invocationem sancti & magnificæ nominis ejus super ipsos.

16 Convocatis autem Machabæus septem millibus, qui cum ipso erant, rogabat ne hostibus reconciliarentur, neque metuerent inimi-

que

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

qui venientium adversum se hostium multitudinem, sed fortiter contenderent;

17 Ante oculos habentes contumeliam, quæ loco sancto ab his injuste esset illata, itemque & ludibrio habitæ civitatis injuriam, adhuc etiam veterum instituta convulsa.

18 Nam illi quidem armis confidunt, ait, simul & audacia: nos autem in omnipotente Domino, qui potest & venientes adversum nos, & universum mundum uno nutu delere, confidimus.

19 Admonuit autem eos, & de auxiliis Dei, quæ facta sunt erga parentes:† & quod sub Sennacherib centum octogintaquinque millia perierunt:

† 4. Regum 19 35. Tob. 1. 21. Eccli. 48. 24. 1 Mac. 7. 41. Inf. 37. 36.

20 Et de prælio, quod eis adversus Galatas fuit in Babylonia, ut omnes, ubi ad rem ventum est, Macedonibus sociis hæsitantibus, ipsi sex millia soli peremerunt centum viginti millia, propter auxilium illis datum de cælo, & beneficia pro his plurima consecuti sunt.

21 His verbis constantes effecti sunt, & pro legibus & patria mori parati.

22 Constituit itaque fratres suos duces utrique ordini Simonem, & Iosephum, & Jonathan, subjectis unicuique millenis & quingentenis.

23 Ad hoc etiam ab Esdra lecto illis sancto libro, & dato signo adjutorii Dei, in prima ac ipse dux commissit cum Nicanore.

24 Et facto sibi adjutore Omnipotente, interfecerunt super novem millia hominum: majorem autem partem exercitus Nicanoris vulneribus debilem factam fugere compulerunt.

25 Pecuniis vero eorum, qui ad emptionem ipsorum venerant, sublatis, ipsos usque quaque persecuti sunt,

26 Sed reversi sunt hora concluſi: nam erat ante sabbatum: quam ob causam non perseveraverunt insequentes.

27 Arma autem ipsorum & spolia congreganies, sabbatum agebant: benedicentes Dominum, qui liberavit eos in isto die, misericordiæ initium stillans in eos.

28 Post sabbatum vero, debilibus, & orphanis, & viduis diviserunt spolia: & residua ipsi cum suis habuere.

29 His itaque gestis, & communiter ab omnibus facta obsecratione, misericordem Dominum postulabant, ut in finem servis suis reconciliaretur.

30 Et ex his, qui cum Timotheo & Bacchide erant: contra se contendentes, super viginti millia interfecerunt, & munitiones excelsas obtinuerunt: & plures prædas diviserunt, æquam portionem debilibus, pupillis & viduis, sed & senioribus facientes.

31 Et cum arma eorum diligenter collegissent, omnia composuerunt in locis opportunis, residua vero spolia Ierosolymam deferebant:

32 Et Philarchen, qui cum Timotheo erat, interfecerunt, virum scelestum, qui in multis Iudæos afflixerat.

33 Et cum epinicia agerent Ierosolymis, eum, qui sacras januas incenderat, id est, Callistheneis, cum in quoddam domicilium refugisset, incenderunt, digna ei mercede pro impietatibus suis reddita.

34 Facinorosissimus autem Nicanor, qui mille negotiantes ad Iudæorum venditionem adduxerat,

35 Humiliatus auxilio Domini, ab his quos nullos existimaverat, depositis veste gloriæ, per mediterranea fugiens, solus venit Antiochiam, summam infelicitatem de interitu sui exercitus consecutus.

36 Et qui promiserat Romanis se tributum restituere de captivitate Ierosolymorum, prædicabat nunc protectorem Deum habere Iudæos, & ob ipsum invulnerabiles esse; eo quod sequerentur leges ab ipso constitutas.

CAPVT IX.

Antiochus à Persepoli fugatus, dum Iudæos ad internecionem perdere meditaretur, maximis viscerum doloribus à Deo percussus, cum fœtore intolerabili scaturientibus è corpore vermibus, post suorum criminum agnitionem, & sero promissam emendationem, merita morte occubuit, scriptis ad Iudæos litteris ut filio suo subditi persisterent.

1 EOdem tempore Antiochus inhoneste revertebatur de Perside.

2 Intraverat enim in eam, quæ dicitur Persepolis, & tentavit expoliare templum, & civitatem opprimere: sed multitudine ad arma concurrente, in fugam versi sunt: & ita contigit ut Antiochus post fugam turpiter rediret.

3 Et cum venisset circa Ecbatanam, recognovit quæ erga Nicanorem & Timotheum gesta sunt.

4 Elatus autem in ira, arbitrabatur, se injuriam illorum qui se fugaverant, posse in Iudæos retorquere: ideoque jussit agitari currum suum, sine intermissione agens iter, cælesti cum judicio perurgente, eo quod ita superbè locutus est se venturum Ierosolymam, & congeriem sepulchri Iudæorum eam facturum.

5 † Sed qui universa conspicit Dñs Deus Israel percussit eum insanabili & invisibili plaga. Ut enim finivit hunc ipsum sermonem, apprehendit eum dolor dirus viscerum, & amara internorum tormenta:

† 4. Reg. 16. 2.

6 Et quidem satis juste, quippe qui multis & novis cruciatibus aliorum torserat viscera, licet ille nullo modo à sua malitia cessaret.

7 Super hoc autem superbia repletus, ignem spirans animo in Iudæos, & præcipiens acceleratri negotium, contigit illum impetu euntem de curru cadere, & gravi corporis collisione membra vexari.

8 Isque qui sibi videbatur etiam fluctibus maris imperare, supra humanum modum superbia repletus, & montium altitudines in statera appendere, nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabatur, manifestam Dei virtutem in semetipso contestans:

9 Ita ut de corpore impii vermes scaturirent, ac viventis in doloribus carnes ejus effluerent, odore etiam illius & fœtore exercitus gravarentur.

10 Et qui paulo ante sidera cæli contingere se arbitrabatur, eam nemo portare propter intolerantiam fœtoris poterat.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

11 Hinc igitur cœpit ex gravi ſuperbia deductus ad agnitionem ſui venire, divina admonitus plaga, per momenta ſingula doloribus ſuis augmenta capientibus:

12 Et cum nec ipſe jam fœtorem ſuum ferre poſſet, ita ait: Iuſtum eſt ſubditum eſſe Deo, & mortalem non paria Deo ſentire.

13 Orabat autem hic ſceleſtus Dominum, à quo non eſſet miſericordiam conſecuturus.

14 Et civitatem, ad quam feſtinans veniebat ut eam ad ſolum deduceret, ac ſepulchrum congeſtorum faceret, nunc optat liberam reddere:

15 Et Iudæos, quos nec ſepultura quidem ſe dignos habiturum, ſed avibus ac feris diripiendos traditurum, & cum parvulis exterminaturum dixerat, æquales nunc Athenienſibus facturum pollicetur:

16 Templum etiam ſanctum, quod prius expoliaverat, optimis donis ornaturum, & ſancta vaſa multiplicaturum, & pertinentes ad ſacrificia ſumptus de redditibus ſuis præſtaturum:

17 Super hæc, & Iudæum ſe futurum, & omnem locum terræ perambulaturum, & prædicaturum Dei poteſtatem.

18 Sed non ceſſantibus doloribus, ſupervenerat enim in eum juſtum Dei judicium) deſperans ſcripſit ad Iudæos in modum deprecationis epiſtolam hæc continentem:

19 OPTIMIS civibus Iudæis plurimam ſalutem, & benevalere, & eſſe felices, rex & princeps Antiochus.

20 Si bene valeris, & filii veſtri, & ex ſententia vobis cuncta ſunt, maximas agimus gratias.

21 Et ego in infirmitate conſtitutus, veſtri autem memor benigne, reverſus de Perſidis locis, & infirmitate gravi apprehenſus, neceſſarium duxi pro communi utilitate curam habere:

22 Non deſperans memetipſum, ſed ſpem multam habens effugiendi infirmitatem.

23 Reſpiciens autem quod & pater meus, quibus temporibus in locis ſuperioribus ducebat exercitum, oſtendit qui poſt ſe ſuſciperet principatum:

24 Vt ſi quid contrarium accideret, aut difficile nuntiaretur, ſcientes hi qui in regionibus erant, cui eſſet rerum ſumma derelicta, non turbarentur.

25 Ad hæc conſiderans de proximo potentes quoſque & vicinos temporibus inſidiantes, & eventum expectantes, deſignavi filium meum Antiochum regem, quem ſæpe recurrens in ſuperiora regna multis veſtrum commendabam: & ſcripſi ad eum quæ ſubjecta ſunt.

26 Oro itaque vos & peto: memores beneficiorum publice & privatim, ut unuſquiſque conſervet fidem & ad me & ad filium meum.

27 Confido enim: eum modeſte, & humane acturum, & ſequentem propoſitum meum, & communem vobis fore.

28 Igitur homicida & blaſphemus peſſime percuſſus, & ut ipſe alios tractaverat, peregre in montibus miſerabili obitu vita functus eſt.

29 Transferebat autem corpus Philippus collactaneus ejus, qui metuens filium Antiochi, ad Ptolemæum Philometorem in Ægyptum abiit.

CAPVT X.

Iudas Machabæus, purgatis templo ac civitate, octo diebus ſolemnitatem celebrat, & quotannis celebrandam ordinat; Eupator Antiocho patri in regno ſuccedens, Ptolemæo veneno extincto, Georgiam ducem locorum conſtituit, Iudæos ſæpius pugna moleſtantem: Iudæi & hunc & Timotheum variaſque hoſtium munitiones devincunt, occiſis plurimis millibus, quinque etiam equitibus de cælo apparentibus, qui Iudæis in auxilium venerant.

1 MAchabæus autem, & qui cum eo erant, Domino ſe protegente, templum quidem, & civitatem recepit:

2 Aras autem, quas alienigenæ per plateas extruxerant, itemque delubra demolitus eſt.

3 Et purgato templo, aliud altare fecerunt: & de ignitis lapidibus igne concepto ſacrificia obtulerunt poſt biennium, & incenſum, & lucernas, & panes propoſitionis poſuerunt.

4 Quibus geſtis, rogabant Dominum proſtrati in terram, ne amplius talibus malis inciderent: ſed & ſi quando peccaſſent, ut ab ipſo mitius corriperentur, & non barbaris ac blaſphemis hominibus traderentur.

5 Qua die autem templum ab alienigenis pollutum fuerat, contigit eadem die purificationem fieri, vigeſima quinta menſis, qui fuit Caſleu.

6 Et cum lætitia diebus octo egerunt in modum tabernaculorum, recordantes quod ante modicum temporis, diem ſolemnem tabernaculorum in montibus & in ſpeluncis more beſtiarum egerant.

7 Propter quod thyrſos, & ramos viridis, & palmas præferebant ei, qui proſperavit mundari locum ſuum.

8 Et decreverunt communi præcepto, & decreto, univerſæ genti Iudæorum, omnibus annis agere dies iſtos.

9 Et Antiochi quidem, qui appellatus eſt Nobilis, vitæ exceſſus ita ſe habuit.

10 Nunc autem de Eupatore Antiochi impii filio, quæ geſta ſunt narrabimus, breviantes mala, quæ in bellis geſta ſunt.

11 Hic enim ſuſcepto regno, conſtituit ſuper negotia regni Lyſiam quendam, Phœnicis & Syriæ militiæ principem.

12 Nam Ptolemæus, qui dicebatur Macer, juſti tenax erga Iudæos eſſe conſtituit, & præcipue propter iniquitatem quæ facta erat in eos, & pacifice agere cum eis.

13 Sed ob hoc accuſatus ab amicis apud Eupatorem, cum frequenter proditor audiret: eo quod Cyprum creditam ſibi à Philometore deſeruiſſet, & ad Antiochum Nobilem tranſlatus etiam ab eo receſſiſſet, veneno vitam finivit.

14 Georgias autem, cum eſſet dux locorum, aſſumptis advenis frequenter Iudæos debellabat.

15 Iudæi vero, qui tenebant opportunas munitiones, fugatos ab Ieroſolymis ſuſcipiebant, & bellare tentabant.

16 Hi vero qui erant cum Machabæo, per orationes Dominum rogantes ut eſſet ſibi adjutor,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

adjutor, impetum fecerunt in munitiones Idumæorum.

17 Multaque vi insistentes, loca obtinuerant, occurrentes interemerunt, & omnes simul non minus viginti millibus trucidaverunt.

18 Quidam autem, cum confugissent in duas turres valde munitas, omnem apparatum ad repugnandum habentes,

19 Machabæus ad eorum expugnationem, relicto Simone, & Iosepho, itemque Zachæo, eisque qui cum ipsis erant satis multis, ipse ad eas, quæ amplius perurgebant, pugnas conversus est.

20 Hi vero qui cum Simone erant, cupiditate ducti, à quibusdam qui in turribus erant, suasi sunt pecunia: & septuaginta millibus didrachmis acceptis, dimiserunt quosdam effugere.

21 Cum autem Machabæo nuntiatum esset quod factum est, principibus populi congregatis, accusavit, quod pecunia fratres vendidissent, adversariis eorum dimissis.

22 Hos igitur proditores factos interfecit, & confestim duas turres occupavit.

23 Armis autem ac manibus omnia prospere agendo, in duabus munitionibus plus quam viginti millia peremit.

24 At Timotheus, qui prius à Iudæis fuerat superatus, convocato exercitu peregrinæ multitudinis: & congregato equitatu Asiano, advenit quasi armis Iudæam capturus.

25 Machabæus autem, & qui cum ipso erant appropinquante illo, deprecabantur Dominum, caput terra aspergentes, lumboque ciliciis præcincti,

26 Ad altaris crepidinem provoluti, ut sibi propitius, inimicis autem eorum esset inimicus, & adversarius adversaretur, sicut lex dicit,

27 Et ita post orationem, sumptis armis, longius de civitate procedentes, & proximi hostibus effecti, resederunt.

28 Primo autem solis ortu utrique commiserunt: isti quidem victoriæ & prosperitatis sponsorem cum virtute Dominum habentes: illi autem ducem belli animum habebant.

29 Sed, cum vehemens pugna esset, apparuerunt adversariis de cælo viri quinque in equis, frænis aureis decori, ducatum Iudæis præstantes:

30 Ex quibus duo Machabæum medium habentes, armis suis circumseptum incolumen conservabant: in adversarios autem tela & fulmina jaciebant, ex quo & cæcitate confusis, & repleti perturbatione cadebant.

31 Interfecti sunt autem viginti millia quingenti, & equites sexcenti.

32 Timotheus vero confugit in Gazaram præsidium munitum, cui præerat Chæreas.

33 Machabæus autem, & qui cum eo erant, lætantes obsederunt præsidium diebus quatuor,

34 At hi qui intus erant, loci firmitate confisi, supra modum maledicebant, & sermones nefandos jactabant.

35 Sed cum dies quinta illuxisset, viginti juvenes ex his qui cum Machabæo erant, accensi animis propter blasphemiam, viriliter accesserunt ad murum, & feroci animo incendentes ascendebant:

36 Sed & alii similiter ascendentes, turres portasque succendere aggressi sunt, atque ipsos maledicos viros concremare.

37 Per continuum autem biduum præsidio vastato, Timotheum occultantem se, in quodam repertum loco peremerunt: & fratrem illius Chæream & Apollophanem occiderunt.

38 Quibus gestis, in hymnis & confessionibus benedicebant Dominum, qui magna fecit in Israel, & victoriam dedit illis.

CAPVT XI.

Iudas Machabæus ferocis Lysiæ maximum præstravit exercitum, frebus auxilio missi calibus equitis: quod animadvertens Lysias pacem inter Iudæos & regem componit: referuntur epistolæ Lysiæ, Antiochi, ac Romanorum ad Iudæos, & Antiochi ad Lysiam pro Iudæis.

1 SEd parvo post tempore, Lysias procurator regis, & propinquus, ac negotiorum præpositus, graviter ferens de his quæ acciderant,

2 Congregatis octoginta millibus, & equitatu universo, veniebat adversus Iudæos existimans se civitatem quidem captam gentibus habitaculum facturum,

3 Templum vero in pecuniæ quæstum, sicut cætera delubra gentium, habiturum, & per singulos annos vænale sacerdotium:

4 Nusquam recogitans Dei potestatem, sed mente effrenatus, in multitudine peditum, & in millibus equitum, & in octoginta elephantis confidebat.

5 Ingressus autem Iudæam, & appropians Bethsuræ, quæ erant in angusto loco, ab Ierosolyma intervallo quinque stadiorum, illud præsidium expugnabat.

6 Vt autem Machabæus, & qui cum eo erant, cognoverunt expugnari præsidia, cum fletu & lacrymis rogabant Dominum, & omnis turba simul, ut bonum angelum mitteret ad salutem Israel.

7 Et ipse primus Machabæus, sumptis armis cæteros adhortatus est simul secum periculum subire, & ferre auxilium fratribus suis.

8 Cumque pariter prompto animo procederent Ierosolymis, apparuit præcedens eos eques in veste candida, armis aureis hastam vibrans.

9 Tunc omnes simul benedixerunt misericordem Dominum, & convaluerunt animis: non solum homines, sed & bestias ferocissimas, & muros ferreos parati penetrare.

10 Ibant igitur prompti, de cælo habentes adjutorem, & miserantem super eos Dominum.

11 Leonum autem more impetu irruentes in hostes, prostraverunt ex eis undecim millia peditum: & equitum mille sexcentos:

12 Vniversos autem in fugam verterunt, plures autem ex eis vulnerati nudi evaserunt. Sed & ipse Lysias turpiter fugiens evasit.

13 Et quia non insensatus erat, secum ipse reputans, factam erga se diminutio-

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

nem, & intelligens invictos esse Hebræos, omnipotentis Dei auxilio innitentes, misit ad eos:

14 Promisitque se consensurum omnibus quæ justa sunt, & regem compulsurum amicum fieri.

15 Annuit autem Machabæus precibus Lysiæ, in omnibus utilitati consulens: & quæcumque Machabæus scripsit Lysiæ de Iudæis, ea rex concessit.

16 Nam erant scriptæ Iudæis epistolæ à Lysia quidem hunc modum continentes: Lysias populo Iudæorum salutem.

17 Ioannes & Abesalom, qui missi fuerant à vobis tradentes scripta, postulabant ut ea, quæ per illos significabantur implerem.

18 Quæcumque igitur regi potuerunt perferri exposui: & quæ res permittebat, concessit.

19 Si igitur in negotiis fidem conservaveritis, & deinceps bonorum vobis causa esse tentabo.

20 De cæteris autem per singula vetbo mandavi, & istis, & his qui à me missi sunt, colloqui vobiscum.

21 Bene valete. Anno centesimo quadragesimo octavo, mensis Dioscori die vigesima & quarta.

22 Regis autem epistola ista continebat: REX Antiochus Lysiæ fratri salutem.

23 Patre nostro inter deos translato, nos volentes eos, qui sunt in regno nostro, sine tumultu agere, & rebus suis adhibere diligentiam.

24 Audivimus Iudæos non consensisse patri meo ut transferrentur ad ritum Græcorum, sed tenere velle suum institutum, ac propterea postulare à nobis concedi sibi legitima sua.

25 Volentes igitur hanc quoque gentem quietam esse, statuentes judicavimus, templum restitui illis, ut agerent secundum suorum majorum consuetudinem.

26 Bene igitur feceris, si miseris ad eos: & dexteram dederis: ut cognita nostra voluntate, bono animo sint, & utilitatibus propriis deserviant.

27 Ad Iudæos vero regis epistola talis erat: Rex Antiochus senatui Iudæorum, & cæteris Iudæis salutem.

28 Si valetis, sic estis ut volumus: sed & ipsi bene valemus.

29 Adiit nos Menelaus, dicens velle vos descendere ad vestros, qui sunt apud nos.

30 His igitur, qui commeant usque ad diem trigesimum mensis Xanthici, damus dextras securitatis.

31 Ut Iudæi utantur cibis & legibus suis, sicut & prius: & nemo eorum ullo modo molestiam patiatur de his quæ per ignorantiam gesta sunt.

32 Misimus autem & Menelaum, qui vos alloquatur.

33 Valete. Anno centesimo quadragesimo octavo, Xanthici mensis quintadecima die.

34 Miserunt autem etiam Romani epistolam, ita se habentem: Quintus Memmius & Titus Manilius, legati Romanorum, populo Iudæorum salutem.

35 De his, quæ Lysias cognatus regis concessit vobis, & nos concessimus.

36 De quibus autem ad regem judicavit referendum, confestim aliquem mittite, diligentius inter vos conferentes, ut decernamus, sicut congruit vobis: nos enim Antiochiam accedimus.

37 Ideoque festinate rescribere, ut nos quoque sciamus cujus estis voluntatis.

38 Bene valete. Anno centesimo quadragesimo octavo, quintadecima die mensis Xanthici.

CAPUT XII.

Iudas ac duces ipsius divino freti auxilio pugnam feliciter adversus Ioppitas, Iamnitas Arabes, Cisphin & Ephron civitates, item adversus Timotheum habentem ingentem exercitum, adversus praesidium Carnion, & Gorgiam: occisis autem quibusdam Iudæis, qui de donariis idolorum sustulerant, Iudas curat pro ipsorum peccatis offerre sacrificium.

1 His factis pactionibus, Lysias pergebat ad regem, Iudæi autem agriculturæ operam dabant.

2 Sed hi qui resederant, Timotheus, & Appollonius Gennæi filius, sed & Hieronymus, & Demophon super hos, & Nicanor Cypriarches non sinebant eos in silentio agere, & quiete.

3 Ioppitæ vero tale quoddam flagitium perpetrarunt: rogaverunt Iudæos, cum quibus habitabant, ascendere scaphas, quas paraverant, cum uxoribus & filiis, quasi nullis inimicitiis inter eos subjacentibus.

4 Secundum commune itaque decretum civitatis, & ipsis acquiescentibus, pacisque causa nihil suspectum habentibus: cum in altum processissent, submerserunt non minus ducentos.

5 Quam crudelitatem Iudas in suæ gentis homines factam ut cognovit, præcepit viris, qui erant cum ipso: & invocato justo judice Deo,

6 Venit adversus interfectores fratrum, & portum quidem noctu succendit, scaphas exussit, eos autem qui ab igne refugerant, gladio peremit.

7 Et cum hæc ita egisset, discessit quasi iterum reversurus, & universos Ioppitas eradicaturus:

8 Sed cum cognovisset & eos, qui erant Iamniæ, velle pari modo facere habitantibus secum Iudæis,

9 Iamnitis quoque nocte supervenit, & portum cum navibus succendit: ita ut lumen ignis appareret Ierosolymis à stadiis ducentis quadraginta.

10 Inde cum jam abiissent novem stadiis, & iter facerent ad Timotheum, commiserunt cum eo Arabes, quinque millia viri, & equites quingenti.

11 Cumque pugna valida fieret, & auxilio Dei prospere cessisset, residui Arabes victi petebant à Iuda dexteram sibi dari, promittentes se pascua daturos, & in cæteris profuturos.

12 Iudas autem arbitratus vere in multis eos utiles, promisit pacem: dextrisque acceptis, discessere ad tabernacula sua.

13 Aggressus est autem & civitatem quandam firmam, pontibus murisque circumseptam, & quæ à turbis habitabatur Gentium

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

tium promiscuarum, cui nomen Casphin.

14 Hi vero qui intus erant, confidentes in stabilitate murorum, & apparatu alimoniarum, remissius agebant, maledictis lacessentes Iudam, & blasphemantes, ac loquentes quæ fas non est.

15 Machabæus autem, invocato magno mundi Principe, qui sine arietibus & machinis † temporibus Iesu præcipitavit Iericho, irruit ferociter muris.

† Ios. 6.20.

16 Et capta civitate per Domini voluntatem, innumerabiles cædes fecit, ita ut adjacēs stagnum stadiorum duorum latitudinis, sanguine interfectorum fluere videretur.

17 Inde discesserunt stadia septingenta quinquaginta, & venerunt in Characa ad eos, qui dicuntur Tubianæi, Iudæos:

18 Et Timotheum quidem in illis locis non comprehenderunt, nulloque negotio perfecto regressus est, relicto in quodam loco firmissimo præsidio.

19 Dositheus autem & Sosipater, qui erant duces cum Machabæo, peremerunt à Timotheo relictos in præsidio, decē millia viros.

20 At Machabæus, ordinatis circum se sex millibus, & constitutis per cohortes, adversus Timotheum processit, habentem secum centum viginti millia peditum, equitumque duo millia quingentos.

21 Cognito autem Iudæ adventu, Timotheus præmisit mulieres, & filios, & reliquum apparatum, in præsidium, quod Carnion dicitur: erat enim inexpugnabile, & accessu difficile propter locorum angustias.

22 Cumque cohors Iudæ prima apparuisset, timor hostibus incussus est, ex præsentia Dei, qui universa conspicit, & in fugam versi sunt alius ab alio, ita ut magis à suis dejicerentur, & gladiorum suorum ictibus debilitarentur.

23 Iudas autem vehementer instabat puniens profanos, prostravit ex eis triginta millia virorum.

24 Ipse vero Timotheus incidit in partes Dosithei & Sosipatris: & multis præ ibus postulabat ut vivus dimitteretur, eo quod multorum ex Iudæis parentes haberet, ac fratres, quos morte ejus decipi eveniret.

25 Et cum fidem dedisset restituturum se eos secundum constitutum, illæsum eum dimiserunt propter fratrum salutem.

26 Iudas autem egressus est ad Carnion, interfectis viginti quinque millibus.

27 Post horum fugam, & necem, movit exercitum ad Ephron civitatem munitam, in qua multitudo diversarum gentium habitabat: & robusti juvenes pro muris consistentes fortiter repugnabant: in hac autem machinæ multæ, & telorum erat apparatus.

28 Sed cum omnipotentem invocassent, qui potestate sua vires hostium confringit, ceperunt civitatem: & ex eis qui intus erant, viginti quinque millia prostraverunt,

29 Inde ad civitatem Scytharum abierunt, quæ ab Ierosolymis sexcentis stadiis aberat.

30 Contestantibus autem his, qui apud Scythopolitas erant, Iudæis, quod benigne, ab eis haberentur, etiam temporibus infelicitatis quod modeste secum egerint:

31 Gratias agentes eis, & exhortati etiam de cætero erga genus suum benignos esse, venerunt Ierosolimam die solemni septimanarum instante.

32 Et post Pentecosten abierunt contra Gorgiam præpositum Idumææ.

33 Exivit autem cum peditibus tribus millibus, & equitibus quadringentis,

34 Quibus congressis, contigit paucos ruere Iudæorum.

35 Dositheus vero quidam de Baceno-ris eques, vir fortis Gorgiam tenebat: & cum vellet illum capere vivum, eques quidam de Thracibus irruit in eum, humerumque ejus amputavit: atque ita Gorgias effugit in Maresa.

36 At illis, qui cum Esdrin erant, diutius pugnantibus & fatigatis, invocavit Iudas Dominum adjutorem & ducem belli fieri:

37 Incipiens voce patria, & cum hymnis clamorem extollens, fugam Gorgiæ militibus incussit.

38 Iudas autem collecto exercitu venit in civitatem Odollam: &, cum septima dies superveniret, secundum consuetudinem purificati, in eodem loco sabbatum egerunt.

39 Et sequenti die venit cum suis Iudas, ut corpora prostratorum tolleret, & cum parentibus poneret in sepulchris paternis.

40 Invenerunt autem sub tunicis interfectorum de donariis idolorum, quæ apud Iamniam fuerunt, † à quibus lex prohibet Iudæos: omnibus ergo manifestum factum est, ob hanc causam eos corruisse.

† Deut. 7.25.

41 Omnes itaque benedixerunt justum judicium Domini qui occulta fecerat manifesta.

42 Atque ita ad preces conversi, rogaverunt, ut id quod factum erat delictum oblivioni traderetur. At vero fortissimus Iudas hortabatur populum conservare se sine peccato, sub oculis videntes quæ facta sunt pro peccatis eorum qui prostrati sunt.

43 Et facta collatione, duodecim millia drachmas argenti misit Ierosolymam offerri pro peccatis mortuorum sacrificium, bene & religiose de resurrectione cogitans.

44 (Nisi enim eos, qui ceciderant resurrecturos speraret: superfluum videretur & vanum orare pro mortuis.)

45 Et quia considerabat quod hi, qui cum pietate dormitionem acceperant, optimam haberent repositam gratiam.

46 Sancta ergo & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut à peccatis solvantur.

CAPVT XIII.

Menelaus Iudæus transfuga jussu Antiochi extremo afficitur supplicio: Antiochus vero maximum ducens in Iudæos exercitum semel ac iterum victus & repulsus, multisque millibus ex suis occisis, & Philippo rebellante, supplex pacem cum Iudæis firmat juramento, oblato in templo sacrificio, Iudaque in principem Ptolemaidis constituto.

1 ANno centesimo quadragesimo nono, cognovit Iudas Antiochum Eupatorem venire cum multitudine adversus Iudæam.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

2 Et cum eo Lysiam procuratorem & præpositum negotiorum, secum habentem peditum centum decem millia, & equitum quinque millia, & elephantos viginti duos, currus cum falcibus trecentos.

3 Commiscuit autem se illis, & Menelaus: & cum multa fallacia deprecabatur Antiochum, non pro patriæ salute, sed sperans se constitui in principatum.

4 Sed Rex regum suscitavit animos Antiochi in peccatorem: & suggerente Lysia hunc esse causam omnium malorum, jussit (ut eis est consuetudo) apprehensum in eodem loco necari.

5 Erat autem in eodem loco turris quinquaginta cubitorum, aggestum undique habens cineris: hæc prospectum habebat in præceps.

6 Inde in cinerem dejici jussit sacrilegum, omnibus eum propellentibus ad interitum.

7 Et tali lege prævaricatorem legis contigit mori, nec terræ dari Menelaum.

8 Et quidem satis juste: nam quia multa erga aram Dei delicta commisit, cujus ignis & cinis erat sanctus, ipse in cineris morte damnatus est.

9 Sed rex mente effrænatus veniebat, nequiorem se patre suo Iudæis ostensurus.

10 Quibus Iudas cognitis, præcepit populo ut die ac nocte Dominum invocarent, quo, sicut semper, & nunc adjuvaret eos:

11 Quippe qui lege, & patria, sanctoque templo privari vererentur: ad populum, qui nuper paululum respirasset, ne sineret blasphemis rursus nationibus subdi.

12 Omnibus itaque simul id facientibus, & petentibus à Domino misericordiam, cum fletu & jejuniis, per triduum continuum prostratis, hortatus est eos Iudas ut se præpararent.

13 Ipse vero cum senioribus cogitavit, priusquam rex admoveret exercitum ad Iudæam, & obtineret civitatem exire, & Domini judicio committere exitum rei.

14 Dans itaque potestatem omnium Deo mundi creatori, & exhortatus suos ut fortiter dimicarent, & usque ad mortem pro legibus, templo, civitate, patria, & civibus starent, circa Modin exercitum constituit.

15 Et dato signo suis Dei victoriæ, juvenibus fortissimis electis, nocte aggressus aulam regiam, in castris interfecit viros quatuor millia, & maximum elephantorum cum his qui superpositi fuerant:

16 Summoque metu ac perturbatione hostium castra replentes, rebus prospere gestis, abierunt.

17 Hoc autem factum est die illucescente, adjuvante eum domini protectione.

18 Sed rex accepto gustu audaciæ Iudæorum, arte difficultatem locorum tentabat;

19 Et Bethsuræ, quæ erat Iudæorum præsidium munitum, castra admovebat: sed fugabatur, impingebat, minorabatur.

20 His autem, qui intus erant, Iudas necessaria mittebat.

21 Enuntiavit autem mysteria hostibus Rhodocus quidam de Iudaico exercitu, qui requisitus comprehensus est, & conclusus.

22 Iterum rex sermonem habuit ad eos qui erant in Bethsuris: dextram dedit: accepit: abiit.

23 Commisit cum Iuda: superatus est. Ut autem cognovit rebellasse Philippum Antiochiæ, qui relictus erat super negotia, mente consternatus, Iudæos deprecans, subditusque eis, jurat de omnibus quibus justum visum est: & reconciliatus obtulit sacrificium, honoravit templum, & munera posuit.

24 Machabeum amplexatus est, & fecit eum à Ptolemaide usque ad Gerrenos ducem & principem.

25 Ut autem venit Ptolemaidam, graviter ferebant Ptolemenses amicitiæ conventionem, indignantes ne forte fœdus irrumperent.

26 Tunc ascendit Lysias tribunal, & exposuit rationem, & populum sedavit, regressusque est Antiochiam: & hoc modo regis profectio & reditus processit.

CAPUT XIV.

Suggerente Alcimo, qui summo destitutus erat sacerdotio, Nicanor in Iudæos missus à rege Demetrio, auditis Iudæ præclaris facinoribus, amicitiam cum eo contrahit: quam postmodum rege cogente solvens, dum Iudam nequit comprehendere, templi vinatur eversionem, & senem Raziam Iudæum magnanimum apprehendere conatur: qui dum ab hostibus jam se capiendum videret, elegit potius constantissimo animo sibi mortem inferre quam indigna pati ab hostibus, in quos propriis manibus sua intestina projecit.

1 SEd post triennii tempus, cognovit Iudas & qui cum eo erant Demetrium Seleuci, cum multitudine valida, & navibus, per portum Tripolis ascendisse ad loca opportuna.

2 Et tenuisse regiones adversus Antiochum, & ducem ejus Lysiam.

3 Alcimus autem quidam, qui summus sacerdos fuerat, sed voluntarie coinquinatus est temporibus commistionis, considerans nullo modo sibi esse salutem, neque accessum ad altare.

4 Venit ad regem Demetrium, centesimo quinquagesimo anno, offerens ei coronam auream, & palmam, super hæc & thallos, qui templi esse videbantur. Et ipsa quidem die siluit.

5 Tempus autem opportunum dementiæ suæ nactus, convocatus à Demetrio ad consilium, & interrogatus quibus rebus & consiliis Iudæi niterentur.

6 Respondit: Ipsi qui dicuntur Assidæi Iudæorum, quibus præest Iudas Machabæus, bella nutriunt, & seditiones movent, nec patiuntur regnum esse quietum.

7 Nam & ego defraudatus paternum gloria (dico autem summo sacerdotio) huc veni:

8 Primo quidem utilitatibus regis fidem servans, secundo autem etiam civibus consulens: nam illorum pravitate universum genus nostrum non minimè vexatur.

9 Sed oro his singulis, ô rex cognitis, & regioni, & generi, secundum humanitatem tuam pervulgatam omnibus, prospice.

10 Nam, quamdiu supersit Iudas, impossibile est, pacem esse negotiis.

11 Talibus autem ab hoc dictis, & ceteri amici,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

amici, hostiliter se habentes adversus Iudam, inflammaverunt Demetrium.

12 Qui statim Nicanorem præpositum elephantorum ducem misit in Iudæam:

13 Datis mandatis, ut ipsum quidem Iudam caperet; eos verò, qui cum illo erant, dispergeret; & constitueret Alcimum maximi templi summum sacerdotem.

14 Tunc gentes, quæ de Iudæa fugerant Iudam, gregatim se Nicanori miscebant; miserias & clades Iudæorum, prosperitates rerum suarum existimantes.

15 Audito itaque Iudæi Nicanoris adventu, & conventu nationum, conspersi terra rogabant eum, qui populum suum constituit, ut in æternum custodiret, quique suam portionem signis evidentibus protegit,

16 Imperante autem duce statim inde moverunt, conveneruntq; ad castellum Dessau,

17 Simon verò frater Iudæ commiserat cum Nicanore: sed conterritus est repentino adventu adversariorum.

18 Nicanor tamen, audiens virtutem comitum Iudæ, & animi magnitudinem, quam pro patriæ certaminibus habebant, sanguine judicium facere metuebat.

19 Quam ob rem præmisit Posidonium, & Theodotium, & Matthiam, ut darent dextras atque acciperent.

20 Et cum diu de his consilium ageretur, & ipse dux ad multitudinem retulisset, omnium una fuit sententia amicitiis annuere.

21 Itaque diem constituerunt, qua secreto inter se agerent: & singulis sellæ prolatæ sunt, & positæ.

22 Præcepit autem Iudas armatos esse locis opportunis, ne forte ab hostibus repentè mali aliquid oriretur: & congruum colloquium fecerunt.

23 Morabatur autem Nicanor Ierosolymis, nihilque inique agebat, gregesque turbarum: quæ congregatæ fuerant, dimisit.

24 Habebat autem Iudam semper charum ex animo, & erat viro inclinatus.

25 Rogavitque eum ducere uxorem, filiosque procreare. Nuptias fecit: quiete egit, communiterque vivebant.

26 Alcimus autem, videns charitatem illorum adinvicem, & conventiones, venit ad Demetrium, & dicebat: Nicanorem rebus alienis assentire, Iudamque regni Insidiatorem successorem sibi destinasse.

27 Itaque rex exasperatus, & pessimis hujus criminationibus irritatus scripsit Nicanori, dicens, graviter quidem se ferre de amicitiæ conventione, jubere tamen Machabæum citius vinctum mittere Antiochiam.

28 Quibus cognitis, Nicanor consternabatur, & graviter ferebat, si ea, quæ convenerant, irrita faceret, nihil læsus à viro:

29 Sed, quia regi resistere non poterat, opportunitatem observabat qua præceptum perficeret.

30 Machabæus, videns socum austerius agere Nicanorem, & consuetum occursum fero ius exhibentem, intelligens non ex bono esse austeritatem istam, paucis suorum congregatis, occultavit se à Nicanore.

31 Quod cum ille cognovit fortiter se à viro præventum, venit ad maximum & sanctissimum templum: & sacerdotibus solitas hostias offerentibus jussit sibi tradi virum.

32 Quibus cum juramento dicentibus nescire se ubi esset qui quærebatur, extendens manum ad templum,

33 Iuravit, dicens: Nisi Iudam mihi vinctum tradideritis, istud Dei fanum in planitiem deducam, & altare effodiam, & templum hoc Libero patri consecrabo.

34 Et his dictis abiit. Sacerdotes autem protendentes manus in cælum, invocabant eum, qui semper propugnator esset gentis ipsorum, hæc dicentes;

35 Tu Domine universorum, qui nullius indiges, voluisti templum habitationis tuæ fieri in nobis.

36 Et nunc sancte sanctorum omnium Domine, conserva in æternum impollutam domum istam, quæ nuper mundata est.

37 Razias autem quidam de senioribus ab Ierosolymis delatus est Nicanori, vir amator civitatis, & bene audiens: qui pro affectu pater Iudæorum appellabatur.

38 Hic multis tẽporibus continentiæ propositum tenuit in Iudaismo, corpusque & animã tradere contentus pro perseverantia.

39 Volens autem Nicanor manifestare odium, quod habebat in Iudæos, misit milites quingentos, ut eum comprehenderent.

40 Putabat enim, si illum decepisset, se cladem Iudæis maximam illaturum.

41 Turbis autem irruere in domum ejus, & januam disrumpere atque ignem admovere cupientibus, cum jam comprehenderetur, gladio se periit;

42 Eligens nobiliter mori potius, quam subditus fieri peccatoribus, & contra natales suos indignis injuriis agi.

43 Sed, cum per festinationem non certo ictu plagam dedisset, & turbæ intra ostia irrumperent, recurrens audacter ad murum, præcipitavit semetipsum viriliter in turbas:

44 Quibus velociter locum dantibus casui ejus, venit per mediam cervicem:

45 Et cum adhuc spiraret, accensus animo, surrexit: & cum sanguis ejus magno fluxu defluere, & gravissimis vulneribus esset saucius, cursu turbam pertransiit.

46 Et stans supra quandam petram præruptam, & jam exsanguis effectus, complexus intestina sua, utrisque manibus projecit super turbas, invocans dominatorem vitæ ac spiritus, ut hæc illi iterum redderet: atque ita vita defunctus est.

CAPVT XV.

Iudas suos contra Nicanorem Dei potentiam contemnentem roborat: tum exhortatione tum nocturnæ apparitionis manifestatione de viso Ieremia pro populo Israel orante; qui in Deum spem habentes ingentem prosternunt exercitum; amputatis capite & manu Nicanoris, quæ Ierosolymis in memoriam divinæ protectionis suspensa sunt, lingua ejus blasphema avibus particulatim tradita, eoque die in annuam solemnitatem instituto.

1 Nicanor autem, ut comperit Iudam esse in locis Samariæ, cogitavit cum omni impetu die sabbati cõmittere bellum. 1. Mac. 6. 26.

2 Iudæis verò, qui illum per necessitatem sequebantur, dicentibus: Ne ira ferociter & barbare feceris, sed honorem tribue diei

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

sanctificationis, & honora eum, qui universa conspicit.

3 Ille infelix interrogavit, si est potens in cælo, qui imperavit agi diem sabbatorum.

4 Et respondentibus illis, Est Dominus vivus ipse in cælo potens, qui iussit agi septimam diem:

5 At ille ait: Et ego potens sum super terram, qui impero sumi arma, & negotia regis impleri. Tamen non obtinuit ut consilium perficeret.

6 Et Nicanor quidem cum summa superbia erectus, cogitaverat commune trophæum statuere de Iuda.

7 Machabæus autem semper confidebat cum omni spe auxilium sibi à Deo affuturum.

8 Et hortabatur suos ne formidarent ad adventum nationum, sed in mente haberent adjutoria sibi facta de cælo, & nunc sperarent ab Omnipotente sibi affuturam Victoria.

9 Et allocutus eos de lege & prophetis, admonens etiam certamina quæ fecerant prius, promptiores constituit eos:

10 Et ita animis eorum erectis, simul ostendebat Gentium fallaciam, & juramentorum prævaricationem.

11 Singulos autem illorum armavit, non clypei & hastæ munitione, sed sermonibus optimis, & exhortationibus, exposito digno fide somnio, per quod universos lætificavit.

12 Erat autem hujusmodi visus: Oniam, qui fuerat summus sacerdos, virum bonum & benignum, verecundum visu, modestum moribus, & eloquio decorum, & qui à puero in virtutibus exercitatus sit, manus protendentem orare pro omni populo Iudæorum:

13 Post hæc apparuisse & alium virum ætate & gloria mirabilem, & magni decoris habitudine circa illum:

14 Respondentem verò Oniam dixisse: Hic est frattum amator, & populi Israël: hic est, qui multum orat pro populo, & universa sancta civitate, Ieremias prophera Dei.

15 Extendisse autem Ieremiam dextram, & dedisse Iudæ gladium aureum, dicentem:

16 Accipe sanctum gladium munus à Deo, in quo dejicies adversarios populi mei Israël.

17 Exhortati itaque Iudæ sermonibus bonis valde, de quibus extolli posset impetus, & animi juvenum confortari: statuerunt dimicare & confligere fortiter, ut virtus de negotiis judicaret; eo quod civitas sancta & templum periclitarentur.

18 Erat enim pro uxoribus, & filiis, itemque pro fratribus, & cognatis, minor sollicitudo; maximus verò & primus pro sanctitate timor erat templi.

19 Sed & eos qui in civitate erant, non minima sollicitudo habebat pro his qui congressuri erant.

20 Et, cum jam omnes sperarent judicium futurum, hostesque adessent atque exercitus esset ordinatus: bestiæ equitesque opportuno in loco compositi.

21 Considerans Machabæus adventum multitudinis, & apparatum varium armorum, & ferocitatem bestiarum extendens manus in cælum, prodigia faciens cum Dominum invocavit, qui non secundum armorum potentiam sed prout ipsi placet, dat dignis victoriam.

22 Dixit autem invocans hoc modo: † Tu Domine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia rege Iuda, & interfecisti de castris Sennacherib centum octoginta quinque millia:

23 Et nunc dominator cælorum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timore & tremore magnitudinis brachii tui.

24 Ut metuant qui cum blasphemia veniunt adversus sanctum populum tuum. Et hic quidem ita peroravit.

25 Nicanor autem, & qui cum ipso erant, cum tubis & canticis admovebant.

26 Iudas verò, & qui cum eo erant, invocato Deo, per orationes congressi sunt:

27 Manu quidem pugnantes, sed Dominum cordibus orantes, prostraverunt non minus triginta quinque millia, presentia Dei magnificè delectati.

28 Cumque cessassent, & cum gaudio redirent, cognoverunt Nicanorem ruisse cum armis suis.

29 Facto itaque clamore, & perturbatione excitata, patria voce omnipotentem Dominum benedicebant.

30 Præcepit autem Iudas, qui per omnia corpore & animo mori pro civibus paratus erat, caput Nicanoris, & manum cum humero abscissam, Ierosolymam perferri.

31 Quo cum perveniisset, convocatis contribulibus, & sacerdotibus ad altare, accersiit & eos qui in arce erant.

32 Et ostenso capite Nicanoris, & manu nefaria, quam extendens contra domum sanctam omnipotentis Dei, magnificè gloriatus est:

33 Linguam etiam impii Nicanoris præcisam jussit particulatim avibus dari, manum autem dementis contra templum suspendi.

34 Omnes igitur cæli benedixerunt Dominum, dicentes: Benedictus, qui locum suum incontaminatum servavit.

35 Suspendit autem Nicanoris caput in summa arce, ut evidens esset & manifestum signum auxilii Dei.

36 Itaque omnes communi consilio decreverunt nullo modo diem istum absque celebritate præterire;

37 Habere autem celebritatem tertiadecima die mensis Adar, quod dicitur voce Syriaca, pridie Mardochæi diei.

38 Igitur his erga Nicanorem gestis, & ex illis tęporibus ab Hebræis civitate possessa, ego quoque in his faciam finem sermonis.

39 Et si quidem bene, & ut historiæ competit, hoc & ipse velim: sin autem minus digne, concedendum est mihi.

40 Sicut enim vinum semper bibere, aut semper aquam contrarium est: alternis autem uti, delectabile: ita legentibus, si semper exactus sit sermo, non erit gratus. Hic ergo erit consummatus.

FINIS.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIVM SECVNDVM MATTHÆVM.

CAPVT PRIMVM.

A quibus majoribus Christus secundum carnem descenderit : Angelus instruit Ioseph de Maria sponsa sua conceptione, partuque futuro.

1 LIBER generationis Iesu Christi filii a David, filii Abraham.
2 b Abraham genuit Isaac, c Isaac autem genuit Iacob.
d Iacob autem genuit Iudam, & fratres ejus.
3 e Iudas autem genuit Phares, & Zaram de Thamar.
f Phares autem genuit Esron.
Esron autem genuit Aram.
4 Aram autem genuit Aminadab.
g Aminadab autem genuit Naasson.
Naasson autem genuit Salmon.
5 Salmon autem genuit Booz de Rahab.
Booz autem genuit Obed ex Ruth.
Obed autem genuit Iesse.
h Iesse autem genuit David regem.
6 i David autem rex genuit Salomonem ex ea quæ fuit Uriæ.
7 k Salomon autem genuit Roboam.
l Roboam autem genuit Abiam.
m Abias autem genuit Asa.
8 Asa autem genuit Iosaphat.
Iosaphat autem genuit Ioram,
Ioram autem genuit Oziam.
9 n Ozias autem genuit Joatham.
o Joatham autem genuit Achaz.
Achaz autem genuit Ezechiam.
10 p Ezechias autem genuit Manassen.
Manasses autem genuit Amon.
Amon autem genuit Iosiam.
11 r Iosias autem genuit Iechoniam, & fratres ejus in transmigratione Babylonis.
12 Et post transmigrationem Babylonis : Iechonias genuit Salathiel.
Salathiel autem genuit Zorobabel.
13 Zorobabel autem genuit Abiud.
Abiud autem genuit Eliacim.
Eliacim autem genuit Azor.
14 Azor autem genuit Sadoc.
Sadoc autem genuit Achim.
Achim autem genuit Eliud.
15 Eliud autem genuit Eleazar.
Eleazar autem genuit Mathan.
Mathan autem genuit Jacob
16 Iacob autem genuit Ioseph virum Mariæ, de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus.
17 Omnes itaque generationes ab Abraham usque ad David, generationes quatuordecim : & à David usque ad transmigrationem Babylonis, generationes quatuordecim : & à transmigratione Babylonis usque ad Christum, generationes quatuordecim.

18 Christi autem generatio sic erat : r Cum esset desponsata mater ejus Maria Ioseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de spiritu sancto.
19 Ioseph autem vir ejus, cum esset justus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam.
20 Hæc autem eo cogitante, ecce Angelus Domini apparuit in somnis ei : dicens : Ioseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam : quod enim in ea natum est, de spiritu sancto est.
21 Pariet autem filium : s & vocabis nomen ejus Iesum, ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum.
22 Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est à Domino per Prophetam dicentem :
23 t Ecce virgo in utero habebit, & pariet filium : & vocabunt nomen ejus Emmanuel : quod est interpretatum, Nobiscum Deus :
24 Exsurgens autem Ioseph à somno, fecit sicut præcepit ei Angelus Domini, & accepit conjugem suam.
25 Et non cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum : & vocavit nomen ejus Iesum.

CAPVT II.

Quomodo Magi cum muneribus ad Christum natum pervenerint : de Herodis in infantes sævitia, & Christi in Ægyptum exilio, ipsiusque reditu in terram Israël

1 a CVM ergo natus esset Iesus in Bethlehem Iuda in diebus Herodis regis, ecce Magi ab oriente venerunt Ierosolymam,
2 Dicentes : Ubi est qui natus est rex Iudæorum ? Vidimus enim stellam ejus in oriente, & venimus adorare eum.
3 Audiens autem Herodes rex turbatus est ; & omnis Ierosolyma cum illo.
4 Et congregans omnes principes sacerdotum, & Scribas populi, sciscitabatur ab eis ubi Christus nasceretur.
5 At illi dixerunt ei : In Bethlehem Judæ : Sic enim scriptum est per Prophetam.

Luca 1. 31. b Gen. 21. 3. c Gen. 25. 25. d Gen. 29. 35. e Gen. 38. 29 1. Par. 2. 5. f 1. Pa. 2. 4. Ruth. 4. 18. g Num. 7. 12 h 1. Re. 16. 1. Ruth. 4. 22. i 2. Re. 12. 24 k 3 Re. 11. 43. l 3. Re. 14. 31. m 3. Re. 15. 8 n 2 Pa. 26 13. o 2 Pa. 27. 9. p 2. Par. 28. 27. q 2. Pa. 32. 33. r 2. Pa. 36. 1. s Luc. 1. 31. Actor. 4. 12. t Isaiæ 7. 14. a Luc. 2. 7.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

6 b Et tu Bethlehem terra Iuda, nequaquam minima es in principibus Iuda: ex te enim exiet dux, qui regat populum meum Israël.

7 Tunc Herodes clam vocatis Magis diligenter didicit ab eis tempus stellæ, quæ apparuit eis:

8 Et mittens illos in Bethlehem, dixit: Ite & interrogate diligenter de puero: & cum inveneritis, renuntiate mihi, ut & ego veniens adorem eum.

9 Qui cum audissent regem, abierunt; & ecce stella, quam viderant in Oriente, antecedebat eos, usque dum veniens staret supra, ubi erat puer.

10 Videntes autem stellam gavisi sunt gaudio magno valde.

11 Et intrantes domum, invenerunt puerum cum Maria matre ejus, & procidentes adoraverunt eum: c & aperris thesauris suis obtulerunt ei munera, aurum, thus, & myrrham.

12 Et responso accepto in somnis ne redirent ad Herodem, per aliam viam reversi sunt in regionem suam

13 Qui cum recessissent, ecce Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph, dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum, & esto ibi usque dum dicam tibi. Futurum est enim ut Herodes quærat puerum ad perdendum eum.

14 Qui consurgens, accepit puerum & matrem ejus nocte, & secessit in Ægyptum:

† 15 Et erat ibi usque ad obitum Herodis: ut adimpleretur quod dictum est à Domino per Prophetam dicentem: d Ex Ægypto vocavi filium meum.

16 Tunc Herodes videns quoniam illusus esset à Magis, iratus est valde, & mittens occidit omnes pueros, qui erant in Bethlehem, & in omnibus finibus ejus, à bimatu & infra, secundum tempus quod exquisierat à Magis.

17 Tunc adimpletum est quod dictum est per Ieremiam prophetam dicentem:

18 e Vox in Rama audita est, ploratus & ululatus multus: Rachel plorans filios suos, & noluit consolari, quia non sunt.

19 Defuncto autem Herode, ecce Angelus Dñi apparuit in somnis Ioseph in Ægypto,

† 20 Dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & vade in terram Israël, defuncti sunt enim, qui quærebant animam pueri.

21 Qui consurgens, accepit puerum, & matrem ejus, & venit in terram Israël.

22 Audiens autem quod Archelaus regnaret in Iudæa pro Herode patre suo, timuit illò ire: & admonitus in somnis secessit in partes Galilææ.

23 Et veniens habitavit in civitate, quæ vocatur Nazareth: ut adimpleretur quod dictum est per Prophetas: Quoniam Nazaræus vocabitur.

CAPVT III.

Ioannes Baptista (cujus vitæ austeritas describitur) pœnitentiam juxta Isaiæ vaticinium in deserto prædicat: & populo ad ipsum confluente reprehendit Pharisæos una cum Sadducæis, docens ut dignos faciant fructus pœnitentiæ; & quantum sint à Christi Baptismo differat: super Christum autem à Ioanne baptizatum descendit Spiritus sanctus, & vox Patris cœlitus audita est.

1 IN diebus autem illis venit Ioannes Baptista prædicans in deserto Iudææ, c

2 Et dicens: a Pœnitentiam agite: appropinquavit enim regnum cælorum.

3 Hic est enim, qui dictus est per Isaiam prophetam dicentem: b Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini: rectas facite semitas ejus.

4 Ipse autem Ioannes habebat vestimentum de pilis camelorum, & zonam pelliceam circa lumbos suos: esca autem ejus erat locustæ, & mel silvestre.

5 c Tunc exhibat ad eum Ierosolyma, & omnis Iudæa, & omnis regio circa Iordanẽ,

6 Et baptizabantur ab eo in Iordane, confitentes peccata sua.

7 Videns autem multos Pharisæorum, & Sadducæorum, venientes ad baptismum suum, dixit eis: Progenies viperarum, quis demonstravit vobis fugere à ventura ira?

† 8 Facite ergo fructum dignũ pœnitentiæ.

9 Et ne velitis dicere intra vos: d Patrem habemus Abraham; dico enim vobis quoniam potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahæ.

10 Iam enim securis ad radicẽ arborũ posita est. Omnis ergo arbor, quæ nõ facit fructum bonum, excidetur & in ignẽ mittetur.

11 e Ego quidem baptizo vos in aqua in pœnitentiam: qui autem post me venturus est, fortior me est, cujus non sum dignus calceamenta portare: ipse vos baptizabit in Spiritu sancto, & igni.

12 Cujus ventilabrum in manu sua: & permundabit aream suam: & congregabit triticum suum in horreum, paleas autem comburet igni inextinguibili.

13 f Tunc venit Iesus à Galilæa in Iordanem ad Ioannem, ut baptizaretur ab eo.

14 Ioannes autem prohibebat eũ, dicens: Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me?

15 Respondens autem Iesus, dixit ei: Sine modo: sic enim decet nos implere omnem justitiam. Tunc dimisit eum.

16 Baptizatus autem Iesus, confestim ascendit de aqua; & ecce aperti sunt ei cæli: & vidit † Spiritum Dei descendentem sicut columbam, & venientem super se.

17 g Et ecce vox de cælis dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.

CAPVT IV.

Christus in deserto post jejunium quadraginta dierum vincit diaboli tentationes: & capto Ioanne secedens in Capharnaum, pœnitentiam prædicat: piscatores Petrum & Andream, Iacobum & Ioannem Zebedei ad se vocat: annuntians quoque Galilæis evangelium, varias curat infirmitates, turbis ipsum comitantibus.

1 a TVnc Iesus ductus est in desertum à Spiritu, ut tentaretur à diabolo.

2 Et cum jejunasset quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, postea esuriit.

3 Et accedens tentator dixit ei: Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant.

4 Qui respondens dixit; Scriptum est: b † Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei.

5 Tunc assumpsit eum diabolus in san-

ctam

b Mich. 5. 2. Ioan. 7. 42.

c Psal. 71. 10.

d Osee 11. 2.

e Iere. 31. 15.

a Matt. 1 4. Luc. 3. 3. b Isaiæ 40. 3. Matt. 1. 3. Luc. 3. 4. c Matt. 1. 5.

d Ioan. 8. 39.

e Marc. 1. 8. Luc. 3. 16. Ioan. 1. 26. Act. 1. 5.

f Marc. 1. 9.

g Luc. 9. 35. 2. Petr. 1. 17.

a Marc. 1. 12. Luc. 4. 1. b Deut. 8. 3.

ſam civitatem, & ſtatuit eum ſuper pinnaculum templi.

6 Et dixit ei: Si filius Dei es, mitte te deorſum. Scriptum eſt enim: *e* Quia Angelis ſuis mandavit de te, & in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

e Pſal. 90.11.

7 Ait illi Ieſus: Rurſum ſcriptum eſt: *d* Non tentabis Dominum Deum tuum.

d Deut. 6.16.

8 Iterum aſſumpſit eum diabolus in montem excelſum valde: & oſtendit ei omnia regna mundi, & gloriam eorum,

9 Et dixit ei: Hæc omnia tibi dabo, ſi cadens adoraveris me.

† 10 Tunc dixit ei Ieſus: Vade Satana: Scriptum eſt enim: *e* Dominum Deum tuum adorabis, & illi ſoli ſervies.

e Deut. 6.13.

11 Tunc reliquit eum diabolus: & ecce Angeli acceſſerunt, & miniſtrabant ei.

12 Cum autem audiſſet Ieſus quod Ioannes traditus eſſet, *f* ſeceſſit in Galilæam:

f Marc. 1.14. Luc. 4.14. Ioan. 4.43.

13 Et relicta civitate Nazareth, venit, & habitavit in Capharnaum maritima, in finibus Zabulon & Nephthalim:

14 Ut adimpleretur quod dictum eſt per Iſaiam prophetam:

g Iſaiæ 9.1.

15 *g* Terra Zabulon, & terra Nephthalim, via maris trans Iordanem, Galilæa gentium,

16 Populus qui ſedebat in tenebris, vidit lucem magnam: & ſedentibus in regione umbræ mortis, lux orta eſt eis.

17 *h* Exinde cœpit Ieſus prædicare, & dicere: Pœnitentiam agite: appropinquavit enim regnum cœlorum.

h Matt. 3.15.

18 Ambulans autem Ieſus juxta mare Galilææ, *i* vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, & Andream fratrem ejus mittentes rete in mare, (erant enim piſcatores.)

i Marc. 1.16. Luc. 5.2.

19 Et ait illis: Venite poſt me, & faciam vos fieri piſcatores hominum.

20 At illi continuo relictis retibus ſecuti ſunt eum.

21 Et procedens inde, vidit alios duos fratres, Iacobum Zebedæi, & Ioannem fratrem ejus, in navi cum Zebedæo patre eorum, reficientes retia ſua: & vocavit eos.

22 Illi autem ſtatim relictis retibus & patre, ſecuti ſunt eum.

23 Et circuibat Ieſus totam Galilæam, docens in ſynagogis eorum, & prædicans evangelium regni: & ſanans omnem languorem, & omnem infirmitatem in populo.

24 Et abiit opinio ejus in totam Syriam, & obtulerunt ei omnes male habentes, variis languoribus, & tormentis comprehenſos, & qui dæmonia habebant, & lunaticos, & paralyticos, & curavit eos.

25 *k* Et ſecutæ ſunt eum turbæ multæ de Galilæa, & Decapoli, & de Ieroſolimis, & de Iudæa, & de trans Iordanem.

k Matt. 3.7. Luc. 6.17.

CAPVT V.

Ostendit beatitudines: Apoſtolos ſalem terræ & lucem mundi dicit: nec venit ut ſalvat legem aut prophetas, ſed adimpleat, dicens de non irascendo fratri: ſed ut ei reconciliemur, de non concupiſcenda muliere, de membro ſcandalizante abjiciendo, de uxore extra caſum adulterii non dimittenda: non jurandum, nec malo reſiſtendum, inimicos diligendos, & de male meritis benè merendum.

1 Videns autem Ieſus turbas, aſcendit in montem, & cum ſediſſet, acceſſerunt ad eum diſcipuli ejus,

2 Et aperiens os ſuum docebat eos, dicens:

3 *a* Beati pauperes ſpiritu: quoniam ipſorum eſt regnum cælorum.

a Luc. 6.20.

4 *b* Beati mites: quoniam ipſi poſſidebunt terram.

b Pſal. 36.11.

5 Beati, qui lugent: quoniam ipſi conſolabuntur.

6 *c* Beati, qui eſuriunt & ſitiunt juſtitiam: quoniam ipſi ſaturabuntur.

c Iſaiæ 61.4.

7 Beati miſericordes: quoniam ipſi miſericordiam conſequentur.

8 *d* Beati mundo corde: quoniam ipſi Deum videbunt.

d Pſal. 23.4.

9 Beati pacifici: quoniam filii Dei vocabuntur.

10 *e* Beati, qui perſecutionem patiuntur propter juſtitiam: quoniam ipſorum eſt regnum cœlorum.

e 1.Pe. 2.20. & 3.14. & 4.14.

11 Beati eſtis cum maledixerint vobis, & perſecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adverſum vos mentientes, propter me:

12 Gaudete, & exultate, quoniam merces veſtra copioſa eſt in cœlis; ſic enim perſecuti ſunt prophetas, qui fuerunt ante vos.

13 Vos eſtis ſal terræ. *f* Quod ſi ſal evanuerit, in quo ſalietur? ad nihilum valet ultra, niſi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

f Marc. 9.49. Luc. 14.34.

14 Vos eſtis lux mundi. Non poteſt civitas abſcondi ſupra montem poſita.

15 *g* Neque accendunt lucernam, & ponunt eam ſub modio, ſed ſuper candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo ſunt.

g Marc. 4.21. Luc. 8.16.

16 *h* Sic luceat lux veſtra coram hominibus, ut videant opera veſtra bona, & glorificent patrem veſtrum, qui in cœlis eſt

& 11.33. h 1.Pe. 2.12.

† 17 Nolite putare quoniam veni ſolvere legem, aut prophetas: non veni ſolvere, ſed adimplere.

18 *i* Amen quippe dico vobis, donec tranſeat cælum & terra, jota unum, aut unus apex non præteribit à lege, donec omnia fiant

i. Luc. 16.17.

19 *k* Qui ergo ſolverit unum de mandatis iſtis minimis, & docuerit ſic homines, minimus vocabitur in regno cœlorum: qui autem fecerit & docuerit, hic magnus vocabitur in regno cœlorum.

k Iac. 2.10.

20 Dico enim vobis, quia niſi abundaverit juſtitia veſtra *l* plus quam Scribarum, & Phariſæorum, non intrabitis in regnum cœlorum.

l Luc. 11.39.

21 Audiſtis quia dictum eſt antiquis: *m* Non occides: qui autem occiderit, reus erit judicio.

m Exod. 20.13. & 17.

22 Ego autem dico vobis: quia omnis, qui iraſcitur fratri ſuo, reus erit judicio. Qui autem dixerit fratri ſuo, raca: reus erit concilio. Qui autem dixerit, fatue: reus erit gehennæ ignis.

23 Si ergo offers munus tuum ad altare, & ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid adverſum te:

24 Relinque ibi munus tuum ante altare, & vade prius reconciliari fratri tuo: & tunc veniens offeres munus tuum.

25 † Eſto conſentiens adverſario tuo citò dum es in via cum eo: ne forte tradat te adverſarius judici, & judex tradat te miniſtro; & in carcerem mittaris.

† Luc. 12.58.

26 Amen

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

26 Amen dico tibi, non exies inde, donec reddas novissimum quadrantem.

a Exod. 20.14. 27 Audistis quia dictum est antiquis: *a* Non mœchaberis.

28 Ego autem dico vobis: quia omnis qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, jam mœchatus est eam in corde suo.

b Infrà 18.9. *Marc.* 9.46. 29 *b* Quod si oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum, & projice abs te: expedit enim tibi ut pereat unum membrorum tuorum, quam totum corpus tuum mittatur in gehennam.

30 Et si dextra manus tua scandalizat te, abscide eam, & projice abs te: expedit enim tibi ut pereat unum membrorum tuorum, quam totum corpus tuum eat in gehennam.

c Deut. 24. 1. 31 Dictum est autem: *c* Quicumq; dimiserit uxorem suam, det ei libellum repudii.

Infrà 19. 7. *Marc.* 10.12. 32 Ego autem dico vobis: Quia omnis, qui dimiserit uxorem suam, excepta fornicationis causa, facit eam mœchari: & qui dimissam duxerit, adulterat.

Luc. 16.18. *1. Cor.* 7.10. 33 Iterum audistis quia dictum est antiquis: *d* Non perjurabis: reddes autem Domino juramenta tua.

34 Ego autẽ dico vobis, non jurare omnino, neque per cælum, quia thronus Dei est:

e Levi. 19.12. *Exod.* 20.7. *Deut.* 5.11. 35 Neque per terram, quia scabellum est pedum ejus, neque per Ierosolymam, quia civitas est magni regis:

36 Neque per caput tuum juraveris, quia non potes unum capillum album facere aut nigrum.

f Jac. 5.12. 37 *f* Sit autem sermo vester, est, est: non, non: quod autem his abundantius est, à malo est.

g Exod. 21.24. *Deut.* 19.21. *Levit.* 24.20. 38 Audistis quia dictum est: *g* Oculum pro oculo, & dentem pro dente.

39 Ego autem dico vobis, non resistere malo: *h* sed si quis te percusserit in dexteram maxillam tuam, præbe illi & alteram.

i Luc. 6. 29. *k 1. Cor.* 6. 7. 40 *i* Et ei, qui vult tecum judicio contendere, & tunicam tuam tollere, dimitte ei & pallium.

41 Et quicumque te angariaverit mille passus, vade cum illo & alia duo.

l Deut. 15. 8. 42 *l* Qui petit à te, da ei: & volenti mutuari à te, ne avertaris.

m Levit. 19.18. 43 Audistis quia dictum est: *m* Diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum tuum.

n Luc. 6. 17. *o Rom.* 12.20. *Actor.* 7.59. *Luc.* 23.34. 44 Ego autem dico vobis: *n* Diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos: *o* & orate pro persequentibus, & calumniantibus vos:

45 Vt sitis filii patris vestri, qui in cælis est: qui solem suum oriri facit super bonos & malos: & pluit super justos & injustos.

46 Si enim diligitis eos qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? nonne & publicani hoc faciunt?

47 Et si salutaveritis fratres vestros tantum, quid amplius facitis? nonne & Ethnici hoc faciunt?

48 Estote ergo vos perfecti, sicut & pater vester cælestis perfectus est.

CAPVT VI.

Docet Christus quo modo faciendæ sint eleemosyna & oratio, traditque discipulis formam orandi, & offensas aliis condonandi: item quo modo sit jejunandum: quod non in terra sed in cælo thesaurizandum, oculus mundandus, non serviendum duobus dominis: vetat itaque sollicitudinem de victu, vestitu, & de crastino.

1 ATtendite ne justitiam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis: alioquin mercedem non habebitis apud patrem vestrum, qui in cælis est.

2 Cum ergo facis eleemosynam, noli tuba canere ante te, sicut hypocritæ faciunt in synagogis, & in vicis, ut honorificentur ab hominibus. Amen dico vobis, receperunt mercedem suam.

3 Te autem faciente eleemosynam, nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua:

4 Vt sit eleemosyna tua in abscondito, & pater tuus qui videt in abscõdito, reddet tibi.

5 Et cum oratis, non eritis, sicut hypocritæ, qui amant in synagogis & in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus: amen dico vobis, receperunt mercedem suam.

6 Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum, & clauso ostio, ora patrem tuum in abscondito: & pater tuus qui videt in abscondito, reddet tibi.

7 Orantes autem, nolite multum loqui, sicut ethnici; putant enim quod in multiloquio suo exaudiantur.

8 Nolite ergo assimilari eis; scit enim pater vester, quid opus sit vobis, antequam petatis eum.

a Luc. 11.2. 9 Sic ergo vos orabitis: *a* Pater noster, qui es in cælis: sanctificetur nomen tuum.

10 Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cælo & in terra.

11 Panem nostrum supersubstantialem da nobis hodie.

12 Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.

13 Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. Amen.

b Infrà 18.35. *Marc.* 11.25. *Eccles.* 28.3. 4. 5. 14 *b* Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum: dimittet & vobis pater vester cælestis delicta vestra.

15 Si autẽ non dimiseritis hominibus: nec pater vester dimittet vobis peccata vestra.

16 Cum autem jejunatis, nolite fieri sicut hypocritæ tristes: exterminant enim facies suas, ut appareant hominibus jejunantes. Amen dico vobis, quia receperunt mercedem suam.

17 Tu autem cum jejunas, unge caput tuum, & faciem tuam lava.

18 Ne videaris hominibus jejunans, sed patri tuo, qui est in abscondito: & pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi.

19 Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra: ubi ærugo, & tinea demolitur: & ubi fures effodiunt, & furantur.

c Luc. 12.33. *1. Tim.* 6.19. 20 *c* Thesaurizate autem vobis thesauros in cœlo: ubi neque ærugo, neque tinea demolitur; & ubi fures non effodiunt, nec furantur.

21 Vbi enim est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum.

d Luc. 11.34. 22 *d* Lucerna corporis tui est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex: totum corpus tuum lucidum erit.

23 Si autem oculus tuus fuerit nequam: totum

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

totum corpus tuum tenebrosum erit. Si ergo lumen, quod in te est, tenebræ sunt: ipsæ tenebræ quantæ erunt?

e Luc. 16. 13. 24 e Nemo potest duobus dominis servire: aut enim unum odio habebit, & alterum diliget: aut unum sustinebit, & alterum contemnet. Non potestis Deo servire & mammonæ.

f Luca 12. 22. 1 Petr. 5. 7. Psalm. 54. 13. Philip. 4. 6. 1. Tim. 6. 7. 25 f Ideo dico vobis, ne solliciti sitis animæ vestræ quid manducetis, neque corpori vestro quid induamini. Nonne anima plus est quam esca: & corpus plus quam vestimentum?

26 Respicite volatilia cæli, quoniam non serunt neque metunt, neque congregant in horrea: & pater vester cælestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis?

27 Quis autem vestrum cogitans potest adjicere ad staturam suam cubitum unum?

28 Et de vestimento quid solliciti estis? Considerate lilia agri quomodo crescunt: non laborant neque nent.

29 Dico autem vobis, quoniam nec Salomon in omni gloria sua coopertus est sicut unum ex istis.

30 Si autem fœnum agri, quod hodie est, & cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos modicæ fidei?

31 Nolite ergo solliciti esse dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur?

32 Hæc enim omnia gentes inquirunt. Scit enim pater vester, quia his omnibus indigetis.

33 Quærite ergo primum regnum Dei, & justitiã ejus: & hæc omnia adjicientur vobis.

34 Nolite ergo solliciti esse in crastinum, Crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi. sufficit diei malitia sua.

CAPVT VII.

Docet non judicandum: de festuca in oculo fratris & trabe in proprio oculo; sanctum non dandum canibus: omnem petentem, quærentem, & pulsantem à Deo exaudiri: faciendum aliis quod nobis fieri volumus: per angustam portam ad vitam intrandum; quo modo dignoscantur falsi prophetæ, & arbor bona à mala comparatio de audiente Christi verba, & operante aut non operante juxta illa.

1 NOlite a judicare, ut non judicemini.

a Luc. 6. 37. Rom. 2. 1. 2 In quo enim judicio judicaveritis: judicamini: b & in qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.

b Marc. 4. 24. 3 Quid autem vides festucam in oculo fratris tui: & trabem in oculo tuo non vides?

4 Aut quomodo dicis fratri tuo: Sine ejiciam festucam de oculo tuo: & ecce trabs est in oculo tuo?

c Infr. 21. 22. Marc. 11. 24. Luca. 11. 9. Joan. 14. 13. Jac. 1. 6. 5 Hypocrita, ejice primum trabem de oculo tuo, & tunc videbis ejicere festucam de oculo fratris tui.

6 Nolite dare sanctum canibus, neque mittatis margaritas vestras ante porcos, ne forte conculcent eas pedibus suis, & conversi dirumpant vos.

7 c Petite & dabitur vobis, quærite, & invenietis: pulsate, & aperietur vobis.

8 Omnis enim qui petit, accipit: & qui quærit, invenit: & pulsanti aperietur.

9 Aut quis est ex vobis homo, quem si petierit filius suus panem, numquid lapidem porriget ei?

10 Aut si piscem petierit, numquid serpentem porriget ei?

11 Si ergo vos, cum sitis mali, nostis bona data dare filiis vestris: quanto magis pater vester, qui in cælis est, dabit bona petentibus se.

d Luc. 6. 31. Tob. 4. 16. 12 d Omnia ergo quæcumque vultis ut faciant vobis homines, & vos facite illis. Hæc est enim lex, & Prophetæ.

e Luc. 13. 24. 13 e Intrate per angustam portam: quia lata porta, & spatiosa via est, quæ ducit ad perditionem, & multi sunt qui intrant per eam.

14 Quam angusta porta, & arcta via est, quæ ducit ad vitam: & pauci sunt, qui inveniunt eam!

15 Attendite à falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces.

16 A fructibus eorum cognoscetis eos. Numquid colligunt de spinis uvas, aut de tribulis ficus.

17 Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala autem arbor malos fructus facit.

18 Non potest arbor bona malos fructus facere: neq; arbor mala bonos fructº facere.

f Supr. 3. 10. 19 f Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur.

20 Igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos.

g Infra 25. 11. 21 g Non omnis qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum cælorum: sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in cælis est, ipse intrabit in regnum cælorum.

22 Multi dicent mihi in illa die: Domine, Dñe, nonne in nomine tuo prophetavimus, & b in nomine tuo dæmonia ejecimus, & in nomine tuo virtutes multas fecimus?

b Actor. 19. 13. 23 Et tunc confitebor illis: Quia numquam novi vos: discedite à me, qui operamini iniquitatem.

i Psal. 6. 9. Infr. 25. 41. Luc 13. 27. Luc. 6. 48. Rom. 2. 13. Jac. 1. 22. 24 i Omnis ergo, qui audivit verba mea hæc, & facit ea, assimilabitur viro sapienti, qui ædificavit domum suum supra petram,

25 Et descendit pluvia, & venerunt flumina, & flaverunt venti, & irruerunt in domum illam, & non cecidit: fundata enim erat super petram.

26 E omnis, qui audit verba mea hæc, & non facit ea, similis erit viro stulto, qui ædificavit domum suam super arenam.

27 Et descendit pluvia, & venerunt flumina, & flaverunt venti, & irruerunt in domum illam, & cecidit, & fuit ruina illius magna.

28 Et factum est: cum consummasset Jesus verba hæc, admirabantur turbæ super doctrina ejus.

k Marc. 1. 22. Luc. 4. 32. 29 k Erat enim docens eos sicut potestatẽ habẽs, & nõ sicut Scribæ eorum, & Pharisæi.

CAPVT VIII.

Curatum leprosum Jesus mittit ad sacerdotes: sanat puerum centurionis, cujus fidem commendat; item socrum Petri febricitantem, aliosque plurimos male habentes: verbo spiritus ejicit: Scribam sequi volentem rejicit, alium vero patre insepulto mox sequi jubet: navicula fluctibus periclitante excitatus à discipulis mare sedat: duos quoque damoniacos apud Gerasenos liberat, dæmonibus in porcos ingredi

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

ingredi permittens ; quo viso Gerasēni precantur ut à suis finibus discedat

1 CVm autem descendisset de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ :

2 *a* Et ecce leprosus veniens, adorabat eū, dicens : Domine, si vis, potes me mundare

3 Et extendens Iesus manum, tetigit eum, dicens : Volo. Mundare. Et confestim mundata est lepra ejus.

4 Et ait illi Iesus : Vide, nemini dixeris : sed vade, *b* ostende te sacerdoti, & offer munus, quod præcepit Moyses in testimonium illis.

5 Cum autem introisset Capharnaum, accessit ad eum Centurio, rogans eum.

6 Et dicens : Domine, puer meus jacet in domo paralyticus, & male torquetur.

7 Et ait illi Iesus : Ego veniam, & curabo eum.

8 Et respondens Centurio : ait : *c* Domine non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed tantū dic verbo, & sanabitur puer meus.

9 Nam & ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites, & dico huic : vade, & vadit ; & alii, Veni, & venit, & servo meo, Fac hoc, & facit.

10 Audiens autem Iesus miratus est, & sequentibus se dixit ; Amen dico vobis, non inveni tantam fidem in Israel.

11 Dico autem vobis, quod multi *d* ab Oriente, & Occidente venient, & recumbent cum Abraham, & Isaac, & Iacob in regno cælorum :

12 Filii autem regni ejicientur in tenebras exteriores : ibi erit fletus, & stridor dentium.

13 Et dixit Iesus Centurioni : Vade, & sicut credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora.

14 Et cum venisset Iesus in domum Petri, vidit socrū ejus jacentem, & febricitantem :

15 Et tetigit manum ejus, & dimisit eam febris & surrexit, & ministrabat eis.

16 *e* Vespere autem facto, obtulerunt ei multos demonia habentes : & ejiciebat spiritus verbo : & omnes male habentes curavit :

17 Vt adimpleretur quod dictum est per *f* Isaiam prophetam, dicentem : Ipse infirmitates nostras accepit : & ægrotationes nostras portavit.

18 Videns autem Iesus turbas multas circum se, jussit ire trans fretum.

19 Et accedens unus scriba, ait illi : Magister, sequar te, quocumque jeris.

20 Et dicit ei Iesus : *g* Vulpes foveas habent, & volucres cæli nidos : filius autem hominis non habet ubi caput reclinet.

21 Alius autem de discipulis ejus ait illi : Domine, permitte me primum ire, & sepelire patrem meum.

22 Iesus autem ait illi : Sequere me, & dimitte mortuos sepelire mortuos suos.

23 *h* Et ascendente eo in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus :

24 Et ecce motus magnus factus est in mari : ita ut navicula operiretur fluctibus, ipse vero dormiebat.

25 Et accesserunt ad eum discipuli ejus, & eum suscitaverunt, dicentes : Domine salva nos : perimus.

26 Et dixit eis Iesus : Quid timidi estis, modicæ fidei ? Tunc surgens, imperavit ventis & mari & facta est tranquillitas magna.

27 Porro homines mirati sunt, dicentes : Qualis est hic, qui venti & mare obediūt ei ?

28 *i* Et cum venisset trans fretum in regionem Gerasenorum, occurrerunt ei duo habentes dæmonia, de monumentis exeuntes, sævi nimis, ita ut nemo posset transire per viam illam.

29 Et ecce clamaverunt, dicentes : Quid nobis, & tibi, Iesu fili Dei ? Venisti huc ante tempus torquere nos ?

30 *k* Erat autem non longe ab illis grex multorum porcorum pascens,

31 Dæmones autem rogabant eum, dicentes : Si ejicis nos hinc, mitte nos in gregem porcorum.

32 Et ait illis : Ite. At illi exeuntes abierunt in porcos, & ecce impetu abiit totus grex per præceps in mare : & mortui sūt in aquis.

33 Pastores autem fugerunt : & venientes in civitatem, nuntiaverunt omnia, & de eis, qui dæmonia habuerant.

34 Et ecce tota civitas exiit obviam Iesu : & *l* viso eo rogabant, ut transiret à finibus eorum.

CAPVT IX.

Paralyticum curat Scribis murmurantibus quod dixisset remissa illi peccata : vocat Matthæum publicanum, & respondet Pharisæis murmurantibus, quod cum publicanis ederet quodque ipsius discipuli non jejunarent : mulierem a sanguinis profluvio liberat : filiam principis mortuam suscitat : visu duobus cæcis restituto, dæmoniacum mutum sanat : & ubique prædicans omnes sanat infirmitates, dicens multam esse messem paucos vero operarios.

1 *a* ET ascendens in naviculam, transfretavit, & venit in civitatem suam.

2 Et ecce offerebant ei paralyticum jacentem in lecto. Et videns Iesus fidem illorum, dixit paralytico : Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.

3 Et ecce quidam de Scribis dixerunt intra se : Hic blasphemat.

4 Et cum vidisset Iesus cogitationes eorum, dixit : Vt quid cogitatis mala in cordibus vestris ?

5 Quid est facilius, dicere Dimittuntur tibi peccata tua ; an dicere : Surge, & ambula ?

6 Vt autem sciatis, quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata : tunc ait paralytico : Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam.

7 Et surrexit, & abiit in domum suam.

8 Videntes autem turbæ timuerunt, & glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus.

9 *b* Et, cum transiret inde Iesus, vidit hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine. Et ait illi : Sequere me. Et surgens, secutus est eum.

10 Et factum est discumbente eo in domo, ecce multi publicani & peccatores venientes discumbebant cū Iesu, & discipulis ejus.

11 Et videntes Pharisæi, dicebant discipulis ejus : Quare cum publicanis & peccatoribus, manducat magister vester ?

12 At Iesus audiens, ait : Non est opus valentibus medicus, sed male habentibus.

13 Euntes autem discite quid est : *c* Misericordiam volo, & non sacrificium : Non enim

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

enim veni vocare justos, *d* sed peccatores.
d 1 Tim. 1. 15.
14 Tunc accesserunt ad eum discipuli Ioannis, dicentes: *e* Quare nos, & Pharisæi
e Marc. 2. 18. jejunamus frequenter: discipuli autem tui non jejunant?
Luc. 5. 33. 15 Et ait illis Iesus: Numquid possunt filii sponsi lugere quandiu cum illis est sponsus? Venient autem dies cum auferetur ab eis sponsus, & tunc jejunabunt.
16 Nemo autem immittit commissuram panni rudis in vestimentum vetus: tollit enim plenitudinem ejus à vestimento, & pejor scissura fit.
17 Neque mittunt vinum novum in utres veteres: alioquin rumpuntur utres, & vinum effunditur, & utres pereunt. Sed vinum novum in utres novos mittunt, & ambo conservantur.
f Marc. 2. 22. Luc. 8. 43. 18 *f* Hæc illo loquente ad eos, ecce princeps unus accessit, & adorabat eum, dicens: Domine, filia mea modo defuncta est: sed veni, impone manum tuam super eam, & vivet.
19 Et surgens Iesus, sequebatur eum, & discipuli ejus.
g Marc. 3. 24. Luc. 8. 43. 20 *g* Et ecce mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retro, & tetigit fimbriam vestimenti ejus.
21 Dicebat enim intra se: Si tetigero tantum vestimentum ejus, salva ero.
22 At Iesus conversus, & videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te salvam fecit. Et salva facta est mulier ex illa hora.
23 Et cum venisset Iesus in domum principis, & vidisset tibicines & turbam tumultuantem, dicebat:
24 Recedite: non est enim mortua puella, sed dormit. Et deridebant eum.
25 Et cum ejecta esset turba, intravit: & tenuit manum ejus. Et surrexit puella.
26 Et exiit fama hæc in universam terram illam.
27 Et transeunte inde Iesu: secuti sunt eum duo cæci, clamantes, & dicentes: Miserere nostri, fili David.
28 Cum autem venisset domum, accesserunt ad eum cæci. Et dicit eis Iesus: Creditis quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei: Utique, Domine.
29 Tunc tetigit oculos eorum, dicens: Secundum fidem vestram fiat vobis.
30 Et aperti sunt oculi eorum: & comminatus est illis Iesus, dicens: Videte ne quis sciat.
31 Illi autem exeuntes, diffamaverunt
h Infr. 12. 22. Luc 11. 14. eum in tota terra illa.
32 Egressis autem illis, *h* ecce obtulerunt ei hominem mutum, dæmonium habentem.
33 Et ejecto dæmonio, locutus est mutus, & miratæ sunt turbæ, dicentes: Numquam apparuit sic in Israel.
34 Pharisæi autem dicebant, in principe dæmoniorum ejicit dæmones.
i Marc. 6. 6. 35 *i* Et circuibat Iesus omnes civitates, & castella, docens in synagogis eorum, & prædicans evangelium regni & curans omnem languorem, & omnem infirmitatem.
36 Videns autem turbas, misertus est eis: quia erant vexati, & jacentes sicut
k Luc. 10. 2. oves non habentes pastorem.
37 Tunc dicit discipulis suis: *k* Messis quidem multa, operarii autem pauci.
38 Rogate ergo Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam.

CAPVT X.

Legatio ac instructio duodecim Apostolorum (quorum hic nomina recensentur) ad evangelizandum Iudæis ac dæmoniacos, infirmosque curandos: quæ adversus mala hic imminentia præmonentur & roborantur: Christus, non venit ut mittat pacem: sed gladium: ipseque coram hominibus confitendus est, neque quidquam ejus amori præponendum: honorans autem alios propter Christum, honoras Christum & ista mercedem recipies.

1 *a* ET convocatis duodecim discipulis suis, dedit illis potestatem spirituum immundorum, ut ejicerent eos, & curarent omnem languorem, & omnem infirmitatem.
a Marc. 3. 13. Luc. 6. 13. & 9. 1. & 10. 1.
2 Duodecim autem Apostolorum nomina sunt hæc: Primus, Simon, qui dicitur Petrus, & Andreas frater ejus.
3 Iacobus Zebedæi, & Ioannes frater ejus, Philippus, & Bartholomæus, Thomas, & Matthæus publicanus, Iacobus Alphæi, & Thaddæus.
4 Simon Chananæus, & Iudas Iscariotes, qui & tradidit eum.
5 Hos duodecim misit Iesus, præcipiens eis, dicens: In viam gentium ne abieritis, & in civitates Samaritanorum ne intraveritis:
6 Sed potius ite *b* ad oves, quæ perierunt domus Israel.
b Act. 13. 46.
7 Euntes autem prædicate, dicentes: Quia appropinquavit regnum cælorum.
8 Infirmos curate, mortuos suscitate, leprosos mundate, dæmones ejicite: gratis accepistis, gratis date.
† Marc. 6. 8. Luc. 9. 3. & 10. 4. 9 *†* Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris.
10 Non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta, neque virgam: dignus enim est operarius cibo suo.
11 In quamcumque autem civitatem aut castellum intraveritis, interrogate, quis in ea dignus sit: & ibi manete donec exeatis.
12 Intrantes autem in domum, salutate eam, dicentes: Pax huic domui.
13 Et si quidem fuerit domus illa digna, veniet pax vestra super eam: si autem non fuerit digna, pax vestra revertetur ad vos.
14 Et quicumque non receperit vos, neque audierit sermones vestros: exeuntes foras de domo, vel civitate, excutite pulverem de pedibus vestris.
15 Amen dico vobis: Tolerabilius erit terræ Sodomorum, & Gomorrhæorum in die judicij, quam illi civitati.
c Luc. 10. 3. 16 *c* Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ.
17 Cavete autem ab hominibus. Tradent enim vos in conciliis, & in synagogis suis flagellabunt vos:
18 Et ad præsides & ad reges ducemini propter me, in testimonium illis, & gentibus.
d Marc. 13. 11. 19 *d* Cum autem tradent vos, nolite cogitare quomodo aut quid loquamini: dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini.

20 Non

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

20 Non enim vos estis, qui loquimini, sed spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis,

21 Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filium: & insurgent filii in parentes, & morte eos afficient:

22 Et eritis odio omnibus propter nomen meum: qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.

23 Cum autem persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam. Amen dico vobis, non consummabitis civitates Israel donec veniat Filius hominis.

24 *e* Non est discipulus super magistrum, *e Luc.* 6. 40. *Joan.* 13. 16. & 15. 20. nec servus super dominum suum.

25 Sufficit discipulo, ut sit sicut magister ejus, & servo, sicut Dominus ejus. Si patrem familias Beelzebub vocaverunt: quanto magis domesticos ejus.

26 Ne ergo timueritis eos, *f* Nihil enim est opertum, quod non revelabitur; & occultum, quod non scietur. *f Marc.* 4. 22. *Luc.* 8. 17. & 12. 1.

27 Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quod in aure auditis, prædicate super tecta.

28 Et nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere: sed potius timete eum, qui potest & animam & corpus perdere in gehennam.

29 *g* Nonne duo passeres asse væneunt: *g Act.* 27. 35. 2. *Reg.* 14. 11. & unus ex illis non cadet super terram sine patre vestro?

30 Vestri autem capilli capitis omnes numerati sunt.

31 Nolite ergo timere: multis passeribus meliores estis vos.

32 *h* Omnis ergo qui confitebitur me coram hominibus, confitebor & ego eum coram Patre meo, qui in cælis est. *h Marc.* 8. 38. *Luc.* 9. 26. & 12. 8. 2. *Tim.* 2. 12.

33 Qui autem negaverit me coram hominibus, negabo & ego eum coram Patre meo, qui in cælis est.

34 *i* Nolite arbitrari quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. *i Luc.* 12. 51.

35 Veni enim separare *k* hominem adversus patrem suum: & filiam adversus matrem suam, & nurum adversus socrum suam. *k Mich.* 7. 6.

36 Et inimici hominis, domestici ejus.

37 *l* Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus: & qui amat filium aut filiam super me, non est me dignus, *l Luc.* 14. 26.

38 *m* Et qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. *m Marc.* 8. 34.

39 Qui invenit animam suam perdet illam: & qui *n* perdiderit animam suam propter me, inveniet eam. *Inf.* 16. 24. *Luc.* 14. 27. & 17. 33.

40 *o* Qui recipit vos, me recipit: & qui me recipit, recipit eum qui me misit. *Joan.* 12. 25. *o Luc.* 10. 16.

41 Qui recipit propheram in nomine prophetæ, mercedem prophetæ accipiet: & qui recipit justum in nomine justi, mercedem justi accipiet.

42 Et † quicunque potum dederit uni ex minimis istis calicem aquæ frigidæ tantum in nomine discipuli: amen dico vobis, non perdet mercedem suam. † *Marc.* 9. 40.

CAPUT XI.

Joannes de carcere duobus missis ad Jesum quibus post Christi responsum abeuntibus, ipse coram turbis laudat Joannem: Judæos vero pueris in foro invicem acclamantibus assimilat, exprobrans civitatibus obstinatis in quibus plurimas fecerat virtutes: confessio Jesu ad patrem: onerator ad se vocat Christus, dicens jugum suum esse suave

1 ET factum est, cum consummasset Jesus, præcipiens duodecim discipulis suis, transiit inde ut doceret & prædicaret in civitatibus eorum.

2 *a* Joannes autem cum audisset in vinculis opera Chtisti, mittens duos de discipulis suis, *a Luc.* 7. 18.

3 Ait illi: Tu es, qui venturus es, an alium expectamus?

4 Et respondens Jesus ait illis: Euntes renuntiate Joanni quæ auditis, & vidistis.

5 *b* Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes evangelizantur: *b Isa.* 35. 5. & 61. 1.

6 Et beatus est, qui non fuerit scandalizatus in me.

7 *c* Illis autem abeuntibus, cœpit Jesus dicere ad turbas de Joanne: quid existis in desertum videre? arundinem vento agitatam? *c Luc.* 7. 24.

8 Sed quid existis, videre? hominem mollibus vestitum? Ecce qui mollibus vestiuntur, in domibus regum sunt.

9 Sed quid existis videre? prophetam? Etiam dico vobis, & plus quam propheram.

10 Hic est enim de quo scriptum est: *d* Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te. *d Mal.* 3. 1. *Marc.* 1. 2. *Luc.* 7. 27.

11 Amen dico vobis, non surrexit inter natos mulierum major Joanne Baptista: qui autem minor est in regno cælorum, major est illo.

12 A diebus autem Joannis Baptistæ usque nunc regnum cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.

13 Omnes enim prophetæ & lex, usque ad Joannem, propheraverunt:

14 Et si vultis recipere, *e* ipse est Elias, qui venturus est. *e Mal.* 4. 5.

15 Qui habet aures audiendi, audiat.

16 Cui autem similem æstimabo generationem istam? Similis est pueris sedentibus in foro, qui clamantes coæqualibus,

17 Dicunt: Cecinimus vobis, & non saltastis, lamentavimus, & non planxistis.

18 Venit enim Joannes neque manducans neque bibens, & dicunt: Dæmonium habet.

19 Venit filius hominis manducans & bibens, & dicunt: Ecce homo vorax, & potator vini, publicanorum & peccatorum amicus. Et justificata est sapientia à filiis suis.

20 Tunc cœpit exprobrare civitatibus, in quibus factæ sunt plurimæ virtutes ejus, quia non egissent pœnitentiam.

21 *f* Væ tibi Corozain, væ tibi Bethsaida: quia, si in Tyro, & Sidone factæ essent virtutes, quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio & cinere pœnitentiam egissent. *f Luc.* 10. 13.

22 Verumtamen dico vobis: Tiro & Sidoni remissius erit in die judicii, quam vobis.

23 Et tu Capharnaum, numquid usque in cælum exaltaberis? usque in infernum descendes?

descendes : quia, si in Sodomis factæ fuissent virtutes, quæ factæ sunt in te, forte mansissent usque in hanc diem.

24 Verumtamen dico vobis, quia terræ Sodomorum remissius erit in die judicii, quam tibi.

25 In illo tempore respondens Iesus dixit : Confiteor tibi, Pater, Domine cæli & terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, & revelasti ea parvulis.

26 Ita Pater : quoniam sic fuit placitum ante te.

27 Omnia mihi tradita sunt à Patre meo, *g Ioan.* g Et nemo novit Filium, nisi Pater : neque *6. 46.* Patrem quis novit, nisi Filius, & cui vo- *& 7.* luerit Filius revelare. *28. &* 28 Venite ad me omnes, qui laboratis, & *8. 19.* onerati estis, & ego reficiam vos. *& 10.* 29 *h* Tollite jugum meum super vos, & dis- *15.* cite à me, quia mitis sum, & humilis corde : *h Ier.* & invenietis requiem animabus vestris. *6. 16.* 30 *i* Jugum enim meum suave est, & *i 1. Ioa.* onus meum leve. *5. 3.*

CAPVT XII.

Discipulos spicas sabbato vellentes excusat, manum quoque aridam sabbato curat : Pharisæorum Machinationi tacitus cedens, variosque à se curatos silere præcipiens implet Isaiæ vaticinium : dæmoniaco cæco & muto curato. Pharisæos ipsum in Beelzebub ejicere dæmonia blasphemantes convincit falsum dicere : dicens blasphemiam in Spiritum sanctum irremissibilem, & de omni verbo otioso reddendam rationem. Scribis autem & Pharisæis signum petentibus, dandum dicit Ionæ signum : & qui sunt mater & fratres ipsius.

a Marc. 1 *a* IN illo tempore abiit Iesus per sata *2. 23.* sabbato : discipuli autē ejus esurien- *Luc. 6.* tes cœperunt vellere spicas, & manducare. *1.*

2 Pharisæi autem videntes, dixerunt ei : Ecce discipuli tui faciunt quod non licet facere sabbato.

b 1 Reg. 3 At ille dixit eis : Non legistis *b* quid *21. 6.* fecerit David, quando esuriit, & qui cum eo erant;

4 Quomodo intravit in domum Dei, & panes propositionis comedit, quos non licebat ei edere : neque his qui cum eo erant : *c* nisi solis sacerdotibus?

c Lev. 5 Aut non legistis in lege, *d* quia sabbatis *14. 9.* sacerdotes in templo sabbatum violant, & *d Num.* sine crimine sunt. *28. 9.*

6 Dico autem vobis, quia templo major hic est.

e Osee 7 Si autem sciretis, quid est : *e* Misericor- *6. 6.* diam volo & non sacrificium : numquam condemnassetis innocentes.

8 Dominus enim est filius hominis etiam sabbati.

9 Et cum inde transisset, venit in synagogam eorum.

† Mar. 10 Et † ecce homo manum habens ari- *3. 1.* dam, & interrogabant eum, dicentes : Si *Luc. 6.* licet sabbatis curare; ut accusarent eum. *6.*

11 Ipse autem dixit illis : *f* Quis erit ex *f Deut.* vobis homo, qui habeat ovem unam, & si *22. 4.* ceciderit hæc sabbatis in foveam, nonne tenebit & levabit eam?

12 Quanto magis melior est homo ove? itaque licet sabbatis benefacere.

13 Tunc ait homini : Extende manum tuam. Et extendit, & restituta est sanitati sicut altera.

14 Exeuntes autem Pharisæi, consilium faciebant adversus eum, quomodo perderent eum.

15 Iesus autem sciens recessit inde : & secuti sunt eum multi, & curavit eos omnes:

16 Et præcepit eis ne manifestum eum facerent.

17 Ut adimpletur quod dictum est per Isaiam Prophetam dicentem :

18 *g* Ecce puer meus, quem elegi, dilectus meus, in quo bene complacuit animæ meæ. Ponam spiritum meum super eum, & judicium gentibus nuntiabit. *g Isai. 42. 1.*

19 Non contendet : neque clamabit, neque audiet aliquis in plateis vocem ejus :

20 Arundinem quassatam non confringet, & linum fumigans non extinguet, donec ejiciat ad victoriam judicium :

21 Et in nomine ejus Gentes sperabunt.

22 Tunc oblatus est ei dæmonium habens, cæcus & mutus, & curavit eum, ita ut loqueretur, & videret.

23 Et stupebant omnes turbæ, & dicebant: Numquid hic est filius David?

24 *h* Pharisæi autem audientes dixerunt : *h Matt.* Hic non ejicit dæmones nisi in Beelzebub *9. 22.* Principe dæmoniorum;

25 Iesus autem sciens cogitationes eorum, dixit eis : *i* Omne regnum divisum *1. Luc.* contra se, desolabitur : & omnis civitas, *11. 15.* vel domus divisa contra se non stabit. *Sup. 9.* *34.*

26 Et si satanas satanam ejicit, adversus se divisus est : quomodo ergo stabit regnum ejus?

27 Et si ego in Beelzebub ejicio dæmones, filii vestri in quo ejiciunt? Ideo ipsi judices vestri erunt.

28 Si autem ego in spiritu Dei ejicio dæmones, igitur pervenit in vos regnum Dei.

29 Aut quomodo potest quisquam intrare in domum fortis, & vasa ejus diripere, nisi prius alligaverit fortem? & tunc domum illius diripiet.

30 Qui non est mecum, contra me est; & qui non congregat mecum, spargit.

k Matt. 3. 28. Luc. 12. 10. 31 *k* Ideo dico vobis : Omne peccatum & blasphemia remittetur hominibus, spiritus autem blasphemiæ non remittetur.

32 Et quicumque dixerit verbum contra filium hominis, remittetur ei : qui autem dixerit contra Spiritum sanctum, non remittetur ei, neque in hoc sæculo, neque in futuro.

33 Aut facite arborem bonam, & fructum ejus bonum : aut facite arborem malam, & fructum ejus malum; siquidem ex fructu arbor agnoscitur.

34 Progenies viperarum, quomodo potestis bona loqui, cum sitis mali : *l* ex abundantia enim cordis os loquitur, *l Luc. 6. 45.*

35 Bonus homo de bono thesauro profert bona : & malus homo de malo thesauro profert mala.

36 Dico autem vobis, quoniam omne verbum otiosum, quod locuti fuerint homines, reddent rationem de eo in die judicij.

37 Ex verbis enim tuis justificaberis

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

& ex verbis tuis condemnaberis.

38 Tunc responderunt ei quidam de Scribis & Phariſæis, dicentes: Magiſter, volumus à te ſignum videre.

m Infrà 16. 4. Luc. 11.29. 1. Cor. 2. 22. n Ionæ 2. 1. o Ionæ 3. 5.

39 Qui reſpondens ait illis: *m* Generatio mala & adultera ſignum quærit: & ſignum non dabitur ei: niſi ſignũ *n* Ionæ Prophetæ.

40 Sicut enim fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus, & tribus noctibus, ſic erit Filius hominis in corde terræ tribus diebus, & tribus noctibus.

41 *o* Viri Ninivitæ ſurgent in judicio cum generatione iſta, & condemnabunt eam: quia pœnitentiam egerunt in prædicatione Ionæ. Et ecce plus quam Ionas hic.

p 3. Reg. 10 1. 2. Par. 9. 1.

42 Regina Auſtri ſurget in judicio cum generatione iſta, & condemnabit eam: *p* quia venit à finibus terræ audire ſapientiam Salomonis, & ecce plus quam Salomon hic.

q Luc. 11.24.

43 *q* Cum autem immundus ſpiritus exierit ab homine, ambulat per loca arida, quærens requiem, & non invenit.

44 Tunc dicit: Revertar in domum meam, unde exivi. Et veniens invenit eam vacantem, ſcopis mundatam & ornatam.

r 2 Pet. 2. 20.

45 Tunc vadit, & aſſumit ſeptem alios ſpiritus ſecum nequiores ſe, & intrantes habitant ibi: *r* & fiunt noviſſima hominis illius pejora prioribus. Sic erit & generationi huic peſſimæ.

ſ Marc. 3. 31. Luc. 8. 19.

46 *ſ* Adhuc eo loquente ad turbas, ecce mater ejus & fratres ſtabant foris, quærentes loqui ei.

47 Dixit autem ei quidam: Ecce mater tua, & fratres tui foris ſtant quærentes te.

48 At ipſe reſpondens dicenti ſibi, ait: Quæ eſt mater mea, & qui ſunt fratres mei?

49 Et extendens manum in diſcipulos ſuos, dixit: Ecce mater mea, & fratres mei.

50 Quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei, qui in cælis eſt: ipſe meus frater, & ſoror, & mater eſt.

CAPVT XIII.

Sedens in navicula proponit turbis parabolas ſeminantis ac zizaniorum, quas etiam diſcipulis interpretatur: item parabolas de grano ſinapis, de fermento in farinæ occultato, de theſauro & margarita inventis: de reti in mare miſſo, quam parabolam etiam declarat: docens in patria, ait prophetam non eſſe ſine honore, niſi in propria patria.

1 IN illo die exiens Ieſus de domo, ſedebat ſecus mare.

a Marc. 4 1. Luc. 8. 4.

2 *a* Et congregatæ ſunt ad eum turbæ multæ, ita ut in naviculam aſcendens ſederet, & omnis turba ſtabat in littore:

3 Et locutus eſt eis multa in parabolis, dicens: Ecce exiit qui ſeminat, ſeminare.

4 Et dum ſeminat, quædam ceciderunt ſecus viam, & venerunt volucres cæli, & comederunt ea.

5 Alia autem ceciderunt in petroſa, ubi non habebant terram multam: & continuo exorta ſunt, quia non habebant altitudinem terræ.

6 Sole autem orto æſtuaverunt: & quia non habebant radicem, aruerunt.

7 Alia autem ceciderunt in ſpinas: & creverunt ſpinæ, & ſuffocaverunt ea.

8 Alia autem ceciderunt in terram bonam: & dabant fructum, aliud centeſimum, aliud ſexageſimum, aliud trigeſimum.

9 Qui habet aures audiendi, audiat.

10 Et accedentes diſcipuli dixerunt ei: Quare in parabolis loqueris eis?

11 Qui reſpondens, ait illis: Quia vobis datum eſt noſſe myſteria regni cælorum: illis autem non eſt datum.

b Inf. 25.29.

12 *b* Qui enim habet dabitur ei, & abundabit: qui autem non habet, & quod habet auferetur ab eo.

13 Ideo in parabolis loquor eis: quia videntes non vident, & audientes non audiunt, neque intelligunt.

c Iſa. 6. 9. Marc. 4. 12. Luc. 8. 10. Ioan. 12. 40. Actor. 28.26. Rom. 11. 8.

14 Et adimpletur in eis prophetia Iſaiæ dicentis: *c* Auditu audietis, & non intelligetis: & videntes videbitis, & non videbitis.

15 Incraſſatum eſt enim cor populi hujus, & auribus graviter audierunt, & oculos ſuos clauſerunt: ne quando videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & convertantur & ſanem eos.

16 Veſtri autem beati oculi quia vident, & aures veſtræ, quia audiunt.

d Luc. 10.24.

17 *d* Amen quippe dico vobis, quia multi prophetæ & juſti cupierunt videre quæ videtis, & non viderunt: & audire quæ auditis: & non audierunt.

18 Vos ergo audite parabolã ſeminantis.

19 Omnis qui audit verbum regni, & non intelligit, venit malus, & rapit quod ſeminatum eſt in corde ejus: hic eſt qui ſecus viam ſeminatus eſt.

20 Qui autem ſuper petroſa ſeminatus eſt, hic eſt, qui verbum audit, & continuo cum gaudio accipit illud:

21 Non habet autem in ſe radicem, ſed eſt temporalis, facta autem tribulatione & perſecutione propter verbum continuo ſcandalizatur.

22 Qui autem ſeminatus eſt in ſpinis, hic eſt, qui verbum audit, & ſollicitudo ſæculi iſtius, & fallacia divitiarum ſuffocat verbum, & ſine fructu efficitur.

23 Qui vero in terram bonam ſeminatus eſt, hic eſt, qui audit verbum, & intelligit, & fructum affert, & facit aliud quidem centeſimum, aliud autem ſexageſimum, aliud vero trigeſimum.

e Matt. 4. 16.

24 *e* Aliam parabolam propoſuit illis, dicens: Simile factum eſt regnum cælorum homini, qui ſeminavit bonum ſemen in agro ſuo.

25 Cum autem dormirent homines, venit inimicus ejus, & ſuperſeminavit zizania in medio tritici, & abiit.

26 Cum autem creviſſet herba: & fructum feciſſet, tunc apparuerunt & zizania.

27 Accedentes autem ſervi patrisfamilias dixerunt ei: Domine, nonne bonum ſemen ſeminaſti in agro tuo? Vnde ergo habet zizania?

28 Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Servi autem dixerunt ei. Vis, imus, & colligimus ea?

29 Et ait: Non: ne forte colligentes zizania, eradicetis ſimul cum eis & triticum.

30 Sinite utraque creſcere uſque ad meſſem, & in tempore meſſis dicam meſſoribus: Colligite primum zizania, & alligate

ea

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

ea in fasciculos ad comburendum, triticum autem congregate in horreum meum.

f Marc. 4.31. Luc. 13.18. 31 f Aliam parabolam proposuit eis dicens: Simile est regnum cælorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo:

32 Quod minimum quidem est omnibus seminibus: cum autem creverit, majus est omnibus oleribus, & fit arbor, ita ut volucres cæli veniant, & habitent in ramis ejus.

g Luc. 13.21. 33 Aliam parabolam locutus est eis. g Simile est regnum cælorum fermento, quod acceptum mulier abscondit in farinæ satis tribus, donec fermentatum est totum.

34 Hæc omnia locutus est Iesus in parabolis ad turbas, & sine parabolis non loquebatur eis.

35 Vt impleretur quod dictum erat per h Psal. 77.2. Prophetam dicentem: h Aperiam in parabolis os meum, eructabo abscondita à constitutione mundi.

Marc. 4.52. 36 Tunc dimissis turbis: venit in domum, & accesserunt ad eum discipuli ejus, dicentes: Edisserere nobis parabolam zizaniorum agri.

37 Qui respondens ait illis: Qui seminat bonum semen, est Filius hominis.

38 Ager autem est mundus. Bonum vero semen, hi sunt filii regni. Zizania autem, filii sunt nequam.

i Apoc. 14.15. 39 Inimicus autem, qui seminavit ea, est diabolus i Messis vero, consummatio sæculi est: Messores autem, angeli sunt.

40 Sicut ergo colliguntur zizania, & igni comburuntur: sic erit in consummatione sæculi.

41 Mittet filius hominis angelos suos, & colligent de regno ejus omnia scandala, & eos qui faciunt iniquitatem:

42 Et mittent eos in caminum ignis. Ibi erit fletus & stridor dentium.

k Sap. 3.7. Dan. 12.3. 43 k Tunc justi fulgebunt sicut sol in regno Patris eorum. Qui habet aures audiendi, audiat.

44 Simile est regnum cælorum thesauro abscondito in agro: quem qui invenit homo, abscondit, & præ gaudio illius vadit, & vendit universa quæ habet, & emit agrum illum.

45 Iterum simile est regnum cælorum homini negotiatori, quærenti bonas margaritas.

46 Inventa autem una pretiosa margarita, abiit, & vendidit omnia quæ habuit, & emit eam.

47 Iterum simile est regnum cælorum sagenæ missæ in mare, & ex omni genere piscium congreganti.

48 Quam, cum impleta esset, educentes & secus littus sedentes, elegerunt bonos in vasa, malos autem foras miserunt.

49 Sic erit in consummatione sæculi: exibunt angeli, & separabunt malos de medio justorum;

50 Et mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus, & stridor dentium.

51 Intellexistis hæc omnia? Dicunt ei: Etiam,

52 Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno cælorum, similis est homini patrifamilias, cui profert de thesauro suo nova & vetera.

53 Et factum est, cum consummasset Iesus parabolas istas, transiit inde.

54 Et veniens in patriam suam, docebat eos in synagogis eorum, ita ut mirarentur & dicerent: Vnde huic sapientia hæc, & virtutes?

l Marc. 6.1. Ioan. 6.42. 55 l Nonne hic est fabri filius. Nonne mater ejus dicitur Maria, & fratres ejus, Iacobus, & Ioseph: & Simon, & Iudas?

56 Et sorores ejus, nonne omnes apud nos sunt? Vnde ergo huic omnia ista?

57 Et scandalizabantur in eo. Iesus autem dixit eis: Non est propheta sine honore, nisi in patria sua, & in domo sua.

58 Et non fecit ibi virtutes multas, propter incredulitatem eorum.

CAPVT XIV.

Caput Ioannis datur puellæ saltatrici: Iesus quinque virorum millia in deserto quinque panibus & duobus piscibus satiat, sublatis duodecim reliquiarum cophinis: & super mare ambulans discipulos tempestate agitatos confortat; Petrumque à submersione liberat: in terra Genesar varii curantur languores tactu vestimenti ipsius.

Marc. 6.14. 1 IN illo tempore audivit Herodes tetrarcha famam Iesu:

Luc. 9. 7. 2 Et ait pueris suis: Hic est Ioannes Baptista: ipse surrexit à mortuis, & ideo virtutes operantur in eo.

a Mat. 6.17. Luc. 3.29. 3 a Herodes enim tenuit Ioannem, & alligavit eum: & posuit in carcerem propter Herodiadem uxorem fratris sui.

4 Dicebat enim illi Ioannes: Non licet tibi habere eam.

b Infr. 21.26. 5 Et volens illum occidere, timuit populum: b quia sicut prophetam eum habebant.

6 Die autem natalis Herodis saltavit filia Herodiadis in medio, & placuit Herodi.

7 Vnde cum juramento pollicitus est ei dare quodcumque postulasset ab eo.

8 At illa præmonita à matre sua, Da mihi, inquit, hic in disco caput Ioannis Baptistæ.

9 Et contristatus est rex: propter juramentum autem, & eos qui pariter recumbebant jussit dari.

10 Misitque & decollavit Ioannem in carcere.

11 Et allatum est caput ejus in disco, & datum est puellæ, & attulit matri suæ.

12 Et ascendentes discipuli ejus tulerunt corpus ejus: & sepelierunt illud: & venientes nuntiaverunt Iesu.

c Luc. 9.10. Mar. 6.31. Ioan. 6.3. 13 c Quod cum audisset Iesus, secessit, inde in navicula, in locum desertum seorsim: & cum audissent turbæ, secutæ sunt eum pedestres de civitatibus.

14 Et exiens vidit turbam multam, & misertus est eis, & curavit languidos eorum.

15 Vespere autem facto, accesserunt ad eum discipuli ejus, dicentes: Desertus est locus, & hora jam præteriit: dimitte turbas, ut euntes in castella, emant sibi escas.

16 Iesus autem dixit eis: Non habent necesse ire: date illis vos manducare.

17 Responderunt ei: Non habemus

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

hic nisi quinque panes & duos pisces.
18 Qui ait eis: Afferte mihi illos huc:
19 Et cum jussisset turbam discumbere super fœnum, acceptis quinque panibus, & duobus piscibus, aspiciens in cælum benedixit, & fregit, & dedit discipulis panes, discipuli autem turbis.
20 Et manducaverunt omnes, & saturati sunt. Et tulerunt reliquias, duodecim cophinos fragmentorum plenos.
21 Manducantium autem fuit numerus, quinque millia virorum, exceptis mulieribus & parvulis.
d Marc. 6.45. *Ioan.* 6.9. *Ioan.* 6.15. 22 *d* Et statim compulit Iesus discipulos ascendere in naviculam, & præcedere eum trans frerum, donec dimitteret turbas.
23 Et dimissa turba, *e* ascendit in montem solus orare. Vespere autem facto solus erat ibi.
24 Navicula autem in medio mari jactabatur fluctibus: erat enim contrarius ventus.
25 Quarta autem vigilia noctis, venit ad eos ambulans super mare.
26 Et videntes eum super mare ambulantem, turbati sunt, dicentes: Quia phantasma est. Et præ timore clamaverunt.
27 Statimque Iesus locutus est eis dicens: Habete fiduciam: ego sum: nolite timere.
28 Respondens autem Petrus dixit Domine, si tu es, jube me ad te venire super aquas.
29 Et ipse ait: Veni. Et descendens Petrus de navicula, ambulabat super aquam ut veniret ad Iesum.
30 Videns vero ventum validum, timuit, & cum cœpisset mergi, clamavit dicens, Domine salvum me fac.
31 Et continuo Iesus extendens manum, apprehendit eum, & ait illi: Modicæ fidei: quare dubitasti?
32 Et cum ascendissent in naviculam, cessavit ventus.
33 Qui autem in navicula erant, venerunt, & adoraverunt eum, dicentes: Vere Filius Dei es.
e Marc 6.53. 34 *f* Et cum transfretassent, venerunt in terram Genesar.
35 Et cum cognovissent eum viri loci illius, miserunt in universam regionem illam, & obtulerunt ei omnes male habentes:
36 Et rogabant eum ut vel fimbriam vestimenti ejus tangerent. Et quicumque tetigerunt, salvi facti sunt

CAPVT XV.

Pharisæorum de lavandis manibus aliisque rebus traditiones, quas Dei mandatis præponebant: & qua sint coinquinantia hominem: mulier Chananæa perseveranti fide ac supplicatione impetrat filiæ curationem: Iesus curatis juxta mare Galilææ variis languoribus, quatuor virorum millia septem panibus pauciscque piscibus satiat, sublatis septem sportarum reliquiis.

1 TVnc accesserunt ad eum ab Ierosolymis Scribæ, & Pharisæi dicentes.
Marc. 7.1. 2 Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum? non enim lavant manus suas cum panem manducant.
3 Ipse autem respondens ait illis: Quare & vos transgredimini mandatum Dei propter traditionem vestram? Nam Deus dixit:
a Exod. 20.12. *Deut.* 5.16. *Ephes.* 6.2. 4 *a* Honora patrem, & matrem; & *b* Qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur.
5 Vos autem dicitis: Quicumque dixerit patri vel matri, Munus quodcumque est ex me, tibi proderit:
b Exod. 21.17. *Levit.* 20.9. *Prov.* 20.20. 6 Et non honorificabit patrem suum, aut matrem suam: & irritum fecisti mandatum Dei propter traditionem vestram.
c Isaiæ 29.13. *Marc.* 7.6. 7 *c* Hypocritæ, bene prophetavit de vobis Isaias dicens:
8 Populus hic labiis me honorat: cor autem eorum longe est à me.
9 Sine causa autem colunt me, docentes doctrinas & mandata hominum.
10 Et convocatis ad se turbis, dixit eis: Audite & intelligite.
11 Non quod intrat in os, coinquinat hominem: sed quod procedit ex ore, hoc coinquinat hominem.
12 Tunc accedentes discipuli ejus, dixerunt ei: Scis quia Pharisæi audito verbo hoc, scandalizati sunt.
d Ioan. 15.2. 13 At ille respondens ait: *d* Omnis plantatio, quam non plantavit Pater meus cælestis, eradicabitur.
e Luc. 6.13. *Marc.* 7.17. 14 Sinite illos: *e* cæci sunt, & duces cæcorum: cæcus autem si cæco ducatum præstet, ambo in foveam cadunt.
15 Respondens autem Petrus dixit ei: Edissere nobis parabolam istam.
16 At ille dixit: adhuc & vos sine intellectu estis?
17 Non intelligitis, quia omne quod in os intrat, in ventrem vadit & in secessum emittitur?
18 Quæ autem procedunt de ore, de corde exeunt, & ea coinquinant hominem:
19 De corde enim exeunt cogitationes malæ, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia, blasphemiæ.
20 Hæc sunt, quæ coinquinant hominem. Non lotis autem manibus manducare, non coinquinat hominem.
f Marc. 7.24. 21 *f* Et egressus inde Iesus, cessit in partes Tyri & Sidonis.
22 Et ecce mulier Chananæa à finibus illis egressa clamavit, dicens ei: Miserere mei Domine fili David: filia mea male à dæmonio vexatur.
23 Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli ejus rogabant eum dicentes: Dimitte eam: quia clamat post nos.
24 Ipse autem respondens ait: Non sum missus nisi *g* ad oves, quæ perierunt domus Israël.
g Supr. 10.6. *Ioan.* 10.3. 25 At illa venit, & adoravit eum, dicens: Domine adjuva me.
26 Qui respondens ait: Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus.
27 At illa dixit: Etiam Domine: nam & catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa dominorum suorum.
28 Tunc respondens Iesus, ait illi: O mulier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia ejus ex illa hora.
29 Et cum transisset inde Iesus, venit secus Mare Galilææ: & ascendens in montem, sedebat ibi.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

b Isaiæ 35.5.

30 b Et accesserunt ad eum turbæ multæ habentes secum mutos, cæcos, claudos, debiles, & alios multos: & projecerunt eos ad pedes ejus, & curavit eos:

31 Ita ut turbæ mirarentur, videntes mutos loquentes, claudos ambulantes, cæcos videntes: & magnificabant Deum Israël.

i Marc. 8.1.

32 i Jesus autem, convocatis discipulis suis, dixit: Misereor turbæ, quia triduo jam perseverant mecum, & non habent quod manducent; & dimittere eos jejunos nolo, ne deficiant in via.

33 Et dicunt ei discipuli: Unde ergo nobis in deserto panes tantos, ut saturemus turbam tantam?

34 Et ait illis Jesus: Quot habetis panes? At illi dixerunt: Septem & paucos piscigulos.

35 Et præcepit turbæ, ut discumberent super terram.

36 Et accipiens septem panes, & pisces, & gratias agens, fregit, & dedit discipulis suis, & discipuli dederunt populo.

37 Et comederunt omnes, & saturati sunt: Et quod superfuit de fragmentis, tulerunt septem sportas plenas.

38 Erat autem qui manducaverunt, quatuor millia hominum, extra parvulos & mulieres.

39 Et dimissa turba, ascendit in naviculam: & venit in fines Magedan.

CAPVT XVI.

Jesus signi petitione ipsum tentantes arguit, quod signa temporum non dijudicarent: jubet discipulos cavere à fermento Pharisæorum ac Sadducæorum: ipsosque interrogat quem ipsum esse dicant, & Petro post illius responsionem promittit claves regni cælorum: suam autem passionem prædicens, à Petro increpatur propter quod satanam ipsum appellat, docens quemque propriam crucem tollere, & Deum unicuique juxta sua opera redditurum.

1 ET accesserunt ad eum Pharisæi & Sadducæi tentantes: & rogaverunt eum ut signum de cælo ostenderet eis.

a Mar. 8.11. Luc. 12.54.

2 a At ille respondens, ait illis: Facto vespere dicitis: Serenum erit, rubicundum est enim cælum.

3 Et mane: Hodie tempestas, rutilat enim triste cælum.

4 Faciem ergo cæli dijudicare nostis: signa autem temporum non potestis scire? b Generatio mala & adultera signum quærit: & signum non dabitur ei, nisi signum Jonæ prophetæ. Et relictis illis, abiit:

b Supra 12.39. c Jonæ 2.1.

5 Et cum venissent discipuli ejus trans fretum, obliti sunt panes accipere.

d Mar. 8.15. Luc. 12.1.

6 Qui dixit illis: d Intuemini, & cavete à fermento Pharisæorum & Sadducæorum.

7 At illi cogitabant intra se dicentes: Quia panes non accepimus.

8 Sciens autem Jesus, dixit: Quid cogitatis intra vos modicæ fidei, quia panes non haberis?

e Supra 14.17. Joan.6. 9.

9 Nondum intelligitis, neque recordamini e quinque panum in quinque millia hominum, & quot cophinos sumpsistis?

f Supra 15.34.

10 Neque f septem panum in quatuor millia hominum, & quot sportas sumpsistis?

11 Quare non intelligitis: quia non de pane dixi vobis: Cavere à fermento Pharisæorum, & Sadducæorum?

12 Tunc intellexerunt, quia non dixerit cavendum à fermento panum, sed à doctrina Pharisæorum, & Sadducæorum.

g Mar. 8.27.

13 g Venit autem Jesus in partes Cæsareæ Philippi: & interrogabat discipulos suos, dicens: Quem dicunt homines esse filium hominis?

† Luc. 9.19.

14 At illi dixerunt: † Alii Joannem Baptistam, alii autem Eliam, alii vero Jeremiam, aut unum ex prophetis.

15 Dicit illis Jesus: vos autem quem me esse dicitis?

h Joan. 6.70.

16 Respondens Simon Petrus dixit: h Tu es Christus, filius Dei vivi.

17 Respondens autem Jesus, dixit ei: Beatus es Simon Bar-Jona: quia caro & sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est.

i Joan. 1.42.

18 i Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc Petram ædificabo ecclesiam meam, & portæ inferi non prævalebunt adversus eam.

k Isaiæ 22.22. Joann. 20.23.

19 k Et tibi dabo claves regni cælorum. Et quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum & in cælis: & quodcumque solveris super terram, erit solutum & in cælis.

20 Tunc præcepit discipulis suis, ut nemini dicerent quia ipse esset Jesus Christus.

21 Exinde cœpit Jesus ostendere discipulis suis, quia oporteret eum ire Jerosolimam, & multa pati à senioribus & Scribis, & principibus sacerdotum, & occidi, & tertia die resurgere.

22 Et assumens eum Petrus, cœpit increpare illum dicens: Absit à te Domine: non erit tibi hoc.

l Marc. 8.33.

23 Qui conversus, dixit Petro: l Vade post me satana, scandalum es mihi: quia non sapis ea quæ Dei sunt, sed ea, quæ hominum.

m Supra 10.38. Luc. 9.23. & 14.17. n Luc. 17.33. Joann. 12.25.

24 Tunc Jesus dixit discipulis suis. m Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me.

25 n Qui enim voluerit animam suam salvam facere, perdet eam: qui autem perdiderit animam suam propter me, inveniet eam.

26 Quid enim prodest homini, si mundum universum lucretur, animæ vero suæ detrimentum patiatur? Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua?

o Alib. 17.31. Rom 2.8.39.

27 Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum angelis suis o & tunc reddet unicuique secundum opera ejus.

28 Amen dico vobis, p sunt quidam de hic stantibus, qui non gustabunt mortem, donec videant Filium hominis venientem in regno suo.

p Marc. 9.1. Luc. 9.28.

CAPTT XVII.

Christi in monte transfiguratio, quam jubet discipulos silentio servare, donec à mortuis resurgat: Eliam dicit venturum, imo jam venisse sed cognitum non fuisse, neque Joannem Baptistam: puerum lunaticum curat, quem discipuli ob modicam fidem curare non potuerant: ostendens quanta sit virtus fides similis grano sinapis, jejunium, & oratio: passionem suam prædicit: pro se quoque & Petro didrachma solvit, de invento in ore piscis facere.

a Mat. 17.1.

1 a ET post dies sex assumit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

fratrem ejus, & ducit illos in montem excelsum seorsum.

2 Et transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies ejus sicut sol: vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix.

3 Et ecce apparuerunt illis Moyses & Elias cum eo loquentes.

4 Respondens autem Petrus, dixit ad Iesum: Domine bonum est nos hic esse: si vis, faciamus hic tria tabernacula, tibi unum, Moysi unum, & Eliæ unum.

5 Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos. *b* Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: ipsum audite.

6 Et audientes discipuli cecidérunt in faciem suam, & timuerunt valde.

7 Et accessit Iesus, & tetigit eos: dixitque eis: Surgite, & nolite timere.

8 Levantes autem oculos suos, neminem viderunt, nisi solum Iesum.

9 Et descendentibus illis de monte, præcepit eis Iesus, dicens: Nemini dixeritis visionem, donec Filius hominis à mortuis resurgat.

10 Et interrogaverunt eum discipuli, dicentes, *c* Quid ergo Scribæ dicunt quod Eliam oporteat primum venire.

11 At ille respondens, ait eis: Elias quidem venturus est, & restituet omnia.

12 Dico autem vobis, *d* quia Elias jam venit, & non cognoverunt eum: *e* sed fecerunt in eo quæcumque voluerunt. Sic & filius hominis passurus est ab eis.

13 Tunc intellexerunt discipuli, quia de Ioanne Baptista dixisset eis.

14 *f* Et cum venisset ad turbam, accessit ad eum homo genibus provolutus ante eum, dicens: Domine, miserere filio meo, quia lunaticus est, & male patitur: nam sæpe cadit in ignem, & crebro in aquam.

15 Et obtuli eum discipulis tuis, & non potuerunt curare eum.

16 Respondens autem Iesus, ait: O generatio incredula, & perversa, quousque ero vobiscum? usquequo patiar vos? Afferte huc illum ad me.

17 Et increpavit illum Iesus, & exiit ab eo dæmonium, & curatus est puer ex illa hora.

18 Tunc accesserunt discipuli ad Iesum secreto, & dixerunt: Quare nos non potuimus ejicere illum?

19 Dixit illis Iesus: Propter incredulitatem vestram. *g* Amen quippe dico vobis, si habueritis fidem, sicut granum sinapis, dicetis monti huic, Transi hinc illuc, & transibit: & nihil impossibile erit vobis.

20 Hoc autem genus non ejicitur nisi per orationem, & jejunium.

21 Conversantibus autem eis in Galilæa, dixit illis Iesus: *h* Filius hominis tradendus est in manus hominum.

22 Et occident eum, & tertia die resurget. Et contristati sunt vehementer.

23 Et cum venissent Capharnaum, accesserunt qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei: Magister vester non solvit didrachma?

24 Ait: etiam. Et cum intrasset in domum, prævenit eum Iesus, dicens: Quid tibi videtur Simon? Reges terræ à quibus accipiunt tributum vel censum? à filiis suis, an ab alienis?

25 Et ille dixit: Ab alienis. Dixit illi Iesus: Ergo liberi sunt filii.

26 Ut autem non scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamum: & eum piscem, qui primus ascenderit, tolle, & aperto ore ejus, invenies staterem: illum sumens, da eis pro me, & te.

CAPVT XVIII.

Propositio parvulo docet quisnam major sit in regno cælorum, & quam sit à pusillorum scandalo cavendum: quomodo frater in nos peccans debeat corripi, & ecclesiam non audiens pro ethnico haberi, potestate ligandi atque solvendi discipulis tradita: docet etiam quam sit apud Deum efficax duorum petitio sibi consentientium, & quoties fratri in nos peccanti sit ignoscendum, accommodata ad hoc parabola de rege rationem cum servis suis ineunte.

1 *a* IN illa hora accesserunt discipuli ad Iesum dicentes: Quis, putas, major est in regno cælorum?

2 Et advocans Iesus parvulum, statuit eum in medio eorum,

3 Et dixit: Amen dico vobis, nisi conversi fueritis: & efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum cælorum.

4 Quicumque ergo humiliaverit se sicut parvulus iste, hic est major in regno cælorum.

5 Et qui susceperit unum parvulum talem in nomine meo, me suscipit.

6 *b* Qui autem scandalizaverit unum de pusillis istis, qui in me credunt, expedit ei ut suspendatur mola asinaria in collo ejus, & demergatur in profundum maris.

7 Væ mundo à scandalis. Necesse est enim ut veniant scandala: veruntamen væ homini illi, per quem scandalum venit.

8 *c* Si autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te; abscide eum, & projice abs te: bonum tibi est ad vitam ingredi debilem, vel claudum, quam duas manus vel duos pedes habentem mitti in ignem æternum.

9 Et si oculus tuus scandalizat te, erue eum, & projice abs te: bonum tibi est cum uno oculo in vitam intrare, quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis.

10 Videte ne contemnatis unum ex his pusillis: dico enim vobis: *d* quia angeli eorum in cælis semper vident faciem Patris mei, qui in cælis est.

11 *e* Venit enim Filius hominis salvare quod perierat.

12 Quid vobis videtur: † si fuerint alicui centum oves, & erraverit una ex eis: nonne relinquit nonaginta novem in montibus, & vadit quærere eam quæ erravit?

13 Et si contigerit ut inveniat eam: Amen dico vobis, quia gaudet super eam magis quam super nonaginta novem, quæ non erraverunt.

14 Sic non est voluntas ante Patrem vestrum, qui in cælis est, ut pereat unus de pusillis istis.

15 *f* Si autem peccaverit in te frater tuus vade,

a Marc. 9.33. Luc. 9. 45. Infr. 19. 14. 1. Cor. 14.20.

b Marc. 9.41. Luc. 17.2.

c Supr. 5.30. Marc. 9.42.

d Psal. 33.8.

e Luc. 19.10.

† Luc. 15.14.

f Luc. 17.3. Levit. 19. 17. Eccl. 19.13. Luc. 5. 19.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

vade, & corripe eum inter te & ipsum solum; si te audierit, lucratus eris fratrem tuum.

g Deut. 19. 15. 2. Cor. 13. 1. Hebr. 10. 28.

16 Si autem te non audierit: adhibe tecum adhuc unum, vel duos, g ut in ore duorum vel trium testium stet omne verbum.

17 Quod si non audierit eos: dic Ecclesiæ; si autem Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut *b* ethnicus & publicanus.

Joan. 8. 17. b 2. Th. 13. 14. 1. Cor. 5. 9. 1 Joan. 20. 23.

18 *i* Amen dico vobis, quæcumque alligaveritis super terram, erunt ligata & in cælo: & quæcumque solveritis super terram, erunt soluta & in cælo.

19 Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re quamcumque petierint, fiet illis à Patre meo, qui in cælis est.

20 Vbi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo: ibi sum in medio eorum.

k Luc. 17. 4.

21 Tunc accedens Petrus ad eum, dixit: k Domine quoties peccabit in me frater meus & dimittam ei? usque septies?

22 Dicit illi Iesus: Non dico tibi usque septies; sed usque septuagies septies.

23 Ideo assimilatum est regnum cælorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum servis suis.

24 Et cum cœpisset rationem ponere, oblatus est ei unus, qui debebat ei decem millia talenta.

25 Cum autem non haberet unde redderet, jussit eum dominus ejus vænumdari, & uxorem ejus, & filios, & omnia quæ habebat, & reddi.

26 Procidens autem servus ille, orabat eum, dicens: Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi.

27 Misertus autem dominus servi illius, dimisit eum, & debitum dimisit ei.

28 Egressus autem servus ille, invenit unum de conservis suis, qui debebat ei centum denarios: & tenens suffocabas eum, dicens: Redde quod debes.

29 Et procidens conservus ejus, rogabat eum, dicens: Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi.

30 Ille autem noluit: sed abiit, & misit eum in carcerem, donec redderet debitum.

31 Videntes autem conservi ejus quæ fiebant, contristati sunt valde: & venerunt, & narraverunt domino suo omnia quæ facta fuerant.

32 Tunc vocavit illum dominus suus: & ait illi: serve nequam, omne debitum dimisi tibi quoniam rogasti me:

33 Nonne ergo oportuit & te misereri conservi tui, sicut & ego tui misertus sum?

34 Et iratus dominus ejus tradidit eum tortoribus, quoadusque redderet universum debitum.

35 Sic & Pater meus cælestis faciet vobis, si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris.

CAPVT XIX.

Matrimonium docet ex sua institutione esse indissolubile; nec uxorem extra causam fornicationis posse dimitti: inter varios eunuchos laudat illos qui se castravunt propter regnum cælorum: parvulis manus imponit: adolescens qui omnia se servasse præcepta dicebat, audito Christi consilio de omnibus vendendis, abiit tristis: difficile ergo asserit divitem intrare regnum cœlorum, & quid illis præmii sit qui omnibus relictis ipsum sequuntur.

1 ET factum est, cùm consummasset Iesus sermones illos, migravit à Galilæa, & *a* venit in fines Iudææ trans Iordanem,

a Marc. 10. 1.

2 Et secutæ sunt eum turbæ multæ, & curavit eos ibi.

3 *b* Et accesserunt ad eum Pharisæi tentantes eum, & dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam, quacumque ex causa?

b Marc. 10. 2.

4 Qui respondens, ait eis: Non legistis, quia *c* qui fecit hominem ab initio, masculum & feminam fecit eos? & dixit:

c Gen. 1. 27.

5 *d* Propter hoc dimittet homo patrem & matrem, & adhærebit uxori suæ, & erunt duo in carne una.

d Gen. 2. 24. Ephes. 5. 31. 1. Cor. 6. 16.

6 Itaque jam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus conjunxit, homo non separet.

7 Dicunt illi: *e* Quid ergo Moyses mandavit dare libellum repudii, & dimittere:

e Deut. 24. 1.

8 Ait illis: Quoniam Moyses ad duritiam cordis vestri permisit vobis dimittere uxores vestras: ab initio autem non fuit sic.

9 *f* Dico autem vobis, quia quicumque dimiserit uxorem suam, nisi ob fornicationem & aliam duxerit, mœchatur: & qui dimissam duxerit, mœchatur.

f Supra 5. 32. Marci 10. 11. Luc. 16. 18. 1. Cor. 7. 10.

19 Dicunt ei discipuli ejus: Si ita est causa hominis cum uxore, non expedit nubere.

11 Qui dixit illis: Non omnes capiunt verbum istud, sed quibus datum est.

12 Sunt enim eunuchi, qui de matris utero sic nati sunt: & sunt eunuchi, qui facti sunt ab hominibus: & sunt eunuchi qui seipsos castraverunt propter regnum cælorum. Qui potest capere, capiat.

13 *g* Tunc oblati sunt ei parvuli, ut manus eis imponeret, & oraret. Discipuli autem increpabant eos:

g Marc. 10. 13. Luc. 18. 15.

14 Iesus verò ait eis: *h* Sinite parvulos, & nolite eos prohibere ad me venire: talium est enim regnum cælorum.

h Supra 18. 3.

15 Et cum imposuisset eis manus, abiit inde.

16 *i* Et ecce unus accedens, ait illi: Magister bone, quid boni faciam ut habeam vitam æternam?

i Marc. 10. 17. Luc. 18. 18

17 Qui dixit ei: Quid me interrogas de bono? Vnus est bonus, Deus. Si autem vis ad vitam ingredi, serva mandata.

18 Dicit illi: Quæ? Iesus autem dixit: k Non homicidium facies: Non adulterabis: Non facies furtum: Non falsum testimonium dices:

k Exod. 20. 13.

19 Honora patrem tuum, & matrem tuam: &, Diliges proximum tuum sicut teipsum.

20 Dicit illi adolescens: Omnia hæc custodivi à juventute mea, quid adhuc mihi deest?

21 Ait illi Iesus: Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, & da pauperibus,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

& habebis thesaurum in cælo: & veni, sequere me.

22 Cum audisset autem adolescens verbum, abiit tristis: erat enim habens multas possessiones.

23 Iesus autem dixit discipulis suis: Amen dico vobis: quia dives difficile intrabit in regnum cœlorum.

24 Et iterum dico vobis: Facilius est camelum per foramen acus transire, quam divitem intrare in regnum cælorum.

25 Auditis autem his, discipuli mirabantur valde, dicentes: Quis ergo potetit salvus esse?

26 Aspiciens autem Iesus, dixit illis: Apud homines hoc impossibile est: apud Deum autem omnia possibilia sunt.

27 Tunc respondens Petrus, dixit ei: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis?

28 Iesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israel.

29 Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit.

30 *l* Multi autem erunt primi novissimi, & novissimi primi.

l Infrà 20. 16. Marci 10. 31. Luc. 13. 30.

CAPVT XX.

Parabolam proponit de operariis in vineam conducis, quorum ultimis idem datur denarius cum primis: Iesus discipulis passionem ac resurrectionem suam prædicit; & occasione ambitionis filiorum Zebedæi docet discipulos, quod non potestate & ostensione dominii, sed officio ministerii debeant esse majores: egrediens verò Iericho duos cæcos illuminat.

1 SImile est regnum cælorum homini patrifamilias, qui exiit primo mane conducere operarios in vineam suam.

2 Conventione autem facta cum operariis ex denario diurno, misit eos in vineam suam.

3 Et egressus circa horam tertiam, vidit alios stantes in foro otiosos:

4 Et dixit illis: Ite & vos in vineam meam, & quod justum fuerit dabo vobis.

5 Illi autem abierunt. Iterum autem exiit circa sextam & nonam horam: & fecit similiter.

6 Circa undecimam verò exiit, & invenit alios stantes, & dicit illis? Quid hic statis tota die otiosi?

7 Dicunt ei: Quia nemo nos conduxit. Dicit illis: Ite & vos in vineam meam.

8 Cum sero autem factum esset, dicit dominus vineæ procuratori suo: Voca operarios, & redde illis mercedem, incipiens à novissimis usque ad primos.

9 Cum venissent ergo qui circa undecimam horam venerant, acceperunt singulos denarios.

10 Venientes autem & primi, arbitrati sunt quod plus essent accepturi: acceperunt autem & ipsi singulos denarios.

11 Et accipientes murmurabant adversus patremfamilias,

12 Dicentes: Hi novissimi una hora fecerunt, & pares illos nobis fecisti, qui portavimus pondus diei, & æstus.

13 At ille respondens uni eorum, dixit: Amice non facio tibi injuriam: nonne ex denario convenisti mecum?

14 Tolle quod tuum est, & vade: volo autem & huic novissimo dare sicut & tibi.

15 Aut non licet mihi quod volo facere? an oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum?

16 *a* Sic erunt novissimi primi, & primi novissimi: multi enim sunt vocati, pauci verò electi.

a Supra 19. 30. Marci 10. 31. Luc. 13. 30.

17 *b* Et ascendens Iesus Ierosolymam, assumpsit duodecim discipulos secreto, & ait illis:

18 Ecce ascendimus Ierosolymam, & Filius hominis tradetur principibus sacerdotum, & Scribis, & condemnabunt eum morte,

19 Et tradent eum Gentibus ad illudendum, & flagellandum, & crucifigendum, & tertia die resurget.

b Mar. 10. 32. Luc. 18. 31.

20 *c* Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans & petens aliquid ab eo.

c Mar. 10. 35.

21 Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic ut sedeant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam & unus ad sinistram, in regno tuo.

22 Respondens autem Iesus, dixit: Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei: Possumus.

23 Ait illis: Calicem quidem meum bibetis: sedere autem ad dexteram meam vel sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est à Patre meo.

24 *d* Et audientes decem, indignati sunt de duobus fratribus.

d Marc. 10. 41.

25 *e* Iesus autem vocavit eos ad se, & ait: Scitis quia principes gentium dominantur eorum: & qui majores sunt, potestatem exercent in eos.

e Luc. 22. 25.

26 Non ita erit inter vos: sed quicumque voluerit inter vos major fieri, sit vester minister:

27 Et qui voluerit inter vos primus esse, erit vester servus.

28 *f* Sicut filius hominis non venit, ministrari sed ministrare, & dare animam suam, redemptionem pro multis.

f Phil. 2. 7.

29 *g* Et egredientibus illis ab Iericho, secuta est eum turba multa:

g Marc. 10. 46.

30 Et ecce duo cæci sedentes secus viam, audierunt quia Iesus transiret: & clamaverunt, dicentes: Domine miserere nostri, fili David.

Luc. 18. 35.

31 Turba autem increpabat eos ut tacerent. At illi magis clamabant, dicentes: Domine miserere nostri, fili David.

32 Et stetit Iesus, & vocavit eos, & ait: Quid vultis ut faciam vobis?

33 Dicunt illi: Domine, ut aperiantur oculi nostri.

34 Misertus autem eorum Iesus, tetigit oculos eorum. Et confestim viderunt, & secuti sunt eum.

CAPVT

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

CAPVT XXI.

Iesus super asinam Ierusalem cum triumpho ingressus, negotiatores de templo ejicit, & Pharisæis de triumpho indignantibus respondet: discipulis autem de ficulnea Christi verbo arefacta mirantibus, declarat fidei efficaciam: interrogationem de sua potestate retundit quæstione de Ioannis baptismo: & ex parabolis de homine duos filios habente, & de patrefamilias, cujus vinitores post alios servos, etiam filium vineæ hæredem occiderunt, prædicit regnum Dei à Iudæis ad Gentes transferendum.

a *Marc.* 11. 1. *Luc.* 19. 29. 1 a ET cum appropinquassent Ierosolymis, & venissent Bethphage ad Montem Oliveti: tunc Iesus misit duos discipulos,

2 Dicens eis: Ite in castellum, quod contra vos est, & statim invenietis asinam alligatam, & pullum cum ea: solvite, & adducite mihi:

3 Et si quis vobis aliquid dixerit, dicite quia Dominus his opus habet: & confestim dimittet eos.

4 Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est per Prophetam dicentem:

b *Isaiæ* 62. 11. *Zach.* 9. 9. *Joan.* 12. 25. 5 b Dicite filiæ Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam, & pullum filium subjugalis.

6 Euntes autem discipuli fecerunt sicut præcepit illis Iesus.

7 Et adduxerunt asinam, & pullum: & imposuerunt super eos vestimenta sua: & eum desuper sedere fecerunt.

8 Plurima autem turba straverunt vestimenta sua in via: alii autem cædebant ramos de arboribus, & sternebant in via:

c *Psal.* 117. 26. *Marci* 11. 10. *Luc.* 19. 38. 9 Turbæ autem, quæ præcedebant, & quæ sequebantur, clamabant, dicentes: c Hosanna filio David: benedictus, qui venit in nomine Domini: Hosanna in altissimis.

10 Et cum intrasset Ierosolymam, commota est universa civitas, dicens: Quis est hic?

11 Populi autem dicebant: Hic est Iesus propheta à Nazareth Galilææ.

d *Joan.* 2. 14. 12 d Et intravit Iesus in templum Dei, & ejiciebat omnes vendentes & ementes in templo; & mensas numulariorum, & cathedras vendentium columbas everit:

e *Isaiæ* 56. 7. *Jerem.* 7. 11. 13 Et dicit eis: Scriptum est: e Domus mea domus orationis vocabitur: vos autem fecistis illam speluncam latronum.

14 Et accesserunt ad eum cæci, & claudi in templo: & sanavit eos.

15 Videntes autem principes sacerdotum, & Scribæ, mirabilia quæ fecit, & pueros clamantes in templo, & dicentes: Hosanna filio David, indignati sunt,

16 Et dixerunt ei: Audis quid isti dicunt? Iesus autem dixit eis: Utique, nunquam legistis: f Quia ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem?

f *Psal.* 8. 3. 17 Et relictis illis, abiit foras extra Civitatem in Bethaniam: ibique mansit.

18 Mane autem revertens in Civitatem, esuriit.

Mar. 11. 13. 19 g Et videns fici arborem unam secus viam, venit ad eam: & nihil invenit in ea nisi folia tantum, & ait illi: Nunquam ex te fructus nascatur in sempiternum. Et arefacta est continuo ficulnea.

b *Mar.* 11. 20. 20 h Et videntes discipuli, mirati sunt, dicentes: Quomodo continuo aruit?

21 Respondens autem Iesus, ait eis: Amen dico vobis, si habueritis fidem, & non hæsitaveritis, non solum de ficulnea facietis, sed & si monti huic dixeritis, Tolle, & jacta te in mare, fiet.

i *Supra* 7. 7. 22 i Et omnia quæcumque petieritis in oratione credentes, accipietis.

1 *Joan.* 3. 22. 23 Et cum venisset in templum, accesserunt ad eum docentem, principes sacerdotum, & seniores populi dicentes: k In qua potestate hæc facis? Et quis tibi dedit hanc potestatem?

k *Mar.* 11. 28. *Luc.* 20. 2. 24 Respondens Iesus dixit eis: Interrogabo vos & ego unum sermonem: quem si dixeritis mihi, & ego vobis dicam in qua potestate hæc facio.

25 Baptismus Ioannis unde erat? è cælo, an ex hominibus? At illi cogitabant inter se, dicentes:

l *Supra* 14. 5. 26 Si dixerimus, è cælo, dicet nobis: Quare ergo non credidistis illi? Si autem dixerimus, ex hominibus, timemus turbam: l omnes enim habebant Ioannem sicut propheram.

27 Et respondentes Iesu, dixerunt: Nescimus: Ait illis & ipse: Nec ego dico vobis in qua potestate hæc facio.

28 Quid autem vobis videtur? Homo quidam habebat duos filios, & accedens ad primum, dixit: Fili, vade hodie, operare in vinea mea.

29 Ille autem respondens, ait: Nolo. Postea autem, pœnitentiam motus, abiit.

30 Accedens autem ad alterum, dixit similiter. At ille respondens, ait: Eo, domine, & non ivit.

31 Quis ex duobus fecit voluntatem patris? Dicunt ei: Primus. Dicit illis Iesus: Amen dico vobis, quia publicani, & meretrices præcedent vos in regnum Dei.

32 Venit enim ad vos Ioannes in via justitiæ, & non credidistis ei: publicani autem, & meretrices crediderunt ei: vos autem videntes nec pœnitentiam habuistis postea, ut crederetis ei.

m *Mar.* 12. 1. *Luc.* 20. 9. *Isaiæ* 5. 1. *Jerem.* 2. 21. 33 Aliam parabolam audite: m Homo erat paterfamilias, qui plantavit vineam, & sepem circumdedit ei, & fodit in ea torcular, & ædificavit turrim, & locavit eam agricolis, & peregrè profectus est.

34 Cum autem tempus fructuum appropinquasset, misit servos suos ad agricolas, ut reciperent fructus ejus.

35 Et agricolæ, apprehensis servis ejus, alium ceciderunt, alium occiderunt, alium verò lapidaverunt.

36 Iterum misit alios servos plures prioribus, & fecerunt illis similiter.

37 Novissime autem misit ad eos filium suum, dicens: Verebuntur filium meum.

n *Infra* 26. 3. & 27. 1. 38 Agricolæ autem videntes filium, dixerunt intra se: n Hic est hæres, venite, occidamus eum, & habebimus hæreditatem ejus.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Ioan. 11. 53.

39 Et apprehensum eum ejecerunt extra vineam, & occiderunt.

40 Cum ergo venerit dominus vineæ, quid faciet agricolis illis?

41 Aiunt illi: Malos male perdet, & vineam suam locabit aliis agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis.

42 Dicit illis Iesus: Nunquam legistis in Scripturis: *e* Lapidem quem reprobaverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli? A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris?

e Psal. 117. 22. Matth. 4. 11. Rom. 9. 33. 1. Petr. 2. 7.

43 Ideo dico vobis, quia auferetur à vobis regnum Dei, & dabitur genti facienti fructus ejus.

44 Et qui ceciderit super lapidem istum, confringetur: super quem verò ceciderit, conteret eum.

45 Et cum audissent principes sacerdotum & Pharisæi parabolas ejus, cognoverunt quod de ipsis diceret.

46 Et quærentes eum tenere, timuerunt turbas: quoniam sicut prophetam eum habebant.

CAPVT XXII.

Parabola de rege qui fecit nuptias filio suo, in quibus discumbens absque veste nuptiali in tenebras ejicitur exteriores: tentatur Iesus à Pharisais super censu dando Cæsari, & à Sadducæis super resurrectione, quorum redarguit insciitiam, mortuorum evincens resurrectionem: rursumque à legis doctore tentatur super magno legis mandato: vicissim quoque interrogat Pharisæos cujus filius sit Christus.

1 *a* ET respondens Iesus, dixit iterum in parabolis eis, dicens:

a Luc. 14. 16. Apoc. 19. 9.

2 Simile factum est regnum cælorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo.

3 Et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias, & nolebant venire.

4 Iterum misit alios servos, dicens: Dicite invitatis: Ecce prandium meum paravi, tauri mei & altilia occisa sunt, & omnia parata: venite ad nuptias.

5 Illi autem neglexerunt: & abierunt, alius in villam suam, alius verò ad negotiationem suam:

6 Reliqui verò tenuerunt servos ejus, & contumeliis affectos occiderunt.

7 Rex autem cum audisset, iratus est: & missis exercitibus suis, perdidit homicidas illos, & civitatem illorum succendit.

8 Tunc ait servis suis: Nuptiæ quidem paratæ sunt, sed qui invitati erant, non fuerunt digni.

9 Ite ergo ad exitus viarum, & quoscumque inveneritis, vocate ad nuptias.

10 Et egressi servi ejus in vias, congregaverunt omnes quos invenerunt, malos & bonos: & impletæ sunt nuptiæ discumbentium.

11 Intravit autem rex ut videret discumbentes, & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali.

12 Et ait illi, Amice, quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit.

b Supr. 8. 12. & 13. 42.

13 Tunc dixit rex ministris: *b* Ligatis manibus & pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus, & stridor dentium.

14 Multi enim sunt vocati, pauci verò electi.

Infra 25. 30. c Marc. 12. 13. Luc. 20. 20.

15 *c* Tunc abeuntes Pharisæi, consilium inierunt ut caperent eum in sermone.

16 Et mittunt ei discipulos suos cum Herodianis dicentes: Magister, scimus quia verax es, & viam Dei in veritate doces, & non est tibi cura de aliquo: non enim respicis personam hominum:

17 Dic ergo nobis quid tibi videtur, licet censum dare Cæsari, an non?

18 Cognita autem Iesus nequitia eorum, ait: Quid me tentatis hypocritæ?

19 Ostendite mihi numisma census. At illi obtulerunt ei denarium.

20 Et ait illis Iesus: Cujus est imago hæc, & superscriptio?

21 Dicunt ei: Cæsaris. Tunc ait illis: *d* Reddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari; & quæ sunt Dei, Deo.

d Rom. 13. 7.

22 Et audientes mirati sunt, & relicto eo abierunt.

23 In illo die accesserunt ad eum Sadducæi, † qui dicunt non esse resurrectionem: & interrogaverunt eum,

† Act. 23. 6. e Marc. 12. 19. Luc. 20. 28. Deut. 25. 6.

24 Dicentes: Magister, Moyses dixit: *e* Si quis mortuus fuerit non habens filium, ut ducat frater ejus uxorem illius, & suscitet semen fratri suo.

25 Erant autem apud nos septem fratres: & primus, uxore ducta defunctus est: & non habens semen, reliquit uxorem suam fratri suo.

26 Similiter secundus, & tertius, usque ad septimum.

27 Novissime autem omnium & mulier defuncta est.

28 In resurrectione ergo cujus erit de septem uxor? omnes enim habuerunt eam.

29 Respondens autem Iesus, ait, illis: Erratis nescientes Scripturas, neque virtutem Dei.

30 In resurrectione enim, neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cælo.

31 De resurrectione autem mortuorum non legistis quod dictum est à Deo dicente vobis:

32 *f* Ego sum Deus Abraham & Deus Isaac, & Deus Iacob? Non est Deus mortuorum, sed viventium.

f Exod. 3. 6.

33 Et audientes turbæ, mirabantur in doctrina ejus.

34 *g* Pharisæi autem audientes quod silentium imposuisset Sadducæis, convenerunt in unum:

g Matth. 22. 34. Luc. 10. 25.

35 Et interrogavit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum:

36 Magister, quod est mandatum magnum in Lege?

37 Ait illi Iesus: *h* Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua.

h Deut. 6. 5.

38 Hoc est maximum, & primum mandatum.

39 Secundum autem simile est huic: *i* Diliges proximum tuum, sicut teipsum.

i Levit. 19. 18. Matth. 22. 39.

40 In his duobus mandatis universa lex pendet, & prophetæ.

41 Congregatis autem Pharisæis, interrogavit eos Iesus,

42 Dicens:

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

42 Dicens : Quid vobis videtur de Christo ? cujus filius est ? Dicunt ei : David.
43 Ait illis : Quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dominum, dicens ;
k Psal. 109. 1. 44 k Dixit Dominus Domino meo : sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum ?
45 Si ergo David vocat eum Dominum, quomodo filius ejus est ?
46 Et nemo poterat ei respondere verbum : neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interrogare.

CAPVT XXIII.

Scribis & Pharisæis super cathedram Moysi sedentibus præcipit Iesus obedire, ipsorum autem opera non imitari, retegens ipsorum hypocrisim & ambitionem, discipulos verò contrariam docens humilitatem : deinde multiplex væ illis ob hypocrisim ac reliquas suas iniquitates interminatur, prædicens eos patrum suorum mensuram in justorum persecutionibus impleturos, ac Ierusalem desendam.

1 TVnc Iesus locutus est ad turbas, & ad discipulos suos,
2 Dicens : Super cathedram Moysi sederunt a Scribæ, & Pharisæi.
a 2. Esdr. 8. 4. 3 Omnia ergo quæcumque dixerint vobis, servate & facite : secundum opera verò eorum nolite facere : dicunt enim, & non faciunt.
b Luc. 11. 46. Actor. 15. 10. Deut. 6. 8. Num. 15. 18. c Marc. 12. 39. Luca 11. 43. & 20. 46. d Iacob. 3. 1. e Mal. 1. 6. 4 b Alligant enim onera gravia, & importabilia, & imponunt in humeros hominum : digito autem suo nolunt ea movere.
5 Omnia verò opera sua faciunt ut videantur ab hominibus : c dilatant enim phylacteria sua, & magnificant fimbrias.
6 Amant autem primos recubitus in cœnis, & primas cathedras in synagogis,
7 Et salutationes in foro, & vocari ab hominibus Rabbi.
8 d Vos autem nolite vocari Rabbi : unus est enim Magister vester, omnes autem vos fratres estis.
9 e Et patrem nolite vocare vobis super terram : unus est enim pater vester, qui in cælis est.
10 Nec vocemini magistri : quia Magister vester unus est, Christus.
11 Qui major est vestrum, erit minister vester.
f Luc. 14. 11. & 18. 14. 12 f Qui autem se exaltaverit, humiliabitur : & qui se humiliaverit, exaltabitur.
13 Væ autem vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ : quia clauditis regnum cælorum ante homines, vos enim non intratis, nec introëuntes finitis intrare.
g Marc. 12. 40. Luca 20. 47. 14 Væ vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ : g quia comeditis domos viduarum, orationes longas orantes : propter hoc amplius accipietis judicium.
15 Væ vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ : quia circuitis mare & aridam, ut faciatis unum proselytum : & cum fuerit factus, facitis eum filium gehennæ duplo quam vos.
16 Væ vobis duces cæci, qui dicitis : Quicumque juraverit per templum, nihil est : qui autem juraverit in auro templi, debet.
17 Stulti & cæci : Quid enim majus est, aurum, an templum, quod sanctificat aurum ?
18 Et quicumque juraverit in altari, nihil est : quicumque autem juraverit in dono, quod est super illud, debet.
19 Cæci : quid enim majus est, donum an altare, quod sanctificat donum ?
20 Qui ergo jurat in altari, jurat in eo, & in omnibus quæ super illud sunt.
21 Et quicunque juraverit in templo, jurat in illo, & in eo qui habitat in ipso :
22 Et qui jurat in cælo, jurat in throno Dei, & in eo qui sedet super eum.
h Luc. 11. 42. 23 h Væ vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ : qui decimatis mentham, & anethum, & cyminum, & reliquistis quæ graviora sunt legis, judicium, & misericordiam, & fidem : hæc oportuit facere, & illa non omittere.
24 Duces cæci, excolantes culicem, camelum autem glutientes.
25 Væ vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ, quia mundatis quod de foris est calicis & paropsidis : intus autem pleni estis rapina, & immunditia.
26 Pharisæe cæce, munda prius quod intus est calicis & paropsidis, ut fiat id, quod de foris est, mundum.
27 Væ vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ : quia similes estis sepulchris dealbatis, quæ à foris parent hominibus speciosa, intus verò plena sunt ossibus mortuorum, & omni spurcitia.
28 Sic & vos à foris quidem paretis hominibus justi : intus autem pleni estis hypocrisi, & iniquitate.
29 Væ vobis Scribæ & Pharisæi hypocritæ, qui ædificatis sepulchra prophetarum, & ornatis monumenta justorum.
30 Et dicitis : Si fuissemus in diebus patrum nostrorum, non essemus socii eorum in sanguine prophetarum.
31 Itaque testimonio estis vobismetipsis, quia filii estis eorum, qui prophetas occiderunt.
32 Et vos implete mensuram patrum vestrorum.
i Supra 3. 7. 33 i Serpentes genimina viperarum, quomodo fugietis à judicio gehennæ ?
34 Ideo ecce ego mitto ad vos prophetas, & sapientes, & scribas, & ex illis occidetis, & crucifigetis, & ex eis flagellabitis in synagogis vestris, & persequimini de civitate in civitatem :
k Gen. 4. 8. Hebr. 11. 4. l 2. Par. 24. 12. Luca 11. 51. 35 Vt veniat super vos omnis sanguis justus, qui effusus est super terram, k à sanguine Abel justi usque ad sanguinem l Zachariæ, filii Barachiæ, quem occidistis inter templum & altare.
36 Amen dico vobis, venient hæc omnia super generationem istam.
37 Ierusalem, Ierusalem, quæ occidis prophetas, & lapidas eos qui ad te missi sunt, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti ?
38 Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta.
39 Dico enim vobis, non me videbitis amodo,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

amodo, donec dicatis: Benedictus, qui venit in nomine Domini.

CAPVT XXIV.

Prædicit templi eversionem, monetque ut caveant à venturis seductoribus, futura prænuntians bella ac persecutiones: surgent pseudochristi & pseudoprophetæ de adventu filii hominis, præcedentibus signis in sole, & luna, & stellis: omnibus ignotum dicit Christus diem judicii: & de fideli ac malo servo, propter quæ docet semper esse vigilandum.

a Mar. 13.1. Luc. 21.5. 1 a ET egressus Iesus de templo, ibat. Et accesserunt discipuli ejus, ut ostenderent ei ædificationes templi.

2 Ipse autem respondens dixit illis; Videtis hæc omnia? Amen dico vobis, non relinquetur hic lapis super lapidem, qui non destruatur.

b Luc. 19.44. 3 b Sedente autem eo super Montem oliveti, accesserunt ad eum discipuli secreto, dicentes: Dic nobis, quando hæc erunt: & quod signum adventus tui, & consummationis sæculi?

c Eph. 5. 6. Coloss. 2.18. 4 c Et respondens Iesus, dixit eis: Videte ne quis vos seducat:

5 Multi enim venient in nomine meo, dicentes: Ego sum Christus: & multos seducent.

6 Audituri enim estis prælia, & opiniones præliorum. Videte ne turbemini: oportet enim hæc fieri, sed nondum est finis.

7 Consurget enim gens in gentem, & regnum in regnum, & erunt pestilentiæ, & fames, & terræ motus per loca.

8 Hæc autem omnia initia sunt dolorum.

d Ioan. 15.20. & 16.2. Supra 10.17. Luc. 21.12. 9 d Tunc tradent vos in tribulationem, & occident vos: & eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum.

10 Et tunc scandalizabuntur multi, & invicem tradent, & odio habebunt invicem.

11 Et multi pseudoprophetæ surgent, & seducent multos.

12 Et quoniam abundavit iniquitas, refrigescet charitas multorum.

13 Qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.

14 Et prædicabitur hoc Evangelium regni in universo orbe, in testimonium omnibus gentibus: & tunc veniet consummatio.

e Mar. 13.14. Luc. 21.20. Dan. 9.27. 15 Cum ergo videritis abominationem desolationis, quæ dicta est e à Daniele propheta, stantem in loco sancto: qui legit, intelligat:

16 Tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes:

17 Et qui in tecto, non descendat tollere aliquid de domo sua:

18 Et qui in agro, non revertatur tollere tunicam suam.

19 Væ autem prægnantibus, & nutrientibus in illis diebus.

20 Orate autem ut non fiat fuga vestra in hieme, f vel sabbato.

f Act. 1.12. 21 Erit enim tunc tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi usque modo, neque fiet.

22 Et nisi breviati fuissent dies illi, non fieret salva omnis caro: sed propter electos breviabuntur dies illi.

g Mar. 13.21. Luc. 17.23. 23 g Tunc si quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus, aut illic: nolite credere.

24 Surgent enim pseudochristi, & pseudoprophetæ: & dabunt signa magna, & prodigia, ita ut in errorem inducantur (si fieri potest) etiam electi.

25 Et ecce prædixi vobis.

26 Si ergo dixerint vobis, Ecce in deserto est: nolite exire; ecce in penetralibus, nolite credere.

27 Sicut enim fulgur exit ab Oriente, & paret usque in Occidentem: ita erit & adventus Filii hominis.

h Luc. 17.37. 28 h Ubicumque fuerit corpus, illic congregabuntur & aquilæ.

i Mar. 13.24. Luc. 21.25. Ezech. 32.7. Isaiæ 13.10. Ioel. 2.10. Apoc. 1.7. k 1. Cor. 15.52. 29 i Statim autem post tribulationem dierum illorum, sol obscurabitur, & luna non dabit lumen suum, & stellæ cadent de cælo, & virtutes cælorum commovebuntur.

30 Et tunc parebit signum Filii hominis in cælo: & tunc plangent omnes tribus terræ: & videbunt Filium hominis venientem in nubibus cæli cum virtute multa, & majestate

31 k Et mittet Angelos suos cum tuba, & voce magna: & congregabunt electos ejus à quatuor ventis, à summis cælorum usque ad terminos eorum.

32 Ab arbore autem fici discite parabolam cum jam ramus ejus tener fuerit, & folia nata, scitis quia propè est æstas.

33 Ita & vos cum videritis hæc omnia, scitote quia propè est in januis.

34 Amen dico vobis, quia non præteribit generatio hæc, donec omnia hæc fiant.

l Mar. 13.31. 35 l Cælum & terra transibunt, verba autem mea non præteribunt.

36 De die autem illa & hora nemo scit, neque Angeli cælorum, nisi solus pater.

m Luc. 17.26. Genes. 7.7. 37 m Sicut autem in diebus Noë, ita erit & adventus Filii hominis.

38 Sicut enim erant in diebus ante diluvium comedentes & bibentes, nubentes & nuptui tradentes, usque ad eum diem quo intravit Noë in arcam,

39 Et non cognoverunt donec venit diluvium, & tulit omnes: ita erit & adventus Filii hominis.

40 Tunc duo erunt in agro: unus assumetur, & unus relinquetur.

41 Duæ molentes in mola: una assumetur, & una relinquetur.

42 Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit.

n 1. Thes. 4. 17. Mar. 13.33. c Luc. 12.39. 43 Illud autem scitote, n quoniam si sciret paterfamilias qua hora fur venturus esset, vigilaret utique, & non sineret perfodi domum suam.

44 Ideo & vos estote parati: quia qua nescitis hora Filius hominis venturus est.

o Apoc. 16.15. 45 Quis, putas, est fidelis servus, & prudens, quem constituit dominus suus super familiam suam, ut det illis cibum in tempore?

46 o Beatus ille servus, quem cum venerit dominus ejus, invenerit sic facientem.

47 Amen

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

47 Amen dico vobis : quoniam super omnia bona sua constituet eum.

48 Si autem dixerit malus servus ille in corde suo : Moram facit dñs meus venire :

49 Et cœperit percutere conservos suos, manducet autem & bibat cum ebriosis :

50 Veniet dominus servi illius, in die qua non sperat, & hora qua ignorat.

51 Et dividet eum, partemque ejus ponet cum hypocritis. *p* illic erit fletus, & stridor dentium.

p Supra 23. 41. Infra 25. 30.

CAPVT XXV.

Parabolas proponit de decem virginibus, de talentis distributis servis; quorum dominus peregre rediens singulos præmiat aut punit juxta ipsorum merita : extremum judicium ponit ob oculos, & causas præmiationis bonorum, ac punitionis malorum.

1 TVnc simile erit regnum cælorum decem virginibus : quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso & sponsæ.

2 Quinque autem ex eis erant fatuæ, & quinque prudentes :

3 Sed quinque fatuæ acceptis lampadibus, non sumpserunt oleum secum.

4 Prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus.

5 Moram autem faciente sponso, dormitaverunt omnes & dormierunt.

6 Media autem nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite obviam ei.

7 Tunc surrexerunt omnes virgines illæ, & ornaverunt lampades suas,

8 Fatuæ autem sapientibus dixerunt : Date nobis de oleo vestro : quia lampades nostræ extinguntur.

9 Responderunt prudentes, dicentes : Ne forte non sufficiat nobis & vobis, ite potius ad vendentes, & emite vobis.

10 Dum autem irent emere, venit sponsus : & quæ paratæ erant, intraverunt cum eo ad nuptias, & clausa est janua.

11 Novissime vero veniunt & reliquæ virgines, dicentes, Domine, Dñe, aperi nobis.

12 At ille respondens ait : Amen dico vobis, nescio vos.

13 *a* Vigilate itaque, quia nescitis diem neque horam.

a Mar. 13. 33. b Luca 19. 12.

14 *b* Sicut enim homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua.

15 Et uni dedit quinque talenta, alii autem duo, alii vero unum, & unicuique secundum propriam virtutem, & profectus est statim.

16 Abiit autem qui quinque talenta acceperat, & operatus est in eis, & lucratus est alia quinque.

17 Similiter & qui duo acceperat, lucratus est alia duo.

18 Qui autem unum acceperat, abiens fodit in terram, & abscondit pecuniam domini sui.

19 Post multum vero temporis venit dominus servorum illorum, & posuit rationem cum eis.

20 Et accedens qui quinque talenta acceperat, obtulit alia quinque talenta, dicens : Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum.

21 Ait illi dominus ejus : Euge serve bone, & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium domini tui.

22 Accessit autem & qui duo talenta acceperat, & ait, Domine, duo talenta tradidisti mihi, ecce alia duo lucratus sum.

23 Ait illi dominus ejus : Euge serve bone, & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium domini tui.

24 Accedens autem & qui unum talentum acceperat, ait : Domine, scio quia homo durus es, metis ubi non seminasti, & congregas ubi non sparsisti :

25 Et timens abii, & abscondi talentum tuum in terra : ecce habes quod tuum est.

26 Respondens autem dominus ejus : dixit ei : Serve male, & piger, sciebas quia meto ubi non semino, & congrego ubi non sparsi :

27 Oportuit ergo te committere pecuniam meam numulariis, & veniens ego recepissem utique quod meum est cum usura.

28 Tollite itaque ab eo talentum, & date ei qui habet decem talenta :

29 *c* Omni enim habenti dabitur, & abundabit : ei autem qui non habet, & quod videtur habere, auferetur ab eo.

c Supra 13. 12. Marc. 4. 25. Luc. 8. 18. & 19. 26.

30 Et inutilem servum ejicite in tenebras exteriores : illic erit fletus, & stridor dentium.

31 Cum autem venerit Filius hominis in majestate sua, & omnes angeli cum eo, tunc sedebit super sedem majestatis suæ :

32 Et congregabuntur ante eum omnes gentes, & separabit eos ab invicem, sicut pastor segregat oves ab hœdis :

33 Et statuet oves quidem à dextris suis, hœdos autem à sinistris.

34 Tunc dicet rex his, qui à dextris ejus erunt : Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi.

35 *d* Esurivi enim, & dedistis mihi manducare : sitivi, & dedisti mihi bibere : hospes eram, & collegistis me :

d Isaiæ 58. 7. Ezech. 18. 7. e Eccl. 7. 39.

36 Nudus, & cooperuistis me : *e* infirmus, & visitastis me : in carcere eram, & venistis ad me.

37 Tunc respondebunt ei justi, dicentes ; Domine, quando te vidimus esurientem, & pavimus te : sitientem, & dedimus tibi potum ?

38 Quando autem te vidimus hospitem, & collegimus te : aut nudum, & cooperuimus te ?

39 Aut quando te vidimus infirmum, aut in carcere, & venimus ad te ?

40 Et respondens rex, dicet illis : Amen dico vobis, quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.

41 Tunc dicet & his qui à sinistris erunt : *f* Discedite à me maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo, & angelis ejus.

f Psal. 69. Supra 7. 23. Luc. 13. 27.

42 Esurivi enim, & non dedistis mihi manducare : sitivi, & non dedistis mihi potum :

43 Hospes eram, & non collegistis me : nudus, & non cooperuistis me : infirmus, & in carcere, & non visitastis me.

44 Tunc

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

44 Tunc respondebunt ei & ipsi, dicentes: Domine, quando te vidimus esurientem, aut sitientem, aut hospitem, aut nudum, aut infirmum, aut in carcere, & non ministravimus tibi?

45 Tunc respondebit illis, dicens: Amen dico vobis: Quamdiu non fecistis uni de minoribus his, nec mihi fecistis.

g Ioan. 5. 29. Dan. 12. 2. 46 g Et ibunt hi in supplicium æternum, justi autem in vitam æternam.

CAPVT XXVI.

Consuliant principes sacerdotum de occidendo Iesu; qui unguento pretioso à muliere perfunditur, murmurantibus discipulis: venditur à Iuda; de cujus proditione discipulis in cœna loquitur, in qua panem in corpus suum, & vinum in sanguinem consecrata tradit discipulis: prædicit omnes scandalizandos, trinamque Petri negationem: & post trinam orationem capitur à Iudæis: quorum uni Petrus abscidit auriculam: discipulis fugientibus, coram Caipha à falsis testibus accusatur, mortisque reus judicatus, conspuitur ac caditur, & ter à Petro negatur.

1 ET factum est: cum consummasset Iesus sermones hos omnes, dixit discipulis suis:

a Marc. 14. 1. Luc. 22. 1. 2 a Scitis quia post biduum Pascha fiet, & filius hominis tradetur ut crucifigatur.

3 Tunc congregati sunt principes sacerdotum, & seniores populi, in atrium principis sacerdotum, qui dicebatur Caiphas.

4 Et consilium fecerunt ut Iesum dolo tenerent, & occiderent,

5 Dicebant autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo.

b Ioan. 11. 2. & 12. 3. Marc. 14. 8. 6 b Cum autem Iesus esset in Bethania in domo Simonis leprosi,

7 Accessit ad eum mulier habens alabastrum unguenti pretiosi, & effudit super caput ipsius recumbentis.

8 Videntes autem discipuli, indignati sunt dicentes: Vt quid perditio hæc?

9 Potuit enim istud venumdari multo, & dari pauperibus.

10 Sciens autem Iesus, ait illis: Quid molesti estis huic mulieri? opus enim bonum operata est in me.

11 Nam semper pauperes habetis vobiscum: me autem non semper habetis.

12 Mittens enim hæc unguentum hoc in corpus meum, ad sepeliendum me fecit.

13 Amen dico vobis, ubicumque prædicatum fuerit hoc Evangelium in toto mundo, dicetur & quod hæc fecit in memoriam ejus.

c Marc. 14. 10. Luc. 22. 4. 14 c Tunc abiit unus de duodecim, qui dicebatur Iudas Iscariotes, ad principes sacerdotum:

15 Et ait illis: Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi constituerunt ei triginta argenteos.

16 Et exinde quærebat opportunitatem ut eum traderet.

d Marc. 14. 12. Luc 22. 7. 17 d Prima autem die azymorum accesserunt discipuli ad Iesum, dicentes: Vbi vis paremus tibi comedere Pascha?

18 At Iesus dixit: Ite in civitatem ad quemdam, & dicite ei: Magister dicit: Tempus meum prope est, apud te facio Pascha cum discipulis meis.

19 Et fecerunt discipuli sicut constituit illis Iesus, & paraverunt Pascha.

e Marc. 14. 17. Luc. 22. 14. Ioann. 13. 21. 20 e Vespere autem facto, discumbebat cum duodecim discipulis suis.

21 Et edentibus illis, dixit: Amen dico vobis, quia unus vestrum me traditurus est.

f Psal. 40. 10. 22 Et contristati valde, cœperunt singuli dicere: Numquid ego sum Domine?

23 At ipse respondens, ait: Qui intingit mecum manum in paropside, hic me tradet.

24 Filius quidem hominis vadit, f sicut scriptum est de illo: væ autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur: bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille.

25 Respondens autem Iudas, qui tradidit eum, dixit: Numquid ego sum Rabbi? Ait illi: Tu dixisti.

g 1. Cor. 11. 24. 26 g Cœnantibus autem eis, accepit Iesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: Accipite, & comedite: hoc est corpus meum.

27 Et accipiens calicem gratias egit: & dedit illis, dicens: bibite ex hoc omnes.

28 Hic est enim sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum.

29 Dico autem vobis: non bibam amodo de hoc genimine vitis, usque in diem illum, cum illud bibam vobiscum novum in regno Patris mei.

30 Et hymno dicto, exierunt in Montem oliveti.

h Marc. 14. 27. Ioann. 16. 32. Zach. 13. 7. 31 Tunc dicit illis Iesus: h Omnes vos scandalum patiemini in me, in ista nocte. Scriptum est enim: Percutiam pastorem, & dispergentur oves gregis.

32 Postquam autem resurrexero, præcedam vos in Galilæam.

33 Respondens autem Petrus, ait illi: Etsi omnes scandalizati fuerint in te, ego numquam scandalizabor.

34 Ait illi Iesus: Amen dico tibi, quia in hac nocte antequam gallus cantet, ter me negabis.

i Ioan. 13. 38. Marc. 14. 30. 35 Ait illi Petrus: i Etiam si oportuerit me mori tecum, non te negabo. Similiter & omnes discipuli dixerunt.

Luc. 22. 39. 36 Tunc venit Iesus cum illis in villã, quæ dicitur Gethsemani, & dixit discipulis suis: Sedete hic, donec vadam illuc, & orem.

37 Et assumpto Petro, & duobus filiis Zebedæi, cœpit contristari & mœstus esse.

38 Tunc ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, & vigilate mecum.

39 Et progressus pusillum, procidit in faciem suam, orans, & dicens: Pater mi, si possibile est, transeat à me calix iste, verumtamen non sicut ego volo, sed sicut tu.

40 Et venit ad discipulos suos, & invenit eos dormientes, & dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum?

41 Vigilate, & orate ut non intretis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma.

42 Iterum secundo abiit, & oravit, dicens: Pater mi, si non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

43 Et venit iterum, & invenit eos dormientes: erant enim oculi eorum gravati.

44 Et

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

44 Et relictis illis, iterum abiit, & oravit tertio, eumdem sermonem dicens.

45 Tunc venit ad discipulos suos, & dicit illis: Dormite jam, & requiescite: ecce appropinquavit hora, & Filius hominis tradetur in manus peccatorum.

46 Surgite, eamus: ecce appropinquavit qui me tradet.

k Mar. 14.43. Luca 22.43. Joann. 18. 3. 47 k Adhuc eo loquente, ecce Judas unus de duodecim venit, & cum eo turba multa, cum gladiis & fustibus, missi à principibus sacerdotum, & senioribus populi.

48 Qui autem tradidit eum, dedit illis signum, dicens: Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum.

49 Et confestim accedens ad Jesum, dixit: Ave Rabbi. Et osculatus est eum.

50 Dixitque illi Jesus: Amice, ad quid venisti? Tunc accesserunt, & manus injecerunt in Jesum, & tenuerunt eum.

51 Et ecce unus ex his qui erant cum Jesu, extendens manum, exemit gladium suum, & percutiens servum principis sacerdotum amputavit auriculam ejus.

l Gen. 9. 6. Apoc. 13.10. 52 Tunc ait illi Jesus: Converte gladium tuum in locum suum: l omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt.

53 An putas, quia non possum rogare patrem meum, & exhibebit mihi modo plusquam duodecim legiones angelorum?

m Isaiæ 53 10. 54 m Quomodo ergo implebuntur Scripturæ, quia sic oportet fieri?

55 In illa hora dixit Jesus turbis: Tamquam ad latronem existis cum gladiis & fustibus comprehendere me: quotidie apud vos sedebam docens in templo, & non me tenuistis.

n Thren. 4. 20. o Marc 14.50. Luca 22.54. Joann. 18.24. 56 Hoc autem totum factum est, n ut adimplerentur Scripturæ prophetarum. Tunc discipuli omnes, o relicto eo, fugerunt.

57 At illi tenentes Jesum, duxerunt ad Caipham principem sacerdotum, ubi Scribæ & seniores convenerant.

58 Petrus autem sequebatur eum à longe, usque in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro, sedebat cum ministris, ut videret finem.

59 Principes autem sacerdotum, & omne concilium, quærebant falsum testimonium contra Jesum, ut eum morti traderent:

60 Et non invenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Novissime autem venerunt duo falsi testes,

p Joan. 2. 19. 61 Et dixerunt: Hic dixit: p Possum destruere templum Dei, & post triduum reædificare illud.

62 Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: Nihil respondes ad ea, quæ illi adversum te testificantur?

63 Jesus autem tacebat. Et princeps sacerdotum ait illi: Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus filius Dei.

q Supra 16.27. 1 Thess. 4. 10. Rom. 4. 15. 64 Dicit illi Jesus: Tu dixisti, verumtamen dico vobis, q amodo videbitis filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei & venientem in nubibus cœli.

65 Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens: Blasphemavit: quid adhuc egemus testibus? ecce nunc audistis blasphemiam:

66 Quid vobis videtur? At illi respondentes dixerunt: Reus est mortis.

r Isaiæ 50. 6. Marc. 14.65. 67 r Tunc expuerunt in faciem ejus, & colaphis eum cæciderunt, alii autem palmas in faciem ejus dederunt,

68 Dicentes: Prophetiza nobis Christe, quis est qui te percussit?

s Luca 22.55. Joann. 18.37. 69 s Petrus vero sedebat foris in atrio: & accessit ad eum una ancilla, dicens: Et tu cum Jesu Galilæo eras.

70 At ille negavit coram omnibus, dicens: Nescio quid dicis.

71 Exeunte autem illo januam, vidit eum alia ancilla, & ait his qui erant ibi: Et hic erat cum Jesu Nazareno.

72 Et iterum negavit cum juramento: Quia non novi hominem.

73 Et post pusillum accesserunt qui stabant, & dixerunt Petro: Vere & tu ex illis es: nam & loquela tua manifestum te facit.

74 Tunc cœpit detestari & jurare quia non novisset hominem Et continuo gallus cantavit.

75 Et recordatus est Petrus verbi Jesu, quod dixerat: Prius quam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, flevit amare.

CAPVT XXVII.

Judas, relatis argenteis, laqueo se suspendit: Jesus coram Pilato accusatus, non respondet: uxor autem Pilati dicit ipsum justum: praeligitur tamen Barabbas: Pilatus lotis manibus Jesum flagellatum tradit crucifigendum: qui à militibus multipliciter illusus, ducitur ad crucifigendum; & felleo vino potatus, inter latrones crucifigitur, divisis ipsius vestimentis: & à variis multa jactantur in ipsum blasphemia: suboriuntur tenebræ; & clamans Jesus Eli, acetoque potatus, cum clamore expirat, ac signa varia fiunt: corpus Jesu à Joseph sepulium, custoditur à militibus.

1 MAne autem facto, consilium inierunt omnes principes sacerdotum & seniores populi adversus Jesum, ut eum morti traderent.

a Marc. 15. 1. Luca 23. 1. Joann. 18.28. 2 a Et vinctum adduxerunt eum, & tradiderunt Pontio Pilato præsidi.

3 Tunc videns Judas, qui eum tradidit, quod damnatus esset; pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum, & senioribus,

4 Dicens: Peccavi, tradens sanguinem justum. At illi dixerunt: Quid ad nos? tu videris.

b Act. 1. 18. 5 Et projectis argenteis in templo, recessit: b & abiens laqueo se suspendit.

6 Principes autem sacerdotum, acceptis argenteis, dixerunt: Non licet eos mittere in corbonam, quia pretium sanguinis est.

7 Consilio autem inito, emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorum.

c Act. 1. 19. 8 c Propter hoc vocatus est ager ille, Haceldama, hoc est, ager sanguinis, usque in hodiernum diem.

d Zach. 11.13. 9 Tunc impletum est quod dictum est per Jeremiam propheram, dicentem. d Et acceperunt triginta argenteos pretium appretiati, quem appretiaverunt à filiis Israel.

10 Et dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus.

11 Jesus

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

11 Iesus autem stetit ante præsidem, e & interrogavit eum præses, dicens: f Tu es Rex Iudæorum? Dicit illi Iesus: tu dicis.
12 Et cum accusaretur à principibus sacerdotum, & senioribus, nihil respondit.
13 Tunc dicit illi Pilatus: Non audis quanta adversum te dicunt testimonia?
14 Et non respondit ei ad illum verbum, ita ut miraretur præses vehementer.
15 Per diem autem solemnem consueverat præses populo dimittere unum vinctum, quem voluissent.
16 Habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barabbas.
17 Congregatis ergo illis, dixit Pilatus: Quem vultis dimittam vobis: Barabbam, an Iesum, qui dicitur Christus?
18 Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum.
19 Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxor ejus, dicens: Nihil tibi, & justo illi, multa enim passa sum hodie per visum propter eum.
20 g Principes autem sacerdotum, & seniores persuaserunt populis ut peterent Barabbam, Iesum vero perderent.
21 Respondens autem præses, ait illis: Quem vultis vobis de duobus dimitti? At illi dixerunt: Barabbam.
22 Dicit illis Pilatus: Quid igitur faciam de Iesu, qui dicitur Christus?
23 Dicunt omnes: Crucifigatur. Ait illis præses: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant dicentes: Crucifigatur.
24 Videns autem Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret: accepta aqua, lavit manus coram populo dicens: Innocens ego sum à sanguine justi hujus: vos videritis.
25 Et respondens universus populus, dixit: Sanguis ejus super nos, & super filios nostros.
26 Tunc dimisit illis Barabbam: Iesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigeretur.
27 Tunc milites præsidis suscipientes Iesum in prætorium, h congregaverunt ad eum universam cohortem:
28 Et exeuntes eum: chlamydem coccineam circumdederunt ei,
29 Et plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput ejus, & arundinem in dextera ejus. Et genu flexo ante eum, illudebant ei, dicentes: Ave rex Iudæorum.
30 Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput ejus.
31 Et postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamyde, & induerunt eum vestimentis ejus, & duxerunt eum ut crucifigerent.
32 i Exeuntes autem invenerunt hominem Cyrenæum, nomine Simonem: hunc angariaverunt ut tolleret crucem ejus.
33 k Et venerunt in locum, qui dicitur Golgotha, quod est Calvariæ locus.
34 Et dederunt ei vinum bibere cum felle mistum. Et cum gustasset, noluit bibere.
35 Postquam autem crucifigerunt eum, diviserunt vestimenta ejus, sortem mittentes: ut impleretur quod dictum est per Prophetam dicentem: l diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.
36 Et sedentes servabant eum.
37 Et imposuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam: HIC EST IESVS REX IVDÆORVM.
38 Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: unus à dextris, & unus à sinistris.
39 Prætereuntes autem blasphemabant eum moventes capita sua,
40 Et dicentes: m Vah qui destruis templum Dei, & in triduo illud reædificas: salva temetipsum: si filius Dei es, descende de cruce.
41 Similiter & principes sacerdotum illudentes cum Scribis & senioribus dicebant:
42 Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere: Si rex Israel est, descendat nunc de cruce, & credimus ei:
43 o Confidit in Deo: liberet nunc, si vult eum: dixit enim: Quia filius Dei sum.
44 Idipsum autem & latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperabant ei.
45 A sexta autem hora tenebræ factæ sunt super universam terram usque ad horam nonam.
46 Et circa horam nonam clamavit Iesus voce magna, dicens: p Eli, Eli; lamma sabactani? hoc est: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?
47 Quidam autem illic stantes, & audientes, dicebant: Eliam vocat iste.
48 Et continuo currens unus ex eis acceptam spongiam implevit aceto, & imposuit arundini, & dabat ei bibere.
49 Cæteri vero dicebant: Sine videamus an veniat Elias liberans eum.
50 Iesus autem iterum clamans voce magna, emisit spiritum.
51 q Et ecce velum templi scissum est in duas partes à summo usque deorsum, & terra mota est: & petræ scissæ sunt,
52 Et monumenta aperta sunt: & multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt.
53 Et exeuntes de monumentis post resurrectionem ejus, venerunt in sanctam civitatem, & apparuerunt multis.
54 Centurio autem, & qui cum eo erant custodientes Iesum, viso terræ motu & his quæ fiebant, timuerunt valde, dicentes: Vere Filius Dei erat iste.
55 Erant autem ibi mulieres multæ à longe, quæ secutæ erant Iesum à Galilæa, ministrantes ei:
56 Inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi & Ioseph mater, & mater filiorum Zebedæi.
57 r Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa, nomine Ioseph, qui & ipse discipulus erat Iesu.
58 Hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Iesu. Tunc Pilatus jussit reddi corpus.
59 Et accepto corpore, Ioseph involuit illud in sindone munda.
60 Et posuit illud in monumento suo novo, quod excíderat in petra. Et advoluit saxum magnū ad ostium monumenti, & abiit.
61 Erat autem ibi Maria Magdalene, & altera Maria, sedentes contra sepulchrum.
62 Altera

e Marc 15. 2. f Luc. 23. 3. Ioan. 18. 34.
g Marc 15. 11. Luca. 23. 18. Ioan. 18. 40. Actor. 3. 14.
h Marc 15. 16. Ioan. 19. 2. Psalm. 21. 17.
i Marc 15. 21. Luca 23. 26.
k Marc. 15. 22. Luca 23. 33. Ioan. 19. 17.
l Marc. 15. 24. Luca 23. 34. Ioann. 19. 24.
m Ioan. 2. 19.
n Supra 27. 42.
o Psal. 21. 9.
p Psal. 21. 2.
q 2. Par. 36. 14.
r Marc 15. 42. Luca 23. 50. Ioann. 19. 38.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

62 Altera autem die, quæ est post Parasceven, convenerunt principes sacerdotum & Pharisæi ad Pilatum,

63 Dicentes: Domine recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam.

64 Iube ergo custodiri sepulchrum usque in diem tertium: ne forte veniant discipuli ejus, & furentur eum, & dicant plebi: Surrexit à mortuis; & erit novissimus error pejore priore.

65 Ait illis Pilatus: Habetis custodiam, ite, custodite sicut scitis.

66 Illi autem abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem, cum custodibus.

CAPVT XXVIII.

Facto terræ motu exterritisque custodibus, Angelus mulieribus narrat Christi resurrectionem, qui ipsis apparens jubet [sicut & Angelus jusserat] ut discipulis nuntient, quod Dominum in Galilæa visuri sint: milites sepulchri custodes, pecunia corrupti, dicunt corpus Christi furto sublatum: discipuli videntes in Galilæa Dominum, jubentur ire ad docendas & baptizandas omnes gentes.

Marc. 16. 3. Ioann. 20. 11.

1 a VEspere autem Sabbati, quæ lucescit in prima sabbati, venit Maria Magdalene, & altera Maria, videre sepulchrum.

2 Et ecce terræ motus factus est magnus. Angelus enim Domini descendit de cælo: & accedens revolvit lapidem, & sedebat super eum:

3 Erat autem aspectus ejus sicut fulgur: vestimentum ejus sicut nix.

4 Præ timore autem ejus exterriti sunt custodes, & facti sunt velut mortui.

5 Respondens autem Angelus dixit mulieribus: Nolite timere vos; scio enim, quod Iesum, qui crucifixus est, quæritis,

6 Non est hic: surrexit enim, sicut dixit. Venite, & videte locum, ubi positus erat Dominus.

7 Et cito euntes dicite discipulis ejus quia surrexit: & ecce Præcedit vos in Galilæam: ibi eum videbitis, ecce prædixi vobis.

8 Et exierunt cito de monumento cum timore & gaudio magno, currentes nuntiare discipulis ejus.

9 Et ecce Iesus occurrit illis, dicens: Avete. Illæ autem accesserunt, & tenuerunt pedes ejus, & adoraverunt eum.

10 Tunc ait illis Iesus: Nolite timere, ite, nuntiate fratribus meis ut eant in Galilæam, ibi me videbunt.

11 Quæ cum abiissent, ecce quidam de custodibus venerunt in civitatem, & nuntiaverunt principibus sacerdotum omnia quæ facta fuerant.

12 Et congregati cum senioribus, consilio accepto, pecuniam copiosam dederunt militibus,

13 Dicentes: Dicite quia discipuli ejus nocte venerunt, & furati sunt eum, nobis dormientibus.

14 Et si hoc auditum fuerit à præside, nos suadebimus ei, & securos vos faciemus.

15 Et illi, accepta pecunia, fecerunt sicut erant edocti. Et divulgatum est verbum illud apud Iudæos, usque in hodiernum diem.

16 Undecim autem discipuli abierunt in Galilæam, in montem, ubi constituerat illis Iesus:

17 Et videntes eum adoraverunt: quidam autem dubitaverunt.

18 Et accedens Iesus locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cælo, & in terra.

19 b Euntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti: b Matth. 16. 15.

20 Docentes eos servare omnia quæcumque mandavi vobis. Et ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem sæculi.

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIVM SECVNDVM MARCVM.

CAPVT PRIMVM.

Ioannes in austeritate vitæ prædicat, at baptizat aqua; Christus vero Spiritu sancto: qui à Ioanne baptizatus, cum bestiis agens in deserto & post jejunium quadragintà dierum à satana tentatur, & Ioanne tradito prædicare incipit in Galilæa, vocatisque Simone & Andrea, Iacobo & Ioanne Zebedæi, accedit Capharnaum, & reliqua Galilææ loca, ibique prædicans curat socrum Simonis, & leprosum quem mittit ad sacerdotes, plurimosque dæmoniacos ac male habentes; cum magna omnium admiratione.

1 a INitium Evangelii Iesu Christi, filii Dei. a Matth. 1. 1.

2 Sicut scriptum est in Isaia propheta: b Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam: qui præparabit viam tuam ante te. b Malach. 3. 1. Isa. 40. 3.

3 Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini, rectas facite semitas ejus. Ioan. 1. 23.

4 Fuit Ioannes in deserto baptizans, & prædicans baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum. Luc. 3. 4.

5 c Et egrediebatur ad eum omnis Iudææ regio, & Ierosolymitæ universi, & baptizabantur ab illo in Iordanis flumine; confitentes peccata sua. c Matth. 3. 5. d Levit. 11. 22. Matt. 3. 11. Luc. 3. 16. Ioan. 1. 27. Act. 1. 5. & 11. 16.

6 d Et erat Ioannes vestitus pilis cameli, & zona pellicea circa lumbos ejus, & locustas & mel silvestre edebat. Et prædicabat, dicens:

7 Venit fortior me post me: cujus non sum dignus procumbens solvere corrigiam calceamentorum ejus.

8 Ego baptizavi vos aqua, ille vero baptizabit vos Spiritu sancto. 4. & 11. 16.

9 Et factum est: in diebus illis venit Iesus à Nazareth Galilææ: & baptizatus est à Ioanne in Iordane. & 19. 4. e Luc. 3. 22.

10 Et statim ascendens de aqua, vidit cælos apertos, e & Spiritum tanquam columbam descendentem, & manentem in ipso. Ioan. 1. 32.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

11 Et vox facta est de cælis : tu es filius meus dilectus, in te complacui :

f Matt. 4. 1. Luc. 4. 1. 12 f Et statim Spiritus expulit eum in desertum.

13 Et erat in deserto quadraginta diebus, & quadraginta noctibus : & tentabatur à satana ; eratque cum bestiis, & angeli ministrabant illi.

g Matt. 4. 12. Joan. 4. 43. 14 g Postquam autem traditus est Joannes, venit Iesus in Galilæam, prædicans Evangelium regni Dei,

15 Et dicens : quoniam impletum est tempus, & appropinquavit regnum Dei : pœnitemini, & credite Evangelio.

h Matt. 4. 18. Luc. 5. 2. 16 h Et præteriens secus mare Galilææ, vidit Simonem, & Andream fratrem ejus mittentes retia in mare, (erant enim piscatores)

17 Et dixit ei Iesus : Venite post me, & faciam vos fieri piscatores hominum.

18 Et protinus relictis retibus, secuti sunt eum.

19 Et progressus inde pusillum, vidit Jacobum Zebedæi, & Joannem fratrem ejus, & ipsos componentes retia in navi :

20 Et statim vocavit illos. Et relicto patre suo Zebedæo in navi cum mercenariis, secuti sunt eum.

i Matt. 4. 13. Luc. 4. 31. 21 i Et ingrediuntur Capharnaum : & statim sabbatis ingressus in synagogam, docebat eos.

k Matt. 7. 28. 22 k Et stupebant super doctrina ejus : erat enim docens eos, quasi potestatem habens, & non sicut Scribæ.

l Luca 4. 32. 23 l Et erat in synagoga eorum homo in spiritu immundo : & exclamavit,

24 Dicens : Quid nobis, & tibi Iesu Nazarene : venisti perdere nos ? scio qui sis, Sanctus Dei.

25 Et comminatus est ei Iesus, dicens : Obmutesce, & exi de homine.

26 Et discerpens eum spiritus immundus, & exclamans voce magna exiit ab eo.

27 Et mirati sunt omnes, ita ut conquirerent inter se dicentes : Quidnam est hoc ? quænam doctrina hæc nova ? quia in potestate etiam spiritibus immundis imperat, & obediunt ei.

28 Et processit rumor ejus statim in omnem regionem Galilææ.

m Matt. 8. 14. Luc. 4. 38. 29 m Et protinus egredientes de synagoga, venerunt in domum Simonis & Andreæ, cum Jacobo & Joanne.

30 Decumbebat autem socrus Simonis febricitans, & statim dicunt ei de illa.

31 Et accedens elevavit eam, apprehensa manu ejus : & continuo dimisit eam febris, & ministrabat eis.

32 Vespere autem facto cum occidisset sol, afferebant ad eum omnes male habentes, & dæmonia habentes :

33 Et erat omnis civitas congregata ad januam.

34 Et curavit multos, qui vexabantur n Luca 4. 41. variis languoribus, n & dæmonia multa ejiciebat, & non sinebat ea loqui, quoniam sciebant eum.

35 Et diluculo valde surgens, egressus abiit in desertum locum, ibique orabat,

36 Et prosecutus est eum Simon, & qui cum illo erant.

37 Et cum invenissent eum, dixerunt ei : Quia omnes quærunt te.

38 Et ait illis : Eamus in proximos vicos, & civitates, ut & ibi prædicem : ad hoc enim veni.

39 Et erat prædicans in synagogis eorum, & in omni Galilæa, & dæmonia ejiciens.

o Matt. 8. 2. Luc. 5. 12. 40 o Et venit ad eum leprosus deprecans, eum : & genu flexo dixit ei : Si vis, potes me mundare.

41 Iesus autem misertus ejus, extendit manum suam ; & tangens eum, ait illi : Volo : Mundare.

42 Et cum dixisset, statim discessit ab eo lepra, & mundatus est.

43 Et comminatus est ei, statimque ejecit illum.

44 Et dixit ei : Vide nemini dixeris ; sed vade, ostende te principi sacerdotum, & offer pro emundatione tua, p quæ præcepit Moyses in testimonium illis.

p Levit. 14. 2

45 At ille egressus cœpit prædicare, & diffamare sermonem, ita ut jam non posset manifestè introire in civitatem, sed foris in desertis locis esset, & conveniebant ad eum undique.

CAPVT II.

Murmurantibus Scribis quod paralytico per tectum in grabato demisso diceret remitti peccata, jubens ipsum ferre grabatum, sanat eum : apud Levin, quem ad se sequendum vocaverat, discumbens cum pluribus publicanis, rationem dicit murmurantibus Pharisæis, quare cum peccatoribus conversetur : & cur ipsius discipuli non jejunent, quos etiam spicas sabbato vellentes excusat.

a Matt. 9. 1. 1 a ET iterum intravit Capharnaum post dies.

Luc. 5. 18. 2 Et auditum est quod in domo esset, & convenerunt multi, ita ut non caperet neque ad januam, & loquebatur eis verbum.

3 Et venerunt ad eum ferentes paralyticum, qui à quatuor portabatur.

4 Et cum non possent offerre eum illi præ turba, nudaverunt tectum ubi erat : & patefacientes submiserunt grabatum, in quo paralyticus jacebat.

5 Cum autem vidisset Iesus fidem illorum, ait paralytico : Fili, dimittuntur tibi peccata tua.

6 Erant autem illic quidam de Scribis sedentes, & cogitantes in cordibus suis,

7 Quid hic sic loquitur ? blasphemat. b Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus ?

b Jeb. 14. 4. Isa. 43. 25.

8 Quo statim cognito Iesus spiritu suo, quia sic cogitarent intra se, dicit illis : Quid ista cogitatis in cordibus vestris ?

9 Quid est facilius, dicere paralytico : Dimittuntur tibi peccata : an dicere : Surge, tolle grabatum tuum, & ambula :

10 Ut autem sciatis quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata (ait paralytico,)

11 Tibi dico : Surge, tolle grabatum tuum, & vade in domum tuam.

12 Et statim surrexit ille : & sublato grabato, abiit coram omnibus, ita ut mirarentur omnes, & honorificarent Deum, dicentes : Quia nunquam sic vidimus.

13 Et egressus est rursus ad mare : omnisque

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

que turba veniebat ad eum, & docebat eos.
i Matt. 9. 9. *Luc.* 5. 27. 14 *i* Et cum prætiriret, vidit Levi Alphæi sedentem ad Telonium, & ait illi: Sequere me. Et surgens secutus est eum.

15 Et factum est, cum accumberet in domo illius, multi publicani & peccatores simul discumbebant cum Iesu, & discipulis ejus: erant enim multi, & sequebantur eum.

16 Et Scribæ & Pharisæi videntes quia manducaret cum publicanis & peccatoribus, dicebant discipulis ejus: Quare cum publicanis & peccatoribus manducat & bibit Magister vester?

17 *d* Hoc audito Iesus ait illis: Non necesse habent sani medico, sed qui male habent: non enim veni vocare justos, sed peccatores.
d 1. *Tim.* 1. 15.

18 Et erant discipuli Ioannis & Pharisæi jejunantes: & veniunt, & dicunt illi: Quare discipuli Ioannis & Pharisæorum jejunant, tui autem discipuli non jejunant?

19 Et ait illis Iesus: Numquid possunt filii nuptiarum quamdiu sponsus cum illis est, jejunare? Quanto tempore habent secum sponsum, non possunt jejunare:

20 *e* Venient autem dies cum auferetur
e Mat. 9. 15. ab eis sponsus: & tunc jejunabunt in illis diebus.
Luc. 5. 35.

21 Nemo assumentum panni rudis assuit vestimento veteri: alioquin aufert supplementum novum à veteri, & major scissura fit.

22 Et nemo mittit vinum novum in utres veteres; alioquin dirumpet vinum utres, & vinum effundetur, & utres peribunt: sed vinum novum in utres novos mitti debet.

f Mat. 12. 1. *Luc.* 6. 1. 23 *f* Et factum est iterum cum Dominus sabbatis ambularet per sata, & discipuli ejus cœperunt progredi, & vellere spicas.

24 Pharisæi autem dicebant ei: Ecce, quid faciunt sabbatis quod non licet?

g 1 *Reg.* 21. 6. 25 Et ait illis: *g* Numquam legistis quid fecerit David, quando necessitatem habuit: & esuriit ipse & qui cum eo erant:

26 Quomodo introivit in Domum Dei sub Abiathar principe sacerdotum, & panes propositionis manducavit, quos non
h Lev. 24. 9. licebat manducare. *h* nisi sacerdotibus, & dedit eis qui cum eo erant?

27 Et dicebat eis: Sabbatum propter hominem factum est, & non homo propter sabbatum.

28 Itaque Dominus est filius hominis, etiam sabbati

CAPVT III.

Postquam manum aridam curaverat, Pharisæorum cedens machinationi secedit, turbis undique ad ipsum confluentibus: quarum infirmos curat. duodecim à se electos (qui hic recensentur) mittit ad prædicandum, data ipsis potestate super infirmitates ac dæmonia: Scribas blasphemantes ipsum in Beelzebub ejicere dæmonia, convincit falsitatis; docens blasphemiam in Spiritum sanctum irremissibilem; & qui sint mater & fratres ejus.

a Mat. 12. 9. *Luc.* 6. 6. 1 *a* ET introivit iterum in synagogam: & erat ibi homo habens aridam manum.

2 Et observabant eum, si sabbatis curaret ut accusarent illum.

3 Et ait homini habenti manum aridam: Surge in medium.

4 Et dicit eis: Licet sabbatis bene facere, an male? animam salvam facere, an perdere? At illi tacebant.

5 Et circumspiciens eos cum ira, contristatus super cæcitate cordis eorum, dicit homini: Extende manum tuam. Et extendit, & restituta est manus illi.

6 *b* Exeuntes autem Pharisæi, statim cum Herodianis consilium faciebant adversus eum, quomodo eum perderent.
b Mat. 12. 14.

7 Iesus autem cum discipulis suis secessit ad mare: & multa turba à Galilæa & Iudæa secuta est eum,

8 Et ab Ierosolymis, & ab Idumæa, & trans Iordanem: & qui circa Tyrum & Sidonem, multitudo magna, audientes quæ faciebat, venerunt ad eum.

9 Et dixit discipulis suis ut navicula sibi deserviret propter turbam, ne comprimerent eum.

10 Multos enim sanabat, ita ut irruerent in eum ut illum tangerent quotquot habebant plagas.

11 Et spiritus immundi, cum illum videbant, procidebant ei: & clamabant dicentes:

12 Tu es Filius Dei. Et vehementer comminabatur eis ne manifestarent illum.

13 *c* Et ascendens in montem vocavit ad se quos voluit ipse: & venerunt ad eum.
c Mat. 10. 1. *Luc.* 6. 13.

14 Et fecit ut essent duodecim cum illo: & ut mitteret eos prædicare.

15 Et dedit illis potestatem curandi infirmitates, & ejiciendi dæmonia.

16 Et imposuit Simoni nomen Petrus:

17 Et Iacobum Zebedæi, & Ioannem fratrem Iacobi, & imposuit eis nomina Boanerges, quod est, Filii tonitrui:

18 Et Andream, & Philippum, & Bartholomæum, & Matthæum, & Thomam, & Iacobum Alphæi, & Thadæum, & Simonem Chananæum,

19 Et Iudam Iscariotem, qui & tradidit illum.

20 Et veniunt ad domum: & convenit iterum turba, ita ut non possent neque panem manducare.

21 Et cum audissent sui, exierunt tenere eum: dicebant enim: Quoniam in furorem versus est.

22 Et scribæ, qui ab Ierosolymis descenderant, dicebant: *d* Quoniam Beelzebub habet, & quia in principe dæmoniorum ejicit dæmonia.
d Mat. 9. 34.

23 Et convocatis eis, in parabolis dicebat illis: Quomodo potest satanas satanam ejicere?

24 Et si regnum in se dividatur, non potest regnum illud stare.

25 Et si domus super semetipsam dispertiatur, non potest domus illa stare.

26 Et si satanas consurrexerit in semetipsum, dispertitus est, & non poterit stare, sed finem habet.

27 Nemo potest vasa fortis ingressus in domum diripere; nisi prius fortem

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

alliget, & tunc domum ejus diripiet.

28 e Amen dico vobis, quoniam omnia dimittentur filiis hominum peccata, & blasphemiæ quibus blasphemaverint:

29 Qui autem blasphemaverit in Spiritum sanctum, non habebit remissionem in æternum, sed reus erit æterni delicti.

30 Quoniam dicebant: Spiritum immundum habet.

31 f Et veniunt mater ejus & fratres: & foris stantes miserunt ad eum vocãtes eum.

32 Et sedebat circa eum turba: & dicunt ei: Ecce mater tua & fratres tui foris quærunt te.

33 Et respondens eis, ait: Quæ est mater mea: & fratres mei?

34 Et circumspiciens eos, qui in circuitu ejus sedebant, ait: Ecce mater mea, & fratres mei.

35 Qui enim fecerit voluntatem Dei, hic frater meus, & soror mea, & mater est.

CAPVT IV.

Parabolam proponit seminatoris, quam discipulis declarat: lucernam dicit super candelabrum ponendam; addens parabolas de semine in terram jacto, quod excrescit dormiente eo qui seminavit, & de grano sinapi: discipulis autem seorsim omnia interpretatur: in navi à somno excitatus, tempestatem maris sedat.

1 a Et iterum cœpit docere ad mare: & congregata est ad eum turba multa, ita ut navim ascendens sederet in mari, & omnis turba circa mare super terram erat:

2 Et docebat eos in parabolis multa, & dicebat illis in doctrina sua.

3 Audite: ecce exiit seminans ad seminandum.

4 Et dum seminat, aliud cecidit circa viam, & venerunt volucres cæli, & comederunt illud.

5 Aliud vero cecidit super petrosa, ubi non habuit terram multam: & statim exortum est, quoniam non habebat altitudinem terræ:

6 Et quando exortus est sol, exæstuavit: & eo quod non habebat radicem exaruit.

7 Et aliud cecidit in spinas, & ascenderunt spinæ, & suffocaverunt illud, & fructum non dedit.

8 Et aliud cecidit in terram bonam: & dabat fructum ascendentem, & crescentem, & afferebat unum triginta, unum sexaginta, & unum centum.

9 Et dicebat: Qui habet aures audiendi, audiat.

10 Et cum esset singularis, interrogaverunt eum hi qui cum eo erant duodecim, parabolam.

11 Et dicebat eis: Vobis datum est nosse mysterium regni Dei: illis autem, qui foris sunt, in parabolis omnia fiunt:

12 b Vt videntes videant, & non videant: & audientes audiant, & non intelligant: nequando convertantur, & dimittantur eis peccata.

13 Et ait illis: Nescitis parabolam hanc? & quomodo omnes parabolas cognoscetis?

14 Qui seminat, verbum seminat.

15 Hi autem sunt, qui circa viam, ubi seminatur verbum, & cum audierint, confestim venit satanas, & aufert verbum, quod seminatum est in cordibus eorum.

16 Et hi sunt similiter, qui super petrosa seminantur: qui cum audierint verbum, statim cum gaudio accipiunt illud:

17 Et non habent radicem in se, sed temporales sunt: deinde orta tribulatione & persecutione propter verbum, confestim scandalizantur.

18 c Et alii sunt qui in spinis seminantur: hi sunt, qui verbum audiunt.

19 Et ærumnæ sæculi, & deceptio divitiarum & circa reliqua concupiscentiæ introeuntes suffocant verbum, & sine fructu efficitur.

20 Et hi sunt, qui super terram bonam seminati sunt, qui audiunt verbum, & suscipiunt & fructificant, unum triginta, unum sexaginta, & unum centum.

21 d Et dicebat illis: Numquid venit lucerna ut sub modio ponatur, aut sub lecto? nonne ut super candelabrum ponatur?

22 e Non est enim aliquid absconditum, quod non manifestetur: nec factum est occultum, sed ut in palam veniat.

23 Si quis habet aures audiendi, audiat.

24 Et dicebat illis: Videte quid audiatis. f In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis, & adjicietur vobis.

25 g Qui enim habet, dabitur illi: & qui non habet, etiam quod habet auferetur ab eo.

26 Et dicebat: Sic est regnum Dei, quemadmodum si homo jaciat sementem in terram,

27 Et dormiat, & exurgat nocte & die, & semen germinet, & increscat dum nescit ille.

28 Vltro enim terra fructificat, primum herbam deinde spicam, deinde plenum frumentum in spica.

29 Et cum produxerit fructus, statim mittit falcem, quoniam adest messis.

30 Et dicebat: Cui assimilabimus regnum Dei? aut cui parabolæ comparabimus illud?

31 h Sicut granum sinapis, quod cum seminatum fuerit in terra, minus est omnibus seminibus, quæ sunt in terra.

32 Et cum seminatum fuerit, ascendit, & fit majus omnibus oleribus, & facit ramos magnos, ita ut possint sub umbra ejus aves cæli habitare.

33 Et talibus multis parabolis loquebatur eis verbum, prout poterant audire.

34 Sine parabola autem non loquebatur eis: seorsum autem discipulis suis disserebat omnia.

35 Et ait illis in illa die, cum sero esset factum: Transeamus contra.

36 i Et dimittentes turbam, assumunt eum ita ut erat in navi: & aliæ naves erant cum illo.

37 Et facta est procella magna venti, & fluctus mittebat in navim, ita ut impleretur navis.

38 Et erat ipse in puppi super cervical dormiens: & excitant eum: & dicunt illi: Magister, non ad te pertinet: quia perimus?

39 Et

a Matt. 12.31. Luc. 12.10. Ioan. 5. 16.

f Matt. 12.46. Luc 8. 19.

a Mat. 13. 1. Luc. 8. 4.

b Isaiæ 6. 9. Matth. 13.14. Ioan. 12.40. Actor. 28.26. Rom. 11. 8.

c 1 Tim. 6. 17.

d Matt. 5. 15. Luc. 8. 16. & 11.33.

e Matt. 10.26. Luc. 8. 17.

f Matt. 7. 2. Luc. 6. 38.

g Matt. 13.12. & 25. 29. Luc. 8. 18. & 19.26.

h Matt. 13.31. Luc. 13. 19.

i Matt. 8. 23. Luc. 8. 22.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

39 Et exurgens comminatus est vento, & dixit mari: Tace, obmutesce. Et cessavit ventus: & facta est tranquillitas magna.

40 Et ait illis: Quid timidi estis? nec-dum habetis fidem? Et timuerunt timore magno, & dicebant ad alterutrum: Quis, putas, est iste, quia & ventus & mare obediunt ei?

CAPVT V.

In regione Gerasenorum damoniacum curat ferocissimum à legione damonum; quibus permittit ut in porcos ingrediantur, nec sinit ut ipsum sequatur is qui liberatus erat: curata muliere à profluvio sanguinis, venit ad domum Iairi: ejusque filiam resuscitat.

1 a ET venerunt trans fretum maris in regionem Gerasenorum. *a Mat. 8.28. Luc. 8. 26.*

2 Et exeunti ei de navi, statim occurrit de monumentis homo in spiritu immundo,

3 Qui domicilium habebat in monumentis, & neque catenis jam quisquam poterat eum ligare:

4 Quoniam sæpe compedibus & catenis vinctus, dirupisset catenas, & compedes comminuisset, & nemo poterat eum domare.

5 Et semper die ac nocte in monumentis & in montibus erat, clamans, & concidens se lapidibus.

6 Videns autem Iesum à longe, cucurrit, & adoravit eum.

7 Et clamans voce magna dixit: Quid mihi, & tibi, Iesu fili Dei altissimi? adjuro te per Deum, ne me torqueas.

8 Dicebat enim illi: Exi spiritus immunde ab homine.

9 Et interrogabat eum: Quod tibi nomen est? Et dicit ei: Legio mihi nomen est, quia multi sumus.

10 Et deprecabatur eum multum, ne se expelleret extra regionem.

11 Erat autem ibi circa montem grex porcorum magnus pascens.

12 Et deprecabantur eum spiritus, dicentes: mitte nos in porcos ut in eos introeamus.

13 Et concessit eis statim Iesus. Et exeuntes spiritus immundi introierunt in porcos, & magno impetu grex præcipitatus est in mare ad duo millia, & suffocati sunt in mari.

14 Qui autem pascebant eos fugerunt, & nuntiaverunt in civitatem, & in agros. Et egressi sunt videre quid esset factum:

15 Et veniunt ad Iesum, & vident illum, qui à dæmonio vexabatur, sedentem, vestitum & sanæ mentis, & timuerunt.

16 Et narraverunt illis, qui viderant, qualiter factum esset ei qui dæmonium habuerat, & de porcis.

17 Et rogare cœperunt eum ut discederet de finibus eorum.

18 Cumque ascenderet navim, cœpit illum deprecari, qui à dæmonio vexatus fuerat, ut esset cum illo:

19 Et non admisit eum, sed ait illi: Vade in domum tuam ad tuos, & annuntia illis quanta tibi Dominus fecerit, & misertus sit tui.

20 Et abiit, & cœpit prædicare in Decapoli, quanta sibi fecisset Iesus: & omnes mirabantur.

21 Et cum transcendisset Iesus in navi rursum trans fretum, convenit turba multa ad eum, & erat circa mare.

22 *b* Et venit quidam de archisynagogis nomine Iaïrus: & videns eum, procidit ad pedes ejus. *b Mat. 9.18. Luc. 8. 41.*

23 Et deprecabatur eum multum, dicens: Quoniam filia mea in extremis est, Veni, impone manum super eam, ut salva sit, & vivat.

24 Et abiit cum illo, & sequebatur eum turba multa, & comprimebant eum.

25 Et mulier, quæ erat in profluvio sanguinis annis duodecim,

26 Et fuerat multa perpessa à compluribus medicis: & erogaverat omnia sua, nec quidquam profecerat, sed magis deterius habebat:

27 Cum audisset de Iesu, venit in turba retro, & tetigit vestimentum ejus:

28 Dicebat enim: Quia si vel vestimentum ejus tetigero, salva ero.

29 Et confestim siccatus est fons sanguinis ejus: & sensit corpore quia sanata esset à plaga.

30 Et statim Iesus in semetipso cognoscens virtutem, quæ exierat de illo, conversus ad turbam, aiebat: Quis tetigit vestimenta mea?

31 Et dicebant ei discipuli sui: Vides turbam comprimentem te, & dicis: Quis me tetigit?

32 Et circumspiciebat videre eam, quæ hoc fecerat.

33 Mulier vero timens & tremens, sciens quod factum esset in se, venit & procidit ante eum, & dixit ei omnem veritatem.

34 Ille autem dixit ei: *c* Filia, fides tua te salvam fecit: vade in pace, & esto sana à plaga tua. *c Luc. 9.50.*

35 Adhuc eo loquente, veniunt ab archisynagogo, dicentes: Quia filia tua mortua est: quid ultra vexas Magistrum?

36 Iesus autem audito verbo, quod dicebatur, ait archisynagogo: Noli timere: tantummodo crede.

37 Et non admisit quemquam se sequi, nisi Petrum, & Iacobum, & Ioannem fratrem Iacobi.

38 Et veniunt in domum archisynagogi, & vidit tumultum, & flentes, & ejulantes multum.

39 Et ingressus, ait illis: Quid turbamini, & ploratis, puella non est mortua, sed dormit.

40 Et irridebant eum. Ipse vero, ejectis omnibus, assumit patrem & matrem puellæ, & qui secum erant, & ingreditur ubi puella erat jacens.

41 Et tenens manum puellæ: ait illi: Talitha cumi, quod est interpretatum: Puella (tibi dico) surge.

42 Et confestim surrexit puella, & ambulabat: erat autem annorum duodecim: & obstupuerunt stupore magno.

43 Et præcepit illis vehementer ut nemo id sciret: & dixit dari illi manducare.

CAPVT VI.

Christi doctrinam in ipsius patria admirantur: ubi tamen propter illorum incredulitatem pauca

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

edidit miracula: Apostolos mittens ad prædicandum, instruit quid observare debeant: Herodes audita Christi fama, dicit Joannem Baptistam resurrexisse; cujus caput postulanti Herodiadis filiæ saltatrici propter jusjurandum tradiderat: in deserto quinque panibus & duobus piscibus quinque millia virorum satiat: super mare ambulans, tempestatem sedat: in terra Genezareth plurimos sanat. Ad fimbriæ vestimenti sanat.

a Matt. 13.54. Luc. 4.16.

1 a ET egressus inde, abiit in patriam suam: & sequebantur eum discipuli sui:

2 Et facto sabbato cœpit in synagoga docere: & multi audientes admirabantur in doctrina ejus, dicentes: Unde huic hæc omnia? & quæ est sapientia, quæ data est illi, & virtutes tales, quæ per manus ejus efficiuntur?

b Joan. 6.42.

3 b Nonne hic est faber, filius Mariæ, frater Jacobi, & Joseph, & Judæ, & Simonis? nonne & sorores ejus hic nobiscum sunt? & scandalizabantur in illo.

c Matt. 13.57. Luc. 4.24.

4 Et dicebat illis Jesus: c quia non est propheta sine honore nisi in patria sua, & in domo sua, & in cognatione sua.

Joann. 4.44.

5 Et non poterat ibi virtutem ullam facere, nisi paucos infirmos impositis manibus curavit:

d Matt. 10.1.

6 Et mirabatur propter incredulitatem eorum, & circuibat castella in circuitu docens.

Sup. 3, 14. Luc. 9. 1.

7 d Et vocavit duodecim: & cœpit eos mittere binos, & dabat illis potestatem spirituum immundorum:

e Matt. 10,8.

8 Et præcepit eis ne quid tollerent in via, nisi virgam tantum: non peram, non panem, neque in zona æs.

9 e Sed calceatos sandaliis, & ne induerentur duabus tunicis.

10 Et dicebat eis: Quocumque introieritis in domum, illic manete donec exeatis inde:

f Matt. 10.14. Luc. 9. 5. Actor. 13.51. & 18. 6.

11 Et quicumque non receperint vos, nec audierint vos, f exeuntes inde: excutite pulverem de pedibus vestris in testimonium illis.

12 Et exeuntes prædicabant ut pœnitentiam agerent:

13 Et dæmonia multa ejiciebant, & ungebant oleo multos ægros, & sanabant.

g Luc. 5.14.

14 g Audivit rex Herodes: (manifestum enim factum est nomen ejus) & dicebat: Quia Joannes Baptista resurrexit à mortuis: & propterea virtutes operantur in illo.

h Matt. 14 12. Luc. 9. 7.

15 Alii autem dicebant: Quia Elias est. Alii vero dicebant: Quia propheta est, quasi unus ex prophetis.

16 Quo audito Herodes ait: Quem ego decollavi Joannem, hic à mortuis resurrexit.

i Luca 3. 19.

17 i Ipse enim Herodes misit, ac tenuit Joannem, & vinxit eum in carcere, propter Herodiadem uxorem Philippi fratris sui: quia duxerat eam.

k Leu 18. 16.

18 Dicebat enim Joannes Herodi: k Non licet tibi habere uxorem fratris tui.

l

19 Herodias autem insidiabatur illi: & volebat occidere eum, nec poterat.

20 Herodes enim metuebat Joannem, sciens eum virum justum & sanctum: & custodiebat eum, & audito eo multa faciebat, & libenter eum audiebat.

21 Et cum dies opportunus accidisset, Herodes natalis sui cœnam fecit principibus, & tribunis, & primis Galilææ:

22 Cumque introisset filia ipsius Herodiadis, & saltasset, & placuisset Herodi, simulque recumbentibus; rex ait puellæ: Pete à me quod vis, & dabo tibi:

23 Et juravit illi: quia quidquid petieris dabo tibi, licet dimidium regni mei.

24 Quæ cum exisset, dixit matri suæ: Quid petam? At illa dixit: Caput Joannis Baptistæ.

25 Cumque introisset statim cum festinatione ad regem, petivit dicens: Volo ut protinus des mihi in disco caput Joannis Baptistæ.

26 Et contristatus est rex: propter jusjurandum, & propter simul discumbentes: noluit eam contristare:

27 Sed misso speculatore præcepit afferri caput ejus in disco. Et decollavit eum in carcere,

28 Et attulit caput ejus in disco: & dedit illud puellæ, & puella dedit matri suæ.

29 Quo audito, discipuli ejus venerunt, & tulerunt corpus ejus: & posuerunt illud in monumento.

30 Et convenientes Apostoli, ad Jesum, renuntiaverunt ei omnia, quæ egerant, & docuerant.

l Matt. 14.11. Luc. 9. 10.

31 Et ait illis: l Venite seorsum in desertum locum, & requiescite pusillum. Erant enim qui veniebant & redibant multi: & nec spatium manducandi habebant.

32 Et ascendentes in navim, abierunt in desertum locum seorsum.

33 Et viderunt eos abeuntes, & cognoverunt multi: & pedestres de omnibus civitatibus concurrerunt illuc, & prævenerunt eos.

m Matt. 9. 36. & 14. 14.

34 m Et exiens vidit turbam multam Jesus, & misertus est super eos, quia erant sicut oves non habentes pastorem, & cœpit illos docere multa.

35 Et cum jam hora multa fieret, accesserunt discipuli ejus, dicentes: Desertus est locus hic, & jam hora præteriit:

n Luca 9.12. Joan. 6. 10.

36 n Dimitte illos, ut euntes in proximas villas & vicos, emant sibi cibos, quos manducent.

37 Et respondens ait illis. Date illis vos manducare. Et dixerunt ei: Eunes emamus ducentis denariis panes, & dabimus illis manducare.

38 Et dicit eis: Quot panes habetis? ite, & videte. Et cum cognovissent, dicunt: Quinque, & duos pisces.

39 Et præcepit illis: ut accumbere facerent omnes secundum contubernia super viride fœnum.

40 Et discubuerunt in partes, per centenos & quinquagenos.

41 Et acceptis quinque panibus, & duobus piscibus, intuens in cælum, benedixit, & fregit panes, & dedit discipulis suis, ut ponerent ante eos: & duos pisces divisit omnibus.

42 Et manducaverunt omnes, & saturati sunt.

43 Et

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

43 Et sustulerunt reliquias, fragmentorum duodecim cophinos plenos, & de piscibus.

44 Erant autem qui manducaverunt quinque millia virorum.

45 Et statim coëgit discipulos suos ascendere navim, ut præcederent eum trans fretum ad Bethsaidam, dum ipse dimitteret populum.

46 Et cum dimisisset eos, abiit in montem orare.

47 Et cum sero esset, erat navis in medio mari, & ipse solus in terra.

a Matt. 14.25. 48 a Et videns eos laborantes in remigando, (erat enim ventus contrarius eis) & circa quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulans supra mare: & volebat præterire eos.

49 At illi ut viderunt eum ambulantem supra mare, putaverunt phantasma esse, & exclamaverunt.

50 Omnes enim viderunt eum, & conturbati sunt. Et statim locutus est cum eis, & dixit eis: Confidite, ego sum, nolite timere.

51 Et ascendit ad illos in navim, & cessavit ventus. Et plus magis intra se stupebant.

52 Non enim intellexerunt de panibus; erat enim cor eorum obcæcatum.

b Matt. 14.34. 53 b Et cum transfretassent, venerunt in terram Genesareth, & applicuerunt.

54 Cumque egressi essent de navi, continuo cognoverunt eum:

55 Et percurrentes universam regionem illam, cœperunt in grabbatis eos, qui se male habebant, circumferre, ubi audiebant eum esse.

56 Et quocumque introibat, in vicos, vel in villas, aut civitates, in plateis ponebant infirmos, & deprecabantur eum, ut vel fimbriam vestimenti ejus tangerent: & quotquot tangebant eum, salvi fiebant.

CAPVT VII.

Pharisæos redarguit, Christi arguentes discipulos, quòd non lotis ederent manibus, cùm ipsi Dei mandata ob suas traditiones transgrederentur, declarans quænam possint hominem coinquinare, nempè quæ de corde exeunt; Syrophœnissæ filiam, ad perseverantem illius supplicationem à dæmonio liberat: & surdum ac mutum sanat.

1 ET conveniunt ad eum Pharisæi, & quidam de Scribis, venientes ab Ierosolymis.

a Matt. 15.2. 2 a Et cum vidissent quosdam ex discipulis ejus, communibus manibus, id est non lotis, manducare panes, vituperaverunt.

3 Pharisæi enim, & omnes Iudæi, nisi crebro laverint manus, non manducant, tenentes traditionem seniorum:

4 Et à foro nisi baptizentur, non comedunt: & alia multa sunt, quæ tradita sunt illis servare, baptismata calicum, & urceorum, & æramentorum, & lectorum:

5 Et interrogabant eum Pharisæi, & Scribæ: Quare discipuli tui non ambulant juxta traditionem seniorum, sed communibus manibus manducant panem?

6 At ille respondens, dixit eis: Bene prophetavit Isaias de vobis hypocritis, sicut scriptum est: b Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longè est à me. b Isaiæ 29.13.

7 In vanum autem me colunt, docentes doctrinas & præcepta hominum.

8 Relinquentes enim mandatum Dei, tenetis traditionem hominum, baptismata urceorum, & calicum, & alia similia his facitis multa.

9 Et dicebat illis: Bene irritum facitis præceptum Dei, ut traditionem vestram serveris.

10 Moyses enim dixit: c Honora patrem tuum, & matrem tuam. Et: d Qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur. c Exod. 20.12. Deut. 5. 16. Ephes. 6. 2. d Exod. 21. 17. Levit. 20. 9. Prov. 20.20.

11 Vos autem dicitis: Si dixerit homo patri, aut matri, Corban (quod est donum) quodcumque ex me, tibi profuerit:

12 Et ultra non dimittitis eum quidquam facere patri suo, aut matri,

13 Rescindentes verbum Dei, per traditionem vestram, quam tradidistis: & similia hujuscemodi multa facitis.

14 e Et advocans iterum turbam, dicebat illis: Audite me omnes, & intelligite. e Matt. 15.10.

15 Nihil est extra hominem introiens in eum, quod possit eum coinquinare, sed quæ de homine procedunt, illa sunt quæ communicant hominem.

16 Si quis habet aures audiendi audiat.

17 Et cum introisset in domum à turba, interrogabant eum discipuli ejus parabolam.

18 Et ait illis: Sic & vos imprudentes estis? Non intelligitis, quia omne extrinsecus introiens in hominem, non potest eum communicare:

19 Quia non intrat in cor ejus, sed in ventrem vadit, & in secessum exit, purgans omnes escas.

20 Dicebat autem, quoniam quæ de homine exeunt, illa communicant hominem.

21 f Ab intus enim de corde hominum malæ cogitationes procedunt, adulteria, fornicationes, homicidia, f Gen. 6. 5.

22 Furta, avaritiæ, nequitiæ, dolus, impudicitiæ, oculus malus, blasphemia, superbia, stultitia.

23 Omnia hæc mala ab intus procedunt, & communicant hominem.

24 g Et inde surgens abiit in fines Tyri & Sidonis: & ingressus domum, neminem voluit scire, & non potuit latere. g Matt. 15.21.

25 Mulier enim statim ut audivit de eo, cujus filia habebat spiritum immundum intravit, & procidit ad pedes ejus.

26 Erat enim mulier Gentilis, Syrophœnissa genere. Et rogabat eum ut dæmonium ejiceret de filia ejus.

27 Qui dixit illi: Sine prius saturari filios: non est enim bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus.

28 At illa respondit, & dixit illi: Vtique Domine, nam & catelli comedunt sub mensa de micis puerorum.

29 Et ait illi: Propter hunc sermonem vade, exiit dæmonium à filia tua.

30 Et cum abiisset domum suam, invenit puellam jacentem supra lectum, & dæmonium exiisse;

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

31 Et iterum exiens de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilææ inter medios fines Decapoleos.

32 *b* Et adducunt ei surdum & mutum, & deprecabantur eum, ut imponat illi manum. *b Mat. 9. 32.*

33 Et apprehendens eum de turba seorsum, misit digitos suos in auriculas ejus: & expuens, tetigit linguam ejus:

34 Et suspiciens in cælum, ingemuit, & ait illi: Ephpheta, quod est adaperire.

35 Et statim apertæ sunt aures ejus, & solutum est vinculum linguæ ejus, & loquebatur rectè.

36 Et præcepit illis ne cui dicerent. Quanto autem eis præcipiebat, tanto magis plus prædicabant:

37 Et eo amplius admirabantur, dicentes: Bene omnia fecit: & surdos fecit audire, & mutos loqui.

CAPVT VIII.

Septem panibus pauciſque piſciculis ſatiat quatuor hominum millia: diſcipulos à fermento Phariſæorum cavere jubet: cæcum ſenſim curat: interrogatis Apoſtolis quem Ieſum eſſe dicerent, Petrus confitetur ipſum eſſe Chriſtum: & paulò poſt ſatanas ab eo dicitur, quod increpaverit illum dum ſuam prædiceret paſſionem: de tollenda cruce, & quod anima nihil debet eſſe charius.

a Mat. 15. 32.

1 *a* IN diebus illis iterum cum turba multa esset, nec haberent quod manducarent, convocatis discipulis, ait illis:

2 Misereor super turbam: quia ecce jam triduo sustinent me, nec habent quod manducent:

3 Et si dimisero eos jejunos in domum suam, deficient in via: quidam enim ex eis de longe venerunt.

4 Et responderunt ei discipuli sui: Unde illos quis poterit hic saturare panibus in solitudine?

5 Et interrogavit eos: Quot panes habetis? Qui dixerunt: Septem.

6 Et præcepit turbæ discumbere super terram. Et accipiens septem panes, gratias agens fregit, & dabat discipulis suis ut apponerent, & apposuerunt turbæ.

7 Et habebant pisciculos paucos: & ipsos benedixit, & jussit apponi.

8 Et manducaverunt, & saturati sunt, & sustulerunt quod superaverat de fragmentis, septem sportas.

9 Erant autem qui manducaverant, quasi quatuor millia: & dimisit eos.

10 Et statim ascendens navim cum discipulis suis, venit in partes Dalmanutha.

b Mat. 16. 1. Luc. 11. 54.

11 *b* Et exierunt Pharisæi, & cœperunt conquirere cum eo, quærentes ab illo signum de cælo tentantes eum.

12 Et ingemiscens spiritu, ait: Quid generatio ista signum quærit? Amen dico vobis, si dabitur generationi isti signum.

13 Et dimittens eos, ascendit iterum navim, & abiit trans fretum.

c Mat. 16. 5.

14 *c* Et obliti sunt panes sumere: & nisi unum panem non habebant secum in navi.

15 Et præcipiebat eis: dicens: Videte, & cavete à fermento Phariſæorum, & fermento Herodis.

16 Et cogitabant ad alterutrum, dicentes: Quia panes non habemus.

17 Quo cognito, ait illis Iesus: Quid cogitatis, quia panes non habetis? nondum cognoscitis nec intelligitis? adhuc cæcatum habetis cor vestrum?

18 Oculos habentes non videtis? & aures habentes non auditis? *d* Nec recordamini, *d Supra 6. 41. Joann. 6. 11.*

19 Quando quinque panes fregi in quinque millia: quot cophinos fragmentorum plenos sustulistis? Dicunt ei: Duodecim.

20 Quando & septem panes in quatuor millia: quot sportas fragmentorum tulistis? Et dicunt ei: Septem.

21 Et dicebat eis: Quomodo nondum intelligitis?

22 Et veniunt Bethsaidam, & adducunt ei cæcum, & rogabant eum ut illum tangeret.

23 Et apprehensa manu cæci, eduxit eum extra vicum: & expuens in oculos ejus impositis manibus suis, interrogavit eum si quid videret.

24 Et aspiciens ait: Video homines velut arbores ambulantes.

25 Deinde iterum imposuit manus super oculos ejus: & cœpit videre, & restitutus est, ita ut clarè videret omnia.

26 Et misit illum in domum suam, dicens: Vade in domum tuam: & si in vicum introieris, nemini dixeris.

e Mat. 16. 13. f Luc. 9. 19.

27 *e* Et egressus est Iesus, & discipuli ejus, in castella Cæsareæ Philippi: & in via interrogabat discipulos suos, dicens eis: *f* Quem me dicunt esse homines?

28 Qui responderunt illi, dicentes: Joannem Baptistam, alii Eliam, alii verò quasi unum de prophetis.

29 Tunc dicit illis: Vos verò quem me esse dicitis? Respondens Petrus ait ei: Tu es Christus.

30 Et comminatus est eis, ne cui dicerent de illo.

31 Et cœpit docere eos, quoniam oportet filium hominis pati multa, & reprobari à senioribus, & à summis sacerdotibus, & Scribis, & occidi: & post tres dies resurgere.

32 Et palam verbum loquebatur. Et apprehendens eum Petrus, cœpit increpare eum.

33 Qui conversus, & videns discipulos suos, comminatus est Petro, dicens: Vade retro me satana, quoniam non sapis quæ Dei sunt, sed quæ sunt hominum.

34 Et convocata turba cum discipulis suis, dixit eis: *g* Si quis vult me sequi deneget semetipsum: & tollat crucem suam, & sequatur me.

g Mat. 10. 38. & 16. 24. Luc. 9. 23. & 14. 7. & 17. 33. Joann. 12. 25.

35 Qui enim voluerit animam suam salvam facere, perdet eam: qui autem perdiderit animam suam propter me & Evangelium, salvam faciet eam.

36 Quid enim proderit homini, si lucretur mundum totum, & detrimentum animæ suæ faciat?

37 Aut quid dabit homo commutationis pro anima sua?

38 *h* Qui enim me confusus fuerit, & verba

h Mat.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

verba mea, in generatione ista adultera
Luc. 9. & peccatrice: & filius hominis confunde-
26. & tur eum, cum venerit in gloria patris sui
12. 9. cum Angelis sanctis.
i Matt. 39 Et dicebat illis: i Amen dico vobis,
16.28. quia sunt quidam de hic stantibus, qui non
Luca gustabunt mortem: donec videant regnum
9. 27. Dei veniens in virtute.

CAPVT IX.

Transfigurato Iesu junguntur Moyses & Elias: dicit Eliam, dum venerit, omnia restituturum, imò jam venisse, nec fuisse susceptum: surdum ac mutum spiritum ejicit, qui sola oratione & jejunio ejicitur: suam passionem prædicit: disputantes discipulos docet quis eorum sit major: de ejiciente dæmonium qui non sequebatur Iesum: de amputando manus, pedis, vel oculi scandalo.

a Mat. 1 a ET post dies sex assumit Iesus Pe-
17. 1. trum, & Iacobum, & Ioannem: &
Luca ducit illos in montem excelsum seorsum
9. 28. solos, & transfiguratus est coram ipsis.

2 Et vestimenta ejus facta sunt splendentia, & candida nimis velut nix, qualia fullo non potest super terram candida facere.

3 Et apparuit illis Elias cum Moyse: & erant loquentes cum Iesu.

4 Et respondens Petrus, ait Iesu Rabbi, bonum est nos hic esse: & faciamus tria tabernacula, tibi unum, & Moysi unum, & Eliæ unum.

5 Non enim sciebat quid diceret: erant enim timore exterriti.

6 Et facta est nubes obumbrans eos: & venit vox de nube dicens: Hic est filius meus charissimus: audite illum.

7 Et statim circumspicientes, neminem amplius viderunt, nisi Iesum tantum secum.

b Mat. 8 b Et descendentibus illis de monte,
17. 9. præcepit illis ne cui quam quæ vidissent, narrarent: nisi cum filius hominis à mortuis resurrexerit.

9 Et verbum continuerunt apud se, conquirentes quid esset: Cum à mortuis resurrexerit.

c Mal. 10 Et interrogabant eum, dicentes: c
4. 5. Quid ergo dicunt Pharisæi & Scribæ, quia Eliam oportet venire primum?

11 Qui respondens, ait illis: Elias, cum venerit primo, restituet omnia: & quo
d Isaiæ modo d scriptum est in Filium hominis, ut
53. 3. multa patiatur & contemnatur.

12 Sed dico vobis quia & Elias venit (&
e Mat. fecerunt illi quæcumque voluerunt) e sicut
17. 12. scriptum est de eo.

13 Et veniens ad discipulos suos, vidit turbam magnam circa eos, & Scribas conquirentes cum illis.

14 Et confestim omnis populus videns Iesum, stupefactus est, & expaverunt: & accurrentes salutabant eum.

15 Et interrogavit eos: Quid inter vos conquiritis?

f Luca 16 f Et respondens unus de turba, dixit:
9. 38. Magister, attuli filium meum ad te habentem spiritum mutum:

17 Qui ubicumque eum apprehenderit, allidit illum, & spumat, & stridet dentibus, & arescit: & dixi discipulis tuis ut ejicerent illum, & non potuerunt.

18 Qui respondens eis, dixit: O generatio incredula, quamdiu apud vos ero? quamdiu vos patiar? afferte illum ad me.

19 Et attulerunt eum. Et cum vidisset eum, statim spiritus conturbavit illum: & elisus in terram, volutabatur spumans.

20 Et interrogavit patrem ejus: Quantum temporis est ex quo ei hoc accidit? At ille ait: ab infantia:

21 Et frequenter eum in ignem, & in aquas misit, ut eum perderet. Sed si quid potes, adjuva nos, misertus nostri.

22 Iesus autem ait illi: Si potes credere, omnia possibilia sunt credenti.

23 Et continuo exclamans pater pueri, cum lacrymis aiebat: Credo Domine: adjuva incredulitatem meam.

24 Et cum videret Iesus concurrentem turbam, comminatus est spiritui immundo, dicens illi: Surde & mute spiritus, ego præcipio tibi, exi ab eo: & amplius ne introëas in eum.

25 Et exclamans, & multum discerpens eum, exiit ab eo, & factus est sicut mortuus, ita ut multi dicerent: Quia mortuus est.

26 Iesus autem tenens manum ejus, elevavit eum; & surrexit.

27 Et cum introisset in domum, discipuli ejus secreto interrogabant eum: Quare nos non potuimus ejicere eum?

28 Et dixit illis: Hoc genus in nullo potest exire, nisi in oratione, & jejunio.

g Mat. 17. 21. 29 g Et inde profecti prætergrediebantur Galilæam: nec volebat quemquam scire.

h Luca 9. 21. 30 h Docebat autem discipulos suos, & dicebat illis: Quoniam filius hominis tradetur in manus hominum, & occident eum, & occisus tertia die resurget.

31 At illi ignorabant verbum: & timebant interrogare eum.

32 Et venerunt Capharnaum. Qui cum domi essent, interrogabat eos: Quid in via tractabatis?

33 At illi tacebant, siquidem in via inter se disputaverant, i quis eorum major esset. i Mat. 18. 1.

34 Et residens vocavit duodecim, & ait illis: Si quis vult primus esse, erit omnium novissimus, & omnium minister. Luca 9. 46.

35 Et accipiens puerum, statuit eum in medio eorum: quem cum complexus esset: ait illis:

36 Quisquis unum ex hujusmodi pueris receperit in nomine meo, me recipit: & quicumque me susceperit, non me suscipit, sed eum, qui misit me.

k Luca 37 k Respondit illi Ioannes, dicens: Ma- 9. 49.
gister; vidimus quendam in nomine tuo ejicientem dæmonia, qui non sequitur nos, & prohibuimus eum.

38 Iesus autem ait: Nolite prohibere eum. l Nemo est enim qui faciat virtutem l 1. Cor. 12. 4.
in nomine meo, & possit citò male loqui de me.

39 Qui enim non est adversum vos, pro vobis est.

m Mat. 10. 42. 40 m Quisquis enim potum dederit vobis calicem aquæ in nomine meo, quia Christi estis: Amen dico vobis, non perdet mercedem suam.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

n Matt. 18. 6. Luc. 17. 2. 41 n Et quisquis scandalizaverit unum ex his pusillis credentibus in me: bonum est ei magis si circumdaretur mola asinaria collo ejus, & in mare mitteretur.

o Matt. 5. 30. & 18. 8. Luc. 17. 2. 42 o Et si scandalizaverit te manus tua, abscide illam: bonum est tibi debilem introire in vitam, quam duas manus habentem ire in gehennam, in ignem inextinguibilem:

43 Vbi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur.

44 Et si pes tuus te scandalizat, amputa illum: bonum est tibi claudum introire in vitam æternam, quam duos pedes habentem mitti in gehennam ignis inextinguibilis:

p Esai. 66. 24. 45 p Vbi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur.

46 Quod si oculus tuus scandalizat te, ejice eum: bonum est tibi luscum introire in regnum Dei, quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis:

47 Vbi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur.

q Lev. 2. 13. 48 q Omnis enim igne salietur, & omnis victima sale salietur.

r Matt. 5. 13. Luc. 14. 34. 49 r Bonum est sal: quod si sal insulsum fuerit: in quo illud condietis? Habete in vobis sal, & pacem habete inter vos.

CAPVT X.

Nullo modo dimittendam uxorem astruit aliam ducendo; parvulos complexus, benedicit eis: dives qui præcepta à juventute observarat, non amplectitur Christi consilium de omnibus divendendis: quid referent præmii qui omnia relinquunt: rursum suam prædicit passionem: occasione ambitionis filiorum Zebedæi docet discipulos quod non ostensione dominii, sed officio ministerii debeant esse majores: Bartimæum cæcum sanat.

a Matt. 19. 1. 1 a ET inde exurgens venit in fines Judææ ultra Jordanem: & conveniunt iterum turbæ ad eum: & sicut consueverat, iterum docebat illos.

2 Et accedentes Pharisæi interrogabant eum: Si licet viro uxorem dimittere: tentantes eum.

3 At ille respondens, dixit eis: Quid vobis præcepit Moyses?

b Deut. 24. 1. 4 Qui dixerunt: b Moyses permisit libellum repudii scribere, & dimittere.

5 Quibus respondens Jesus, ait: ad duritiam cordis vestri scripsit vobis præceptum illud.

c Gen. 1. 27. 6 Ab initio autem creaturæ, c masculum & fœminam fecit eos Deus.

Genes. 2. 24. Matth. 19. 5. Ephes. 5. 31. 1. Cor. 7. 10. † Cor. 6. 16. 7 Propter hoc relinquet homo patrem suum & matrem, & adhærebit ad uxorem suam,

† 8 † Et erunt duo in carne una. Itaque jam non sunt duo, sed una caro.

9 Quod ergo Deus conjunxit, homo non separet.

10 Et in domo iterum discipuli ejus de eodem interrogaverunt eum.

11 Et ait illis: Quicumque dimiserit uxorem suam, & aliam duxerit, adulterium committit super eam.

12 Et si uxor dimiserit virum suum, & alii nupserit, mœchatur.

13 Et offerebant illi parvulos ut tangeret illos. Discipuli autem comminabantur offerentibus.

14 Quos cum videret Jesus, indigne tulit, & ait illis: Sinite parvulos venire ad me, & ne prohibueritis eos: talium enim est regnum Dei.

15 Amen dico vobis: Quisquis non receperit regnum Dei velut parvulus, non intrabit in illud.

16 Et complexans eos, & imponens manus super illos, benedicebat eos.

d Matt. 19. 16. Luc. 18. 18. 17 d Et cum egressus esset in viam, procurrens quidam genu flexo ante eum, rogabat eum: Magister bone, quid faciam ut vitam æternam percipiam?

18 Jesus autem dixit ei: Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus.

e Exod. 20. 13. 19 e Præcepta nosti: Ne adulteres, Ne occidas, Ne furteris, Ne falsum testimonium dixeris, Ne fraudem feceris, Honora patrem tuum & matrem.

20 At ille respondens, ait illi: Magister, hæc omnia observavi à juventute mea.

21 Jesus autem intuitus eum dixit eum, & dixit ei: Vnum tibi deest: vade, quæcumque habes vende, & da pauperibus & habebis thesaurum in cælo: & veni, sequere me.

22 Qui contristatus in verbo, abiit mœrens: erat enim habens multas possessiones.

23 Et circumspiciens Jesus, ait discipulis suis: Quam difficile qui pecunias habent, in regnum Dei introibunt!

24 Discipuli autem obstupescebant in verbis ejus. At Jesus rursus respondens ait illis: Filioli, quam difficile est, confidentes in pecuniis, in regnum Dei introire!

25 Facilius est, camelum per foramen acus transire, quam divitem intrare in regnum Dei.

26 Qui magis admirabantur, dicentes ad semetipsos: Et quis potest salvus fieri?

27 Et intuens illos Jesus, ait: Apud homines impossibile est, sed non apud Deum: omnia enim possibilia sunt apud Deum.

f Matt. 19. 27. Luc. 18. 28. 28 f Et cœpit ei Petrus dicere: Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te.

29 Respondens Jesus, ait: Amen dico vobis: Nemo est, qui reliquerit domum, aut fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut filios, aut agros, propter me, & propter Evangelium.

30 Qui non accipiat centies tantum, nunc in tempore hoc, domos, & fratres, & sorores, & matres, & filios, & agros, cum persecutionibus, & in sæculo futuro vitam æternam.

g Matt. 19. 30. 31 g Multi autem erunt primi novissimi, & novissimi primi.

h Luc. 18. 31. 32 Erant autem in via ascendentes Jerosolymam: & præcedebat illos Jesus, & stupebant: & sequentes timebant. h Et assumens iterum duodecim, cœpit illis dicere quæ essent ei eventura.

† 33 Quia ecce ascendimus Jerosolymam, & Filius hominis tradetur principibus sacerdotum, & Scribis, & senioribus, & damnabunt eum morte, & tradent eum gentibus:

34 Et illudent ei, & conspuent eum, & flagella

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

flagellabunt eum, & interficient eum: & tertia die resurget.

j Matt. 35 *i* Et accedunt ad eum Iacobus & *20.20.* Ioannes filii Zebedæi, dicentes: Magister, volumus, ut quodcumque petierimus, facias nobis.

36 At ille dixit eis: Quid vultis ut faciam vobis?

37 Et dixerunt: Da nobis ut unus ad dexteram tuam, & alius ad sinistram tuam, sedeamus in gloria tua.

38 Iesus autem ait eis: Nescitis quid petatis: potestis bibere calicem, quem ego bibo; aut baptismo, quo ego baptizor, baptizari?

39 At illi dixerunt ei: Possumus. Iesus autem ait eis: Calicem quidem, quem ego bibo bibetis, & baptismo, quo ego baptizor, baptizabimini:

40 Sedere autem ad dexteram meam, vel ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est.

41 Et audientes decem, cœperunt indignari de Iacobo, & Ioanne.

k Luca 42 Iesus autem vocans eos, ait illis: *k* Sci-*22.25.* tis quia hi, qui videntur prinicipari gentibus, dominantur eis: & principes eorum potestatem habent ipsorum.

43 Non ita est autem in vobis, sed quicumque voluerit fieri major, erit vester minister:

44 Et quicumque voluerit in vobis primus esse, erit omnium servus.

45 Nam & filius hominis non venit ut ministraretur ei, sed ut ministraret, & daret animam suam redemptionem pro multis.

l Matt. 46 *l* Et veniunt Iericho, & proficiscente *20.29.* eo de Iericho, & discipulis ejus, & plurima multitudine, filius Timæi Bartimæus *Luca* cæcus, sedebat juxta viam mendicans. *18.35.*

47 Qui cum audisset quia Iesus Nazarenus est, cœpit clamare, & dicere: Iesus fili David, miserere mei.

48 Et comminabantur ei multi ut taceret. At ille multo magis clamabat: Fili David, miserere mei.

49 Et stans Iesus præcepit illum vocari. Et vocant cæcum dicentes ei: Animæquior esto: surge, vocat te.

50 Qui projecto vestimento suo exiliens, venit ad eum.

51 Et respondens Iesus dixit illi: Quid tibi vis faciam? Cæcus autem dixit ei: Rabboni, ut videam.

52 Iesus autem ait illi: Vade, fides tua te salvum fecit: Et confestim vidit, & sequebatur eum in via.

CAPVT XI.

Super pullum asina cum honore Ierusalem ingreditur: ficum maledicendo arefacit: ementes ac vendentes de templo ejicit; efficaciam fiducia in Deum ostendit, dicens fratri remittenda quæ in nos commisit: Scribis non dicit qua potestate hæc faciat, eo quod nec illi responderent ad propositam de Ioannis baptismo quæstionem.

a Matt. 1 *a* ET cum appropinquarent Ierosolymæ *21. 1.* & Bethaniæ ad montem olivarum, *Luca* mittit duos ex discipulis suis, *19.29.*

2 Et ait illis: Ite in castellum, quod contra vos est, & statim introeuntes illuc, invenietis pullum ligatum, super quem nemo adhuc hominum sedit: solvite illum, & adducite.

3 Et si quis vobis dixerit, Quid facitis? dicite, quia Domino necessarius est: & continuo illum dimittet huc.

4 Et abeuntes invenerunt pullum ligatum ante januam foris in bivio: & solvunt eum.

5 Et quidam de illis stantibus dicebant illis: quid facitis solventes pullum?

6 Qui dixerunt eis sicut præceperat illis Iesus, & dimiserunt eis.

7 *b* Et duxerunt pullum ad Iesum: & im- *b Ioan.* ponunt illi vestimenta sua, & sedit super *12.14.* eum.

8 Multi autem vestimenta sua straverunt in via: alii autem frondes cædebant de arboribus & sternebant in via.

9 Et qui præibant, & qui sequebantur, clamabant dicentes: Hosanna:

10 *c* Benedictus qui venit in nomine do- *c Matt.* mini: Benedictum quod venit regnum pa- *21.9.* tris nostri David: Hosanna in excelsis. *Luca* *19.38.*

11 *d* Et introivit Ierosolymam in tem- *Psal.* plum: & circonspectis omnibus, cum jam *117.* vespera esset hora, exiit in Bethaniam cum *26.* duodecim. *d Matt.*

12 Et alia die cum exirent à Bethania, *21.10.* esuriit.

13 *e* Cumque vidisset à longè ficum ha- *e Matt.* bentem folia, venit si quid forte inveniret *21.19.* in ea: & cum venisset ad eam, nihil invenit præter folia; non enim erat tempus ficorum.

14 Et respondens dixit ei: Iam non amplius in æternum ex te fructum quisquam manducet. Et audiebant discipuli ejus.

15 Et veniunt Ierosolymam. Et cum introisset in templum, cœpit ejicere vendentes & ementes in templo: & mensas numulariorum, & cathedras vendentium columbas evertit.

16 Et non sinebat ut quisquam transferret vas per templum:

17 Et docebat, dicens ei: Nonne scritum est: *f* Quia domus mea, domus ora- *f Isaiæ* tionis vocabitur omnibus gentibus? Vos *56.7.* autem fecistis eam speluncam latronum. *Ierem.* *7.11.*

18 Quo audito, principes sacerdotum & Scribæ quærebant quomodo eum perderent: timebant enim eum, quoniam universa turba admirabatur super doctrina ejus.

19 Et cum vespera facta esset, egredieba-tur de civitate.

20 Et cum mane transirent, viderunt ficum aridam factam à radicibus.

21 Et recordatus Petrus, dixit ei: Rabbi, ecce ficus, cui maledixisti, aruit.

22 Et respondens Iesus ait illis: *g* Habete *g Matt.* fidem Dei. *7.7. &* *21.22.*

23 Amen dico vobis, quia quicumque dixerit huic monti: Tollere, & mittere in mare: & non hæsitaverit in corde suo, sed crediderit, quia quodcumque dixerit, fiat, fiet ei.

24 *h* Propterea dico vobis, omnia quæ- *h Luca* cumque orantes petitis, credite quia acci- *11.9.* pietis: & evenient vobis. *Mat.6.* *14. &* *18.35.*

25 Et cum stabitis ad orandum: dimittite si

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

si quid habetis adversus aliquem : ut & pater vester qui in cælis est, dimittat vobis peccata vestra.

26 Quod si vos non dimiseritis : nec Pater vester, qui in cælis est, dimittet vobis peccata vestra.

i Luc. 20.2. 27 i Et veniunt rursus Ierosolymam. Et cum ambularent in templo, accedunt ad eum summi sacerdotes, & Scribæ, & seniores :

28 Et dicunt ei : in qua potestate hæc facis ? & quis dedit tibi hanc potestatem ut ista facias ?

29 Iesus autem respondens, ait illis : Interrogabo vos & ego unum verbum, & respondete mihi : & dicam vobis in qua potestate hæc faciam.

30 Baptismus Ioannis, de cælo erat, an ex hominibus ? Respondete mihi.

31 At illi cogitabant secum, dicentes : Si dixerimus, de cælo, dicet, Quare ergo non credidistis ei ?

32 Si dixerimus, Ex hominibus, timemus populum ; omnes enim habebant Ioannem quia verè propheta esset.

33 Et respondentes dicunt Iesu : Nescimus. Et respondens Iesus ait illis : Neque ego dico vobis in qua potestate hæc faciam.

CAPVT XII.

Parabolam narrat de vineæ agricolis elocata, qui servos ac filium Patrisfamilias occiderunt : tentatur à Pharisæis de censu Cæsari solvendo : & à Sadducæis de resurrectione : interrogatur à Scriba de primo mandato : ipse verò rogat quomodo Scribæ dicant Christum filium esse David, docens ab ipsis cavendum : viduam laudat ob duo minuta in gazophylacium missa.

a Mat. 21.33. Luc. 20.9. Isa. 5.1. Ierem. 2.21. 1 a ET cœpit illis In parabolis loqui, Vineam pastinavit homo, & circumdedit sepem, & fodit lacum, & ædificavit turrim, & locavit eam agricolis, & peregrè profectus est.

2 Et misit ad agricolas in tempore servum, ut ab agricolis acciperet de fructu vineæ.

3 Qui apprehensum eum cecciderunt, & dimiserunt vacuum.

4 Et iterum misit ad illos alium servum : & illum in capite vulneraverunt, & contumeliis affecerunt,

5 Et iursum alium misit, & illum occiderunt : & plures alios : quosdam cædentes : alios vero occidentes.

6 Adhuc ergo unum habens filium charissimum : & illum misit ad eos novissimum, dicens : Quia reverebuntur filium meum.

7 Coloni autem dixerunt ad invicem : Hic est heres : venite, occidamus eum : & nostra erit hæreditas.

b Psal. 117. 21. Isaiæ 28.16. Act. 4.11. Rom. 9.33. 1.Petr. 2.7. Matth. 21.42. 8 Et apprehendentes eum, occiderunt : & ejecerunt extra vineam.

9 Quid ergo faciet Dominus vineæ ? Veniet & perdet colonos : & dabit vineam aliis.

10 Nec scripturam hanc legistis : b Lapidem quem reprobaverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli :

11 A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris ?

12 Et quærebant eum tenere : & timuerunt turbam. Cognoverunt enim quoniam ad eos parabolam hanc dixerit. Et relicto eo abierunt.

c Mat. 22.15. Luc. 20.20. 13 c Et mittunt ad eum quosdam ex Pharisæis, & Herodianis, ut eum caperent in verbo.

14 Qui venientes dicunt ei : Magister, scimus quia verax es, & non curas quemquam : nec enim vides in faciem hominum, sed in veritate viam Dei doces : licet dari tributum Cesari : an non dabimus ?

15 Qui sciens versutiam illorum, ait illis : Quid me tentatis ? afferte mihi denarium ut videam.

16 At illi attulerunt ei. Et ait illis : Cujus est imago hæc, & inscriptio ? Dicunt ei. Cæsaris :

d Rom. 13.7. 17 Respondens autem Iesus dixit illis : d Reddite igitur quæ sunt Cæsaris, Cæsari : & quæ sunt Dei, Deo. Et mirabantur super eo.

e Mat. 22.23. Luc. 20.27. 18 e Et venerunt ad eum Sadducæi, qui dicunt resurrectionem non esse : & interrogabant eum dicentes :

f Deut. 25.5. 19 Magister, Moyses nobis scripsit : f ut si cujus frater mortuus fuerit, & dimiserit uxorem, & filios non reliquerit, accipiat frater ejus uxorem ipsius, & resuscitet semen fratri suo.

20 Septem ergo fratres erant : & primus accepit uxorem, & mortuus est non relicto semine.

21 Et secundus accepit eam, & mortuus est : & nec iste reliquit semen. Et tertius similiter.

22 Et acceperunt eam similiter septem, & non reliquerunt semen. Novissima omnium defuncta est & mulier.

23 In resurrectione ergo cum resurrexerint, cujus de his erit uxor ? septem enim habuerunt eam uxorem.

24 Et respondens Iesus, ait illis : Nonne ideo erratis, non scientes Scripturas, neque virtutem Dei ?

25 Cum enim à mortuis resurrexerint, neque nubent, neque nubentur, sed sunt sicut Angeli in cælis.

26 De mortuis autem quod resurgant, non legistis in libro Moysi, super rubum quomodo dixerit illi Deus, inquiens : g Ego sum Deum Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob ?

g Exod. 3.6. Matth. 22.32. 27 Non est Deus mortuorum, sed vivorum. Vos ergo multum erratis.

h Mat. 22.35. 28 h Et accessit unus de Scribis, qui audierat illos conquirentes, & videns quoniam bene illis respondit, interrogavit eum quod esset primum omnium mandatum,

i Deut. 6.4. 29 Iesus autem respondit ei : Quia primum omnium mandatum est : i Audi Israël, Dominus Deus tuus, Deus unus est :

k Lev. 19.18. Matth. 22.39 Rom. 13.9. Galat. 5.14. Iacob. 2.8. 30 Et diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex tota virtute tua. Hoc est primum mandatum.

31 k Secundum autem simile est illi : Diliges proximum tuum tanquam te ipsum. Majus horum aliud mandatum non est.

32 Et ait illi Scriba : Bene Magister, in veritate dixisti, quia unus est Deus, & non est alius præter eum.

33 Et ut diligatur ex toto corde, & ex toto intellectu, & ex tota anima, & ex tota fortitudi

fortitudine : & diligere proximum tamquam seipsum, majus est omnibus holocautomatibus, & sacrificiis.

34 Iesus autem videns quod sapienter respondisset, dixit illi, Non es longe à regno Dei. Et nemo jam audebat eum interrogare.

35 Et respondens Iesus, dicebat, docens in templo : Quomodo dicunt Scribæ Christum filium esse David ?

36 Ipse enim David dicit in Spiritu sancto : *l* Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.

37 Ipse ergo David dicit eum Dominum, & unde est filius ejus ? Et multa turba eum libenter audivit.

38 Et dicebat eis in doctrina sua : *m* Cavete à Scribis, qui volunt in stolis ambulare, & salutari in foro.

39 Et in primis cathedris sedere in synagogis, & primos discubitus in cœnis :

40 Qui devorant domos viduarum sub obtentu prolixæ orationis : hi accipient prolixius judicium.

41 *n* Et sedens Iesus contra gazophylacium, aspiciebat quomodo turba jactaret æs in gazophylacium, & multi divites jactabant multa.

42 Cum venisset autem vidua una pauper, misit duo minuta, quod est quadrans,

43 Et convocans discipulos suos, ait illis : Amen dico vobis, quoniam vidua hæc pauper plus omnibus misit, qui miserunt in gazophylacium.

44 Omnes enim ex eo, quod abundabat illis, miserunt : hæc vero de penuria sua omnia quæ habuit misit totum victum suum.

CAPVT XIII.

Templum dicit evertendum, prædicitque bella & varias afflictiones ac persecutiones, abominationemque desolationis : de pseudochristis, & pseudoprophetis : post signa in corporibus cœlestibus veniet cum gloria filius hominis, & hujus signum dat à ficu : quia autem nemo tempus novit, jubet omnes vigilare.

1 *a* ET cum egrederetur de templo, ait illi unus ex discipulis suis : Magister aspice quales lapides, & quales structuræ.

2 Et respondens Iesus, ait illi, Vides has omnes magnas ædificationes : Non relinquetur lapis super lapidē, qui nō destruatur.

3 Et cum sederet in monte olivarum contra templum, interrogabant eum seorsum Petrus, & Iacobus, & Ioannes & Andreas.

4 Dic nobis, quando ista fient ? Et quod signum erit, quando hæc omnia incipient consummari ?

5 Et respondens Iesus cœpit dicere illis : *b* Videte ne quis vos seducat.

6 Multi enim venient in nomine meo dicentes, quia ego sum : & multos seducent.

7 Cum audieritis autem bella, & opiniones bellorum, ne timueritis : oportet enim hæc fieri : sed nondum finis.

8 Exurget enim gens contra gentem, & regnum super regnum, & erunt terræ motus per loca, & fames. Initium dolorum hæc.

9 Videte autem vosmetipsos. Tradent enim vos in conciliis, & in synagogis vapulabitis, & ante præsides & reges stabitis propter me, in testimonium illis.

10 Et in omnes gentes primum oportet prædicari Evangelium.

21 *c* Et cum duxerint vos tradentes, nolite præcogitare quid loquamini : sed quod datum vobis fuerit in illa hora, id loquimini : non enim vos estis loquentes, sed Spiritus sanctus.

12 Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filium : & consurgent filii in parentes & morte afficient nos.

13 Et eritis odio omnibus propter nomen meum. Qui autem sustinuerit in finem, hic salvus erit.

14 *d* Cum autem videritis abominationem desolationis, stantem ubi non debet : qui legit, intelligat : tunc qui in Iudæa sunt, fugiant in montes.

15 Et qui super tectum, ne descendat in domum, nec introeat ut tollat quid de domo sua.

16 Et qui in agro erit, non revertatur retro tollere vestimentum suum.

17 Væ autem prægnantibus & nutrientibus in illis diebus.

18 Orate vero ut hieme non fiant.

19 Erunt enim dies illi tribulationes tales, quales non fuerunt ab initio creaturæ, quam condidit Deus, usque nunc, neque fient.

20 Et nisi breviasset Dominus dies, non fuisset salva omnis caro : sed propter electos, quos elegit, breviavit dies.

21 *e* Et nunc si quis vobis dixerit : Ecce hic est Christus : ecce illic, ne crediderit is.

22 Exurgent enim pseudochristi, & pseudoprophetæ, & dabunt signa & portenta ad seducendos, si fieri potest, etiam electos.

23 Vos ergo videte : ecce prædixi vobis omnia.

24 *f* Sed in illis diebus, post tribulationem illam, sol contenebrabitur, & luna non dabit splendorem suum :

25 Et stellæ cæli erunt decidentes, & virtutes, quæ in cælis sunt, movebuntur.

26 Et nunc videbunt filium hominis venientem in nubibus cum virtute multa, & gloria.

27 *g* Et tunc mittet angelos suos, & congregabit electos suos à quatuor ventis, à summo terræ, usque ad summum cæli.

28 A ficu autem discite parabolam. Cum jam ramus ejus tener fuerit, & nata fuerint folia, cognoscitis quia in proximo sit æstas :

29 Sic & vos cum videritis hæc fieri, scitote quod in proximo sit in ostiis.

30 Amen dico vobis, quoniam non transibit generatio hæc, donec omnia ista fiant.

31 Cælum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt.

32 De die autem illo vel hora nemo scit, neque angeli in cælo, neq; Filius, nisi Pater.

33 *h* Videte, vigilate, & orate : nescitis enim quando tempus sit.

34 Sicut homo, qui peregre profectus reliquit domum suam, & dedit servis suis potestatem cujusque operis, & janitori præcepit ut vigilet.

35 Vigilate,

l Matt. 24.44. Luca 20.42. Psalm. 109.1.
m Mat. 23. 5. Luca 11.43. & 20. 46.
n Luc. 21. 1.
a Mat. 24. 1. Luca 19.44. & 21. 6.
b Eph. 5. 6. 2 Thess. 2. 3.
c Marc. 10.19. Luca 12.11. & 21. 14.
d Dan. 9. 27. Matth. 24.15. Luca 22.20.
e Matt. 24.23. Luca 21. 8.
f Ezech. 32. 7. Isaiæ 13 10. Ioel. 2. 10.
g Matt. 24.31.
h Mat. 24.42.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

35 Vigilate ergo, (nescitis enim quando dominus domus veniat : sero an media nocte, an galli cantu, an mane.)

36 Ne cum venerit repente, inveniat vos dormientes.

37 Quod autem vobis dico, omnibus dico : Vigilate.

CAPVT XIV.

Consultans principes sacerdotum de occidendo Iesu : qui unguento pretioso à muliere perfunditur murmurantibus discipulis ; venditur à Iuda ; de cujus proditione discipulis loquitur in cœna, in qua panem in corpus suum & vinum in sanguinem consecrata tradit discipulis : prædicit omnes scandalizandos, & trinam Petri negationem : ac post trinam orationem capitur à Iudæis : quorum uni Petrus abscidit auriculam : & discipulis fugientibus, coram Caipha à falsis testibus accusatur, morsisque ceus judicatus, conspuitur ac cæditur, & ter à Petro negatur.

1 a ERat autem Pascha & Azyma post biduum : & quærebant summi sacerdotes, & Scribæ, quomodo cum dolo tenerent, & occiderent. *a Mat. 26. 2. Luca 22. 1.*

2 Dicebant autem : Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo.

3 b Et cum esset Bethaniæ in domo Simonis leprosi, & recumberet : venit mulier habens alabastrum unguenti nardi spicati pretiosi, & fracto alabastro, effudit super caput ejus. *b Mat. 26. 6. Ioan. 12. 1.*

4 Erant autem quidam indigne ferentes intra semetipsos, & dicentes : Vt quid perditio ista unguenti facta est ?

5 Poterat enim unguentum istud vænumdari plus quam trecentis denariis, & dari pauperibus. Et fremebant in eam.

6 Iesus autem dixit : Sinite eam, quid illi molesti estis ? Bonum opus operata est in me.

7 Semper enim pauperes habetis vobiscum : & cum volueritis, potestis illis benefacere : me autem non semper habetis.

8 Quod habuit hæc, fecit : prævenit ungere corpus meum in sepulturam.

9 Amen dico vobis : Vbicumque prædicatum fuerit Evangelium istud in universo mundo, & quod fecit hæc, narrabitur in memoriam ejus.

10 c Et Iudas Iscariotes unus de duodecim, abiit ad summos sacerdotes, ut proderet eum illis. *c Mat. 26. 14.*

11 Qui audientes gavisi sunt : & promiserunt ei pecuniam se daturos. Et quærebat quomodo illum opportune traderet.

12 d Et primo die Azymorum quando Pascha immolabant, dicunt ei discipuli : Quo vis eamus, & paremus tibi ut manduces Pascha ? *d Mat. 26. 17. Luca 22. 7.*

13 Et mittit duos ex discipulis suis, & dicit eis : Ite in civitatem : & occurret vobis homo lagenam aquæ bajulans, sequimini eum :

14 Et quocumque introierit, dicite domino domus, quia magister dicit : Vbi est refectio mea, ubi Pascha cum discipulis meis manducem ?

15 Et ipse vobis demonstrabit cœnaculum grande, stratum ; & illic parate nobis.

16 Et abierunt discipuli ejus, & venerunt in civitatem : & invenerunt sicut dixerat illis, & paraverunt Pascha.

17 e Vespere autem facto, venit cum duodecim. *e Mat. 26. 20. Luca 22. 14. Ioann. 13. 21.*

18 Et discumbentibus eis, & manducantibus, ait IESVS : Amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me, qui manducat mecum.

19 At illi cœperunt contristari, & dicere ei singulatim : Numquid ego ?

20 Qui ait illis : Vnus ex duodecim, qui intingit mecum manum in catino.

21 Et Filius quidem hominis vadit, f sicut scriptum est de eo : væ autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur. bonum erat ei, si non esset natus homo ille. *f Psal. 40. 10. Actor. 1. 16.*

22 g Et manducantibus illis, accepit Iesus panem : & benedicens fregit, & dedit eis, & ait : Sumite, hoc est corpus meum. *g Mat. 26. 26. 1. Cor. 11. 24.*

23 Et accepto calice, gratias agens dedit eis : & biberunt ex illo omnes.

24 Et ait illis : Hic est sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundetur.

25 Amen dico vobis, quia jam non bibam de hoc genimine vitis, usque in diem illum, cum illud bibam novum in regno Dei.

26 Et hymno dicto exierunt in Montem olivarum.

27 Et ait eis Iesus : h Omnes scandalizabimini in me in nocte ista ; quia scriptum est : i Percutiam pastorem & dispergentur oves. *h Ioan. 16. 32. i Zach. 13. 7.*

28 Sed postquam resurrexero, præcedam vos in Galilæam.

29 Petrus autem ait illi : Et si omnes scandalizati fuerint in te, sed non ego.

30 Et ait illi Iesus : Amen dico tibi, quia tu hodie in nocte hac, priusquam gallus vocem bis dederit, ter me es negaturus.

31 At ille amplius loquebatur : Et si oportuerit me simul commori tibi, non te negabo. Similiter autem & omnes dicebant.

32 k Et veniunt in prædium, cui nomen Gethsemani. Et ait discipulis suis : Sedete hic donec orem. *k Matt. 26. 36. Luca 22. 40.*

33 Et assumit Petrum, & Iacobum, & Ioannem secum : & cœpit pavere, & tædere.

34 Et ait illis : Tristis est anima mea, usque ad mortem : sustinete hic, & vigilate.

35 Et cum processisset paululum, procidit super terram : & orabat, ut si fieri posset, transiret ab eo hora :

36 Et dixit : Abba pater, omnia tibi possibilia sunt, transfer calicem hunc à me, sed non quod ego volo, sed quod tu.

37 Et venit, & invenit eos dormientes. Et ait Petro : Simon dormis ? non potuisti una hora vigilare ?

38 Vigilate, & orate ut non intretis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro vero infirma.

39 Et iterum abiens oravit, eundem sermonem dicens.

40 Et reversus, denuò invenit eos dormientes, (erant enim oculi eorum gravati) & ignorabant quid responderent ei.

41 Et venit tertio, & ait illis : Dormite jam & requiescite. Sufficit : venit hora : ecce Filius hominis tradetur in manus peccatorum.

42 Surgite, eamus ; ecce qui me tradet, propè est.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

43 Et, adhuc eo loquente, venit Iudas Iscariotes unus de duodecim, & *l* cum eo turba multa, cum gladiis & lignis, à summis sacerdotibus, & Scribæ, & senioribus.
l Matt. 26.47. Luc. 22.47. Joann. 18.3.

44 Dederat autem traditor ejus signum eis, dicens: Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum, & ducite caute.

45 Et cum veniisset, statim accedens ad eum, ait: Ave Rabbi: & osculatus est eum.

46 Et illi manus injecerunt in eum, & tenuerunt eum.

47 Unus autem quidam de circumstantibus educens gladium, percussit servum summi sacerdotis: & amputavit illi auriculam.

48 Et respondens Iesus, ait illis: Tanquam ad latronem existis cum gladiis & lignis comprehendere me?

49 Quotidie eram apud vos in templo docens, & non me tenuistis. Sed ut impleantur Scripturæ.

m Mat. 26.56. 50 *m* Tunc discipuli ejus relinquentes eum omnes fugerunt.

51 Adolescens autem quidam sequebatur eum amictus sindone super nudo: & tenuerunt eum.

52 At ille rejecta sindone, nudus profugit ab eis.

n Mat. 26.57. Luc. 22.54. Joann. 18.13.

53 *n* Et adduxerunt Iesum ad summum sacerdotem: & convenerunt omnes sacerdotes, & Scribæ seniores.

54 Petrus autem à longè secutus est eum, usque intro in atrium summi sacerdotis: & sedebat cum ministris ad ignem, & calefaciebat se.

o Matt. 26.59.

55 *o* Summi verò sacerdotes, & omne concilium quærebant adversus Iesum testimonium, ut eum morti traderent, nec inveniebant.

56 Multi enim testimonium falsum dicebant adversus eum: & convenientia testimonia non erant.

57 Et quidam surgentes, falsum testimonium ferebant advetsus eum, dicentes:

p Joan. 2. 19.

58 Quoniam nos audivimus eum dicentem; *p* Ego dissolvam templum hoc manu factum: & per triduum aliud non manufactum ædificabo.

59 Et non erat conveniens testimonium illorum.

60 Et exurgens summus sacerdos in medium, interrogavit Iesum, dicens: Non respondes quidquam ad ea, quæ tibi objiciuntur ab his?

61 Ille autem tacebat, & nihil respondit. Rursum summus sacerdos interrogabat eum, & dixit ei: Tu es Christus filius Dei benedicti?

q Mat. 24.30.

62 Iesus autem dixit illi: Ego sum: *q* & videbitis Filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientem cum nubibus cæli.

63 Summus autem sacerdos scindens vestimenta sua, ait: Quid adhuc desideramus testes?

64 Audistis blasphemiam: quid vobis videtur? Qui omnes condemnaverunt eum esse reum mortis.

65 Et cœperunt quidam conspuere eum, & velare faciem ejus, & colaphis eum cædere, & dicere ei: Prophetiza: & ministri alapis eum cædebant.

r Mat. 26.69. Luc 22.56. Joann. 18.17.

66 *r* Et cum esset Petrus in atrio deorsum, venit una ex ancillis summi sacerdotis:

67 Et cum vidisset Petrum calefacientem se, aspiciens illum, ait: Et tu cum Iesu Nazareno eras.

68 At ille negavit, dicens: Neque scio, neque novi quid dicas. Et exiit foras ante atrium, & gallus cantrvit.

s Matt. 26.71.

69 *s* Rursus autem cum vidisset illum ancilla, cœpit dicere circumstantibus: Quia hic ex illis est.

t Luca 22.59. Joann. 18.25.

70 At ille iterum negavit: *t* Et post pusillum rursus qui astabant, dicebant Petro. Verè ex illis es: nam & Galilæus es.

71 Ille autem cœpit anathematizare, & jurare: Quia nescio hominem istum, quem dicitis.

u Mat. 26.75. Joann. 13.38.

72 Et statim gallus iterum cantavit. *u* Et recordatus est Petrus verbi, quod dixerat ei Iesus: Prius quam gallus cantet bis, ter me negabis. Et cœpit flere.

CAPVT XV.

Iesus coram Pilato accusatus, nihil respondet: præeligitur Barrabas, & Iesus traditur crucifigendus; qui multis modis illusus à militibus, ducitur ad crucifigendum: & divisis ipsius vestimentis, inter latrones crucifixus, audit variorum jactatas in se blasphemias: suboriuntur tenebræ: & clamans Iesus Eli, aceto que potatus, cum clamore valido expirat; cujus corpus à Ioseph sepelitur.

a Matt. 27. 1. Luca 22.66. Joann. 18.28. b Matt. 27.12. Luca 23.21.

1 *a* ET confestim mane consilium facientes summi sacerdotes, cum senioribus, & Scribis, & universo concilio: vincientes Iesum, duxerunt, & tradiderunt Pilato.

2 *b* Et interrogavit eum Pilatus: Tu es Rex Iudæorum: At ille respondens, ait illi. Tu dicis.

3 Et accusabant eum summi sacerdotes in multis.

4 Pilatus autem rursum interrogavit eum, dicens: Non respondes quidquam? vide in quantis te accusant.

5 Iesus autem amplius nihil respondit, ita ut miraretur Pilatus.

6 Per diem autem festum solebat dimittere illis unum ex vinctis, quemcumque petissent.

7 Erat autem qui dicebatur Barrabas, qui cum seditiosis erat vinctus, qui in seditione fecerat homicidium.

8 Et cum ascendisset turba, cœpit rogare, sicut semper faciebat illis.

9 Pilatus autem respondit eis, & dixit: Vultis dimittam vobis regem Iudæorum?

10 Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum summi sacerdotes.

11 Pontifices autem concitaverunt turbam ut magis Barabbam dimitteret eis.

c Mat. 27.22. Luca 23.14. d Joan. 18.40.

12 *c* Pilatus autem iterum respondens, ait illis: Quid ergo vultis faciam regi Iudæorum?

13 *d* At illi iterum clamaverunt: Crucifige eum.

14 Pilatus verò dicebat illis: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant: Crucifige eum.

15 Pilatus autem volens populo satisfacere, dimisit illis Barabbam, & tradidit Iesum

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Iesum flagellis cæsum, ut crucifigeretur.

e Matt. 27.27. Ioann. 19. 2. 16 e Milites autem duxerunt eum in atrium prætorii: & convocant totam cohortem.
17 Et induunt eum purpura, & imponunt ei plectentes spineam coronam.
18 Et cœperunt salutare eum: Ave rex Iudæorum.
19 Et percutiebant caput ejus arundine: & conspuebant eum, & ponentes genua, adorabant eum.
20 Et postquam illuserunt ei, exuerunt illum purpura, & induerunt eum vestimentis suis: & educunt illum ut crucifigerent eum.

f Matt. 27.32. Lucæ 23.26. 21 f Et angariaverunt prætereuntem quempiam, Simonem Cyrenæum, venientem de villa, patrem Alexandri & Rufi, ut tolleret crucem ejus.
22 Et perducunt illum in Golgotha locum quod est interpretatum Calvariæ locus.
23 Et dabant ei bibere myrrhatum vinum: & non accepit.

g Matt. 27.35. Lucæ 23.34. Ioann. 19.23. 24 g Et crucifigentes eum, diviserunt vestimenta ejus, mittentes sortem super eis, quis quid tolleret.
25 Erat autem hora tertia: & crucifixerunt eum.
26 Et erat titulus causæ ejus inscriptus: REX IVDÆORVM.
27 Et cum eo crucifigunt duos latrones: unum à dextris, & alium à sinistris ejus.

h Isaiæ 53.12. 28 h Et impleta est scriptura, quæ dicit: Et cum iniquis reputatus est.

i Ioan. 2. 19. 29 Et prætereuntes blasphemabant eum, moventes capita sua, & dicentes: i Vah qui destruis templum Dei, & in tribus diebus reædificas:
30 Salvum fac temetipsum descendens de cruce.
31 Similiter & summi sacerdotes illudentes, ad alterutrum cum Scribis dicebant: Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere.
32 Christus rex Israel descendat nunc de cruce, ut videamus, & credamus. Et qui cum eo crucifixi erant, convitiabantur ei.
33 Et facta hora sexta tenebræ factæ sunt per totam terram usque in horam nonam.

k Psal. 21. 2. Matth. 27.46. 34 Et hora nona exclamavit Iesus voce magna, dicens: k Eloi, Eloi, lamma sabacthani? quod est interpretatum: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?
35 Et quidam de circumstantibus audientes, dicebant: Ecce Eliam vocat.
36 Currens autem unus, & implens spongiam aceto, circumponensque calamo, potum dabat ei, dicens: Sinite, videamus si veniat Elias ad deponendum eum.
37 Iesus autem emissa voce magna expiravit.
38 Et velum templi scissum est in duo, à summo usque deorsum.
39 Videns autem Centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans expirasset, ait: Verè hic homo Filius Dei erat.

l Matt. 27.55. 40 l Erant autem & mulieres de longè aspicientes; inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi minoris & Ioseph mater, & Salome:

m Luc. 8.2. 41 Et cum esset in Galilæa, sequebantur eum, & ministrabant ei, & aliæ multæ, quæ simul cum eo ascenderant Ierosolymam,

n Matt. 27.57. Luc. 23.50. Ioann. 19.38. 42 n Et cum jam sero esset factum (quia erat parasceve, quod est ante sabbatum
43 Venit Ioseph ab Arimathæa nobilis decurio, qui & ipse erat expectans regnum Dei, & audacter introivit ad Pilatum, & petiit corpus Iesu.
44 Pilatus autem mirabatur si jam obiisset. Et accersito centurione, interrogavit eum si jam mortuus esset.
45 Et cum cognovisset à centurione, donavit corpus Ioseph.
46 Ioseph autem mercatus sindonem, & deponens eum involvit sindone, & posuit eum in monumento, quod erat excisum de petra, & advolvit lapidem ad ostium monumenti.
47 Maria autem Magdalene, & Maria Ioseph, aspiciebant ubi poneretur.

CAPVT XVI.

Mulieribus ad Christi monumentum obstupescentibus, Angelus resurrectionem ipsius annuntiat; qui primum Mariæ Magdalenæ apparet, deinde duobus discipulis in alia effigie: demum undecim recumbentibus apparens, exprobrata incredulitate, mittit eos ut in universo mundo prædicent ac baptizent, subjunctis signis quæ sequantur credentes, ac ita in cœlum ascendit.

a Matt. 28. 1. Lucæ 24. 1. Ioann. 20. 1. 1 a ET cum transisset sabbatum, Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Salome emerunt aromata ut venientes ungerent Iesum.
2 Et valde mane una sabbatorum, veniunt ad monumentum, orto jam sole.
3 Et dicebant ad invicem: Quis revolvet nobis lapidem ab ostio monumenti?
4 Et respicientes viderunt revolutum lapidem. Erat quippe magnus valde.

b Matt. 28. 5. Lucæ 24. 4. Ioann. 20. 12. 5 b Et introeuntes in monumentum viderunt juvenem sedentem in dextris, coopertum stola candida, & obstupuerunt.
6 Qui dicit illis: Nolite expavescere: Iesum quæritis Nazarenum, crucifixum: surrexit, non est hic; ecce locus ubi posuerunt eum.
7 Sed ite, dicite discipulis ejus, & Petro, quia præcedit vos in Galilæam: ibi eum videbitis, c sicut dixit vobis.

c Supra 14. 28.

8 At illæ exeuntes, fugerunt de monumento: invaserat enim eas tremor & pavor: & nemini quidquam dixerunt: timebant enim.

d Ioan. 20. 16. 9 Surgens autem mane, d prima sabbati, apparuit primo Mariæ Magdalene, de qua ejecerat septem dæmonia.
10 Illa vadens nuntiavit his, qui cum eo fuerant, lugentibus & flentibus.
11 Et illi audientes quia viveret, & visus esset ab ea, non crediderunt.

e Luc. 24. 13. 12 e Post hæc autem duobus ex his ambulantibus ostensus est in alia effigie, euntibus in villam:
13 Et illi euntes nuntiaverunt cæteris: nec illis crediderunt.
14 Novissime recumbentibus illis undecim, apparuit: & exprobravit incredulitatem eorum & duritiam cordis; quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt.
15 Et dixit eis: Euntes in mundum universum prædicate Evangelium omni creaturæ.

16 Qui

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

16 Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnabitur.

17 Signa autem eos, qui crediderint, hæc
f Act. 16. 18. & 2. 4. & 10. 46. sequentur: f In nomine meo dæmonia ejicient: linguis loquentur novis:
18 Serpentes tollent: & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit: super ægros manus imponent, & bene habebunt.
Actor. 28. 5. 8. g Luc. 24. 51. 19 Et Dominus quidem Iesus postquam locutus est eis, g assumptus est in cælum, & sedet à dextris Dei.
20 Illi autem profecti prædicaverunt ubique, Domino cooperante, & sermonem confirmante, sequentibus signis.

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIVM SECVNDVM LVCAM.

CAPVT I.

Zacharia sacerdoti annuntiat Gabriel Ioannis conceptum ex Elizabeth sterili; qui Angelo non credens mutus efficitur: idemque Gabriel Mariæ annuntiat conceptum Iesus filii Dei de Spiritu sancto: ad Mariæ salutationem Ioannes exultat in utero, & Elizabeth prophetat, ipsaque Maria canticum gratiarum actionis Domino decantat: in nati Ioannis circumcisione, Zacharias pater, recepta loquela, canticum gratiarum actionis edit.

1 a QVoniam quidem multi conati sunt ordinare narrationem, quæ in nobis completæ sunt rerum:
2 Sicut tradiderunt nobis, qui ab initio ipsi viderunt, & ministri fuerunt sermonis:
3 Visum est mihi, assecuto omnia à principio diligenter, ex ordine tibi scribere, optime Theophile,
4 Vt cognoscas eorum verborum, de quibus eruditus es, veritatem.
21. Par. 24. 10. 5 Fuit in diebus Herodis, regis Iudææ, sacerdos quidam nomine Zacharias, a de vice Abia; & uxor illius de filiabus Aaron, & nomen ejus Elisabeth.
6 Erant autem justi ambo ante Deum, incedentes in omnibus mandatis & justificationibus Domini sine querela,
7 Et non erat illis filius, eo quod esset Elisabeth sterilis, & ambo processissent in diebus suis.
8 Factum est autem, cum sacerdotio fungeretur in ordine vicis suæ ante Deum,
9 Secundum consuetudinem sacerdotii, sorte exiit ut incensum poneret, ingressus in templum Domini:
b Exod. 30. 7. Levit. 16. 17. 10 Et b omnis multitudo populi erat orans foris hora incensi.
11 Apparuit autem illi Angelus Domini, stans à dextris altaris incensi.
12 Et Zacharias turbatus est videns, & timor irruit super eum.
13 Ait autem ad illum Angelus: ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua: & uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, & vocabis nomen ejus Ioannem:
14 Et erit gaudium tibi, & exultatio, & multi in nativitate ejus gaudebunt:
15 Erit enim magnus coram Domino: & vinum & siceram non bibet, & Spiritu sancto replebitur adhuc ex utero matris suæ:
16 Et multos filiorum Israel convertet ad Dominum Deum ipsorum.
17 Et ipse præcedet ante illum in spiritu & virtute Eliæ: c ut convertat corda patrum in filios, & incredulos ad prudentiam justorum, parare Domino plebem perfectam.
c Mal. 4. 6. Matth. 11. 14.
18 Et dixit Zacharia ad Angelum: Vnde hoc faciam: ego enim sum senex, & uxor mea processit in diebus suis.
19 Et respondens Angelus dixit ei: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum: & missus sum loqui ad te, & hæc tibi evangelizare.
20 Et ecce eris tacens, & non poteris loqui, usque in diem quo hæc fiant, pro eo quod non credidisti verbis meis, quæ implebuntur in tempore suo.
21 Et erat plebs expectans Zachariam: & mirabantur quod tardaret ipse in templo.
22 Egressus autem non poterat loqui ad illos, & cognoverunt quod visionem vidisset in templo. Et ipse erat innuens illis, & permansit mutus.
23 Et factum est, ut impleti sunt dies officii ejus, abiit in domum suam:
24 Post hos autem dies concepit Elisabeth uxor ejus, & occultabat se mensibus quinque, dicens:
25 Quia sic fecit mihi Dominus in diebus, quibus respexit auferre opprobrium meum inter homines.
26 In mense autem sexto, missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth,
27 Ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, & nomen virginis Maria.
28 Et ingressus Angelus ad eam dixit: Ave gratia plena: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus.
29 Quæ cum audisset, turbata est in sermone ejus, & cogitabat qualis esset ista salutatio.
30 Et ait Angelus ei: Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum:
d Isai. 7. 14. e Infra 2. 21. f Dan. 7. 14. 27. 31 d Ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen ejus Iesum.
32 Hic erit magnus, & Filius Altissimi, vocabitur, & dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus: f & regnabit in domo Iacob in æternum,
33 Et regni ejus non erit finis.
Mich. 4. 7. 34 Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco?
35 Et respondens Angelus dixit ei: Spiritus sanctus superveniet in te, & vir-

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

tus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque & quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei.

36 Et ecce Elisabeth cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua: & hic mensis sextus est illi, quæ vocatur sterilis:

37 Quia non erit impossibile apud Deum omne verbum.

38 Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum, & discessit ab illa Angelus.

39 Exurgens autem Maria in diebus illis abiit in montana cum festinatione, in civitatem Iuda:

40 Et intravit in domum Zachariæ, & salutavit Elisabeth.

41 Et factum est, ut audivit salutationem Mariæ Elisabeth, exultavit infans in utero ejus: & repleta est Spiritu sancto Elizabeth:

42 Et exclamavit voce magna, & dixit: Benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui.

43 Et unde hoc mihi ut veniat mater Domini mei ad me?

44 Ecce enim ut facta est vox salutationis tuæ in auribus meis, exultavit in gaudio infans in utero meo.

45 Et beata, quæ credidisti, quoniam perficientur ea, quæ dicta sunt tibi à Domino.

46 Et ait Maria:
Magnificat anima mea Dominum:

47 Et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

48 Quia respexit humilitatem ancillæ suæ ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

49 Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus.

g Isaiæ 51. 9. Psal. 32.10.

50 Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum.

51 Fecit potentiam in *g* brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui.

b Psal. 33.11. 1. Reg. 2. 5.

52 Deposuit potentes de sede, & exaltavit humiles.

i Isaiæ 41. 8. Psal. 131. 11. Genes. 17. 9. & 22. 16.

53 *h* Esurientes implevit bonis: & divites dimisit inanes.

54 Suscepit Israël puerum suum, recordatus misericordiæ suæ.

55 Sicut locutus est ad patres nostros, *i* Abraham, & semini ejus in sæcula.

56 Mansit autem Maria cum illa quasi mensibus tribus: & reversa est in domum suam.

57 Elisabeth autem impletum est tempus pariendi, & peperit filium.

58 Et audierunt vicini & cognati ejus, quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum illa, & congratulabantur ei.

59 Et factum est in die octavo, venerunt circumcidere puerum, & vocabant eum nomine patris sui Zachariam.

60 Et respondens mater ejus, dixit: Nequaquam, sed vocabitur Ioannes.

61 Et dixerunt ad illam; Quia nemo est in cognatione tua, qui vocetur hoc nomine.

62 Innuebant autem patri ejus, quem vellet vocari eum.

k Supr. 13.

63 Et postulans pugillarem scripsit, *k* dicens: Ioannes est nomen ejus. Et mirati sunt universi.

64 Apertum est autem illico os ejus, & lingua ejus, & loquebatur benedicens Deum.

65 Et factus est timor super omnes vicinos eorum: & super omnia montana Iudææ divulgabantur omnia verba hæc:

66 Et posuerunt omnes qui audierant in corde suo, dicentes, Quis, putas, puer iste erit? Etenim manus Domini erat cum illo.

67 Et Zacharias pater ejus repletus est Spiritu sancto: & prophetavit dicens:

l Psal. 73.12. & 131. 17. m Iere. 23. 6. & 30. 10.

68 *l* Benedictus Dominus Deus Israël: quia visitavit, & fecit redemptionem plebis suæ?

69 Et erexit cornu salutis nobis, in domo David pueri sui.

70 *m* Sicut locutus est per os sanctorum, quia à sæculo sunt, prophetarum ejus:

71 Salutem ex inimicis nostris, & de manu omnium qui oderunt nos:

72 Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, & memorari testamenti sui sancti.

n Gen. 22.16. Ierem. 31.33. Heb. 6. 13.17.

73 *n* Iusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis,

74 Vt sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi.

75 In sanctitate & justitia coram ipso, omnibus diebus nostris.

o Mal. 4. 5. Sup. 1. 76. p Zac. 3. 9. Mal 4. 2.

76 Et tu puer, propheta Altissimi vocaberis: præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus:

77 *o* Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, in remissionem peccatorum eorum:

78 Per viscera misericordiæ Dei nostri, in quibus visitavit nos, *p* oriens ex alto:

79 Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

80 Puer autem crescebat, & confortabatur spiritu: & erat in desertis usque in diem ostensionis suæ ad Israël.

CAPVT II.

Ex Augusti decreto Ioseph cum Maria ascendit in Bethlehem, ubi illa peperit Salvatorem, cujus nativitate ab Angelo audita, pastores festini veniunt illum visuri: puer circumcisus vocatur Iesus: quem post dies purificationis in Ierusalem delatum ut Domino sisteretur, Simeon senex benedicit, ac de matris in passione doloribus prophetat, Annaque prophetissa vetula Domino confitetur: Iesus duodecim annorum plenus sapientia & gratia, perditus à parentibus, in medio doctorum invenitur, descenditque Nazareth factus illis subditus.

1 FActum est autem in diebus illis, exiit edictum à Cesare Augusto, ut describeretur universus orbis.

2 Hæc descriptio prima facta est à præside Syriæ Cyrino:

3 Et ibant omnes, ut profiterentur singuli in suam civitatem.

4 Ascendit autem & Ioseph à Galilæa de civitate Nazareth, in Iudæam in civitatem David, quæ vocatur *a* Bethlehem: eo quod esset de domo & familia David,

a Mich. 5. 2.

5 Vt profiteretur cum Maria desponsata sibi uxore prægnante.

Matt. 2. 6.

6 Factum est autem, cum essent ibi, impleti sunt dies ut pareret.

7 Et

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

7 Et peperit filium suum primogenitum, & pannis eum involvit, & reclinavit eum in præsepio: quia non erat eis locus in diversorio.

8 Et pastores erant in regione eadem vigilantes, & custodientes vigilias noctis super gregem suum.

9 Et ecce Angelus Domini stetit juxta illos, & claritas Dei circumfulsit illos, & timuerunt timore magno.

10 Et dixit illis Angelus: Nolite timere: ecce enim evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo:

11 Quia natus est vobis hodie Salvator, qui est Christus Dominus, in civitate David.

12 Et hoc vobis signum: invenietis infantem pannis involutum, & positum in præsepio.

13 Et subitò facta est cum Angelo multitudo militiæ cælestis, laudantium Deum, & dicentium:

14 Gloria in altissimis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis.

15 Et factum est, ut discesserunt ab eis Angeli in cælum: pastores loquebantur ad invicem: Transeamus usque Bethlehem, & videamus hoc verbum, quod factum est, quod Dominus ostendit nobis.

16 Et venerunt festinantes: & invenerunt Mariam, & Ioseph, & infantem positum in præsepio.

17 Videntes autem cognoverunt de verbo, quod dictum erat illis de puero hoc.

18 Et omnes, qui audierunt mirati sunt: & de his, quæ dicta erant à pastoribus ad ipsos.

19 Maria autem conservabat omnia verba hæc, conferens in corde suo.

20 Et reversi sunt pastores glorificantes & laudantes Deum, in omnibus quæ audierant & viderant, sicut dictum est ad illos.

21 *b* Et postquam consummati sunt dies octo ut circumcideretur puer: vocatum est nomen ejus *c* Iesus, quod vocatum est ab Angelo priùs quàm in utero concideretur.

22 Et postquam impleti sunt dies purgationis ejus *d* secundum legem Moysi, tulerunt illum in Ierusalem, ut sisterent eum Domino.

23 Sicut scriptum est in lege Domini: *e* Quia omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur.

24 Et ut darent hostiam secundum quod dictum est *f* in lege Domini, par turturum, aut duos pullos columbarum.

25 Et ecce homo erat in Ierusalem, cui nomen Simeon, & homo iste justus & timoratus, expectans consolationem Israël, & Spiritus sanctus erat in eo.

26 Et responsum acceperat à Spiritu sancto, non visurum se mortem, nisi prius videret Christum Domini.

27 Et venit in spiritu in templum. Et cum inducerent puerum Iesum parentes ejus, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo:

28 Et ipse accepit eum in ulnas suas, & benedixit Deum, & dixit:

29 Nunc dimittis servum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace.

30 Quia viderunt oculi mei salutare tuum,

31 Quod parasti ante faciem omnium populorum:

32 Lumen ad revelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Israël.

33 Et erat pater ejus & mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo.

34 Et benedixit illis Simeon: & dixit ad Mariam matrem ejus: *g* Ecce positus est hic in ruinam, & in resurrectionem multorum in Israël: & in signum, cui contradicetur: *g Isaiæ 8.14. Rom. 9.33. 1. Petri 2.7.*

35 Et tuam ipsius animam pertransibit gladius, ut revelentur ex multis cordibus cogitationes.

36 Et erat Anna prophetissa, filia Phanuel, de tribu Aser: hæc processerat in diebus multis, & vixerat cum viro suo annis septem à virginitate sua.

37 Et hæc vidua usque ad annos octoginta quatuor: quæ non discedebat de templo, jejuniis & obsecrationibus serviens nocte ac die.

38 Et hæc, ipsa hora superveniens, confitebatur Domino: & loquebatur de illo omnibus, qui expectabant redemptionem Israël.

39 Et ut perfecerunt omnia secundum legem Domini, reversi sunt in Galilæam in civitatem suam Nazareth.

40 Puer autem crescebat, & confortabatur, plenus sapientia: & gratia Dei erat in illo.

41 Et ibant parentes ejus per omnes annos in Ierusalem, *h* in die solemni Paschæ. *h Exod. 23.15. & 34. 18. Deut. 16.16.*

42 Et cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis Ierosolymam secundum consuetudinem diei festi,

43 Consummatisque diebus, cum redirent, remansit puer Iesus in Ierusalem, & non cognoverunt parentes ejus.

44 Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei, & requirebant eum inter cognatos, & notos.

45 Et non invenientes, regressi sunt in Ierusalem, requirentes eum.

46 Et factum est, post triduum invenerunt illum in templo sedentem in medio doctorum, audientem illos, & interrogantem eos.

47 Stupebant autem omnes, qui eum audiebant, super prudentia & responsis ejus.

48 Et videntes admirati sunt: Et dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? ecce pater tuus & ego dolentes quærebamus te.

49 Et ait ad illos: Quid est quod me quærebatis: nesciebatis quia in his, quæ patris mei sunt, oportet me esse?

50 Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad eos.

51 Et descendit cum eis, & venit Nazareth: & erat subditus illis. Et mater ejus conservabat omnia verba hæc in corde suo.

52 Et Iesus proficiebat sapientia, & ætate & gratia apud Deum & homines.

CAPVT III.

Ioannes mittitur à Domino impleturus sua prædicatione Isaiæ vaticinium: & turbis publicanis &

b Genes. 17.12. Levit. 12.3.
c Supra 1.31. Matth. 1.21.
d Levit. 12. 6. e Exod. 13.2. Num. 3.16. f Levit. 12.8.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

ac militibus dat consilium, dicens quid singulos facere oporteat, testaturque Christi excellentiam & baptismi ipsius: super quem ab ipso baptizatum descendit columba, ac vox patris auditur: texiturque ejus genealogia à Ioseph usque ad Adam ascendens.

1 ANno autem quintodecimo imperii Tiberii Cæsariis, procurante Pontio Pilato Iudæam, terrarcha autem Galilææ Herode, Philippo autem fratre ejus terrarcha Iturææ, & Trachonitidis regionis, & Lysania Abilinæ terrarcha.

2 *a* Sub principibus sacerdotum Anna & Caipha: factum est verbum Domini super Ioannem, Zachariæ filium, in deserto.

3 *b* & venit in omnem regionem Iordanis, prædicans baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum.

4 Sicut scriptum est in Libro sermonum Isaiæ prophetæ: *c* Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini: rectas facite semitas ejus:

5 Omnis vallis implebitur: & omnis mons, & Collis humiliabitur: & erunt prava in directa, & aspera in vias planas:

6 Et videbit omnis caro salutare Dei.

7 Dicebat ergo ad turbas quæ exibant ut baptizarentur ab ipso: *d* Genimina viperarum, quis ostendit vobis fugere à ventura ira?

8 Facite ergo fructus dignos pœnitentiæ, & ne cœperitis dicere: Patrem habemus Abraham. Dico enim vobis, quia potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahæ.

9 Iam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor non faciens fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur.

10 Et interrogabant eum turbæ dicentes: Quid ergo faciemus?

11 Respondens autem dicebat illis: *e* Qui habet duas tunicas, det non habenti, & qui habet escas, similiter faciat.

12 Venerunt autem & publicani ut baptizarentur, & dixerunt ad illum: Magister, quid faciemus?

13 At ille dixit ad eos: Nihil amplius, quod constitutum est vobis, faciatis.

14 Interrogabant autem eum & milites, dicentes: Quid faciemus & nos? & ait illis: Neminem concutiatis, neque calumniam faciatis: & contenti estote stipendiis vestris.

15 Existimante autem populo, & cogitantibus omnibus in cordibus suis de Ioanne, ne forte ipse esset Christus:

16 Respondit Ioannes, dicens omnibus: *f* Ego quidem aqua baptizo vos: veniet autem fortior me, cujus non sum dignus solvere corrigiam calceamentorum ejus: *g* ipse vos baptizabit in Spiritu sancto & igni:

17 Cujus ventilabrum in manu ejus, & purgabit aream suam, & congregabit triticum in horreum suum, paleas autem comburet igni inextinguibili.

18 Multa quidem & alia exhortans evangelizabat populo.

19 *h* Herodes autem tetrarcha cum corriperetur ab illo de Herodiade uxore fratris sui, & de omnibus malis quæ fecit Herodes,

20 Adjecit & hoc super omnia, & inclusit Ioannem in carcere.

21 *i* Factum est autem cum baptizaretur omnis populus, & Iesu baptizato, & orante, apertum est cælum:

22 Et descendit Spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum: & vox de cælo facta est: *k* Tu es filius meus dilectus, in te complacui mihi.

23 Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur, filius Ioseph qui fuit Heli, qui fuit Mathat,

24 Qui fuit Levi, qui fuit Melchi, qui fuit Ianne, qui fuit Ioseph,

25 Qui fuit Mathathiæ, qui fuit Amos, qui fuit Nahũ, qui fuit Hesli, qui fuit Nagge.

26 Qui fuit Mahath, qui fuit Mathathiæ, qui fuit Semei, qui fuit Ioseph, qui fuit Iuda.

27 Qui fuit Ioanna, qui fuit Resa, qui fuit Zorobabel, qui fuit Salathiel, qui fuit Neri,

28 Qui fuit Melchi, qui fuit Addi, qui fuit cosan, qui fuit Elmadan, qui fuit Her,

29 Qui fuit Iesu, qui fuit Eliezer, qui fuit Iorim, qui fuit Mathat, qui fuit Levi,

30 Qui fuit Simeon, qui fuit Iuda, qui fuit Ioseph, qui fuit Iona, qui fuit Eliakim,

31 Qui fuit Melea, qui fuit Menna, qui fuit Mathatha, qui fuit Nathan, qui fuit David,

32 Qui fuit Iesse, qui fuit Obed, qui fuit Booz, qui fuit Salmon, qui fuit Naasson,

33 Qui fuit Aminadab, qui fuit Aram qui fuit Esron, qui fuit Phares, qui fuit Iudæ,

34 Qui fuit Iacob, qui fuit Isaac, qui fuit Abrahæ, qui fuit Thare, qui fuit Nachor,

35 Qui fuit Sarug, qui fuit Ragau, qui fuit Phaleg, qui fuit Heber, qui fuit Sale,

36 Qui fuit Cainan, qui fuit Arphaxad, qui fuit Sem, qui fuit Noë. qui fuit Lamech,

37 Qui fuit Mathusale, qui fuit Henoch, qui fuit Iared, qui fuit Malaleël, qui fuit Cainan,

38 Qui fuit Henos, qui fuit Seth, qui fuit Adam, qui fuit Dei.

CAPVT IV.

Iesus post jejunium quadraginta dierum ac devictas satanæ tentationes, in synagoga Nazareth legio factam de se Isaiæ prophetiam; dicitque prophetam non esse acceptum in patria propria, quapropter volunt eum de monte præcipitare: ejicit in Capharnaum dæmonium, sanatque socrum Simonis, & plures alios à variis languoribus, ac dæmonia ejicit.

1 *a* IEsus autem plenus Spiritu sancto regressus est à Iordane: & agebatur à Spiritu in desertum,

2 Diebus quadraginta, & tentabatur à diabolo. Et nihil manducavit in diebus illis: & consummatis illis esuriit.

3 Dixit autem illi diabolus: Si filius Dei es, dic lapidi huic ut panis fiat.

4 Et respondit ad illum Iesus: Scriptum est: *b* Quia non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo Dei.

5 Et duxit illum diabolus in montem excelsum, & ostendit illi omnia regna orbis terræ in momento temporis,

6 Et ait illi: Tibi dabo potestatem hanc universam, & gloriam illorum: quia mihi tradita sunt, & cui volo do illa.

7 Tu

7 Tu ergo si adoraveris coram me erunt tua omnia.

e Deut. 6.13. & 10. 8 Et respondens Iesus, dixit illi: e Scriptum est: Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli servies.

20. 9 Et duxit illum in Ierusalem, & statuit eum super pinnam templi, & dixit illi: Si filius Dei es mitte te hinc deorsum.

d Psal. 90.11. 10 d Scriptum est enim quod Angelis suis mandavit de te, ut conservent te:

11 Et quia in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

e Deut. 6.16. 12 Et respondens Iesus, ait illi: Dictum est: e Non tentabis Dominum Deum tuum.

13 Et consummata omni tentatione diabolus recessit ab illo, usque ad tempus.

f Matt. 4.12. Marc. 1.14. 14 f Et regressus est Iesus in virtute Spiritus in Galilæam, & fama exiit per universam regionem de illo.

15 Et ipse docebat in synagogis eorum, & magnificabatur ab omnibus.

g Matt. 13.54. Marc. 6.1. Joann. 4.45. 16 g Et venit Nazareth, ubi erat nutritus & intravit secundum consuetudinem suam die sabbati in synagogam, & surrexit legere.

17 Et traditus est illi Liber Isaiæ prophetæ. Et ut revolvit librum, invenit locum ubi scriptum erat:

h Isaiæ 61.1. 18 h Spiritus Domini super me: propter quod unxit me, evangelizare pauperibus misit me, sanare contritos corde:

19 Prædicare captivis remissionem, & cæcis visum, dimittere confractos in remissionem, prædicare annum Domini acceptum & diem retributionis.

20 Et cum plicuisset librum, reddidit ministro, & sedit. Et omnium in synagoga oculi erant intendentes in eum.

21 Cœpit autem dicere ad illos: Quia hodie impleta est hæc scriptura in auribus vestris.

22 Et omnes testimonium illi dabant & mirabantur in verbis gratiæ, quæ procedebant de ore ipsius, & dicebant: Nonne hic est filius Ioseph?

23 Et ait illis: Utique dicetis mihi hanc similitudinem Medice cura teipsum: quanta audivimus facta in Capharnaum, fac & hic in patria tua.

24 Ait autem: Amen dico vobis, quia nemo propheta acceptus est in patria sua.

3. Reg. 17.9. 25 In veritate dico vobis, i multæ viduæ erant in diebus Eliæ in Israël, quando clausum est cælum annis tribus, & mensibus sex; cum facta esset fames magna in omni terra:

26 Et ad nullam illarum missus est Elias, nisi in Sarepta Sidoniæ, ad mulierem viduam.

k 4. Reg. 5.14. 27 k Et multi leprosi erant in Israël sub Eliseo propheta: & nemo eorum mundatus est nisi Naaman Syrus.

28 Et repleti sunt omnes in synagoga ira, hæc audientes.

29 Et surrexerunt, & ejecerunt illum extra civitatẽ, & duxerunt illum usque ad supercilium montis, super quem civitas illorum erat ædificata, ut præcipitarent eum.

30 Ipse autem transiens per medium illorum, ibat.

31 l Et descendit in Capharnaum civitatem Galilææ, ibique docebat illos sabbatis. l Matt. 4.13.

32 Et stupebant in doctrina ejus, quia in potestate erat sermo ipsius. Marc. 1.21.

33 m Et in synagoga erat homo habens dæmonium immundum, & exclamavit voce magna. m Marc. 1.23.

34 Dicens: Sine, quid nobis, & tibi Iesu Nazarene? venisti perdere nos? scio te quis sis, Sanctus Dei.

35 Et increpavit illum Iesus, dicens: Obmutesce, & exi ab eo. Et cum projecisset illum dæmonium in medium, exiit ab illo, nihilque illum nocuit.

36 Et factus est pavor in omnibus, & colloquebantur ad invicem, dicentes: Quod est hoc verbum, quia in potestate & virtute imperat immundis spiritibus, & exeunt?

37 Et divulgabatur fama de illo in omnem locum regionis.

38 Surgens autem Iesus de synagoga, introivit in domum Simonis: n Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus: & rogaverunt illum pro ea. n Matt. 8.14. Marc. 1.30.

39 Et stans super illam, imperavit febri: & dimisit illam. Et continuo surgens ministrabat illis.

40 Cùm autem occidisset, omnes qui habebant infirmos variis languoribus, ducebant illos ad eum. At ille singulis manus imponens, curabat eos.

41 o Exibant autem dæmonia à multis, clamantia & dicentia: Quia tu es filius Dei: & increpans non sinebat ea loqui, quia sciebant ipsum esse Christum. o Marc. 1.34.

42 Facta autem die egressus ibat in desertum locum, & turbæ requirebant eum, & venerunt usque ad ipsum: & detinebant illum ne discederet ab eis.

43 Quibus ille ait: Quia & aliis civitatibus oportet me evangelizare regnum Dei: quia ideo missus sum.

44 Et erat prædicans in synagogis Galilææ.

CAPVT V.

Vbi de navicula Petri docuisset, ille laxato ipsius jussu reti concluſit copiosam piscium multitudinem: curatum leprosum mittit ad sacerdotes: paralitico, remissis primum peccatis, jubet ut lectum suum tollat: discumbens cum Levi, quem ex telonio vocaverat, causam dat murmurantibus Pharisæis, quare cum peccatoribus conversetur, & cur ipsius discipuli non jejunent.

1 FActum est autem, cum turbæ irruerent in eum, ut audirent verbum Dei, ipse stabat secus stagnum Genesareth.

2 a Et vidit duas naves stantes secus stagnum: piscatores autem descenderant & lavabant retia. a Matt. 4.18. Marc. 1.16.

3 Ascendens autem in unam navim, quæ erat Simonis, rogavit eum à terra reducere pusillum. Et sedens docebat de navicula turbas.

4 Ut cessavit autem loqui, dixit ad Simonem: Duc in altum, & laxate retia vestra in capturam.

5 Et respondens Simon, dixit illi: Præceptor, per totam noctem laborantes, nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete.

6 Et cum hoc fecissent, concluserunt

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

piscium multitudinem copiosam, rumpebatur autem rete eorum.

7 Et annuerunt sociis, qui erant in alia navi, ut venirent, & adjuvarent eos. Et venerunt, & impleverunt ambas naviculas, ita ut penè mergerentur.

8 Quod cum videret Simon Petrus, procidit ad genua Iesu, dicens: Exi à me, quia homo peccator sum, Domine.

9 Stupor enim circumdederat eum, & omnes qui cum illo erant, in captura piscium, quam ceperant:

10 Similiter autem Iacobum & Ioannem, filios Zebedæi, qui erant socii Simonis. Et ait ad Simonem Iesus: Noli timere; ex hoc jam homines eris capiens.

11 Et subductis ad terram navibus, relictis omnibus secuti sunt eum.

b Matt. 9. 2. Marc. 1.40. 12 *b* Et factum est, cum esset in una civitatum, & ecce vir plenus lepra, & videns Iesum & procidens in faciem, rogavit eum, dicens: Domine, si vis potes me mundare.

13 Et extendens manum, tetigit eum dicens. Volo: Mundare. Et confestim lepra discessit ab illo.

14 Et ipse præcepit illi ut nemini diceret: sed, Vade, ostende te sacerdoti, & offer *c Levit.* pro emundatione tua, *c* sicut præcepit *14.4.* Moyses, in testimonium illis.

15 Perambulabat autem magis sermo de illo: & conveniebant turbæ multæ ut audirent, & curarentur ab infirmitatibus suis.

16 Ipse autem secedebat in desertum, & orabat.

17 Et factum est in una dierum, & ipse sedebat docens. Et erant Pharisæi sedentes, & legis doctores, qui venerant ex omni castello Galilææ, & Iudææ, & Ierusalem: & virtus Domini erat ad sanandum eos.

d Matt. 9. 2. Marc. 2. 3. 18 *d* Et ecce viri portantes in lecto hominem qui erat paralyticus: & quærebant eum inferre, & ponere ante eum.

19 Et non invenientes qua parte illum inferrent præ turba, ascenderunt supra tectum: & per tegulas summiserunt eum cum lecto in medium ante Iesum.

20 Quorum fidem ut vidit, dixit, Homo remittuntur tibi peccata tua.

21 Et coeperunt cogitare Scribæ & Pharisæi, dicentes: Quis est hic, qui loquitur blasphemias? Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus?

22 Ut cognovit autem Iesus cogitationes eorum, respondens dixit ad illos: Quid cogitatis in cordibus vestris?

23 Quid est facilius dicere: Dimittuntur tibi peccata, an dicere: Surge, & ambula?

24 Ut autem sciatis quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata: (ait paralytico) Tibi dico, surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam.

25 Et confestim consurgens coram illis, tulit lectum, in quo jacebat: & abiit in domum suam magnificans Deum.

26 Et stupor apprehendit omnes, & magnificabant Deum. Et repleti sunt timore, dicentes; Quia vidimus mirabilia hodie.

e Matt. 9. 9. 27 *e* Et post hæc exiit, & vidit publicanum nomine Levi, sedentem ad Telonium, & ait illi: Sequere me.

28 Et relictis omnibus, surgens secutus est eum. *Marc. 2. 14.*

29 Et fecit ei convivium magnum Levi in domo sua: & erat turba multa publicanorum, & aliorum, qui cum illis erant discumbentes.

f Marc. 2. 18. 30 *f* Et murmurabant Pharisæi & Scribæ eorum, dicentes ad discipulos ejus: Quare cum publicanis & peccatoribus manducatis & bibitis:

31 Et respondens Iesus, dixit ad illos: Non egent qui sani sunt medico, sed qui male habent.

32 Non veni vocare justos, sed peccatores ad pœnitentiam.

33 At illi dixerunt ad eum: Quare discipuli Ioannis jejunant frequenter, & obsecrationes faciunt, similiter & Pharisæorum; tui autem edunt & bibunt?

34 Quibus ipse ait; Numquid potestis filios sponsi, dum cum illis est sponsus, facere jejunare?

35 Venient autem dies: cum ablatus fuerit ab illis sponsus, tunc jejunabunt in illis diebus.

36 Dicebat autem & similitudinem ad illos: Quia nemo commissuram à novo vestimento immittit in vestimentum vetus; alioquin & novum rumpit, & veteri non convenit commissura à novo.

37 Et nemo mittit vinum novum in utres veteres: alioquin rumpet vinum novum utres, & ipsum effundetur, & utres peribunt.

38 Sed vinum novum in utres novos mittendum est, & utraque conservantur.

39 Et nemo bibens vetus, statim vult novum, dicit enim: Vetus melius est.

CAPVT VI.

Discipulos spicas sabbato vellentes excusat, aliaque sabbato manum curat aridam: electos duodecim nominat Apostolos, & cum illis ac multitudine copiosa stans in loco campestri docet beatitudines aliaque consilia ac præcepta evangelica: de festuca in oculo fratris, & arbore bona ac mala ex fructu dignoscenda: audiens Christi verba cui comparetur si ea opere compleat, & cui si non compleat.

a Matt. 12. 1. Marc. 2. 23. 1 *a* Factum est autem in sabbato secundo, primo, cum transiret per sata, vellebant discipuli ejus spicas, & manducabant confricantes manibus.

2 Quidam autem Pharisæorum dicebant illis: Quid facitis quod non licet in sabbatis?

3 Et respondens Iesus ad eos, dixit: Nec hoc legistis quod fecit David, cum esuriret ipse, & qui cum illo erant:

b 1 Reg. 21.6. 4 *b* Quomodo intravit in domum Dei, & panes propositionis sumpsit, & manducavit, & dedit his qui cum ipso erant: quos non licet manducare *c* nisi tantum sacerdotibus?

c Levit. 24.9. Exod. 29.33. 5 Et dicebat illis: Quia Dominus est Filius hominis, etiam sabbati.

d Matt. 12.10. Marc. 3. 1. 6 Factum est autem & in alio sabbato, ut intraret in synagogam, & doceret. *d* Et erat ibi homo, & manus ejus dextera erat arida.

7 Observabant autem Scribæ & Pharisæi,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

si in sabbato curaret : ut invenirent unde accusarent eum.

8 Ipse vero sciebat cogitationes eorum: & ait homini, qui habebat manum aridam : Surge, & sta in medium. Et surgens stetit.

9 Ait autem ad illos Iesus : Interrogo vos, si licet sabbatis benefacere, an male ; animam salvam facere, an perdere ?

10 Et circumspectis omnibus dixit homini : Extende manum tuam. Et extendit : & restituta est manus ejus.

11 Ipsi autem repleti sunt insipientia, & colloquebantur ad invicem, quidnam facerent Iesu.

12 Factum est autem in illis diebus, exiit in montem orare, & erat pernoctans in oratione Dei.

e Matt. 10. 1. Marc. 3. 13. 13 *e* Et cum dies factus esset, vocavit discipulos suos : & elegit duodecim ex ipsis (quos & Apostolos nominavit.)

14 Simonem, quem cognominavit Petrum & Andream fratrem ejus, Iacobum, & Ioannem, Philippum, & Bartholomæum,

15 Matthæum, & Thomam, Iacobum Alphæi, & Simonem, qui vocatur Zelotes,

16 Et Iudam Iacobi, & Iudam Iscariotem, qui fuit proditor.

17 Et descendens cum illis, stetit in loco campestri, & turba discipulorum ejus, & multitudo copiosa plebis ab omni Iudæa, & Ierusalem, & maritima, & Tyri, & Sydonis,

18 Qui venerant ut audirent eum, & sanarentur à languoribus suis. Et qui vexabantur à spiritibus immundis, curabantur.

19 Et omnis turba quærebat eum tangere : quia virtus de illo exibat, & sanabat omnes.

f Matt. 5. 2. 20 *f* Et ipse elevatis oculis in discipulos suos dicebat : Beati pauperes : quia vestrum est regnum Dei.

g Matt. 5. 11 21 *g* Beati, qui nunc esuritis : quia saturabimini. Beati, qui nunc fletis, quia ridebitis.

22 Beati eritis cum vos oderint homines, & cum separaverint vos, & exprobraverint, & ejecerint nomen vestrum tanquam malum propter Filium hominis.

23 Gaudete in illa die, & exultate : ecce enim merces vestra multa est in cælo : secundum hæc enim faciebant Prophetis patres eorum.

24 Verumtamen væ vobis divitibus, quia habetis consolationem vestram.

h Amos 6. 1. Eccles. 35. 1. Isaiæ 65. 13. 25 *h* Væ vobis, qui saturati estis : quia esurietis. Væ vobis, qui ridetis nunc : quia lugebitis & flebitis.

26 Væ cum benedixerint vobis homines : secundum hæc enim faciebant pseudoprophetis patres eorum.

27 Sed vobis dico, qui auditis : Diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos.

28 Benedicite maledicentibus vobis, & orate pro calumniantibus vos.

i Matt. 5. 44. k 1. Co. 6. 7. Matth. 5. 39. 29 *i* Et qui te percutit in maxillam, præbe & alteram. *k* Et ab eo, qui aufert tibi vestimentum, etiam tunicam noli prohibere.

30 Omni autem petenti te, tribue : & qui aufert quæ tua sunt, ne repetas.

l Tob. 4. 15. 31 *l* Et prout vultis ut faciant vobis homines, & vos facite illis similiter.

m Matt. 5. 46. 32 *m* Et si diligitis eos, qui vos diligunt, quæ vobis est gratia ? nam & peccatores diligentes se diligunt.

33 Et si benefeceritis his, qui vobis benefaciunt, quæ vobis est gratia ? siquidem & peccatores hoc faciunt.

n Matt. 5. 42. Deut. 15. 8. 34 *n* Et si mutuum dederitis his, à quibus speratis recipere ; quæ gratia est vobis ? nam & peccatores peccatoribus fœnerantur, ut recipiant æqualia.

35 Verumtamen diligite inimicos vestros : benefacite, & mutuum date, nihil inde sperantes : & erit merces vestra multa, & eritis filii Altissimi, quia ipse benignus est super ingratos & malos.

36 Estote ergo misericordes, sicut & Pater vester misericors est.

37 Nolite judicare, & non judicabimini : nolite condemnare, & non condemnabimini. Dimittite, & dimittemini.

38 Date, & dabitur vobis : mensuram bonam, & confertam, & coagitatam, & superefluentem, dabunt in sinum vestrum. *o* Eadem quippe mensura, qua mensi fueritis, remetietur vobis.

o Matt. 7. 2. Marc. 4. 24.

39 Dicebat autem illis & similitudinem : Numquid potest cæcus cæcum ducere ? nonne ambo in foveam cadunt ?

p Matt. 10. 24. Joann. 13. 16. 40 *p* Non est discipulus super magistrum : perfectus autem omnis erit, si sit sicut magister ejus.

q Matt. 7. 3. 41 *q* Quid autem vides festucam in oculo fratris tui, trabem autem, quæ in oculo tuo est, non consideras ?

42 Aut quomodo potes dicere fratri tuo : Frater, sine ejiciam festucam de oculo tuo : ipse in oculo tuo trabem non videns ? Hypocrite ejice primum trabem de oculo tuo : & tunc perspicies ut educas festucam de oculo fratris tui.

r Matt. 7. 18. & 12. 33. 43 *r* Non est enim arbor bona, quæ facit fructus malos : neque arbor mala, faciens fructum bonum.

44 Unaquæque enim arbor de fructu suo cognoscitur. Neque enim de spinis colligunt ficus : neque de rubo vindemiant uvam.

45 Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum : & malus homo de malo thesauro profert malum. Ex abundantia enim cordis os loquitur.

s Matt. 7. 21. Rom. 2. 13. Jacob. 1. 22. 46 Quid autem vocatis me *s* Domine, Domine : & non facitis quæ dico ?

47 Omnis qui venit ad me, & audit sermones meos, & facit eos : ostendam vobis cui similis sit :

48 Similis est homini ædificanti domum, qui fodit in altum, & posuit fundamentum super petram : inundatione autem facta, illisum est flumen domui illi, & non potuit eam movere : fundata enim erat super petram.

49 Qui autem audit, & non facit : similis est homini ædificanti domum suam super terram sine fundamento : in quam illisus est fluvius, & continuo cecidit : & facta est ruina domus illius magna.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

CAPVT VII.

Admiratus Centurionis fidem, absens sanat illius servum: juxta portam civitatis Naim filium unicum viduæ resuscitat: coram discipulis Ioannis Baptistæ per eos interrogantis an esset qui venturus erat, multa edit signa: illisque abeuntibus Ioannem plurimum extollit: Iudæis nec Ioannis nec Christi vita placuit, quos pueris invicem in foro acclamantibus assimilat: à peccatrice muliere ipedes inunctus, respondet Simoni ob hoc murmuranti, propositæ ad hoc parabolæ duorum debitorum, & remissis mulieri peccatis.

a Mat. 8. 5. 1 a CVm autem implesset omnia verba sua in aures plebis, intravit Capharnaum.

2 Centurionis autem cujusdam servus male habens erat moriturus: qui illi erat pretiosus.

3 Et cum audisset de Iesu, misit ad eum seniores Iudæorum, rogans eum ut veniret, & salvaret servum ejus.

4 At illi cum venissent ad Iesum, rogabant eum sollicite, dicentes ei: Quia dignus est ut hoc illi præstes.

5 Diligit enim gentem nostram: & synagogam ipse ædificavit nobis.

b Mat. 8. 8. 6 Iesus autem ibat cum illis. Et cum jam non longè esset à domo, misit ad eum Centurio amicos, dicens: *b* Domine noli vexari: Non enim sum dignus ut sub tectum meum intres:

7 Propter quod & meipsum non sum dignum arbitratus ut venirem ad te: sed dic verbo, & sanabitur puer meus.

8 Nam & ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites: & dico huic vade, & vadit: & alii veni, & venit; & servo meo, fac hoc, & facit.

9 Quo audito Iesus miratus est: & conversus sequentibus se turbis, dixit: Amen dico vobis, nec in Israel tantam fidem inveni.

10 Et reversi, qui missi fuerant, domum, invenerunt servum, qui languerat, sanum.

11 Et factum est: deinceps ibat in civitatem, quæ vocatur Naim: & ibant cum eo discipuli ejus, & turba copiosa.

12 Cùm autem appropinquaret portæ civitatis: ecce defunctus efferebatur filius unicus matris suæ: & hæc vidua erat: & turba civitatis multa cum illa.

13 Quam cum vidisset Dominus, misericordia motus super eam, dixit illi: Noli flere.

14 Et accessit & tetigit loculum. (Hi autem, qui portabant, steterunt) Et ait: Adolescens, tibi dico, surge.

15 Et recedit qui erat mortuus: & cœpit loqui. Et dedit illum matri suæ.

e Infrà 24. 19. Ioann. 4. 19. 16 Accepit autem omnes timor: & magnificabant Deum, dicentes: *c* Quia propheta magnus surrexit in nobis: & quia Deus visitavit plebem suam.

17 Et exiit hic sermo in universam Iudæam de eo, & in omnem circa regionem.

18 Et nuntiaverunt Ioanni discipuli ejus de omnibus his.

d Mat. 11. 2. 19 *d* Et convocavit duos de discipulis suis Ioannes, & misit ad Iesum, dicens: Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

20 Cùm autem venissent ad eum viri, dixerunt: Ioannes Baptista misit nos ad te dicens: Tu es, qui venturus es, an alium expectamus?

21 (In ipsa autem hora multos curavit à languoribus, & plagis, & spiritibus malis, & cæcis multis donavit visum.)

22 Et respondens, dixit illis: Euntes renuntiate Ioanni quæ audistis, & vidistis: *e* Quia cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt pauperes evangelizantur. e Isaiæ 35. 5.

23 Et beatus est quicumque non fuerit scandalizatus in me.

24 Et cum discessissent nuntii Ioannis, cœpit de Ioanne dicere ad turbas: Quid existis in desertum videre? arundinem vento agitatam?

25 Sed quid existis videre? hominem mollibus vestimentis indutum? Ecce qui in veste pretiosa sunt & deliciis, in domibus regum sunt.

26 Sed quid existis videre? prophetam? Utique dico vobis, & plusquam Propheram:

f Mat. 3. 1. Marth. 11. 10. Marc. 1. 2. 27 *f* Hic est, de quo scriptum est: Ecce mitto Angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te.

28 Dico enim vobis: Major inter natos mulierum propheta Ioanne Baptista nemo est; qui autem minor est in regno Dei, major est illo.

29 Et omnis populus audiens & publicani, justificaverunt Deum, baptizati baptismo Ioannis.

30 Pharisæi autem, & legis periti consilium Dei spreverunt in semetipsos, non baptizati ab eo.

31 Ait autem Dominus: *g* Cui ergo similes dicam homines generationis hujus? & cui similes sunt?

g Matth. 11. 16. 32 Similes sunt pueris sedentibus in foro, & loquentibus ad invicem, & dicentibus: Cantavimus vobis tibiis, & non saltastis: lamentavimus, & non plorastis.

h Mat. 3. 4. Marc. 1. 6. 33 *h* Venit enim Ioannes Baptista, neque manducans panem, neque bibens vinum, & dicitis: Dæmonium habet.

34 Venit filius hominis manducans, & bibens, & dicitis: Ecce homo devorator, & bibens vinum, amicus publicanorum, & peccatorum.

35 Et Justificata est sapientia ab omnibus filiis suis.

36 Rogabat autem illum quidam de Pharisæis ut manducaret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi discubuit.

i Matt. 26. 7. Marc. 14. 3. Ioann. 12. 3. 37 *i* Et ecce mulier, quæ erat in civitate peccatrix, ut cognovit quod accubuisset in domo Pharisæi, attulit alabastrum unguenti.

38 Et stans retro secus pedes ejus, lacrymis cœpit rigare pedes ejus, & capillis capitis sui tergebat, & osculabatur pedes ejus, & unguento unguebat.

39 Videns autem Pharisæus, qui vocaverat eum ait intra se dicens: Hic si esset propheta, sciret utique, quæ, & qualis est mulier quæ tangit eum: quia peccatrix est.

40 Et respondens Iesus, dixit ad illum: Simon, habeo tibi aliquid dicere. At ille ait: Magister, dic.

41 Duo debitores erant cuidam fœneratori

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

ori : unus debebat denarios quingentos,& alius quinquaginta.

42 Non habentibus illis unde redderent, donavit utrisque. Quis ergo eum plus diligit ?

43 Respondens Simon dixit : Æstimo quia is, cui plus donavit. At ille dixit ei ; Rectè judicasti.

44 Et conversus ad mulierem, dixit Simoni : Vides hanc mulierem ? intravi in domum tuam : aquam pedibus meis non dedisti : hæc autem lacrymis rigavit pedes meos & capillis suis tersit.

45 Osculum mihi non dedisti : hæc autem ex quo intravit, non cessavit osculari pedes meos.

46 Oleo caput meum non unxisti : hæc autem unguento unxit pedes meos.

47 Propter quod dico tibi : Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Cui autem minus dimittitur, minus diligit.

k Matt. 9.2. 48 Dixit autem ad illam : k Remittuntur tibi peccata.

49 Et cœperunt qui simul accumbebant, dicere intra se : Quis est hic, qui etiam peccata dimittit ?

50 Dixit autem ad mulierem : Fides tua te salvam fecit : Vade in pace.

CAPVT VIII.

Parabolam de seminante proponit, ac discipulis interpretatur : nihil occultum quod non manifestetur : quos dicat suam esse matrem, suosque fratres : in mari à somno excitatus, ventum increpat : dæmoniacum ferociſsimum à dæmonum legione liberat, permittens dæmonibus ut in porcos introeant : tacta fimbria vestimenti ejus mulier à fluxu sanguinis curatur, & filia Iairi archisynagogi verbo ipsius resuscitatur.

1 ET factum est deinceps, & ipse iter faciebat per civitatem, & castella, prædicans & evangelizans regnum Dei : & duodecim cum illo,

a Mat. 16. 9. 2 Et mulieres aliquæ, quæ erant curatæ à spiritibus malignis, & infirmitatibus : a Maria, quæ vocatur Magdalene, de qua septem dæmonia exierant,

3 Et Ioanna uxor Chusæ procuratoris Herodis, Susanna, & aliæ multæ, quæ ministrabant ei de facultatibus suis.

4 Cum autem turba plurima convenirent, & de civitatibus properarent ad eum, dixit per similitudinem :

b Mat. 13. 3. Marc. 4. 3. 5 b Exiit qui seminat, seminare semen suum : & dum seminat, aliud cecidit secus viam, & conculcatum est, & volucres cœli comederunt illud.

6 Et aliud cecidit supra petram : & natum aruit, quia non habebat humorem.

7 Et aliud cecidit inter spinas, & simul exortæ spinæ suffocaverunt illud.

8 Et aliud cecidit in terram bonam : & ortum fecit fructum centuplum. Hæc dicens clamabat : Qui habet aures audiendi audiat.

9 Interrogabant autem eum discipuli ejus, quæ esset hæc parabola.

c Isaiæ 6. 9. 10 Quibus ipse dixit : Vobis datum est nosse mysterium regni Dei, cæteris autem in parabolis : c ut videntes non videant, & audientes non intelligant.

11 Est autem hæc parabola : Semen est verbum Dei. Matth. 13. 14. Marc. 4. 12. Ioann. 12. 40. Actor. 28. 26. Rom. 11. 8.

12 Qui autem secus viam, hi sunt qui audiunt ; deinde venit diabolus, & tollit verbum de corde eorum, ne credentes salvi fiant.

13 Nam qui supra petram : qui cum audierint, cum gaudio suscipiunt verbum & hi radices non habent : quia ad tempus credunt, & in tempore tentationis recedunt.

14 Quod autem in spinas cecidit : hi sunt, qui audierunt, & à sollicitudinibus, & divitiis, & voluptatibus vitæ, euntes, suffocantur, & non referunt fructum.

15 Quod autem in bonam terram : hi sunt, qui in corde bono & optimo audientes verbum retinent, & fructum afferunt in patientia.

d Mat. 5. 15. Marc. 4. 21. 16 d Nemo autem lucernam accedens, operit eam vase, aut subtus lectum ponit : sed supra candelabrum ponit, ut intrantes videant lumen.

e Mat. 10. 26. Marc. 4. 22. 17 e Non est enim occultum, quod non manifestetur : nec absconditum, quod non cognoscatur, & in palam veniat.

f Mat. 13. 12. & 25. 18 f Videte ergo quomodo audiatis. Qui enim habet, dabitur illi : & quicumque non habet, etiam quod putat se habere, auferetur ab illo.

g Mat. 12. 46. Marc. 3. 32. 19 g Venerunt autem ad illum mater & fratres ejus, & non poterant audire eum præ turba.

20 Et nuntiatum est illi : Mater tua, & fratres tui stant foris, volentes te videre.

21 Qui respondens, dixit ad eos : Mater mea, & fratres mei hi sunt, qui verbum Dei audiunt, & faciunt.

h Mat. 8. 23. Marc. 4. 36. 22 h Factum est autem in una dierum : & ipse ascendit in naviculam, & discipuli ejus : & ait ad illos : Transfretemus trans stagnum. Et ascenderunt.

23 Et navigantibus illis, obdormivit, & descendit procella venti in stagnum, & complebantur, & periclitabantur.

24 Accedentes autem suscitaverunt eum, dicentes : Præceptor, perimus. At ille surgens, increpavit ventum, & tempestatem aquæ, & cessavit : & facta est tranquillitas.

25 Dixit autem illis : Ubi est fides vestra ? Qui timentes, mirati sunt ad invicem, dicentes : Quis putas hic est, quia & ventis & mari imperat, & obediunt ei ?

26 Et navigaverunt ad regionem Gerasenorum, quæ est contra Galilæam.

27 Et cum egressus esset ad terram, occurrit illi vir quidam, qui habebat dæmonium jam temporibus multis, & vestimento non induebatur, neque in domo manebat, sed in monumentis.

28 Is, ut vidit Iesum, procidit ante illum : & exclamans voce magna dixit : Quid mihi, & tibi est Iesu Fili Dei Altissimi ? obsecro te, ne me torqueas.

29 Præcipiebat enim spiritui immundo, ut exiret ab homine. Multis enim temporibus arripiebat illum, & vinciebatur catenis & compedibus custoditus & ruptis vinculis agebatur à dæmonio in deserta.

30 Interrogavit autem illum Iesus

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

dicens: Quod tibi nomen est? At ille dixit: Legio: quia intraverant dæmonia multa in eum.

31 Et rogabant illum ne imperaret illis ut in abyssum irent.

32 Erat autem ibi grex porcorum multorum pascentium in monte: & rogabant eum, ut permitteret eis in illos ingredi. Et permisit illis.

33 Exierunt ergo dæmonia ab homine, & intraverunt in porcos: & impetu abiit grex per præceps in stagnum & suffocatus est.

34 Quod ut viderunt factum qui pascebant, fugerunt, & nuntiaverunt in civitatem, & in villas.

35 Exierunt autem videre quod factum est, & venerunt ad Iesum: & invenerunt hominem sedentem, à quo dæmonia exierant, vestitum, ac sana mente, ad pedes ejus, & timuerunt.

36 Nuntiaverunt autem illis & qui viderant, quomodo sanus factus esset à legione:

37 Et rogaverunt illum omnis multitudo regionis Gerasenorum ut discederet ab ipsis: quia magno timore tenebantur. Ipse autem ascendens navim, reversus est.

38 Et rogabat illum vir, à quo dæmonia exierant, ut cum eo esset. Dimisit autem eum Iesus, dicens:

39 Redi in domum tuam, & narra quanta tibi fecit Deus. Et abiit per universam civitatem, prædicans quanta illi fecisset Iesus.

40 Factum est autem cum rediisset Iesus, excepit illum turba: erant enim omnes expectantes eum.

i Matt. 9. 18. Marc. 5. 22.

41 *i* Et ecce venit vir, cui nomen Iairus, & ipse princeps synagogæ erat: & cecidit ad pedes Iesu, rogans eum ut intraret in domum ejus.

42 Quia unica filia erat ei fere annorum duodecim, & hæc moriebatur. Et contigit, dum iret, à turbis comprimebatur.

43 Et mulier quædam erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim, quæ in medicos erogaverat omnem substantiam suam, nec ab ullo potuit curari:

44 Accessit retro, & tetigit fimbriam vestimenti ejus: & confestim stetit fluxus sanguinis ejus.

45 Et ait Iesus: Quis est qui me tetigit? Negantibus autem omnibus, dixit Petrus, & qui cum illo erant: Præceptor, turbæ te comprimunt, & affligunt, & dicis: Quis me tetigit?

46 Et dixit Iesus: Tetigit me aliquis: nam ego novi virtutem de me exiisse.

47 Videns autem mulier, quia non latuit, tremens venit, & procidit ante pedes ejus: & ob quam causam tetigerit eum, indicavit coram omni populo: & quemadmodum confestim sanata sit.

48 At ipse dixit ei: Filia, fides tua salvam te fecit: vade in pace.

49 Adhuc illo loquente, venit quidam ad principem synagogæ, dicens ei: Quia mortua est filia tua, noli vexare illum.

50 Iesus autem, audito hoc verbo, respondit patri puellæ: Noli timere, crede tantum, & salva erit.

51 Et cum venisset domum, non permisit intrare secum quemquam nisi Petrum, & Iacobum, & Ioannem, & patrem & matrem puellæ.

52 Flebant autem omnes & plangebant illam. At ille dixit: Nolite flere, non est mortua puella, sed dormit.

53 Et deridebant eum, sciens quod mortua esset.

54 Ipse autem tenens manum ejus clamavit, dicens: Puella, surge.

55 Et reversus est spiritus ejus, & surrexit continuo. Et jussit illi dari manducare.

56 Et stupuerunt parentes ejus, quibus præcepit ne alicui dicerent quod factum erat.

CAPVT IX.

Discipulos ad prædicandum mittens, servanda tradit eis præcepta: Herodes audita Christi fama cupit eum videre: ex quinque panibus & duobus piscibus satiat Iesus quinque virorum millia: Petrus illum confitetur Christum Dei: suam prædicit passionem, & de propria cruce tollenda: transfiguratus junguntur Moyses & Elias in majestate: ad preces patris dæmonium à filio ejicit: contentio oritur inter Apostolos de primatu: filii Zebedæi volunt igne cœlesti consumi Samaritanos nolentes Iesum suscipere: volentem sequi non suscipit; alterum autem vocat, nec permittit ut primum sepeliat patrem.

1 *a* Convocatis autem duodecim Apostolis, dedit illis virtutem & potestatem super omnia dæmonia: & ut languores curarent.

a Matt. 10. 1. Marc. 3. 15.

2 Et misit illos prædicare regnum Dei, & sanare infirmos.

3 *b* Et ait ad illos: Nihil tuleritis in via, neque virgam, neque peram, neque panem, neque pecuniam, neque duas tunicas habeatis.

b Matt. 10. 9. Marc. 6. 8.

4 Et in quamcumque domum intraveritis, ibi manete, & inde ne exeatis.

5 Et quicumque non receperint vos: *c* exeuntes de civitate illa, etiam pulverem pedum vestrorum excutite in testimonium supra illos.

c Act. 13. 51.

6 Egressi autem circuibant per castella, evangelizantes & curantes ubique.

7 *d* Audivit autem Herodes tetrarcha omnia quæ fiebant ab eo, & hæsitabat eo quod diceretur à quibusdam:

d Matt. 14. 1. Marc. 6. 14.

8 Quia Ioannes surrexit à mortuis: à quibusdam vero: Quia Elias apparuit: ab aliis autem: Quia propheta unus de antiquis surrexit.

9 Et ait Herodes: Ioannes ego decollavi: Quis est autem iste, de quo ego talia audio? Et quærebat videre eum.

10 Et reversi Apostoli, narraverunt illi quæcumque fecerunt: & assumptis illis secessit seorsum in locum desertum, qui est Bethsaidæ.

11 Quod cum cognovissent turbæ secutæ sunt illum: & excepit eos, & loquebatur illis de regno Dei, & eos, qui cura indigebant, sanabat.

e Matt. 14. 15. Marc. 6. 36.

12 Dies autem cœperat declinare: Et accedentes duodecim dixerunt illi: *e* Dimitte

mitte turbas, ut euntes in castella villasque quæ circa sunt, divertant, & inveniant escas: quia hic in loco deserto sumus.

13 Ait autem ad illos: Vos date illis manducare. At illi dixerunt: *f* Non sunt nobis plusquam quinque panes, & duo pisces: nisi forte nos eamus, & emamus in omnem hanc turbam escas.

f Ioan. 6. 9.

14 Erant autem fere viri quinque millia. Ait autem ad discipulos suos: Facite illos discumbere per convivia quinquagenos.

15 Et ita fecerunt. Et discumbere fecerunt omnes.

16 Acceptis autem quinque panibus, & duobus piscibus, respexit in cælum, & benedixit illis: & fregit, & distribuit discipulis suis, ut ponerent ante turbas.

17 Et manducaverunt omnes, & saturati sunt. Et sublatum est quod superfuit illis, fragmentorum cophini duodecim.

g Matt. 16.13. Marc. 8. 27.

18 *g* Et factum est, cum solus esset orans, erant cum illo & discipuli; & interrogavit illos, dicens: Quem me dicunt esse turbæ?

19 At illi respondentes, & dixerunt: Ioannem Baptistam, alii autem Eliam, alii vero quia unus Propheta de prioribus surrexit.

20 Dixit autem illis: Vos autem quem me esse dicitis? Respondens Simon Petrus dixit: Christum Dei.

21 At ille increpans illos, præcepit ne cui dicerent hoc,

h Matt. 17.11. Marc. 8.31.

22 Dicens: *h* Quia oportet filium hominis multa pati, & reprobari à senioribus, & principibus sacerdotum, & Scribis, & occidi, & tertia die resurgere.

i Matt. 10.38. & 16. 28. Marc. 8.34. Infr.14 27. & 17.33. Ioann. 12.25.

23 *i* Dicebat autem ad omnes: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me.

24 Quis enim voluerit animam suam salvam facere, perdet illam: nam qui perdiderit animam suam propter me, salvam faciet illam.

25 Quid enim proficit homo, si lucretur universum mundum, se autem ipsum perdat, & detrimentum sui faciat.

k Mat. 10.33. Marc. 8.38. 2.Tim. 2.12.

26 *k* Nam qui me erubuerit, & meos sermones: hunc Filius hominis erubescet cum venerit in majestate sua, & Patris & sanctorum Angelorum.

l Matt. 16.28. Marc. 8. 39.

27 *l* Dico autem vobis vere: sunt aliqui hic stantes, qui non gustabunt mortem donec videant regnum Dei.

m Mat. 17.1. Marc. 9. 1.

28 *m* Factum est autem post hæc verba fere dies octo, & assumpsit Petrum, & Iacobum, & Ioannem, & ascendit in montem ut oraret.

29 Et facta est, dum oraret, species vultus ejus altera: & vestitus ejus albus, & refulgēs.

30 Et ecce duo viri loquebantur cum illo. Erant autem Moyses & Elias,

31 Visi in majestate: & dicebant excessum ejus, quem completurus erat in Ierusalem.

32 Petrus vero, & qui cum illo erant, gravati erant somno. Et evigilantes viderunt majestatem ejus, & duos viros, qui stabant cum illo.

33 Et factum est cum discederent ab illo, ait Petrus ad Iesum: Præceptor, bonum est nos hic esse, & faciamus tria tabernacula: unum Tibi, & unum Moysi, & unum Eliæ: nescions quid diceret.

34 Hæc autem illo loquente, facta est nubes, & obumbravit eos, & timuerunt, intrantibus illis in nubem.

n 2.Pet. 1.17.

35 Et vox facta est de nube, dicens: *n* Hic est filius meus dilectus: ipsum audite.

36 Et dum fieret vox, inventus est Iesus solus. Et ipsi tacuerunt, & nemini dixerunt in illis diebus quidquam ex his quæ viderant.

o Matt. 17.14. Marc. 9. 17.

37 *o* Factum est autem in sequenti die, descendentibus illis de monte, occurrit illis turba multa.

38 Et ecce vir de turba exclamavit, dicens: Magister, obsecro te, respice in filium meum, quia unicus est mihi:

39 Et ecce spiritus apprehendit eum, & subito clamat, & elidit & dissipat eum cum spuma, & vix discedit dilanians eum:

40 Et rogavi discipulos tuos ut ejicerent illum & non potuerunt.

41 Respondens autem Iesus, dixit: O generatio infidelis, & perversa: usquequo ero apud vos, & patiar vos? Adduc huc filium tuum.

42 Et cum accederet, elisit illum dæmonium, & dissipavit.

43 Et increpavit Iesus spiritum immundum, & sanavit puerum, & reddidit illum Patri ejus.

44 Stupebant autem omnes in magnitudine Dei; omnibusque mirantibus in omnibus quæ faciebat, dixit ad discipulos suos: Ponite vos in cordibus vestris sermones istos: Filius enim hominis futurum est ut tradatur in manus hominum.

45 At illi ignorabant verbum illud: & erat velatum ante eos ut non sentirent illud: & timebant eum interrogare de hoc verbo.

p Matt. 18.1. Marc. 9.33.

46 *p* Intravit autem cogitatio in eos: quis eorum major esset.

47 At Iesus videns cogitationes cordis illorum apprehendit puerum, & statuit illum secus se.

48 Et ait illis: Quicumque susceperit puerum istum in nomine meo, me recipit: & quicumque me receperit, recipit eum, qui me misit: Nam qui minor est inter vos omnes, hic major est.

49 Respondens autem Ioannes, dixit: præceptor, vidimus quemdam in nomine tuo ejicientes dæmonia, & prohibuimus eum: quia non sequitur nobiscum.

50 Et ait ad illum Iesus: Nolite prohibere: qui enim non est adversū vos, pro vobis est.

51 Factum est autem dum complerentur dies assumptionis ejus, & ipse faciem suam firmavit ut iret in Ierusalem.

52 Et misit nuntios ante conspectum suum: & euntes intraverunt in civitatem Samaritanorum ut pararent illi.

53 Et non receperunt eum, quia facies ejus erat euntis in Ierusalem.

54 Cum vidissent autem discipuli ejus Iacobus & Ioannes dixerunt: Domine, vis dicimus ut ignis descendat de cælo, & consumat illos?

55 Et conversus increpavit illos, dicens: Nescitis cujus spiritus estis.

q Ioann. 3.17.

56 *q* Filius hominis non venit animas perdere.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

perdere, sed salvare. Et abierunt in aliud castellum.

57 Factum est autem: ambulantibus illis in via, dixit quidam ad illum: Sequar te quocumque ieris.

58 Dixit illi Iesus: Vulpes foveas habent: & volucres cæli nidos: Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet.

59 Ait autem ad alterum: Sequere me: ille autem dixit: Domine permitte mihi primum ire, & sepelire patrem meum,

60 Dixitque ei Iesus: Sine ut mortui sepeliant mortuos suos: tu autem vade, & annuntia regnum Dei.

61 Et ait alter: Sequar te Domine, sed permitte mihi primum renuntiare his quæ domi sunt.

62 Ait ad illum Iesus: Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retro, aptus est regno Dei.

CAPVT X.

Septuaginta duos præmittens ad singulas civitates, tradit præcepta quæ in prædicando observent; & gaudentibus de subjectis sibi dæmonibus, dicit non esse ob hoc potissimum gaudendum: comminatur civitatibus obstinatis, in quibus facta erant plurima virtutes, & exultans in spiritu confitetur Patri: tentanti Legisperito post recitatum præceptum de dilectione Dei & proximi, ostendit quis sit proximus per parabolam hominis à Ierusalem descendentis: Marthæ ministranti, & de sorore Maria conquerenti, dicit Mariam elegisse optimam partem.

1 POst hæc autem designavit Dominus & alios septuaginta duos: & misit illos binos ante faciem suam, in omnem civitatem & locum, quo erat ipse venturus.

a Matt. 9. 37. 2 Et dicebat illis: *a* Messis quidem multa, operarii autem pauci. Rogate ergo dominũ messis, ut mittat operarios in messem suam.

b Matt. 10.16. 3 Ite *b* ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos.

c Marc. 6. 8. d 4 Reg. 4.29. 4 *c* Nolite portare sacculum, neque peram, neque calceamenta, *d* & neminem per viam saluaveritis.

5 In quamcumque domum intraveritis, primum dicite: Pax huic domui.

6 Et si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra; sin autem, ad vos revertetur.

e Matt 10.10. Deut. 24.14. 1. Tim. 5.18. 7 In eadem autem domo manete, edentes & bibentes quæ apud illos sunt: *e* dignus est enim operarius mercede sua. Nolite transire de domo in domum.

8 Et in quamcumque civitatem intraveritis, & susceperint vos, manducate quæ apponuntur vobis:

9 Et curate infirmos, qui in illa sunt, & dicite illis: Appropinquavit in vos regnum Dei.

10 In quamcumque autem civitatem intraveritis, & non susceperint vos, exeuntes in plateas ejus, dicite:

f Act. 13.51. 11 *f* Etiam pulverem, qui adhæsit nobis de civitate vestra, exterginius in vos: tamen hoc scitote, quia appropinquavit regnum Dei.

12 Dico vobis, quia Sodomis in die illa remissius erit, quam illi civitati.

g Matt. 11.21. 13 *g* Væ tibi Corozain, væ tibi Bethsaida: quia si in Tyro & Sidone factæ fuissent virtutes, quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio & cinere sedentes pœniterent.

14 Verumtamen Tyro & Sidoni remissius erit in judicio, quam vobis.

15 Et tu Capharnaum usque ad cælum exaltata, usque ad infernum demergeris.

h Matt. 10.40. Ioan. 13.20. 16 *h* Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me.

17 Reversi sunt autem septuaginta duo cum gaudio, dicentes: Domine, etiam dæmonia subjiciuntur nobis in nomine tuo.

18 Et ait illis: Videbam satanam sicut fulgur de cælo cadentem.

19 Ecce dedi vobis potestatẽ calcandi supra serpentes, & scorpiones, & super omnem virtutẽ inimici: & nihil vobis nocebit.

20 Verumtamen in hoc nolite gaudere, quia spiritus vobis subjiciuntur: gaudete autem, quod nomina vestra scripta sunt in cælis.

i Matt. 11.25. 21 *i* In ipsa hora exultavit Spiritu sancto, & dixit: Confiteor tibi pater Domine cæli & terræ, quod abscondisti hæc à sapientibus, & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Etiam Pater, quoniam sic placuit ante te.

22 Omnia mihi tradita sunt à Patre meo. Et nemo scit quis sit Filius, nisi Pater; & quis sit Pater nisi Filius, & cui voluerit Filius revelare

k Matt. 13.16. 23 Et conversus ad discipulos suos, dixit: *k* Beati oculi, qui vident quæ vos videtis.

24 Dico enim vobis, quod multi prophetæ & reges voluerunt videre quæ vos videtis, & non viderunt; & audire quæ auditis, & non audierunt.

l Matt. 22.35. Marc. 12.28. 25 *l* Et ecce quidam Legisperitus surrexit tentans illum, & dicens: Magister, quid faciendo vitam æternam possidebo?

26 At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? quomodo legis?

m Deut. 6.5. 27 Ille respondens dixit: *m* Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omnibus viribus tuis, & ex omni mente tua: & proximum tuum sicut te ipsum.

28 Dixitque illi: Recte respondisti; hoc fac & vives.

29 Ille autem volens justificare seipsum, dixit ad Iesum: Et quis est meus proximus?

30 Suscipiens autem Iesus, dixit: Homo quidam descendebat ab Ierusalem in Iericho, & incidit in latrones, qui etiam despoliaverunt eum: & plagis impositis abierunt semivivo relicto.

31 Accidit autem ut sacerdos quidam descenderet eadem via: & viso illo præterivit.

32 Similiter & Levita, cum esset secus locum, & videret eum, pertransiit.

33 Samaritanus autem quidam iter faciens, venit secus eum: & videns eum, misericordia motus est.

34 Et appropians alligavit vulnera ejus, infundens oleum, & vinum: & imponens illum in jumentum suum, duxit in stabulum, & curam ejus egit.

35 Et altera die protulit duos denarios, & dedit stabulario, & ait: Curam illius habe

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

habe: & quodcumque supererogaveris, ego cum rediero reddam tibi.

36 Quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi, qui incidit in latrones?

37 At ille dixit: Qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi Iesus: Vade, & tu fac similiter.

38 Factum est autem, dum irent, ipse intravit in quoddam castellum: & mulier quædam Martha nomine, excepit illum in domum suam.

39 Et huic erat soror nomine Maria, quæ etiam sedens secus pedes Domini, audiebat verbum illius:

40 Martha autem satagebat circa frequens ministerium: quæ stetit, & ait: Domine, non est tibi curæ, quod soror mea reliquit me solam ministrare? dic ergo illi, ut me adjuvet.

41 Et respondens dixit illi Dominus: Martha, Martha, sollicita es, & turbaris erga plurima.

42 Porro unum est necessarium.

43 Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea.

CAPVT XI.

Docet discipulos orare, ostendens perseveranti oratione omnia impetrari: ejecto dæmonio muto, confutat dicentes quod in Beelzebub ejiceret dæmonia: mulier quædam dicit beata ubera quæ Iesus suxerat: de signo Ionæ, de regina Austri, & Ninivitis, oculoque simplici & nequam: Pharisæum qui ipsum invitaverat reprehendit, murmurantem quod illotis pranderet manibus: taxat hypochrysim Pharisæorum & Scribarum, dicens quod ab hac generatione exquiretur sanguis omnium Prophetarum.

1 ET factum est: cum esset in quodam loco orans, ut cessavit, dixit unus ex discipulis ejus ad eum: Domine, doce nos orare, sicut docuit & Ioannes discipulos suos.

a Mat. 6. 9. 2 Et ait illis: Cum oratis, dicite: *a* Pater, sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum.

3 Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.

4 Et dimitte nobis peccata nostra, siquidem & ipsi dimittimus omni debenti nobis. Et ne nos inducas in tentationem.

5 Et ait ad illos: Quis vestrum habebit amicum, & ibit ad illum media nocte, & dicet illi: Amice commoda mihi tres panes,

6 Quoniam amicus meus venit de via ad me, & non habeo quod ponam ante illum:

7 Et ille de intus respondens dicat: noli mihi molestus esse, jam ostium clausum est, & pueri mei mecum sunt in cubili, non possum surgere, & dare tibi.

b Mat. 7. 7. & 21. 22. *Marc.* 11. 24. *Ioann.* 14. 13. *Iacob.* 1. 5. 8 Et si ille perseveraverit pulsans: dico vobis, & si non dabit illi surgens eo quod amicus ejus sit, propter improbitatem tamen ejus surget, & dabit illi quotquot habet necessarios.

9 *b* Et ego dico vobis: Petite, & dabitur vobis: Quærite, & invenietis: pulsate, & aperietur vobis.

10 Omnis enim qui petit, accipit: & qui quærit, invenit: & pulsanti aperietur.

c Mat. 7. 9. 11 *c* Quis autem ex vobis patrem petit panem, numquid lapidem dabit illi? aut piscem: numquid pro pisce serpẽtem dabit illi?

12 Aut si petierit ovum: numquid porriget illi scorpionem?

13 Si ergo vos cum sitis mali, nostis bona data dare filiis vestris, quanto magis Pater vester de cælo dabit spiritum bonum petentibus se:

d Mat. 9. 32. & 12. 22. *Marc.* 3. 22. 14 *d* Et erat ejiciens dæmonium, & illud erat mutum. Et cum ejecisset dæmonium, locutus est mutus, & admiratæ sunt turbæ.

15 Quidam autem ex eis dixerunt: In Beelzebub principe dæmoniorũ ejicit dæmonia.

16 Et alii tentantes, signum de cælo quærebant ab eo.

17 Ipse autem ut vidit cogitationes eorũ, dixit eis: Omne regnum in seipsum divisum desolabitur, & domus supra domum cadet.

18 Si autem & Satanas in seipsum divisus est, quomodo stabit regnum ejus? quia dicitis in Beelzebub me ejicere dæmonia.

19 Si autem ego in Beelzebub ejicio dæmonia: filii vestri in quo ejiciunt? Ideo ipsi judices vestri erunt.

20 Porro si in digito Dei ejicio dæmonia: profecto pervenit in vos regnum Dei.

21 Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea quæ possidet.

22 Si autem fortior eo superveniens vicerit eum, universa arma ejus auferet, in quibus confidebat, & spolia ejus distribuet.

23 Qui non est mecum, contra me est: & qui non colligit mecum dispergit.

24 Cum immundus spiritus exierit de homine, ambulat per loca inaquosa, quærens requiem: & non inveniens dicit: Revertar in domum meam unde exivi.

25 Et cum venerit, invenit eam scopis mundatam, & ornatam.

26 Tunc vadit, & assumit septem alios spiritus secum, nequiores se, & ingressi habitant ibi. Et fiunt novissima hominis illius pejora prioribus.

27 Factum est autem, cum hæc diceret: extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit: & ubera, quæ suxisti.

28 At ille dixit: Quinimo beati, qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud.

e Mat. 12. 39. 29 Turbis autem concurrentibus cœpit dicere: *e* Generatio hæc, generatio nequam est: signum quærit, & signum non dabitur ei, nisi signum Ionæ prophetæ.

f Ionæ 2. 1. *g 3 Reg.* 10. 1. *2. Par.* 9. 1. 30 *f* Nam sicut fuit Ionas signum Ninivitis: ita erit & Filius hominis generationi isti,

31 *g* Regina Austri surget in judicio cum viris generationis hujus, & condemnabit illos: quia venit à finibus terræ audire sapientiam Salomonis, & ecce plus quam Salomon hic.

h Ionæ 3. 5. 32 Viri Ninivitæ surgent in judicio cum generatione hac, & condemnabunt illam: *h* quia pœnitentiam egerunt ad prædicationem Ionæ, & ecce plus quam Ionas hic:

i Mat. 5. 15. *Marc.* 4. 21. 33 *i* Nemo lucernam accendit, & in abscondito ponit, neque sub modio: sed supra candelabrum, ut qui ingrediuntur, lumen videant.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

34 k Lucerna corporis tui, est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit: si autem nequam fuerit, etiam corpus tuum tenebrosum erit.

35 Vide ergo ne lumen, quod in te est, tenebræ sint.

36 Si ergo corpus tuum totum lucidum fuerit, non habens aliquam partem tenebrarum, erit lucidum totum, & sicut lucerna fulgoris illuminabit te.

37 Et cum loqueretur, rogavit illum quidam Pharisæus ut prandaret apud se. Et ingressus recubuit,

38 Pharisæus autem cœpit intra se reputans dicere, quare non baptizatus esset ante prandium.

39 Et ait Dominus ad illum: l Nunc vos Pharisæi, quod deforis est calicis & catini, mundatis: quod autem intus est vestrum, plenum est rapina, & iniquitate.

40 Stulti, nonne qui fecit quod deforis est, etiam id, quod deintus est, fecit?

41 Veruntamen quod superest, date eleemosynam: & ecce omnia munda sunt vobis.

42 Sed væ vobis Pharisæis, quia decimatis mentam, & rutam, & omne olus, & præteritis judicium & charitatem Dei: hæc autem oportuit facere, & illa non omittere.

43 m Væ vobis Pharisæis, quia diligitis primas cathedras in synagogis, & salutationes in foro.

44 Væ vobis, quia estis ut monumenta quæ non apparent, & homines ambulantes supra, nesciunt.

45 Respondens autem quidam ex Legisperitis, ait illi: Magister, hæc dicens etiam contumeliam nobis facis.

46 At ille ait: Et vobis, Legisperitis væ: n quia oneratis homines oneribus, quæ portare non possunt, & ipsi uno digito vestro non tangitis sarcinas.

47 Væ vobis, qui ædificatis monumenta Prophetarum: patres autem vestri occiderunt illos.

48 Profecto testificamini quod consentitis operibus patrum vestrorum: quoniam ipsi quidem eos occiderunt, vos autem ædificatis eorum sepulchra.

49 Propterea & sapientia Dei dixit: Mittam ad illos Prophetas, & Apostolos, & ex illis occident & persequentur:

50 Ut inquiratur sanguis omnium prophetarum, qui effusus est à constitutione mundi à generatione ista,

51 o A sanguine Abel, usque ad sanguinem Zachariæ, qui periit inter altare, & ædem. Ita dico vobis, requiretur ab hac generatione.

52 Væ vobis Legisperitis, quia tulistis clavem scientiæ, ipsi non introistis, & eos, qui introibant, prohibuistis

53 Cum autem hæc ad illos diceret, cœperunt Pharisæi & Legisperiti graviter instare, & os ejus opprimere de multis,

54 Insidiantes ei, & quærentes aliquid capere de ore ejus, ut accusarent eum.

CAPVT XII

Cauendum docet à fermento Pharisæorum, & quod omne occultum detegetur: quis etiam timendus sit: de blasphemia in Spiritum sanctum: roborat Apostolos adversus persecutiones: non vult se immiscere in dividenda fratrum hæreditate: per parabolam divitis revocat ab avaritia, vetans sollicitum esse de victu & vestitu; hortaturque ut lumbi præcingantur: & quis sit fidelis aut infidelis dispensator: venit ut mittat ignem in terram & separationem: reprehendit quod tempus gratiæ non dijudicent: monet ut quisque conetur ab adversariis se liberare.

1 MVltis autem turbis circumstantibus, ita ut se invicem conculcarent, cœpit dicere ad discipulos suos, a Attendite à fermento pharisæorum, quod est hypocrisis.

2 b Nihil autem opertum est, quod non reveletur: neque absconditum, quod non sciatur.

3 Quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur: & quod in aurem locuti estis in cubiculis, prædicabitur in tectis.

4 Dico autem vobis amicis meis: Ne terreamini ab his qui occidunt corpus, & post hæc non habent amplius quid faciant.

5 Ostendam autem vobis quem timeatis: timete eum, qui postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam. ita dico vobis, hunc timete.

6 Nonne quinque passeres væneunt dipondio, & unus ex illis non est in oblivione coram Deo?

7 Sed & capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Nolite ergo timere: multis passeribus pluris estis vos.

8 c Dico autem vobis: omnis quicumque confessus fuerit me coram hominibus, & Filius hominis confitebitur illum coram Angelis Dei:

9 Qui autem negaverit me coram hominibus, negabitur coram Angelis Dei:

10 d Et omnis qui dicit verbum in Filium hominis, remittetur illi: ei autem, qui in Spiritum sanctum blasphemaverit, non remittetur.

11 Cum autem inducent vos in synagogas, & ad magistratus & potestates, nolite solliciti esse qualiter aut quid respondeatis, aut quid dicatis.

12 Spiritus enim sanctus docebit vos in ipsa hora, quid oporteat vos dicere.

13 Ait autem ei quidam de turba: Magister, dic fratri meo ut dividat mecum hereditatem.

14 At ille dixit illi: homo, quis me constituit judicem aut divisorem super vos?

15 Dixitque ad illos: Videte, & cavete ab omni avaritia: quia non in abundantia cujusquam vita ejus est, ex his quæ possidet.

16 Dixit autem similitudinem ad illos, dicens: e Hominis cujusdam divitis uberes fructus ager attulit.

17 Et cogitabat intra se dicens: Quid faciam, quia non habeo quo congregem fructus meos?

18 Et dixit: Hoc faciam: Destruam horrea mea, & majora faciam: & illuc congregabo omnia quæ nata sunt mihi, & bona mea.

19 Et dicam animæ meæ: Anima, habes multa

---

k Matt. 6. 22.

l Matt. 23. 25.

m Infrà 20. 46. Marc. 12. 39. Matth. 23. 6.

n Mat. 23. 4.

o Gen. 4. 8. 2. Par. 24. 22.

a Matt. 16. 6. Marc. 8. 15.

b Matt. 10. 26. Marc. 4. 22.

c Matt. 10. 32. Marc. 8. 38. 2. Tim. 2. 12.

d Mat. 12. 32. Marc. 3. 29.

e Eccl. 11. 19.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

multa bona posita in annos plurimos: requiesce, comede, bibe, epulare.

20 Dixit autem illi Deus: Stulte, hac nocte animam tuam repetunt à te: quæ autem parasti, cujus erunt?

21 Sic est qui sibi thesaurizat, & non est in Deum dives.

22 Dixitque ad discipulos suos: Ideo dico vobis: *f* Nolite soliciti esse animæ vestræ quid manducetis, neque corpori quid induamini.

23 Anima plus est quam esca: & corpus plus quam vestimentum.

24 Considerate corvos, quia non seminant neque metunt, quibus non est cellarium neque horreum, & Deus pascit illos. Quam magis vos pluris estis illis?

25 Quis autem vestrum cogitando potest adjicere ad staturam suam cubitum unum?

26 Si ergo neque quod minimum est potestis, quid de ceteris soliciti estis?

27 Considerate lilia quomodo crescunt; non laborant, neque nent, dico autem vobis: nec Salomon in omni gloria sua vestiebatur sicut unum ex istis.

28 Si autem fœnum, quod hodie est in agro, & cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos pusillæ fidei?

29 Et vos nolite quærere quid manducetis, aut quid bibatis: & nolite in sublime tolli:

30 Hæc enim omnia gentes mundi quærunt. Pater autem vester scit quoniam his indigetis.

31 Verumtamen quærite primum regnum Dei, & justitiam ejus: & hæc omnia adjicientur vobis.

32 Nolite timere pusillus grex, quia complacuit patri vestro dare vobis regnum.

33 *g* Vendite quæ possidetis, & dare eleemosynam. Facite vobis sacculos qui non veterascunt thesaurum non deficientem in cælis: quo fur non appropiat, neque tinea corrumpit.

34 Ubi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit.

35 Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris:

36 Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando revertatur à nuptiis: ut, cum venerit, & pulsaverit, confestim aperiant ei.

37 Beati servi illi, quos cum venerit dominus, invenerit vigilantes: amen dico vobis, quod præcinget se, & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit illis.

38 Et si venerit in secunda vigilia, & si in tertia vigilia venerit, & ita invenerit, beati sunt servi illi.

39 *h* Hoc autem scitote, quoniam si sciret pater familias, qua hora fur veniet, vigilaret utique, & non sineret perfodi domum suam.

40 Et vos estote parati: quia qua hora non putatis, Filius hominis veniet.

41 Ait autem ei Petrus: Domine, ad nos dicis hanc parabolam, an & ad omnes?

42 Dixit autem Dominus: *i* Quis, putas, est fidelis dispensator, & prudens, quem constituit Dominus super familiam suam, ut det illis in tempore tritici mensuram,

43 Beatus ille servus, quem cum venerit dominus, invenerit ita facientem.

44 Vere dico vobis, quoniam super omnia quæ possidet, constituet illum.

45 Quod si dixerit servus ille in corde suo: Moram facit dominus meus venire: & cœperit percutere servos & ancillas, & edere, bibere, & inebriari:

46 Veniet dominus servi illius, in die qua non sperat, & hora qua nescit, & dividet eum partemque ejus cum infidelibus ponet.

47 Ille autem servus, qui cognovit voluntatem domini sui: & non præparavit, & non fecit secundum voluntatem ejus, vapulabit multis:

48 Qui autem non cognovit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis. Omni autem cui multum datum est, multum quæretur ab eo: & cui commendaverunt multum, plus petent ab eo.

49 Ignem veni mittere in terram, & quid volo nisi ut accendatur?

50 Baptismo autem habeo baptizari: & quomodo coarctor usque dum perficiatur?

51 *k* Putatis quia pacem veni dare in terram? Non dico vobis, sed separationem:

52 Erunt enim ex hoc quinque in domo una divisi, tres in duos, & duo in tres dividentur:

53 Pater in filium, & filius in patrem suum, mater in filiam, & filia in matrem, socrus in nurum suam, & nurus in socrum suam.

54 *l* Dicebat autem & ad turbas: Cum videritis nubem orientem ab occasu, statim dicitis: Nimbus venit: & ita fit.

55 Et cum austrum flantem, dicitis: Quia æstus erit: & fit.

56 Hypocritæ: faciem cæli & terræ nostis probare: hoc autem tempus quomodo non probatis?

57 Quid autem & à vobis ipsis non judicatis quod justum est?

58 *m* Cum autem vadis cum adversario tuo ad principem, in via da operam liberari ab illo, ne forte trahat te ad judicem, & judex tradat te exactori, & exactor mittat te in carcerem.

59 Dico tibi, non exies inde, donec etiam novissimum minutum reddas.

CAPVT XIII.

Occasione Galilæorum in suis sacrificiis interemptorum, & eorum qui in Siloe corruerant, hortatur ad pœnitentiam, alioqui exterminandos instar ficus infructuosæ: archisynagogum redarguit, indignantem quod sabbato curasset mulierem à spiritu infirmitatis: comparat regnum cælorum grano sinapis ac fermento: de angusta porta: & quod quidam clauso ostio frustra pulsabunt: Herodem dicit vulpem, & Jerusalem ob crudelitatem suam deserendam.

1 ADerant autem quidam ipso in tempore nuntiantes illi de Galilæis, quorum sanguinem Pilatus miscuit cum sacrificiis eorum.

2 Et respondens dixit illis: Putatis quod hi Galilæi præ omnibus Galilæis peccatores fuerint, quia talia passi sunt?

3 Non: dico vobis: sed nisi pœnitentiam habueritis, omnes similiter peribitis

4 Sicut

f Psal. 54. 23. Matth. 6. 25. 1 Petr. 5. 7.

g Mat. 6. 20. & 19. 21.

h Mat. 24. 43.

Apoc. 16. 15.

k Mat. 10. 34.

l Matth. 16. 2.

m Matth. 5. 25.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

4 Sicut illi decem & octo, supra quos cecidit turris in Siloë, & occidit eos: putatis quia & ipsis debitores fuerint præter omnes homines habitantes in Ierusalem.

5 Non: dico vobis: sed si pœnitentiam non egeritis, omnes similiter peribitis.

6 Dicebat autem & hanc similitudinem: Arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua, & venit quærens fructum in illa, & non invenit.

7 Dixit autem ad cultorem vineæ: Ecce anni tres sunt ex quo venio quærens fructum in ficulnea hac, & non invenio: succide ergo illam: ut quid etiam terram occupat?

8 At ille respondens, dicit illi: Domine dimitte illam & hoc anno, usque dum fodiam circa illam, & mittam stercora:

9 Et si quidem fecerit fructum: sin autem, in futurum succides eam.

10 Erat autem docens in synagoga eorum sabbatis.

11 Et ecce mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem & octo: & erat inclinata, nec omnino poterat sursũ respicere.

12 Quam cum videret Iesus, vocavit eam ad se, & ait illi: Mulier, dimissa es ab infirmitate tua.

13 Et imposuit illi manus, & confestim erecta est, & glorificabat Deum.

14 Respondens autem archisynagogus, indignans quia sabbato curasset Iesus, dicebat turbæ: Sex dies sunt, in quibus oportet operari: in his ergo venite & curamini: non in die sabbati.

15 Respondens autem ad illum Dominus dixit: Hypocritæ, unusquisque vestrum sabbato non solvit bovem suum aut asinum à præsepio, & ducit adaquare?

16 Hanc autem filiam Abrahæ, quam alligavit satanas, ecce decem & octo annis nõ oportuit solvi à vinculo isto die sabbati?

17 Et cum hæc diceret, erubescebant omnes adversarii ejus: & omnis populus gaudebat in universis, quæ gloriose fiebant ab eo.

a Mat. 13.31. Marc. 4.31. 18 *a* Dicebat ergo: Cui simile est regnum Dei, & cui simile æstimabo illud?

19 Simile est grano sinapis, quod acceptum homo misit in hortum suum, & crevit, & factum est in arborem magnam: & volucres cæli requieverunt in ramis ejus.

b Mat. 13.33. 20 *b* Et iterum dixit: Cui simile æstimabo regnum Dei?

21 Simile est fermento, quod acceptum mulier abscondit in farinæ sata tria: donec fermentaretur totum.

22 Et ibat per civitates & castella, docens, & iter faciens in Ierusalem.

23 Ait autem illi quidam: Domine, si pauci sunt, qui salvantur? Ipse autem dixit ad illos:

c Mat. 7.13. 24 *c* Contendite intrare per angustam portam: quia multi, dico vobis, quærent intrare, & non poterunt.

d Matt. 25.10. 25 *d* Cum autem intraverit paterfamilias, & clauserit ostium, incipietis foris stare & pulsare ostium, dicentes: Domine, aperi nobis: & respondens dicet vobis: Nescio vos unde sitis:

26 Tunc incipietis dicere: Manducavimus coram te, & bibimus, & in plateis nostris docuisti.

27 Et dicet vobis: *e* Nescio vos unde sitis: *f* discedite à me omnes operarii iniquitatis. *e Matt. 7.23. & 25. f Psal. 6.9.*

28 Ibi erit fletus, & stridor dentium: cum videritis Abraham, & Isaac, & Iacob, & omnes Prophetas in regno Dei, vos autem expelli foras.

29 Et venient ab oriente, occidente, & Aquilone, & Austro, & accumbent in regno Dei.

g Matt. 19.30. & 20.16 30 *g* Et ecce sunt novissimi qui erunt primi: & sunt primi qui erunt novissimi.

31 Et ipsa die accesserunt quidam Pharisæorum, dicentes illi: Exi, & vade hinc, quia Herodes vult te occidere.

Marc. 10.31 c 32 Et ait illis: Ite, & dicite vulpi illi: ecce ejicio dæmonia, & sanitates perficio hodie & cras, & tertia die consummor.

33 Veruntamen oportet me hodie & cras & sequenti die ambulare: quia non capit prophetam perire extra Ierusalem.

h Matt. 23.37. 34 *h* Ierusalem, Ierusalem, quæ occidis Prophetas, & lapidas eos, qui mittuntur ad te, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum avis nidum suum sub pennis, & noluisti.

35 Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. Dico autem vobis, quia non videbitis me, donec veniat cum dicetis: Benedictus, qui venit in nomine Domini.

CAPVT XIV.

In domo principis Pharisæorum hydropicum sabbato curat, ostendens legisperitis ac Pharisæis hoc licere; & horum notans ambitionem, docet invitatum in novissimo loco recumbere: parabola de invitatis ad cœnam qui se excusarunt: sequens Christum debet omnibus renunciare, sublata cruce sua, usque ad odium animæ propriæ: volens turrim ædificare computat primum sumptus: commendatio salis.

1 ET factum est cum intraret Iesus in domum cujusdam Principis Pharisæorum sabbato, manducare panem, & ipsi observabant eum.

2 Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum.

3 Et respondens Iesus dixit ad Legisperitos, & Pharisæos, dicens: Si licet sabbato curare?

4 At illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum sanavit eum, ac dimisit.

5 Et respondens ad illos dixit: Cujus vestrum asinus aut bos in puteum cadet, & non continuo extrahet illum die sabbati?

6 Et non poterant ad hæc respondere illi.

7 Dicebat autem & ad invitatos parabolam, intendens quomodo primos accubitus eligerent, dicens ad illos:

8 Cum invitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo loco, ne forte honorabilior te sit invitatus ab illo.

9 Et veniens is, qui te & illum vocavit, dicat tibi: Da huic locum: & tunc incipias cum rubore novissimum locum tenere.

a Prov. 25.7. Matth. 23.12 10 Sed cum vocatus fueris, vade, recumbe in novissimo loco: ut, cum venerit qui te invitavit, dicat tibi: *a* Amice, ascende superius:

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus:

b Infra 18. 14. c Tobiæ 4. 7. Prov. 3. 9.

11 b Quia omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur.

12 Dicebat autem & ei, qui se invitaverat: c Cum facis prandium, aut cœnam, noli vocare amicos tuos, neque fratres tuos, neque cognatos, neque vicinos divites: ne forte te & ipsi reinvitent, & fiat tibi retributio.

13 Sed cum facis convivium, voca pauperes, debiles, claudos, & cæcos,

14 Et beatus eris, quia non habent retribuere tibi: retribuetur enim tibi in resurrectione justorum.

15 Hæc cum audisset quidam de simul discumbentibus, dixit illi: Beatus, qui manducabit panem in regno Dei.

d Matth. 22. 2. Apoc. 19. 9.

16 At ipse dixit ei: d Homo quidam fecit cœnam magnam & vocavit multos.

17 Et misit servum suum hora cœnæ dicere invitatis ut venirent, quia jam parata sunt omnia.

18 Et cœperunt simul omnes excusare. Primus dixit ei: Villam emi, & necesse habeo exire, & videre illam: rogo te habe me excusatum.

19 Et alter dixit: Iuga boum emi quinque, & eo probare illa: rogo te habe me excusatum.

20 Et alius dixit: Vxorem duxi, & ideo non possum venire.

21 Et reversus servus nuntiavit hæc domino suo. Tunc iratus paterfamilias, dixit servo suo: Exi cito in plateas & vicos civitatis: & pauperes, ac debiles, & cæcos, & claudos introduc huc.

22 Et ait servus: Domine factum est ut imperasti, & adhuc locus est.

23 Et ait dominus servo: Exi in vias, & sepes: & compelle intrare, ut impleatur domus mea.

24 Dico autem vobis, quod nemo virorum illorum qui vocati sunt, gustabit cœnam meam.

25 Ibant autem turbæ multæ cum eo: & conversus dixit ad illos:

e Matth. 10. 37.

26 e Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus.

f Matt. 28. 38. & 16. 24. Marc. 8. 34.

27 f Et qui non bajulat crucem suam, & venit post me, non potest meus esse discipulus.

28 Quis enim vobis volens turrim ædificare, non prius sedens computat sumptus, qui necessarii sunt: si habeat ad perficiendū.

29 Ne posteaquam posuerit fundamentum, & non potuerit perficere, omnes qui vident, incipiant illudere ei,

30 Dicentes: Quia hic homo cœpit ædificare, & non potuit consummare?

31 Aut quis rex iturus committere bellum adversus alium regem, non sedens prius cogitat, si possit cum decem millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad se?

32 Alioquin adhuc illo longe agente, legationem mittens, rogat ea quæ pacis sunt.

33 Sic ergo omnis ex vobis, qui non renuntiat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus.

34 g Bonum est sal. Si autem sal evanuerit, in quo condietur?

g Matth. 5. 13. Marc. 9. 49.

35 Neque in terram, neque in sterquilinium utile est, sed foras mittetur: Qui habet aures audiendi, audiat.

CAPVT XV.

Scribis & Pharisæis murmurantibus quod peccatores reciperet, parabolas proponit de ove & drachma perditis ac inventis, de filio prodigo ad patrem reverso, benigneque ab ipso suscepto, seniore filio indigne hoc ferente: & quantum sit in cælo gaudium super peccatore pœnitentiam agente.

1 ERant autem appropinquantes ei publicani, & peccatores, ut audirent illum.

2 Et murmurabant Pharisæi, & Scribæ dicentes: Quia hic peccatores recipit, & manducat cum illis.

3 Et ait ad illos parabolam istam dicens:

a Matth. 18. 12.

4 a Quis ex vobis homo, qui habet centum oves: & si perdiderit unam ex illis, nonne dimittit nonagintanovem in deserto, & vadit ad illam quæ perierat, donec inveniat eam?

5 Et cum invenerit eam, imponit in humeros suos gaudens:

6 Et veniens domum convocat amicos & vicinos, dicens illis: congratulamini mihi, quia inveni ovem meam, quæ perierat?

7 Dico vobis, quod ita gaudium erit in cœlo super uno peccatore pœnitentiam agente, quam super nonaginta novem justis, qui non indigent pœnitentia.

8 Aut quæ mulier habens drachmas decem, si perdiderit drachmam unam, nonne accendit lucernam, & everrit domum, & quærit diligenter, donec inveniat?

9 Et cum invenerit, convocat amicas & vicinas, dicens: Congratulamini mihi, quia inveni drachmam, quam perdideram?

10 Ita dico vobis, gaudium erit coram angelis Dei super uno peccatore pœnitentiam agente.

11 Ait autem: Homo quidam habuit duos filios.

12 Et dixit adolescentior ex illis patri: Pater, da mihi portionem substantiæ quæ me contingit. Et divisit illis substantiam.

13 Et non post multos dies, congregatis omnibus, adolescentior filius peregre profectus est in regionem longinquam, & ibi dissipavit substantiam suam vivendo luxuriose.

14 Et postquam omnia consummasset, facta est fames valida in regione illa, & ipse cœpit egere.

15 Et abiit, & adhæsit uni civium regionis illius. Et misit illum in villam suam ut pasceret porcos.

16 Et cupiebat implere ventrem suum de siliquis, quas porci manducabant: & nemo illi dabat.

17 In se autem reversus, dixit: Quanti mercenarii in domo patris mei abundant panibus, ego autem hic fame pereo!

18 Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater, peccavi in cœlum, & coram te:

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

19 Iam non sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut unum de mercenariis tuis.

20 Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longè esset, vidit illum pater ipsius, & misericordia motus est, & accurrens cecidit super collum ejus, & osculatus est eum.

21 Dixitque ei filius: Pater, peccavi in cælum, & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus.

22 Dixit autem pater ad servos suos: Citò proferte stolam primam, & induite illum, & date annulum in manum ejus, & calceamenta in pedes ejus:

23 Et adducite vitulum saginatum, & occidite, & manducemus, & epulemur:

24 Quia hic filius meus mortuus erat, & revixit; perierat, & inventus est. Et cœperunt epulari.

25 Erat autem filius ejus senior in agro: & cum veniret, & appropinquaret domui, audivit symphoniam & chorum:

26 Et vocavit unum de servis, & interrogavit quid hæc essent.

27 Ille que dixit illi: Frater tuus venit, & occidit pater tuus vitulum saginatum, quia salvum illum recepit.

28 Indignatus est autem, & nolebat introire. Pater ergo illius egressus, cœpit rogare illum.

29 At ille respondens, dixit patri suo: Ecce tot annis servio tibi, & nunquam mandatum tuum præterivi, & nunquam dedisti mihi hœdum ut cum amicis meis epularer:

30 Sed postquam filius tuus hic, qui devoravit substantiam suam cum meretricibus, venit, occidisti illi vitulum saginatum.

31 At ipse dixit illi: Fili, tu semper mecum es, & omnia mea tua sunt.

32 Epulari autem & gaudere oportebat, quia frater tuus hic, mortuus erat, & revixit; perierat, & inventus est.

CAPVT XVI.

Per parabolam de villico iniquitatis hortatur ad faciendas eleemosynas, docens quid mereatur fidelis aut infidelis mammona dispensator, quodque nemo servire potest Deo & mammonæ: Legem ac prophetas usque ad Ioannem fuisse dicit, & nihil de Lege periturum; nec dimittendam ullo modo uxorem ut alia ducatur: de divite epulone, & Lazaro mendico.

1 DIcebat autem & ad discipulos suos: Homo quidam erat dives, qui habebat villicum: & hic diffamatus est apud illum quasi dissipasset bona ipsius.

2 Et vocavit illum, & ait illi: Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuæ: jam enim non poteris villicare.

3 Ait autem villicus intra se: Quid faciam, quia Dominus meus aufert à me villicationem: fodere non valeo, mendicare erubesco.

4 Scio quid faciam, ut, cum amotus fuero à villicatione, recipiant me in domos suas.

5 Convocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo: Quantum debes domino meo?

6 At ille dixit: Centum cados olei. Dixitque illi: Accipe cautionem tuam: & sede citò, scribe quinquaginta.

7 Deinde alii dixit: Tu verò quantum debes? Qui ait: Centum coros tritici. Ait illi: Accipe litteras tuas, & scribe octoginta.

8 Et laudavit dominus villicum iniquitatis, quia prudenter fecisset: quia filii hujus sæculi prudentiores filiis lucis in generatione sua sunt.

9 Et ego vobis dico: facite vobis amicos de mammona iniquitatis: ut, cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula.

10 Qui fidelis est in minimo, & in majori fidelis est: & qui in modico iniquus est, & in majori iniquus est.

11 Si ergo in iniquo mammona fideles non fuistis: quod verum est, quis credet vobis?

12 Et si in alieno fideles non fuistis: quod vestrum est, quis dabit vobis?

13 *a* Nemo servus potest duobus dominis servire: aut enim unum odiet, & alterum diliget: aut uni adhærebit, & alterum contemnet: non potestis Deo servire & mammonæ. *a Mat. 6. 24.*

14 Audiebant autem omnia hæc Pharisæi, qui erant avari: & deridebant illum.

15 Et ait illis: Vos estis, qui justificatis vos coram hominibus: Deus autem novit corda vestra: quia quod hominibus altum est, abominatio est ante Deum.

16 *b* Lex & prophetæ, usque ad Ioannem: ex eo regnum Dei evangelizatur, & omnis in illud vim facit. *b Mat. 11. 12.*

17 *c* Facilius est autem cælum & terram præterire, quam de Lege unum apicem cadere. *c Mat. 5. 18.*

18 *d* Omnis qui dimittit uxorem suam, & alteram ducit, mœchatur: & qui dimissam à viro ducit, mœchatur. *d Mat. 5. 32. Marc. 10. 11. 1 Cor. 7. 10.*

19 Homo quidam erat dives, qui induebatur purpura & byssо: & epulabatur quotidie splendide.

20 Et erat quidam mendicus nomine Lazarus, qui jacebat ad januam ejus, ulceribus plenus,

21 Cupiens saturari de micis, quæ cadebant de mensa divitis, & nemo illi dabat: sed & canes veniebant, & lingebant ulcera ejus.

22 Factum est autem ut moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in sinum Abrahæ. Mortuus est autem & dives, & sepultus est in inferno.

23 Elevans autem oculos suos, cum esset in tormentis, vidit Abraham à longè, & Lazarum in sinu ejus:

24 Et ipse clamans dixit: Pater Abraham, miserere mei, & mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma.

25 Et dixit illi Abraham: Fili, recordare quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala: nunc autem hic consolatur, tu vero cruciaris.

26 Et in his omnibus, inter nos & vos chaos magnum firmatum est: ut hi, qui volunt

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

volunt hinc transire ad vos, non possint, neque inde huc transmeare.

27 Et ait: Rogo ergo te pater ut mittas eum in domum patris mei.

28 Habeo enim quinque fratres, ut testetur illis, ne & ipsi veniant in hunc locum tormentorum.

29 Et ait illi Abraham: Habent Moysen, & prophetas: Audiant illos.

30 At ille dixit: Non, pater Abraham: sed si quis ex mortuis ierit ad eos, pœnitentiam agent.

31 Ait autem illi: Si Moysen & prophetas non audiunt; neque si quis ex mortuis resurrexerit, credent.

CAPVT XVII.

Va scandalizanti pusillos: frater in nos peccans increpandus est, eique pœnitenti ignoscendum: Apostolos docet fidei efficaciam quodque dum omnia ipsis præcepta fecerint, se servos dicant inutiles: decem leprosi mundantur, unico qui Samaritanus erat ad agendas gratias reverente: dicit adventum filii Dei non occultum fore, sed illustrem, & inexpectato superventurum, sicut diluvium mundo, & Sodomis subversio supervenit.

1 a ET ait ad discipulos suos: Impossibile est ut non veniant scandala: væ autem illi, per quem veniunt.

2 Vtilius est illi, si lapis molaris imponatur circa collum ejus, & projiciatur in mare, quam ut scandalizet unum de pusillis istis.

3 Attendite vobis: b Si peccaverit in te frater tuus, increpa illum: & si pœnitentiam egerit, dimitte illi.

4 Et si septies in die peccaverit in te, & septies in die conversus fuerit ad te, dicens: Pœnitet me: dimitte illi.

5 Et dixerunt Apostoli Domino: Adauge nobis fidem.

6 c Dixit autem Dominus: Si habueritis fidem, sicut granum sinapis, dicetis huic arbori moro: Eradicare, & transplantare in mare: & obediet vobis.

7 Quis autem vestrum habens servum arantem aut pascentem, qui regresso de agro dicat illi: Statim transi, recumbe:

8 Et non dicat ei: Para quod cœnem, & præcinge te, & ministra mihi donec manducem & bibam, & post hæc tu manducabis & bibes?

9 Numquid gratiam habet servo illi, quia fecit quæ ei imperaverat?

10 Non puto. Sic & vos, cum feceritis omnia quæ præcepta sunt vobis, dicite: Servi inutiles sumus: quod debuimus facere, fecimus.

11 Et factum est, dum iret in Ierusalem, transibat per mediam Samariam & Galilæam.

12 Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi, qui steterunt à longè:

13 Et levaverunt vocem, dicentes: Iesu præceptor, miserere nostri.

14 Quos ut vidit, dixit: d Ite, ostendite vos sacerdotibus. Et factum est, dum irent, mundati sunt.

15 Vnus autem ex illis, ut vidit quia mundatus est, regressus est, cum magna voce magnificans Deum:

16 Et cecidit in faciem ante pedes ejus, gratias agens: & hic erat Samaritanus.

17 Respondens autem Iesus, dixit: Nonne decem mundati sunt? & novem ubi sunt?

18 Non est inventus qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena.

19 Et ait illi: Surge, vade: quia fides tua te salvum fecit.

20 Interrogatus autem à Pharisæis: Quando venit regnum Dei? respondens eis, dixit: Non venit regnum Dei cum observatione:

21 Neque dicent: Ecce hic, aut ecce illic. Ecce enim regnum Dei intra vos est.

22 Et ait ad discipulos suos: Venient dies quando desideretis videre unum diem Filii hominis, & non videbitis.

23 e Et dicent vobis: Ecce hic, & ecce illic. Nolite ire, neque sectemini.

24 Nam, sicut fulgur coruscans de sub cælo, in ea quæ sub cælo sunt, fulget: ita erit filius hominis in die sua.

25 Primum autem oportet illum multa pati, & reprobari à generatione hac.

26 f Et sicut factum est in diebus Noë, ita erit & in diebus Filii hominis.

27 Edebant, & bibebant, uxores ducebant, & dabantur ad nuptias, usque in diem, qua intravit Noë in arcam: & venit diluvium, & perdidit omnes.

28 g Similiter sicut factum est in diebus Lot: Edebant, & bibebant: emebant, & vendebant: plantabant, & ædificabant.

29 Qua die autem exiit Loth à Sodomis, pluit ignem & sulphur de cælo, & omnes perdidit:

30 Secundum hæc erit qua die Filius hominis revelabitur.

31 In illa hora, qui fuerit in tecto, & vasa ejus in domo, ne descendat tollere illa, & qui in agro, similiter non redeat retro.

32 Memores estote uxoris Lot.

33 h Quicumque quæsierit animam suam salvam facere, perdet illam: & quicumque perdiderit illam, vivificabit eam.

34 Dico vobis: i in illa nocte erunt duo in lecto uno; unus assumetur, & alter relinquetur:

35 Duæ erunt molentes in unum; una assumetur, & altera relinquetur: duo in agro; unus assumetur, & alter relinquetur.

36 Respondentes dicunt illi: Vbi Domine.

37 Qui dixit illis: Vbicumque fuerit corpus, illuc congregabuntur & aquilæ.

CAPVT XVIII.

Per parabolam de judice iniquitatis & vidua importuna docet semper orandum; per parabolam verò de Pharisæo & Publicano, quomodo sit orandum: pueros à se repelli vetat: dives qui à juventute omnia se servasse præcepta dicebat, audito Christi consilio de omnibus relinquendis, abiit tristis: & quid erit præmii omnia propter Christum relinquentibus: prædicit suam passionem, & prope Iericho cæcum illuminat.

1 a DIcebat autem & parabolam ad illos, quoniam oportet semper orare & non deficere.

a Matt. 18. 7. Marc. 9. 41.

b Matt. 18. 15. Levit. 19. 17. Eccl. 19. 15.

c Matt. 17. 19.

d Lev. 14. 2.

e Matt. 24. 23. Marc. 13. 21.

f Matt. 24. 37. Genes. 7. 7.

g Gen. 19. 24.

h Supra 9. 24. Matth. 10. 39. Marc. 8. 35. Ioann. 12. 25.

i Matt. 24. 40. 1 Thess. 4. 17.

a Eccl. 18. 22. 1. Thes. 5. 17.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

2 Dicens: Iudex quidam erat in quadam civitate, qui Deum non timebat, & hominem non reverebatur;

3 Vidua autem quædam erat in civitate illa, & veniebat ad eum, dicens: Vindica me de adversario meo.

4 Et nolebat per multum tempus. Post hæc autem dixit intra se: Et si Deum non timeo, nec hominem revereor.

5 Tamen quia molesta est mihi hæc vidua, vindicabo illam, ne in novissimo veniens sugillet me.

6 Ait autem Dominus: Audite quid judex iniquitatis dicit.

7 Deus autem non faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se die ac nocte, & patientiam habebit in illis?

8 Dico vobis, quia citò faciet vindictam illorum. Veruntamen Filius hominis veniens, putas, inveniet fidem in terra?

9 Dixit autem & ad quosdam, qui in se confidebant tanquam justi, & aspernabantur cæteros, parabolam istam:

10 Duo homines ascenderunt in templum ut orarent: unus Pharisæus, & alter publicanus.

11 Pharisæus stans, hæc apud se orabat: Deus gratias ago tibi quia non sum sicut cæteri hominum: raptores, injusti, adulteri: velut etiam hic publicanus.

12 Jejuno bis in sabbato: decimas do omnium quæ possideo.

13 Et publicanus à longè stans, nolebat nec oculos ad cælum levare: sed percutiebat pectus suum, dicens: Deus propitius esto mihi peccatori.

b Supra 14.11. *Matth.* 23.12. 14 Dico vobis, descendit hic justificatus in domum suam ab illo: *b* quia omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur.

c Matt. 19.13. *Marc.* 10.13. 15 *c* Afferebant autem ad illum & infantes ut eos tangeret. Quod cum viderent discipuli, increpabant illos.

16 Jesus autem convocans illos, dixit: Sinite pueros venire ad me, & nolite vetare eos, talium est enim regnum Dei.

17 Amen dico vobis: Quicumque non acceperit regnum Dei sicut puer, non intrabit in illud.

d Mat. 19.16. 18 *d* Et interrogavit eum quidam princeps, dicens: Magister bone, quid faciens vitam æternam possidebo?

19 Dixit autem ei Jesus: Quid me dicis bonum? nemo bonus nisi solus Deus.

e Exod. 20.13. 20 Mandata nosti: *e* Non occides: Non mœchaberis: Non furtum facies: Non falsum testimonium dices: Honora patrem tuum, & matrem.

21 Qui ait: Hæc omnia custodivi à juventute mea.

22 Quo audito, Jesus ait ei: Adhuc unum tibi deest: omnia quæcumque habes vende, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo: & veni, sequere me.

23 His ille auditis, contristatus est: quia dives erat valde.

24 Videns autem Jesus illum tristem factum, dixit: Quam difficile, qui pecunias habent, in regnum Dei intrabunt.

25 Facilius est enim camelum per foramen acus transire, quam divitem intrare in regnum Dei.

26 Et dixerunt qui audiebant: Et quis potest salvus fieri?

27 Ait illis: Quæ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum.

28 Ait autem Petrus: Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te.

29 Qui dixit eis: Amen dico vobis, nemo est, qui reliquit domum, aut parentes, aut fratres, aut uxorem, aut filios, propter regnum Dei,

30 Et non recipiat multo plura in hoc tempore, & in sæculo venturo vitam æternam.

f Matth. 20.17. *Marc.* 10.32. 31 *f* Assumpsit autem Jesus duodecim, & ait illis: Ecce ascendimus Jerosolymam, & consummabuntur omnia, quæ scripta sunt per Prophetas de Filio hominis.

32 Tradetur enim Gentibus, & illudetur, & flagellabitur, & conspuetur:

33 Et postquam flagellaverint, occident eum, & tertia die resurget.

34 Et ipsi nihil horum intellexerunt; & erat verbum istud absconditum ab eis, & non intelligebant quæ dicebantur.

g Matth. 20.19. *Marc.* 10.46. 35 *g* Factum est autem cum appropinquaret Jericho, cæcus quidam sedebat secus viam, mendicans.

36 Et cum audiret turbam prætereuntem, interrogabat quid hoc esset.

37 Dixerunt autem ei, quod Jesus Nazarenus transiret.

38 Et clamavit, dicens: Jesu fili David miserere mei.

39 Et qui præibant, increpabant eum ut taceret. Ipse verò multo magis clamabat: Fili David miserere mei.

40 Stans autem Jesus jussit illum adduci ad se. Et cum appropinquasset, interrogavit illum,

41 Dicens: Quid tibi vis faciam? At ille dixit: Domine ut videam.

42 Et Jesus dixit illi: Respice, fides tua te salvum fecit.

43 Et confestim vidit, & sequebatur illum magnificans Deum. Et omnis plebs ut vidit, dedit laudem Deo.

CAPVT XIX.

Ad Zachæum plurimis murmurantibus divertit. parabolam refert de homine nobili, qui abiens ad regnum accipiendum: tradidit decem servis decem mnas, quem cives super se regnare nolebant: super pullum asinæ intrans cum honore Jerosolymam, flet super illam, prædicitque eversendam, & ingressus ejicit ementes ac vendentes de templo.

1 ET ingressus perambulabat Jericho.

2 Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives:

3 Et quærebat videre Jesum, qui is esset: & non poterat præ turba, quia statura pusillus erat.

4 Et præcurrens ascendit in arborem sycomorum ut videret eum: quia inde erat transiturus.

5 Et cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum; & dixit ad eum: Zachæe festinans descende: quia hodie in domo tua oportet me manere.

6 Et

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

6 Et festinans descendit & excepit illum gaudens.

7 Et cum viderent omnes, murmurabant, dicentes quod ad hominem peccatorem divertisset.

8 Stans autem Zachæus, dixit ad Dominum: Ecce dimidium bonorum meorum, Domine, do pauperibus: & si quid aliquem defraudavi, reddo quadruplum.

9 Ait Iesus ad eum: Quia hodie salus domui huic facta est: eo quod & ipse filius sit Abrahæ.

a Mat. 18.11. 10 *a* Venit enim Filius hominis quærere & salvum facere quod perierat.

11 Hæc illis audientibus, adjiciens dixit parabolam, eo quod esset propè Ierusalem & quia existimarent quod confestim regnum Dei manifestaretur.

b Matt. 25.14. 12 Dixit ergo: *b* Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, & reverti.

13 Vocatis autem decem servis suis, dedit eis decem mnas, & ait ad illos: Negotiamini dum venio:

14 Cives autem ejus oderant eum: & miserunt legationem post illum, dicentes: Nolumus hunc regnare super nos.

15 Et factum est ut rediret accepto regno: & jussit vocari servos quibus dedit pecuniam, ut sciret quantum quisque negotiatus esset.

16 Venit autem primus dicens: Domine, mna tua decem mnas acquisivit.

17 Et ait illi: Euge bone serve, quia in modico fuisti fidelis, eris potestatem habens super decem civitates.

18 Et alter venit, dicens: Domine, mna tua fecit quinque mnas.

19 Et huic ait: Et tu esto super quinque civitates.

20 Et alter venit, dicens, Dominus ecce mna tua, quam habui repositam in sudario:

21 Timui enim te, quia homo austerus es: tollis quod non posuisti, & metis quod non seminasti.

22 Dicit ei: De ore tuo te judico serve nequam: sciebas quod ego homo austerus sum, tollens quod non posui, & metens quod non seminavi:

23 Et quare non dedisti pecuniam meam ad mensam, ut ego veniens cum usuris utique exegissem illam?

24 Et astantibus dixit: Auferte ab illo mnam, & date illi qui decem mnas habet.

25 Et dixerunt ei Domine, habet decem mnas.

c Supra 8.18. *Matth.* 13.12. & 25. 29. *Marc.* 4.25. 26 *c* Dico autem vobis, quia omni habenti dabitur, & abundavit: ab eo autem qui non habet, & quod habet auferetur ab eo.

27 Verumtamen inimicos meos illos, qui noluerunt me regnare super se, adducite huc, & interfi ite ante me.

28 Et his dictis, præcedebat ascendens Ierosolymam.

d Matt. 21.1. *Marc.* 11.1. 29 Et factum est, *d* cum appropinquasset ad Bethphage & Bethaniam, ad montem qui vocatur Oliveri, misit duos discipulos suos,

30 Dicens: Ite in castellum, quod contra est: in quod introeuntes, invenietis pullum asinæ alligatum, cui nemo unquam hominum sedit: solvite illum, & adducite.

31 Et si quis vos interrogaverit: Quare solvitis? sic dicetis ei: Quia Dominus operam ejus desiderat.

32 Abierunt autem qui missi erant: & invenerunt, sicut dixit illis stantem pullum.

33 Solventibus autem illis pullum, dixerunt domini ejus ad illos: quid solvitis pullum?

34 At illi dixerunt: Quia dominus eum necessarium habet.

e Ioan. 12.14. 35 *e* Et duxerunt illum ad Iesum. Et jactantes vestimenta sua supra pullum, imposuerunt Iesum.

36 Eunte autem illo, substernebant vestimenta sua in via.

37 Et cum appropinquaret jam ad descensum Montis oliveti, cœperunt omnes turbæ discipulorum gaudentes laudare Deum voce magna super omnibus, quas viderant, virtutibus,

38 Dicentes: Benedictus, qui venit rex in nomine Domini, pax in cælo, & gloria in excelsis.

39 Et quidam Pharisæorum de turbis, dixerunt ad illum: Magister increpa discipulos tuos.

40 Quibus ipse ait: Dico vobis, quia si hi tacuerint, lapides clamabunt.

41 Et ut appropinquavit, videns civitatem flevit super illam, dicens:

42 Quia si cognovisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi: nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis.

43 Quia venient dies in te: & circumdabunt te inimici tui vallo, & circumdabunt te: & coangustabunt te undique:

f Matt. 24.2. *Marc.* 13.2. *Infrà* 21.6. 44 Et ad terram prosternent te, & filios tuos, qui in te sunt, *f* & non relinquent in te lapidem super lapidem: eo quod non cognoveris tempus visitationis tuæ.

g Matt. 21.12. *Marc.* 11.17. *Isaiæ* 56.7. *Ierem.* 7.11. 45 *g* Et ingressus in templum, cœpit ejicere vendentes in illo, & ementes.

46 Dicens illis, Scriptum est: quia domus mea, domus orationis est. Vos autem fecistis illam speluncam latronum.

47 Et erat docens quotidie in templo. Principes autem sacerdotum, & Scribæ, & principes plebis quærebant illum perdere.

48 Et non inveniebant quid facerent illi. Omnis enim populus suspensus erat audiens illum.

CAPVT XX.

Non dicit sacerdotibus ac Scribis quæ potestate hæc faciat, quia nec illi respondebant ad propositam de Ioannis baptismo quæstionem: parabolam refert de vinitoribus, qui cæsis domini servis etiam filium ejus occiderunt: tentatur Iesus de tributo Cæsari dando, & à Sadducæis de resurrectione: quomodo dicunt Christum filium esse David: cavendum à Scribis ambitiosis.

a Matt. 21.23. *Marc.* 11.27. 1 *a* ET factum est in una dierum, docente illo populum in templo, & evangelizante, convenerunt Principes sacerdotum, & Scribæ cum senioribus.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

2 Et aiunt dicentes ad illum : Dic nobis, in qua potestate hæc facis ? aut : Quis est, qui dedit tibi hanc potestatem ?

3 Respondens autem Iesus, dixit ad illos : Interrogabo vos & ego unum verbum. Respondete mihi,

4 Baptismus Ioannis de cælo erat, an ex hominibus ?

5 At illi cogitabant intra se, dicentes : Quia si dixerimus, de cælo : dicet, Quare ergo non credidisti illi ?

6 Si autem dixerimus, Ex hominibus, plebs universa lapidabit nos : certi sunt enim, Ioannem prophetam esse.

7 Et responderunt se nescire unde esset.

8 Et Iesus ait illis : Neque ego dico vobis in qua potestate hæc facio.

9 Cœpit autem dicere ad plebem parabolam hanc : *b* Homo plantavit vineam, & locavit eam colonis : & ipse peregrè fuit multis temporibus.

10 Et in tempore misit ad cultores servum, ut de fructu vineæ darent illi. Qui cæsum dimiserunt eum inanem.

11 Et addidit alterum servum mittere. Illi autem hunc quoque cædentes, & afficientes contumelia, dimiserunt inanem.

12 Et addidit tertium mittere : qui & illum vulnerantes ejecerunt.

13 Dixit autem Dominus vineæ ; Quid faciam ? mittam filium meum dilectum : forsitan, cum hunc viderint, verebuntur.

14 Quem cum vidissent coloni, cogitaverunt intra se, dicentes : Hic est hæres, occidamus illum, ut nostra fiat hæreditas.

15 Et ejectum illum extra vineam, occiderunt. Quid ergo faciet illis dominus vineæ ?

16 Veniet, & perdet colonos istos, & dabit vineam aliis. Quo audito dixerunt illi : Absit.

17 Ille autem aspiciens eos, ait : Quid est ergo hoc, quod scriptum est : *c* Lapidem quem reprobaverunt ædificantes, hic factus est in caput anguli ?

18 Omnes qui ceciderit super illum lapidem, conquassabitur : super quem autem ceciderit, comminuet illum.

19 Et querebant principes sacerdotum, & Scribæ, mittere in illum manus illa hora : & timuerunt populum : cognoverunt enim quod ad ipsos dixerit similitudinem hanc.

20 *d* Et observantes miserunt insidiatores, qui se justos simularent, ut caperent eum in sermone, ut traderent illum principatui & potestati præsidis.

21 Et interrogaverunt eum, dicentes : Magister, scimus quia rectè dicis & doces : & non accipis personam, sed viam Dei in veritate doces :

22 Licet nobis tributum dare Cæsari, an non ?

23 Considerans autem dolum illorum, dixit ad eos : Quid me tentatis ?

24 Ostendite mihi denarium. Cujus habet imaginem & inscriptionem ? Respondentes dixerunt ei : Cæsaris.

25 Et ait illis : *e* Reddite Ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari : & quæ sunt Dei, Deo.

26 Et non potuerunt verbum ejus reprehendere coram plebe, & mirati in responso ejus, tacuerunt.

27 *f* Accesserunt autem quidam Sadducæorum, qui negant esse resurrectionem, & interrogaverunt eum.

28 Dicentes : Magister, Moyses scripsit nobis, *g* Si frater alicujus mortuus fuerit habens uxorem, & hic sine liberis fuerit, ut accipiat eam frater ejus uxorem, & suscitet semen fratri suo.

29 Septem ergo fratres erant : & primus accepit uxorem, & mortuus est sine filiis.

30 Et sequens accepit illam, & ipse mortuus est sine filio.

31 Et tertius accepit illam. Similiter & omnes septem, & non reliquerunt semen, & mortui sunt.

32 Novissime omnium mortua est & mulier.

33 In resurrectione ergo, cujus eorum erit uxor ? siquidem septem habuerunt eam uxorem.

34 Et ait illis Iesus : Filii hujus sæculi nubunt, & traduntur ad nuptias :

35 Illi verò, qui digni habebuntur sæculo illo, & resurrectione ex mortuis, neque nubent, neque ducent uxores :

36 Neque enim ultra mori poterunt : æquales enim Angelis sunt, & filii sunt Dei, cum sint filii resurrectionis.

37 Quia vero resurgant mortui, & Moyses ostendit secus rubum, *h* sicut dicit Dominum, Deum Abraham, & Deum Isaac, & Deum Iacob.

38 Deus autem non est mortuorum, sed vivorum : omnes enim vivunt ei.

39 Respondentes autem quidam Scribarum, dixerunt ei : Magister, bene dixisti.

40 Et amplius non audebant eum quidquam interrogare.

40 Dixit autem ad illos : Quomodo dicunt Christum, filium esse David ?

42 Et ipse David dicit in libro Psalmorum : *i* Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis,

43 Donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum ?

44 David ergo Dominum illum vocat : & quomodo filius ejus est ?

45 Audiente autem omni populo, dixit discipulis suis :

46 *k* Attendite à Scribis, qui volunt ambulare in stolis, & amant salutationes in foro, & primas cathedras in synagogis, & primos discubitus in conviviis :

47 Qui devorant domos viduarum, simulantes longam orationem. Hi accipient damnationem majorem.

CAPVT XXI.

Viduam duo minuta offerentem præfert divitibus multa offerentibus : subversionem templi prædicit, variaque prælia, afflictiones & persecutiones ; adversus quæ roborat Apostolos : prædicit quoque subversionem Ierusalem, & Iudæorum captivitatem ac dispersionem : de signis præcessuris judicium ; cavendum à crapula, ebrietate curisque hujus vitæ, & vigilandum ac orandum.

1 *a* RESpiciens autem, vidit eos, qui mittebant munera sua in gazophylacium, divites.

2 Vidit

b Matth. 21.33. Marc. 12.1. Isaiæ 5.1. Ierem. 2.21.
c Psal. 117. 22. Actor. 4.11. Rom. 9.33. 1. Petr. 2.7. Isaiæ 28.16.
d Matt. 22.15. Marc. 12.13.
e Rom. 13.7.
f Matt. 22.23. Marc. 12.18.
g Deut. 25.5.
h Exod. 3.6.
i Matth. 22.44. Marc. 12.36. Psalm. 109.1.
k Matth. 23.6. Marc. 12.38. Supra 11.43.
a Matth. 12.41.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

2 Vidit autem & quandam viduam pauperculam mittentem æra minuta duo.

3 Et dixit : Verè dico vobis, quia vidua hæc pauper, plusquam omnes misit.

4 Nam omnes hi ex abundanti sibi miserunt in munera Dei : hæc autem ex eo quod deest illi, omnem victum suum quem habuit, misit.

5 Et quibusdam dicentibus de templo, quod bonis lapidibus & donis ornatum esset, dixit :

b Mat. 24. 2. *Marc.* 13. 2.

6 Hæc quæ videtis, *b* venient dies, in quibus non relinquetur lapis super lapidem, qui non destruatur.

Supra 19. 44.

7 Interrogaverunt autem illum dicentes : Præceptor, quando hæc erunt, & quod signum cum fieri incipient?

8 Qui dixit : videte ne seducamini : multi enim venient in nomine meo, dicentes quia ego sum : & tempus appropinquavit : nolite ergo ire post eos.

9 Cùm autem audieritis prælia, & seditiones, nolite terreri : oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis.

10 Tunc dicebat illis : Surget gens contra gentem, & regnum adversus regnum.

11 Et terræmotus magni erunt per loca, & pestilentiæ, & fames, terroresque de cælo, & signa magna erunt.

12 Sed ante hæc omnia injicient vobis manus suas, & persequentur, tradentes in synagogas & custodias, trahentes ad reges & præsides, propter nomen meum :

13 Continget autem vobis in testimonium.

14 Ponite ergo in cordibus vestris, non præmeditari quemadmodum respondeatis.

15 Ego enim dabo vobis os & sapientiam, cui non poterunt resistere & contradicere omnes adversarii vestri.

16 Trademini autem à parentibus, & fratribus, & cognatis, & amicis, & morte afficient ex vobis :

17 Et eritis odio omnibus propter nomen meum :

18 Et capillus de capite vestro non peribit :

19 In patientia vestra possidebitis animas vestras.

c Mat. 24. 15. *Marc.* 13. 14. *Deut.* 9. 27.

20 *c* Cùm autem videritis circumdari ab exercitu Jerusalem, tunc scitote quia appropinquavit desolatio ejus :

21 Tunc qui in Judæa sunt, fugiant ad montes : & qui in medio ejus, discedant : & qui in regionibus, non intrent in eam.

22 Quia dies ultionis hi sunt, ut impleantur omnia quæ scripta sunt.

23 Væ autem prægnantibus & nutrientibus in illis diebus. Erit enim pressura magna super terram, & ira populo huic.

24 Et cadent in ore gladii : & captivi ducentur in omnes gentes, & Jerusalem calcabitur à Gentibus : donec impleantur tempora nationum.

d Mat. 24. 29. *Marc.* 13. 24.

25 *d* Et erunt signa in sole, & luna, & stellis, & in terris pressura Gentium præ confusione sonitus maris, & fluctuum :

26 Arescentibus hominibus præ timore, & expectatione, quæ supervenient universo orbi. Nam virtutes cælorum movebuntur.

Isaiæ 13. 10. *Ezech.* 32. 7. *Joël* 3. 15.

27 Et tunc videbunt filium hominis venientem in nube cum potestate magna, & majestate.

e Rom. 8. 23.

28 His autem fieri incipientibus, respicite, & levate capita vestra : *e* quoniam appropinquat redemptio vestra.

29 Et dixit illis similitudinem : Videte ficulneam, & omnes arbores :

30 Cùm producunt jam ex se fructum, scitis quoniam propè est æstas.

31 Ita & vos cum videritis hæc fieri scitote quoniam propè est regnum Dei.

32 Amen dico vobis, quia non præteribit generatio hæc, donec omnia fiant.

33 Cælum & terra transibunt : verba autem mea non transibunt.

34 Attendite autem vobis, ne forte graventur corda vestra in crapula, & ebrietate, & curis hujus vitæ : & superveniat in vos repentina dies illa :

35 Tanquam laqueus enim superveniet in omnes, qui sedent super faciem omnis terræ.

36 Vigilate itaque, omni tempore orantes, ut digni habeamini fugere ista omnia, quæ futura sunt, & stare ante Filium hominis.

37 Erat autem diebus docens in templo : noctibus vero exiens, morabatur in monte, qui vocatur Oliveti.

38 Et omnis populus manicabat ad eum in templo audire eum.

CAPVT XXII.

Cogitant principes sacerdotum de occidendo Jesu, quem vendit Judas : jubet parari pascha : panem in corpus suum & vinum in sanguinem consecrata tradit discipulis, præcipiens ut idem faciant : contentio discipulorum quis eorum sit major : prædicit trinam Petri negationem, jubens vendi tunicam & emi gladium : post prolixam in agonia orationem, & sudorem instar sanguinis in terram decurrentis, capitur à Judæis, quorum uni Petrus abscidit auriculam : conqueritur quod ad eum quasi ad latronem capiendum exierint : in domo principis sacerdotum à Petro negatur, & à Judæis caditur ac illuditur, & mane in concilio interrogatus fatetur se Dei filium.

a Matth. 16. 2. *Marc.* 14. 1. *Joan.* 26. 14. *Marc.* 14. 10.

1 *a* APpropinquabat autem dies festus Azymorum, qui dicitur Pascha.

2 Et quærebant principes sacerdotum, & Scribæ, quomodo Jesum interficerent : timebant vero plebem.

3 *b* Intravit autem satanas in Judam, qui cognominabatur Iscariotes, unum de duodecim.

4 Et abiit, & locutus est cum principibus sacerdotum, & magistratibus, quem a dnodum illum traderet eis.

5 Et gavisi sunt, & pacti sunt pecuniam illi dare.

6 Et spopondit. Et quærebat opportunitatem ut traderet illum sine turbis.

7 Venit autem dies Azymorum, in qua necesse erat occidi pascha.

8 Et misit Petrum & Joannem, dicens : Euntes parate nobis pascha, ut manducemus.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

9 At illi dixerunt: Vbi vis paremus?
10 Et dixit ad eos: Ecce introeuntibus vobis in civitatem, occurret vobis homo quidam amphoram aquæ portans: sequimini eum in domum, in quam intrat,
11 Et dicetis patrifamilias domus: Dicit tibi Magister: Vbi est diversorium, ubi pascha cum discipulis meis manducem?
12 Et ipse ostendet vobis cœnaculum magnum stratum, & ibi parate.
13 Euntes autem, invenerunt sicut dixit illis, & paraverunt pascha.
e Matt. 26.20. Marc. 14.17. 14 *e* Et cum facta esset hora, discubuit, & duodecim Apostoli cum eo.
15 Et ait illis: Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum antequam patiar.
16 Dico enim vobis, quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno Dei.
17 Et accepto calice gratias egit, & dixit: Accipite, & dividite inter vos,
18 Dico enim vobis quod non bibam de generatione vitis, donec regnum Dei veniat.
d 1. Co. 11.24. 19 *d* Et accepto pane gratias egit, & fregit, & dedit eis, dicens: hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc facite in meam commemorationem.
20 Similiter & calicem, postquam cœnavit dicens: Hic est calix novum testamentum in sanguine meo, qui pro vobis fundetur.
e Mat. 26.21. Marc. 14.20. Joann. 13.18. 21 *e* Verumtamen ecce manus tradentis me mecum est in mensa.
22 Et quidem Filius hominis, *f* secundum quod definitum est, vadit: verumtamen væ homini illi, per quem tradetur.
f Psal. 40.19. 23 Et ipsi cœperunt quærere inter se, quis esset ex eis, qui hoc facturus esset.
24 Facta est autem & contentio inter eos, quis eorum videretur esse major.
g Mat. 20.25. Marc. 10.42. 25 Dixit autem eis: *g* Reges Gentium dominantur eorum: & potestatem habent super eos, benefici vocantur.
26 Vos autem non sic: sed qui major est in vobis, fiat sicut minor: & qui præcessor est, sicut ministrator.
27 Nam quis major est, qui recumbit, an qui ministrat? nonne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat.
28 Vos autem estis, qui permansistis mecum in tentationibus meis:
29 Et ego dispono vobis sicut disposuit mihi Pater meus regnum,
30 Vt edatis & bibatis super mensam meam in regno meo: & sedeatis super thronos judicantes duodecim tribus Israël.
31 Ait autem Dominus: Simon, Simon, ecce satanas expetivit vos ut cribraret sicut triticum:
32 Ego autem rogavi pro te ut non deficiat fides tua: & tu aliquando conversus confirma fratres tuos.
h Mat. 26.34. Marc. 14.30. i Matt. 10. 9. 33 Qui dixit ei: Domine, tecum paratus sum & in carcerem & in mortem ire.
34 *h* At ille dixit: Dico tibi Petre, non cantabit hodie gallus, donec ter abneges nosse me. Et dixit eis:
35 *i* Quando misi vos sine sacculo, & pera, & calceamentis, numquid aliquid defuit vobis?
36 At illi dixerunt: Nihil. Dixit ergo eis: Sed nunc, qui habet sacculum, tollat, similiter & peram: & qui non habet, vendat tunicam suam, & emat gladium.
37 Dico enim vobis, quoniam adhuc hoc quod scriptum est, oportet impleri in me: *k* Et cum iniquis deputatus est. Etenim ea, quæ sunt de me, finem habent.
k Isaiæ 53.12.
38 At illi dixerunt: Domine, ecce duo gladii hic. At ille dixit eis: Satis est.
l Matt. 26.36. Marci 14.32. Joann. 18. 1. 39 *l* Et egressus ibat secundum consuetudinem in Montem olivarum. Secuti sunt autem illum & discipuli.
40 Et cum pervenisset ad locum, dixit illis: Orate ne intretis in tentationem.
m Mat. 26.39. Marci 14.35. 41 *m* Et ipse avulsus est ab eis quantum jactus est lapidis: & positis genibus orabat,
42 Dicens: Pater si vis, transfer calicem istum à me: Verumtamen non mea voluntas, sed tua fiat.
43 Apparuit autem illi Angelus de cælo, confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orabat.
44 Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.
45 Et cum surrexisset ab oratione, & venisset ad discipulos suos, invenit eos dormientes præ tristitia.
46 Et ait illis: Quid dormitis? surgite, orate, ne intretis in tentationem.
n Mat. 26.47. Marci 14.43. Joann. 18. 3. 47 *n* Adhuc eo loquente, ecce turba: & qui vocabatur Judas, unus de duodecim, antecedebat eos & appropinquavit Jesu ut oscularetur eum.
48 Jesus autem dixit illi: Juda, osculo Filium hominis tradis?
49 Videntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futurum erat, dixerunt ei: Domine, si percutimus in gladio?
50 Et percussit unus ex illis servum principis sacerdotum, & amputavit auriculam ejus dexteram.
51 Respondens autem Jesus, ait: Sinite usque huc. Et cum tetigisset auriculam ejus, sanavit eum:
52 Dixit autem Jesus ad eos, qui venerant ad se, principes sacerdotum, & magistratus templi, & seniores: Quasi ad latronem existis cum gladiis & fustibus?
53 Cùm quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me: sed hæc est hora vestra, & potestas tenebrarum.
o Matt. 26.57. Marc. 14.53. Joann. 18. 24. 54 *o* Cumprehendentes autem eum, duxerunt ad domum principis sacerdotum: Petrus verò sequebatur à longè.
p Matt. 26.69. Marc. 14.66. Joann. 18.25 55 *p* Accenso autem igne in medio atrii, & circumsedentibus illis, erat Petrus in medio eorum.
56 Quem cum vidisset ancilla quædam sedentem ad lumen, & eum fuisset intuita, dixit: Et hic cum illo erat.
57 At ille negavit eum, dicens: Mulier, non novi illum.
58 Et post pusillum alius videns eum, dixit: Et tu de illis es. Petrus verò ait: O homo non sum.

59 Et

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

g Ioan. 59 *g* Et intervallo facto quasi horæ unius, 18.26. alius quidam affirmabat, dicens: Verè & hic cum illo erat; nam & Galilæus est.

60 Et ait Petrus: Homo, nescio quid dicis. Et continuo adhuc illo loquente cantavit gallus.

61 Et conversus Dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi Domi- *r Mat.* ni, sicut dixerat: *r* Quia prius quam gallus 26.34. cantet, ter me negabis.

Marci 62 Et egressus foras Petrus flevit amare. 14.30. 63 Et viri qui tenebant illum, illudebant *Joann.* ei, cædentes.

18.38. 64 Et velaverunt eum, & percutiebant faciem ejus: & interrogabant eum dicentes: Prophetiza, quis est, qui te percussit?

65 Et alia multa blasphemantes dicebant in eum.

f Matt. 66 *f* Et ut factus est dies, convenerunt 27. 1. seniores plebis, & principes sacerdotum, *Marc.* & Scribæ, & duxerunt illum in conci- 15. 1. lium suum, dicentes: Si tu es Christus, dic *Joann.* nobis. 18.28

67 Et ait illis: Si vobis dixero, non credetis mihi:

68 Si autem & interrogavero, non respondebitis mihi, neque dimittetis.

69 Ex hoc autem erit Filius hominis sedens à dextris virtutis Dei.

70 Dixerunt autem omnes: Tu ergo es Filius Dei? Qui ait: Vos dicitis, quia ego sum.

71 At illi dixerunt: Quid adhuc desideramus testimonium? ipsi enim audivimus de ore ejus.

CAPVT XXIII.

Accusatus coram Pilato mittitur ad Herodem, qui illum spretum illusit: Pilatus conatur ipsum dimittere, proposito Barabba homicida, & promissa castigatione: Iudæis tamen instantibus, morti adjudicatur; ductusque ad supplicium, vetat mulieres super se flere: cum latronibus crucifixus, Patrem orat pro crucifigentibus: irridetur à principibus & à militibus acetum offerentibus: posita superscriptione blasphematur ab uno latronum, alteri promittit sui in paradiso consortium: post tenebras aliaque signa clamans exspirat; quem Centurio justum prædicat, & Ioseph corpus ejus sepelit.

1 ET surgens omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilatum.

2 Cœperunt autem illum accusare, dicentes: Hunc invenimus subvertentem gen- *a Mat.* tem nostram, *a* & prohibentem tributa 22.21. dare Cæsari, & dicentem se Christum re- *Marc.* gem esse. 12.17.

3 *b* Pilatus autem interrogavit eum, di- *b Mat.* cens: Tu es Rex Iudæorum? At ille res- 27.11. pondens ait: Tu dicis. *Marci* 15. 2. *Joann.* 18.33.

4 Ait autem Pilatus ad principes sacerdotum, & turbas: Nihil invenio causæ in hoc homine.

5 At illi invalescebant, dicentes: Commovet populum, docens per universam Iudæam, incipiens à Galilæa usque huc.

6 Pilatus autem audiens Galilæam, interrogavit si homo Galilæus esset.

7 Et ut cognovit quod de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem, qui & ipse Ierosolymis erat illis diebus.

8 Herodes autem viso Iesu, gavisus est valde: erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eo quod audierat multa de eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri.

9 Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondebat.

10 Stabant autem principes sacerdotum & Scribæ constanter accusantes eum.

11 Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo: & illusit indutum veste alba, & remisit ad Pilatum.

12 Et facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad invicem.

13 Pilatus autem convocatis principibus sacerdotum, & Magistratibus, & plebe.

14 Dixit ad illos: Obtulistis mihi hunc hominem, quasi avertentem populum, & ecce ego coram vobis interrogans, *c* nullam causam invenio in *c Ioan.* homine isto ex his, in quibus eum ac- 18.38. cusatis. *&* 19. 4.

15 Sed neque Herodes: nam remisi vos ad illum, & ecce nihil dignum morte actum est ei.

16 Emendatum ergo illum dimittam.

17 Necesse autem habebat dimittere eis per diem festum, unum.

18 Exclamavit autem simul universa turba, dicens: Tolle hunc, & dimitte nobis Barabbam.

19 Qui erat propter seditionem quandam factam in civitate & homicidium, missus in carcerem:

20 Iterum autem Pilatus locutus est ad eos volens dimittere Iesum.

21 At illi succlamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum.

22 Ille autem tertio dixit ad illos: *d* Quid *d Mat.* enim mali fecit iste? nullam causam mortis 27.23. invenio in eo: corripiam ergo illum, & *Marci* dimittam. 15.14.

23 At illi instabant vocibus magnis postulantes ut crucifigeretur: & invalescebant voces eorum.

24 Et Pilatus adjudicavit fieri petitionem eorum,

25 Dimisit autem illis eum, qui propter homicidium & seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant: Iesum verò tradidit voluntati eorum.

26 *e* Et cum ducerent eum, apprehende- *e Mat.* runt Simonem quendam Cyrenensem, ve- 27.32. nientem de villa: & imposuerunt illi cru- *Marc.* cem portare post Iesum. 15.21.

27 Sequebatur autem illum multa turba populi, & mulierum, quæ plangebant, & lamentabantur eum.

28 Conversus autem ad illas Iesus, dixit: Filiæ Ierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete, & super filios vestros.

29 Quoniam ecce venient dies, in quibus dicent: Beatæ steriles, & ventres qui *f Isaiæ* non genuerunt, & ubera quæ non lacta- 2. 19. verunt. *Oseæ* 10. 8.

30 Tunc incipient dicere montibus: *f* *Apoc.* Cadite super nos: & collibus: Operite 6. 16. nos.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

31 Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet?

32 Ducebantur autem & alii duo nequam cum eo, ut interficerentur.

g Matt. 27.33. Marci 15.22. Ioann. 19.17. 33 g Et postquam venerunt in locum, qui vocatur Calvariæ, ibi crucifixerunt eum; & latrones, unum à dextris, & alterum à sinistris.

34 Iesus autem dicebat: Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt. Dividentes verò vestimenta ejus, miserunt sortes.

35 Et stabat populus spectans, & deridebant eum principes cum eis, dicentes: Alios salvos fecit, se salvum faciat, si hic est Christus Dei electus.

36 Illudebant autem ei & milites accedentes, & acetum offerentes ei,

37 Et dicentes: Si tu es rex Iudæorum, salvum te fac.

38 Erat autem & superscriptio scripta super eum litteris Græcis & Latinis, & Hebraïcis: Hic est rex Iudæorum.

39 Unus autem de his, qui pendebant, latronibus, blasphemabat eum dicens: Si tu es Christus, salvum fac temetipsum, & nos.

40 Respondens autem alter increpabat eum: dicens: Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es.

41 Et nos quidem juste, nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit.

42 Et dicebat ad Iesum: Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum.

43 Et dixit illi Iesus: Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso.

44 Erat autem fere hora sexta, & tenebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam.

45 Et obscuratus est sol: & velum templi scissum est medium.

h Psal. 30. 6. 46 Et clamans voce magna Iesus ait: h Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Et hæc dicens, expiravit.

47 Videns autem Centurio quod factum fuerat, glorificavit Deum, dicens: Verè hic homo justus erat.

48 Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant quæ fiebant, percutientes pectora sua revertebantur.

8 Mat. 27.57. Marci. 15.45. Ioann. 19.38. 49 Stabant autem omnes noti ejus à longè, & mulieres quæ secutæ eum erant à Galilæa hæc videntes.

50 i Et ecce vir nomine Ioseph, qui erat decurio, vir bonus & justus:

51 Hic non consenserat consilio & actibus eorum, ab Arimathæa civitate Iudææ, qui expectabat & ipse regnum Dei.

52 Hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Iesus:

53 Et depositum involvit sindone, & posuit eum in monumento exciso, in quo nondum quisquam positus fuerat.

54 Et dies erat parasceves, & sabbatum illucescebat.

55 Subsecutæ autem mulieres, quæ cum eo venerant de Galilæa, viderunt monumentum, & quemadmodum positum erat corpus ejus.

56 Et reversæ paraverunt aromata & unguenta: & sabbato quidem siluerunt secundum mandatum.

CAPVT XXIV.

Mulieribus ad Christi monumentum consternatis quod ejus corpus non invenirent, Angeli ipsum resurrexisse nuntiant, & illa Apostolis, quasi id tanquam deliramentum accipiunt: Petrus ad monumentum currens & ipse admiratur quod corpus non invenerit: duobus Emmaus euntibus, Iesus Scripturas interpretatur, & in fractione panis ab eis agnoscitur: congregatis discipulis palpandum se præbet, & cum eis edens aperit sensum ut Scripturas intelligant, ac promisso Spiritu sancto in cælum ascendit.

a Matt. 28. 1. Marc. 16. 2. Ioann. 20. 1. 1 a Una autem sabbati valde diluculo venerunt ad monumentum, portantes quæ paraverant, aromata.

2 Et invenerunt lapidem revolutum à monumento.

3 Et ingressæ non invenerunt corpus Domini Iesu.

4 Et factum est, dum mente consternatæ essent de isto, ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgenti.

5 Cum timerent autem, & declinarent vultum in terram, dixerunt ad illas: Quid quæritis viventem cum mortuis?

6 Non est hic, sed surrexit: recordamini qualiter locutus est vobis, cum adhuc in Galilæa esset,

b Matth. 16.21. Marc. 8. 32. Supra 9. 22. 7 Dicens: b Quia oportet filium hominis tradi in manus hominum peccatorum, & crucifigi, & die tertia resurgere.

8 Et recordatæ sunt verborum ejus.

9 Et regressæ à monumento nuntiaverunt hæc omnia illis undecim, & cæteris omnibus.

10 Erat autem Maria Magdalene, & Ioanna, & Maria Iacobi, & cæteræ quæ cum eis erant, quæ dicebant ad Apostolos hæc.

11 Et visa sunt ante illos, sicut deliramentum, verba ista: & non crediderunt illis,

12 Petrus autem surgens cucurrit ad monumentum, & procumbens vidit linteamina sola posita, & abiit, secum mirans quod factum fuerat.

c Marc. 16.12. 13 c Et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellum, quod erat in spatio stadiorum sexaginta ad Ierusalem, nomine Emmaüs.

14 Et ipsi loquebantur ad invicem de his omnibus quæ acciderant.

15 Et factum est, dum fabularentur, & secum quærerent: & ipse Iesus appropinquans ibat cum illis:

16 Oculi autem illorum tenebantur ne eum agnoscerent.

17 Et ait ad illos: Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem ambulantes, & estis tristes.

18 Et respondens unus, cui nomen Cleophas, dixit ei: Tu solus peregrinus es in Ierusalem, & non cognovisti quæ facta sunt in illa his diebus?

19 Quibus ille dixit: Quæ? Et dixerunt: De Iesu Nazareno, qui fuit vir propheta, potens in opere & sermone, coram Deo & omni populo.

20 Et

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

20 Et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotes & principes nostri in damnationem mortis, & crucifixerunt eum.

21 Nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus Israël: & nunc super hæc omnia, tertia dies est hodie quod hæc facta sunt.

22 Sed & mulieres quædam ex nostris terruerunt nos, quæ ante lucem fuerunt ad monumentum,

23 Et, non invento corpore ejus, venerunt, dicentes se etiam visionem angelorum vidisse, qui dicunt eum vivere.

24 Et abierunt quidam ex nostris ad monumentum: & ita invenerunt sicut mulieres dixerunt, ipsum vero non invenerunt.

25 Et ipse dixit ad eos: O stulti, & tardi corde ad credendum, in omnibus quæ locuti sunt Prophetæ!

26 Nonne hæc oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam?

27 Et incipiens à Moyse, & omnibus Prophetis, interpretabatur illis in omnibus Scripturis, quæ de ipso erant.

28 Et appropinquavetunt castello quo ibant: & ipse se finxit longius ire.

29 Et coëgerunt illum, dicentes: Mane nobiscum, quoniam advesperascit, & inclinata est jam dies Et intravit cum illis.

30 Et factum est, dum recumberet cum eis, accepit panem, & benedixit, ac fregit, & porrigebat illis.

31 Et aperti sunt oculi eorum, & cognoverunt eum: & ipse evanuit ex oculis eorum.

32 Et dixerunt ad invicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via, & aperiret nobis Scripturas?

33 Et surgentes eadem hora regressi sunt in Ierusalem: & invenerunt congregatos undecim, & eos qui cum illis erant:

34 Dicentes: Quod surrexit Dominus vere, & apparuit Simoni.

35 Et ipsi narrabant quæ gesta erant in via & quomodo cognoverunt eum in fractione panis.

d Mar. *16.14.* *Ioann.* *20.19.*

36 *d* Dum autem hæc loquuntur, stetit Iesus in medio eorum, & dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolite timere.

37 Conturbati vero, & conterriti, existimabant se spiritum videre,

38 Et dixit eis: quid turbati estis, & cogitationes ascendunt in corda vestra.

39 Videte manus meas, & pedes, quia ego ipse sum: palpate, & videte: quia spiritus carnem & ossa non habet, sicut me videtis habere.

40 Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus, & pedes.

41 Adhuc autem illis non credentibus, & mirantibus præ gaudio, dixit: Habetis hic aliquid, quod manducetur?

42 At illi obtulerunt ei partem piscis assi, & favum mellis.

43 Et cum manducasset coram eis, sumens reliquias dedit eis.

44 Et dixit ad eos: Hæc sunt verba, quæ locutus sum ad vos, cum adhuc essem vobiscum, quoniam necesse est impleri omnia, quæ scripta sunt in lege Moysi, & Prophetis, & Psalmis de me.

45 Tunc aperuit illis sensum ut intelligerent Scripturas.

46 Et dixit eis: *e* Quoniam sic scriptum est, & sic oportebat Christum pati, & resurgere à mortuis tertia die. *e Psal.* *18.6.*

47 Et prædicari in nomine ejus pœnitentiam & remissionem peccatorum in omnes gentes, incipientibus ab Ierosolyma.

48 *f* Vos autem testes estis horum. *f Act.* *1.8.*

49 *g* Et ego mitto promissum Patris mei in vos: vos autem sedete in civitate, quoad usque induamini virtute ex alto. *g Ioann.* *14.26.*

50 Eduxit autem eos foras in Bethaniam: & elevatis manibus suis benedixit eis.

51 *h* Et factum est, dum benediceret illis, recessit ab eis, & ferebatur in cælum. *h Act.* *1.9.*

52 Et ipsi adorantes, regressi sunt in Ierusalem cum gaudio magno: *Marci* *16.19.*

53 Et erant semper in templo, laudantes & benedicentes Deum, Amen.

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIVM SECVNDVM IOANNEM.

CAPVT I.

Verbum est Deus, vita, & lux omnem hominem illuminans: per quod omnia facta sunt, & quod homo factum est; cui testimonium perhibet Ioannes, dicens se vocem, & indignum qui illius solvat corrigiam calceamenti, eumque esse agnum Dei qui tollit peccatum mundi: Andreas alter duorum Ioannis discipulorum qui Iesum secuti sunt, adducit ad illum etiam Simonem fratrem suum: Philippus quoque à Iesu vocatus, adducit ad eum Nathanael.

1 IN principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum.

2 Hoc erat in principio apud Deum.

3 Omnia per ipsum facta sunt: & sine ipso factum est nihil, quod factum est.

4 In ipso vita erat, & vita erat lux hominum:

5 Et lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt.

6 *a* Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Ioannes: *a Matt.* *3.1.*

7 Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. *Marci* *1.2.*

8 Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine,

9 *b* Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. *b Infra* *3.19.*

10 In mundo erat, *c* & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognovit. *c Hebr.* *11.3.*

11 In propria venit, & sui eum non receperunt.

12 Quotquot autem receperunt eum, dedit

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine ejus.

13 Qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt.

d Matt. 1.16. Luc. 2. 7. 14 d Et verbum caro factum est, & habitavit in nobis, & vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti à patre, plenum gratiæ & veritatis.

15 Ioannes testimonium perhibet de ipso, & clamat dicens: Hic erat, quem dixi: Qui post me erat.

e 1. Tim. 6.17. 16 e Et de plenitudine ejus nos omnes accepimus, & gratiam pro gratia.

1. Ioan. 4.12. 17 Quia lex per Moysen data est, gratia & veritas per Iesum Christum facta est.

f 1. Ioa. 4.12. 1. Tim. 6.16. 18 f Deum nemo vidit unquam: unigenitus filius, qui est in sinu patris, ipse enarravit.

19 Et hoc est testimonium Ioannis, quando miserunt Iudæis ab Ierosolimis sacerdotes & Levitas ad eum, ut interrogarent eum: Tu quis es?

20 Et confessus est; & non negavit: & confessus est: Quia non sum ego Christus.

21 Et interrogaverunt eum: Quid ergo: Elias es tu? Et dixit: Non sum. Propheta es tu? Et respondit: Non

22 Dixerunt ergo ei: Quis es: ut responsum demus his, qui miserunt nos: quid dicis de teipso?

g Isaiæ 40.3. Matth. 3.3. Marci 1.3. Luc. 3. 4. 23 Ait: g Ego vox clamantis in deserto: Dirigite viam Domini, sicut dixit Isaias propheta.

24 Et qui missi fuerant, erant ex Pharisæis.

25 Et interrogaverunt eum & dixerunt ei: Quid ergo baptizas: si tu non es Christus, neque Elias, neque Propheta:

h Matt. 3.11. i Marci 1.7. Luc. 3.16. Actor 1.6. & 11. 16 & 19.4. 26 Respondit ei Ioannes, dicens: h Ego baptizo in aqua: medius autem vestrum stetit, quem vos nescitis.

27 i Ipse est, qui post me venturus est, qui ante me factus est: cujus ego non sum dignus ut solvam ejus corrigiam calceamenti.

28 Hæc in Bethania facta sunt trans Iordanem, ubi erat Ioannes baptizans.

29 Altera die vidit Ioannes Iesum venientem ad se, & ait: Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccatum mundi.

30 Hic est, de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est: quia prior me erat.

31 Et ego nesciebam eum, sed ut manifestetur in Israël, propterea veni ego in aqua baptizans.

k Mat. 3.17. Marci 1.10. Luca 3.22. 32 Et testimonium perhibuit Ioannes, dicens: k Quia vidi Spiritum descendentem quasi columbam de cælo, & mansit super eum.

33 Et ego nesciebam eum: sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit; Super quem videris Spiritum descendentem, & manentem super eum, hic est, qui baptizat in spiritu sancto.

34 Et ego vidi: & testimonium perhibui quia hic est Filius Dei.

35 Altera die iterum stabat Ioannes, & ex discipulis ejus duo.

36 Et respiciens Iesum ambulantem, dicit; Ecce agnus Dei.

37 Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Iesum.

38 Conversus autem Iesus, & videns eos sequentes se, dicit eis: Quid quæritis? Qui dixerunt ei: Rabbi, (quod dicitur interpretatum Magister) ubi habitas?

39 Dicit eis: Venite, & videte. Venerunt, & viderunt ubi maneret, & apud eum manserunt die illo: hora autem erat quasi decima.

40 Erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus qui audierant à Ioanne, & secuti fuerant eum.

41 Invenit hic primùm fratrem suum Simonem, & dicit ei: inveniemus Messiam. (Quod est interpretatum Christus.)

42 Et adduxit eum ad Iesum. Intuitus autem eum Iesus, dixit: Tu es Simon filius Iona: tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus.

43 In crastinum voluit exire in Galilæam, & invenit Philippum. Et dicit ei Iesus: Sequere me.

44 Erat autem Philippus à Bethsaida, civitate Andreæ, & Petri.

45 Invenit Philippus Nathanael, & dicit ei: Quem scripsit l Moyses in lege, & m Prophetæ, invenimus Iesum filium Ioseph à Nazareth.

l Gen. 49.10. Deuter. 18.18. m Isaiæ 40.10. & 45. 8. Ier. 23. 5. Ezech. 34.23. & 37. 24. Dan. 9. 24.25.

46 Et dixit ei Nathanael: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni, & vide.

47 Vidit Iesus Nathanael venientem ad se, & dicit de eo: Ecce vere Israëlita: in quo dolus non est.

48 Dicit ei Nathanael: Vnde me nosti? Respondit Iesus, & dixit ei: Priusquam te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te.

49 Respondit ei Nathanael, & ait: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israël.

50 Respondit Iesus, & dixit ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis: majus his videbis.

51 Et dicit ei: Amen, amen dico vobis, videbitis cælum apertum, & Angelos Dei ascendentes, & descendentes supra Filium hominis.

CAPVT II.

Iesus ad nuptias invitatus aquam in vinum convertit; & à Capharnaum veniens Ierosolymam, ejicit de templo negotiatores, ac signo à Iudæis petito, dicit, Solvite templum hoc, &c. multi propter signa crediderunt in nomine Iesu, quibus ipse non se credebat.

1 ET die tertia nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ: & erat mater Iesu ibi.

2 Vocatus est autem & Iesus, & discipuli ejus, ad nuptias.

3 Et deficiente vino, dixit mater Iesu ad eum: Vinum non habent.

4 Et dixit ei Iesus: Quid mihi, & tibi est mulier? nondum venit hora mea.

5 Dicit mater ejus ministris: Quodcumque dixerit vobis, facite.

6 Erant autem ibi lapideæ hydriæ sex positæ secundum purificationem Iudæorum, capientes singulæ metretas binas vel ternas.

7 Dicit eis Iesus, Implete hydrias aqua.

Et

Et impleverunt eas usque ad summum.
8 Et dicit eis Iesus: Haurite nunc, & ferte architriclino. Et tulerunt.
9 Ut autem gustavit architriclinus aquam vinum factam & non sciebat unde esset, ministri autem sciebant, qui hauserant aquam: vocat sponsum architriclinus,
10 Et dicit ei: Omnis homo primum bonum vinum ponit: & cum inebriati fuerint, tunc id, quod deterius est: Tu autem servasti bonum vinum usque adhuc.
11 Hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilææ: & manifestavit gloriam suam, & crediderunt in eum discipuli ejus.
12 Post hoc descendit Capharnaum ipse, & mater ejus: & fratres ejus, & discipuli ejus: & ibi manserunt non multis diebus.
13 Et prope erat Pascha Iudæorum, & ascendit Iesus Ierosolymam:
14 Et invenit in templo vendentes, boves, & oves, & columbas, & numularios sedentes.
15 Et cum fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes ejecit de templo, oves quoque, & boves: & numulariorum effudit æs, & mensas subvertit.
16 Et his qui columbas vendebant, dixit: Auferte ista hinc, & nolite fácere domum patris mei, domum negotiationis.
17 Recordati sunt vero discipuli ejus quia scriptum est: *a* Zelus domus tuæ comedit me.
18 Responderunt ergo Iudæi, & dixerunt ei: Quod signum ostendis nobis quia hæc facis?
19 Respondit Iesus, & dixit eis: *b* Solvite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud.
20 Dixerunt ergo Iudæi: Quadraginta & sex annis ædificatum est templum hoc, & tu in tribus diebus excitabis illud?
21 Ille autem dicebat de templo corporis sui.
22 Cum ergo resurrexisset à mortuis, recordati sunt discipuli ejus, quia hoc dicebat, & *c* crediderunt scripturæ: & sermoni quem dixit Iesus.
23 Cum autem esset Ierosolymis in pascha in die festo, multi crediderunt in nomine ejus, videntes signa ejus, quæ faciebat.
24 Ipse autem Iesus non credebat semetipsum eis, eo quod ipse nosset omnes.
25 Et quia opus ei non erat ut quis testimonium perhiberet de homine: ipse enim sciebat quid esset in homine.

a Psal. 68.10.
b Matt. 26.61. & 27. 40. Marc. 14.58. & 15. 29.
c Psal. 3.6. & 16.9.

CAPVT III.

Nicodemum nocte edocet de renascendo ex aqua & Spiritu, ac de sui instar ænei serpentis exaltatione, quodque Deus Filium suum misit ad salvandum mundum: facta quæstione de purificatione, Ioannis suis discipulis de Christo murmurantibus, laudat ipsum dicens illum crescere oportere, se autem minui, & quod Pater omnia dederit in manu ejus; ut qui in eum credit, habeat vitam æternam; qui vero non credit, maneat ira Dei super eum.

1 ERat autem homo ex Pharisæis, Nicodemus nomine, princeps Iudæorum.
2 Hic venit ad Iesum nocte, & dixit ei: Rabbi, scimus quia à Deo venisti magister: nemo enim potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo.
3 Respondit Iesus, & dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit denuo non potest videre regnum Dei.
4 Dicit ad eum Nicodemus: Quomodo potest homo nasci, cum sit senex? numquid potest in ventrem matris suæ iterato introire, & renasci?
5 Respondit Iesus: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.
6 Quod natum est ex carne, caro est: & quod natum est ex spiritu, spiritus est.
7 Non mireris quia dixi tibi; oportet vos nasci denuo.
8 Spiritus ubi vult spirat: & vocem ejus audis, *a* sed nescis unde veniat, aut quo vadat: sic est omnis, qui natus est ex spiritu.
9 Respondit Nicodemus, & dixit ei: Quomodo possunt hæc fieri.
10 Respondit Iesus: & dixit ei: Tu es magister in Israel, & hæc ignoras?
11 Amen, amen dico tibi, quia quod scimus loquimur, & quod vidimus testamur, & testimonium nostrum non accipitis.
12 Si terrena dixi vobis, & non creditis: quomodo, si dixero vobis cælestia, credetis?
13 Et nemo ascendit in cælum, nisi qui descendit de cælo, Filius hominis, qui est in cælo.
14 *b* Et sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis.
15 Ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam.
16 *c* Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam.
17 Non enim misit Deus Filium suum in mundum, ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum.
18 Qui credit in eum, non judicatur: qui autem non credit, jam judicatus est: quia non credit in nomine unigeniti Filii Dei.
19 Hoc est autem judicium: *d* quia lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem: erant enim eorum mala opera.
20 Omnis enim qui male agit, odit lucem, & non venit ad lucem, ut non arguantur opera ejus:
21 Qui autem facit veritatem, venit ad lucem, ut manifestentur opera ejus, quia in Deo sunt facta.
22 Post hæc venit Iesus, & discipuli ejus in terram Iudæam: & illic demorabatur cum eis: *e* & baptizabat.
23 Erat autem & Ioannes baptizans in Ænnon juxta Salim: quia aquæ multæ erant illic, & veniebant, & baptizabantur.
24 Nondum enim missus fuerat Ioannes in carcerem.
25 Facta est autem quæstio ex discipulis Ioannis cum Iudæis de purificatione:
26 Et venerunt ad Ioannem, & dixerunt ei: Rabbi, qui erat tecum trans Iordanem,

a Psal. 134.7.
b Num. 21.9.
c 1 Ioan. 4.6.
d Supra 1.9.
e Infr. 4.1.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Iordanem, *f* cui tu testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum.

f Supra fol. 19.

27 Respondit Ioannes, & dixit: Non potest homo accipere quidquam, nisi fuerit ei datum de cælo.

g Supra fol. 20.

28 Ipsi vos mihi testimonium perhibetis, quod dixerim: non sum ego Christus, sed quia missus sum ante illum.

29 Qui habet sponsam, sponsus est: amicus autem sponsi, qui stat, & audit eum, gaudio gaudet propter vocem sponsi. Hoc ergo gaudium meum impletum est.

30 Illum oportet crescere, me autem minui.

31 Qui desursum venit, super omnes est. Qui est de terra, de terra est, & de terra loquitur. Qui de cælo venit, super omnes est.

32 Et quod vidit, & audivit, hoc testatur: & testimonium ejus nemo accipit.

h Rom. 3. 4. 33 Qui accepit ejus testimonium, *h* signavit quia Deus verax est.

34 Quem enim misit Deus, verba Dei loquitur: non enim ad mensuram dat Deus spiritum.

35 Pater diligit Filium: & omnia dedit in manu ejus.

i Ioan. 3. 10. 36 *i* Qui credit in Filium, habet vitam æternam: qui autem incredulus est Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum.

CAPVT IV.

Iesus cum muliere Samaritana loquitur de aqua viva, & adorando Deo in spiritu, manifestans ei se esse Messiam promissum: & discipulis dicit se cibum habere, quem illi nesciunt, nempe Patris obedientiam: de messe & messente ac seminante: multi Samaritanorum credunt in eum: filium reguli sanitati restituit.

1 UT ergo cognovit Iesus, quia audierunt Pharisæi quod Iesus plures discipulos facit, *a* & baptizat, quam Ioannes.

a Supra 3. 22.

2 (Quamquam Iesus non baptizaret, sed discipuli ejus)

3 Reliquit Iudæam, & abiit iterum in Galilæam.

4 Oportebat autem eum transire per Samariam.

5 Venit ergo in civitatem Samariæ, quæ dicitur Sichar: juxta prædium, *b* quod dedit Iacob Ioseph filio suo.

b Gen. 33. 19. & 48. 22. Ios. 14. 32.

6 Erat autem ibi fons Iacob. Iesus ergo fatigatus ex itinere, sedebat sic supra fontem. Hora erat quasi sexta.

7 Venit mulier de Samaria haurire aquam. Dicit ei Iesus: Da mihi bibere.

8 (Discipuli enim ejus abierant in civitatem ut cibos emerent.)

9 Dicit ergo ei mulier illa Samaritana: Quomodo tu Iudæus cum sis, bibere à me poscis quæ sum mulier Samaritana? non enim coüntur Iudæi Samaritanis.

10 Respondit Iesus, & dixit ei: Si scires donum Dei, & quis est, qui dicit tibi, Da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam vivam.

11 Dicit ei mulier: Domine, neque in quo haurias habes, & puteus altus est: unde ergo habes aquam vivam?

12 Numquid tu major es patre nostro Iacob, qui dedit nobis puteum, & ipse ex eo bibit, & filii ejus, & pecora ejus?

13 Respondit Iesus, & dixit ei: Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum: qui autem biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in æternum.

14 Sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam.

15 Dicit ad eum mulier: Domine, da mihi hanc aquam, ut non sitiam, neque veniam huc haurire.

16 Dicit ei Iesus: Vade, voca virum tuum, & veni huc.

17 Respondit mulier, & dixit: Non habeo virum. Dicit ei Iesus: Bene dixisti, quia non habeo virum:

18 Quinque enim viros habuisti: & nunc quem habes, non est tuus vir: hoc vere dixisti.

19 Dicit ei mulier: Domine: video quia Prophetas es tu.

20 Patres nostri in monte hoc adoraverunt, & vos dicitis, *c* quia Ierosolymis est locus, ubi adorare oportet.

c Deut. 12. 5.

21 Dicit ei Iesus: mulier crede mihi, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Ierosolymis adorabitis Patrem.

22 *d* Vos adoratis quod nescitis: nos adoramus quod scimus, quia salus ex Iudæis est.

d 4 Reg. 17. 41.

23 Sed venit hora, & nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu & veritate. Nam & Pater tales quærit, qui adorent eum.

24 *e* Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in spiritu & veritate oportet adorare.

e 1. Cor. 3. 17.

25 Dicit ei mulier: Scio quia Messias venit (qui dicitur Christus) cum ergo venerit ille, nobis annuntiabit omnia.

26 Dicit ei Iesus: Ego sum, qui loquor tecum.

27 Et continuo venerunt discipuli ejus: & mirabantur, quia cum muliere loquebatur. Nemo tamen dixit: Quid quæris, aut quid loqueris cum ea?

28 Reliquit ergo hydriam suam mulier, & abiit in civitatem, & dicit illis hominibus:

29 Venite, videte hominem, qui dixit mihi omnia quæcumque feci: numquid ipse est Christus?

30 Exierunt ergo de civitate, & veniebant ad eum.

31 Interea rogabant eum discipuli, dicentes Rabbi, manduca.

32 Ille autem dixit eis: Ego cibum habeo manducare quem vos nescitis.

33 Dicebant ergo discipuli ad invicem: Numquid aliquis attulit ei manducare?

34 Dicit eis Iesus: Meus cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus.

35 Nonne vos dicitis, quod adhuc quatuor menses sunt, & messis venit? Ecce dico vobis: Levate oculos vestros, & videte regiones, *f* quia albæ sunt jam ad messem.

f Matth. 9. 37. Luc. 10. 2.

36 Et qui metit, mercedem accipit, & congregat fructum in vitam æternam: ut, & qui

qui seminat, simul gaudeat & qui metit.
37 In hoc enim est verbum verum: quia alius est qui seminat, & alius est qui metit.
38 Ego misi vos metere quod vos non laborastis: alii laboraverunt, & vos in labores eorum introistis.
39 Ex civitate autem illa multi crediderunt in eum Samaritanorum, propter verbum mulieris testimonium perhibentis: Quia dixit mihi omnia quæcumque feci.
40 Cùm venissent ergo ad illum Samaritani, rogaverunt eum ut ibi maneret. Et mansit ibi duos dies.
41 Et multo plures crediderunt in eum propter sermonem ejus.
42 Et mulieri dicebant: Quia jam non propter tuam loquelam credimus: ipsi enim audivimus, & scimus, quia hic est verè Salvator mundi.
43 Post duos autem dies exiit inde: & abiit in Galilæam.
g Matt. 13.57. *Marci* 6. 4. *Luc.* 4. 24. 44 *g* Ipse enim Iesus testimonium perhibuit, quia Propheta in sua patria honorem non habet.
h Matt. 4. 12. *Marci* 1. 14. *Luc.* 4. 14. 45 *h* Cùm ergo venisset in Galilæam, exceperunt eum Galilæi, cum omnia vidissent quæ fecerat Ierosolymis in die festo: & ipsi enim venerant ad diem festum.
i Suprà 2. 9. 46 Venit ergo iterum in Cana Galilææ, *i* ubi fecit aquam vinum. Et erat quidam regulus, cujus filius infirmabatur Capharnaum.
47 Hic cum audisset quia Iesus adveniret à Iudæa in Galilæam, abiit ad eum, & rogabat eum ut descenderet, & sanaret filium ejus: incipiebat enim mori.
48 Dixit ergo Iesus ad eum: Nisi signa & prodigia videritis, non creditis.
49 Dicit ad eum regulus: Domine, descende prius quam moriatur filius meus.
50 Dicit ei Iesus: Vade, filius tuus vivit. Credidit homo sermoni, quem dixit ei Iesus, & ibat.
51 Iam autem eo descendente, servi occurrerunt ei, & nuntiaverunt dicentes, quia filius ejus viveret.
52 Interrogabat ergo horam ab eis, in qua melius habuerit. Et dixerunt ei: Quia heri hora septima reliquit eum febris.
53 Cognovit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Iesus, Filius tuus vivit: & credidit ipse, & domus ejus tota.
54 Hoc iterum secundum signum fecit Iesus, cum veniset à Iudæa in Galilæam.

CAPVT V.

Iesus ad piscinam sanato agroto qui 38. annis languerat, jubet sabbato tollere grabatum, & Iudæis id calumniantibus respondet se omnia sua simul cum Patre operari, mortuosque vivificare, ac judicem ab illo constitutum esse omnium, cui & Ioannes & propria opera ac Pater, imò & Moyses ipse, testimonium perhibent.

a Lev. 23. 5. *Deut.* 16. 1. 1 *a* POst hæc erat dies festus Iudæorum, & ascendit Iesus Ierosolymam.
2 Est autem Ierosolymis Probatica piscina, quæ cognominatur Hebraicè Bethsaida, quinque porticus habens.
3 In his jacebat multitudo magna languentium, cæcorum, claudorum, aridorum, expectantium aquæ motum.
4 Angelus autem Domini descendebat secundum tempus in piscinam: & movebatur aqua. Et qui prior descendisset in piscinam post motionem aquæ, sanus fiebat à quacumque detinebatur infirmitate.
5 Erat autem quidam homo ibi, triginta & octo annos habens in infirmitate sua.
6 Hunc cum vidisset Iesus jacentem, & cognovisset quia jam multum tempus haberet, dicit ei: Vis sanus fieri?
7 Respondit ei languidus: Domine, hominem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam: dum venio enim ego, alius ante me descendit.
8 Dicit ei Iesus: Surge, tolle grabatum tuum, & ambula.
9 Et statim sanus factus est homo ille: & sustulit grabatum suum, & ambulabat. Erat autem sabbatum in die illo.
10 Dicebant ergo Iudæi illi qui sanatus fuerat: *b* Sabbatum est, non licet tibi tollere grabatum tuum. *b Exod.* 20. 11. *Ierem.* 17. 24.
11 Respondit eis: Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabatum tuum, & ambula.
12 Interrogaverunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabatum tuum, & ambula?
13 Is autem qui sanus fuerat effectus, nesciebat quis esset. Iesus enim declinavit à turba constituta in loco.
14 Postea invenit eum Iesus in templo, & dixit illi: Ecce sanus factus es: jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.
15 Abiit ille homo, & nuntiavit Iudæis, quia Iesus esset, qui fecit eum sanum.
16 Propterea persequebantur Iudæi Iesum quia hæc faciebat in sabbato.
17 Iesus autem respondit eis: Pater meus usque modo operatur, & ego operor.
18 Propterea ergo magis quærebant eum Iudæi interficere: quia non solum solvebat sabbatum, sed & patrem suum dicebat Deum, æqualem se faciens Deo. Respondit itaque Iesus, & dixit eis:
19 Amen, amen dico vobis: non potest Filius à se facere quidquam, nisi quod viderit Patrem facientem: quæcumque enim ille fecerit, hæc & Filius similiter facit.
20 Pater enim diligit Filium, & omnia demonstrat ei, quæ ipse facit: & majora his demonstrabit ei opera, ut vos miremini.
21 Sicut enim Pater suscitat mortuos, & vivificat: sic & Filius, quos vult, vivificat;
22 Neque enim Pater judicat quemquam: sed omne judicium dedit Filio.
23 Vt omnes honorificent Filium, sicut honorificant Patrem: qui non honorificat Filium, non honorificat Patrem, qui misit illum.
24 Amen, amen dico vobis, quia qui verbum meum audit, & credit ei qui misit me, habet vitam æternam, & in judicium non venit, sed transiit à morte in vitam.
25 Amen, amen dico vobis, quia venit hora, & nunc est, quando mortui audient vocem Filii Dei, & qui audierint, vivent.
26 Sicut enim Pater habet vitam in semetipso:

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

ipso : sic dedit & Filio habere vitam in semetipso :

27 Et potestatem dedit ei judicium facere, quia Filius hominis est.

28 Nolite mirari hoc, quia venit hora, in qua omnes, qui in monumentis sunt audient vocem Filii Dei.

e Matt. 25.46. 29 *e* Et procedent qui bona fecerunt, in resurrectionem vitæ : qui vero mala egerunt, in resurrectionem judicii.

30 Non possum ego à me ipso facere quidquam. Sicut audio, judico : & judicium meum justum est : quia non quæro voluntatem meam, sed voluntatem ejus, qui misit me.

31 Si ego testimonium perhibeo de me ipso, testimonium meum non est verum.

d Mat. 3.17. Suprà 2.15. 32 *d* Alius est, qui testimonium perhibet de me : & scio quia verum est testimonium, quod perhibet de me.

33 Vos misistis ad Ioannem : & testimonium perhibuit veritati.

34 Ego autem non ab homine testimonium accipio : sed hæc dico ut vos salvi sitis.

35 Ille erat lucerna ardens, & lucens. Vos autẽ voluistis ad horã exultare in luce ejus.

36 Ego autem habeo testimonium majus Ioanne. Opera enim, quæ dedit mihi Pater ut perficiam ea ; ipsa opera, quæ ego facio, testimonium perhibent de me, quia Pater misit me :

e Matt. 3.17. & 17.3. f Deut. 4.12. 37 Et qui misit me Pater, *e* ipse testimonium perhibuit de me : neque vocem ejus unquam audistis, *f* neque speciem ejus vidistis.

38 Et verbum ejus non habetis in vobis manens : quia quem misit ille, huic vos non creditis.

39 Scrutamini Scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam æternam habere : & illæ sunt, quæ testimonium perhibent de me :

40 Et non vultis venire ad me ut vitam habeatis.

41 Charitatem ab hominibus non accipio.

42 Sed cognovi vos, quia dilectionem Dei non habetis in vobis.

43 Ego veni in nomine Patris mei, & non accipitis me : si alius venerit in nomine suo illum accipietis.

44 Quomodo vos potestis credere, qui gloriam ab invicem accipitis, & gloriam, quæ à solo Deo est, non quæritis ?

45 Nolite putare quia ego accusaturus sum vos apud Patrem : est qui accusat vos Moyses, in quo vos speratis.

46 Si enim crederetis Moysi, crederetis forsitan & mihi : *g* de me enim ille scripsit.

g Gen. 3.15. 22.18. 49.10. Deut. 18.15. 47 Si autem illius literis non creditis : quomodo verbis meis credetis.

CAPVT VI.

Quinque panibus & duobus piscibus satiat quinque virorum millia : fugit volentes ipsum facere regem : super mare ad discipulos vento agitatos ambulat : de pane cœlesti docet, quodque ipse sit panis vitæ, & caro ejus cibus quem oporteat manducare, sanguisque ejus potus quem oporteat bibere : quidam discipuli offensi ejus sermone deserunt ipsum, Apostoli autem cum eo permanent : quorum tamen unum dicit esse diabolum.

a Mat. 14.13. 1 *a* POst hæc abiit Iesus trans mare Galilææ, quod est Tyberiadis.

2 Et sequebatur eum multitudo magna, *Matth. 6.32. Luc. 9.10.* quia videbant signa, quæ faciebat super his qui infirmabantur,

3 Subiit ergo in montem Iesus : & ibi sedebat cum discipulis suis.

4 Erat autem proximum Pascha, dies festus Iudæorum.

5 Cum sublevasset ergo oculos Iesus, & vidisset quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum : Vnde ememus panes, ut manducent hi ?

6 Hoc autem dicebat tentans eum : ipse enim sciebat quid esset facturus.

7 Respondit ei Philippus : Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque modicum quid accipiat.

8 Dicit ei unus ex discipulis ejus, Andreas frater Simonis Petri :

9 Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeaceos, & duos pisces : sed hæc quid sunt inter tantos ?

10 Dixit ergo Iesus : Facite homines discumbere. Erat autem fœnum multum in loco. Discubuerunt ergo viri, numero quasi quinque millia.

11 Accepit ergo Iesus panes : & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus : similiter & ex piscibus quantum volebant.

12 Vt autem impleti sunt, dixit discipulis suis : Colligite quæ superaverunt fragmenta, ne pereant.

13 Collegerunt ergo, & impleverunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus hordeaceis, quæ superfuerunt his qui manducaverant.

14 Illi ergo homines, cum vidissent quod Iesus fecerat signum, dicebant : Quia hic est vere propheta, qui venturus est in mundum.

15 Iesus ergo cum cognovisset, quia venturi essent ut raperent eum, & facerent eum regem, *b* fugit iterum in montem ipse solus.

b Matth. 14.23. Marc. 6.46. 16 Vt autem sero factum est, descenderunt discipuli ejus ad mare.

17 Et cum ascendissent navim, venerunt trans mare in Capharnaum : & tenebræ jam factæ erant : & non venerat ad eos Iesus.

18 Mare autem, vento magno flante, exurgebat.

19 Cùm remigassent ergo quasi stadia viginti quinque aut triginta, vident Iesum ambulantem supra mare, & proximum navi fieri, & timuerunt.

20 Ille autem dicit eis : Ego sum, nolite timere.

21 Voluerunt ergo accipere eum in navim : & statim navis fuit ad terram, in quam ibant.

22 Altera die, turba quæ stabat trans mare, vidit quia navicula alia non erat ibi nisi una, & quia non introisset cum discipulis suis Iesus in navim, sed soli discipuli ejus abiissent.

23 Aliæ vero supervenerunt naves à Tiberiade, juxta locum ubi manducaverant panem, gratias agente Domino.

24 Cùm ergo vidisset turba quia Iesus non esset ibi, neque discipuli ejus, ascenderunt in naviculas & venerunt Capharnaum quærentes Iesum.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

25 Et cum invenissent eum trans mare, dixerunt ei: Rabbi, quando huc venisti?

26 Respondit eis Iesus, & dixit: Amen, amen dico vobis: quæritis me, non quia vidistis signa, sed quia manducastis ex panibus, & saturati estis.

27 Operamini non cibum qui perit, sed qui permanet in vitam æternam, quem filius hominis dabit vobis. c Hunc enim Pater signavit Deus.

c Supra c. 32. Matth. 3. 17. & 17. 5. d Ioan. 3. 23

28 Dixerunt ergo, ad eum. Quid faciemus ut operemur opera Dei?

29 Respondit Iesus, & dixit eis: d Hoc est opus Dei, ut credatis in eum quem misit ille.

30 Dixerunt ergo ei: Quod ergo tu facis signum ut videamus, & credamus tibi? quid operaris?

31 Patres nostri manducaverunt manna in deserto, sicut scriptum est: e Panem de cælo dedit eis manducare.

e Exod. 16.14. Num. 11. 7. Psalm. 77.24. Sapien. 16.20.

32 Dixit ergo eis Iesus: Amen, amen dico vobis: Non Moyses dedit vobis panem de cœlo, sed pater meus dat vobis panem de cælo verum.

33 Panis enim Dei est, qui de cælo descendit, & dat vitam mundo.

34 Dixerunt ergo ad eum: Domine, semper da nobis panem hunc.

35 Dixit autem eis Iesus: Ego sum panis vitæ: f qui venit ad me, non esuriet: & qui credit in me, non sitiet unquam.

f Eccles. 24.29.

36 Sed dixi vobis, quia & vidistis me, & non creditis.

37 Omne, quod dat mihi Pater, ad me veniet: & eum, qui venit ad me, non ejiciam foras:

38 Quia descendi de cælo, non ut faciam voluntatem meam, sed voluntatem ejus, qui misit me.

39 Hæc est autem voluntas ejus, qui misit me, Patris; ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resuscitem illud in novissimo die.

40 Hæc est autem voluntas Patris mei, qui misit me: ut omnis, qui videt Filium, & credit in eum, habeat vitam æternam, & ego resuscitabo eum in novissimo die.

41 Murmurabant ergo Iudæi de illo, quia dixisset: Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi.

42 Et dicebant: g Nonne hic est Iesus filius Ioseph, cujus nos novimus patrem, & matrem? Quomodo ergo dicit hic? Quia de cælo descendi?

g Matt. 13.55.

43 Respondit ergo Iesus, & dixit eis: Nolite murmurare in invicem:

44 Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum: & ego resuscitabo eum in novissimo die.

h Isaiæ 54.13.

45 Est scriptum in Prophetis: h Et erunt omnes docibiles Dei. Omnis, qui audivit à Patre, & didicit venit ad me.

h Matt. 11.27.

46 Non quia Patrem vidit quisquam, nisi is, qui est à Deo, hic vidit Patrem.

47 Amen, amen dico vobis; Qui credit in me, habet vitam æternam.

48 Ego sum panis vitæ.

k Exod. 16.13.

49 k Patres vestri manducaverunt manna in deserto; & mortui sunt.

50 Hic est panis de cælo descendens: ut si quis ex ipso manducaverit, non moriatur.

51 Ego sum panis vivus; qui de cælo descendi.

52 Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum: & panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita.

53 Litigabant ergo Iudæi ad invicem, dicentes: Quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum?

54 Dixit ergo eis Iesus: Amen, amen dico vobis: Nisi manducaveritis carnem Filii hominis, & biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis.

55 Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: & ego resuscitabo eum in novissimo die:

56 l Caro enim mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus.

l 1. Cor. 11.27.

57 Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo.

58 Sicut misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: & qui manducat me, & ipse vivet propter me:

59 Hic est panis, qui de cælo descendit. Non sicut manducaverunt patres vestri manna, & mortui sunt. Qui manducat hunc panem, vivet in æternum.

60 Hæc dixit in synagoga docens, in Capharnaum.

61 Multi ergo audientes ex discipulis ejus, dixerunt: Durus est hic sermo, & quis potest eum audire?

62 Sciens autem Iesus apud semetipsum, quia murmurarent de hoc discipuli ejus, dixit eis: Hoc vos scandalizat?

63 Si ergo videritis filium hominis ascendentem ubi erat prius?

m Supra 1. 13.

64 Spiritus est, qui vivificat: caro non prodest quidquam; verba, quæ ego locutus sum vobis, spiritus & vita sunt.

65 Sed sunt quidam ex vobis, qui non credunt. Sciebat enim ab initio Iesus qui essent non credentes, & quis traditurus esset eum.

66 Et dicebat: Propterea dixi vobis, quia nemo potest venire ad me, nisi fuerit ei datum à Patre meo.

67 Ex hoc multi discipulorum ejus abierunt retro: & jam non cum illo ambulabant.

68 Dixit ergo Iesus ad duodecim: Numquid & vos vultis abire?

69 Respondit ergo ei Simon Petrus: Domine, ad quem ibimus? verba vitæ æternæ habes.

70 n Et nos credidimus, & cognovimus, quia tu es Christus Filius Dei.

n Matth. 16.16. Marci. 8. 29. Luca 9. 20.

71 Respondit eis Iesus: Nonne ego vos duodecim elegi: & ex vobis unus diabolus est?

72 Dicebat autem Iudam Simonis Iscariotem: hic enim erat traditurus eum, cum esset unus ex duodecim.

CAPVT VII.

Ad Scenopegia festum quasi in occulto ascendens convincit de ipsius doctrina Iudæos, quod ipsum injustè calumniarentur de curato homine sabbato: sitientes ad se vocat, & de ipso turba variè loquitur: ministri qui ad eum apprehendendum missi erant, audita ejus prædicatione collaudant ipsum;

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

sed & Nicodemus ipsum defendens, male audit à pontificibus & Phariſæis.

1 POst hæc autem ambulabat Ieſus in Galilæam, non enim volebat in Iudæam ambulare, quia quærebant eum Iudæi interficere

a Levit. 23.34. 2 Erat autem in proximo dies feſtus Iudæorum, a Scenopegia.

3 Dixerunt autem ad eum fratres ejus: Tranſi hinc, & vade in Iudæam, ut & diſcipuli tui videant opera tua, quæ facis.

4 Nemo quippe in occulto quid facit, & quærit ipſe in palam eſſe: ſi hæc facis, manifeſta teipſum mundo.

5 Neque enim fratres ejus credebant in eum.

6 Dixit ergo eis Ieſus: Tempus meum nondum advenit: tempus autem veſtrum ſemper eſt paratum.

7 Non poteſt mundus odiſſe vos: me autem odit: quia ego teſtimonium perhibeo de illo, quod opera ejus mala ſunt.

8 Vos aſcendite ad diem feſtum hunc, ego autem non aſcendo ad diem feſtum iſtum: quia meum tempus nondum impletum eſt.

9 Hæc cum dixiſſet, ipſe manſit in Galilæa.

10 Vt autem aſcenderunt fratres ejus, tunc & ipſe aſcendit ad diem feſtum non manifeſte, ſed quaſi in occulto.

11 Iudæi ergo quærebant eum in die feſto, & dicebant: Vbi eſt ille?

12 Et murmur multum erat in turba de eo. Quidam enim dicebant: Quia bonus eſt. Alii autem dicebant: Non, ſed ſeducit turbas.

13 Nemo tamen palam loquebatur de illo, propter metum Iudæorum.

14 Iam autem die feſto mediante, aſcendit Ieſus in templum, & docebat.

15 Et mirabantur Iudæi, dicentes. Quomodo hic litteras ſcit, cum non didicerit?

16 Reſpondit eis Ieſus, & dixit: mea doctrina non eſt mea, ſed ejus, qui miſit me.

17 Si quis voluerit voluntatem ejus facere: cognoſcet de doctrina, utrum ex Deo ſit, an ego à meipſo loquar.

18 Qui à ſemetipſo loquitur, gloriam propriam quærit: qui autem quærit gloriam ejus, qui miſit eum, hic verax eſt, & injuſtitia in illo non eſt.

b Exod. 24. 3. Supra 5. 18. 19 b Nonne Moyſes dedit vobis legem: & nemo ex vobis facit legem?

20 Quid me quæritis interficere? Reſpondit turba, & dixit: Dæmonium habes; quis te quærit interficere?

21 Reſpondit Ieſus, & dixit eis: Vnum opus feci, & omnes miramini.

c Levit. 22.3. d Gen. 17.10. 22 Propterea c Moyſes dedit vobis circumciſionem: (non quia ex Moyſe eſt, d ſed ex patribus) & in ſabbato circumciditis hominem.

23 Si circumciſionem accipit homo in ſabbato, ut non ſolvatur lex Moyſi: mihi indignamini quia totum hominem ſanum feci in ſabbato?

e Deut. 1. 16 24 e Nolite judicare ſecundum faciem, ſed juſtum judicium judicate.

25 Dicebans ergo quidam ex Ieroſolymis: Nonne hic eſt, quem quærunt interficere?

26 Et ecce palam loquitur, & nihil ei dicunt. Numquid verè cognoverunt principes quia hic eſt Chriſtus?

27 Sed hunc ſcimus unde ſit: Chriſtus autem cum venerit, nemo ſcit unde ſit.

28 Clamabat ergo Ieſus in templo docens, & dicens: Et me ſcitis, & unde ſim ſcitis: & à meipſo non veni, ſed eſt verus, qui miſit me, quem vos neſcitis.

29 Ego ſcio eum, quia ab ipſo ſum, & ipſe me miſit.

30 Quærebant ergo eum apprehendere: & nemo miſit in illum manus, quia nondum venerat hora ejus.

31 De turba autem multi crediderunt in eum, & dicebant: Chriſtus cum venerit, numquid plura ſigna faciet quam quæ hic facit?

32 Audierunt Phariſæi turbam murmurantem de illo hæc: & miſerunt Principes & Phariſæi miniſtros, ut apprehenderent eum,

33 Dixit ergo eis Ieſus: Adhuc modicum tempus vobiſcum ſum: & vado ad eum, qui me miſit.

f Infrà 13.33. 34 f Quæretis me, & non invenietis: & ubi ego ſum, vos non poteſtis venire.

35 Dixerunt ergo Iudæi ad ſemetipſos: Quo hic iturus eſt, quia non inveniemus eum? numquid in diſperſionem Gentium iturus eſt, & docturus Gentes?

36 Quis eſt hic ſermo, quem dixit: Quæretis me, & non invenietis: & ubi ſum ego, vos non poteſtis venire?

g Levi. 23.27. 37 In noviſſimo autem g die magno feſtivitatis, ſtabat Ieſus, & clamabat, dicens: Si quis ſitit, veniat ad me, & bibat.

h Deut. 18.15. Ioël 2. 28 Actor. 2. 17. 38 h Qui credit in me, ſicut dicit Scriptura, flumina de ventre ejus fluent aquæ vivæ

39 Hoc autem dixit de Spiritu, quem accepturi erant credentes in eum: nondum enim erat Spiritus datus, quia Ieſus nondum erat glorificatus.

40 Ex illa ergo turba, cum audiſſent hos ſermones ejus, dicebant: Hic eſt verè propheta.

41 Alii dicebant: Hic eſt Chriſtus. Quidam autem dicebant: Numquid à Galilæa venit Chriſtus?

i Mich. 5. 2. Matth. 2.6. 42 i Nonne Scriptura dicit: Quia ex ſemine David, & de Bethlehem caſtello, ubi erat David, venit Chriſtus?

43 Diſſenſio itaque facta eſt in turba propter eum.

44 Quidam autem ex ipſis volebant apprehendere eum: ſed nemo miſit ſuper eum manus.

45 Venerunt ergo miniſtri ad Pontifices, & Phariſæos. Et dixerunt eis illi: Quare non adduxiſtis illum?

46 Reſponderunt miniſtri: Nunquam ſic locutus eſt homo, ſicut hic homo.

47 Reſponderunt ergo eis Phariſæi: Numquid & vos ſeducti eſtis?

48 Numquid ex principibus aliquis credidit in eum, aut ex Phariſæis?

49 Sed turba hæc, quæ non novit legem

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

legem, maledicti sunt

k Supra 3. 2.

50 Dixit Nicodemus ad eos, k ille qui venit ad eum nocte, qui unus erat ex ipsis:

d Deut. 17.8. & 19. 15.

51 Numquid lex nostra judicat hominem nisi prius audierit ab ipso. d & cognoverit quid faciat.

52 Responderunt, & dixerunt ei: Numquid & tu Galilæus es? Scrutare Scripturas, & vide quia à Galilæa propheta non surgit.

53 Et reversi sunt unusquisque in domum suam.

CAPVT VIII.

Mulierem in adulterio deprehensam, scribens in terra absolvit ab accusatoribus: dicit se lucem mundi, & Pharisæos in peccato suo morituros: qui etiam verè sint ejus discipuli, quive servi aut liberi: dicit illos neque ex Deo, neque ex Abraham, sed ex patre diabolo esse, qui veritatem dicenti non crederent: blasphemantibus dicit se dæmonium non habere, sed Patrem honorificare, & antequam Abraham fieret, se esse; volentibusque eum lapidare, auferens sui prospectum exit de templo.

1 IEsus autem perrexit in Montem oliveti.

2 Et diluculo iterum venit in templum, & omnis populus venit ad eum, & sedens docebat eos.

3 Adducunt autem Scribæ, & Pharisæi, mulierem in adulterio deprehensam, & statuerunt eam in medio,

4 Et dixerunt ei: Magister, hæc mulier modo deprehensa est in adulterio.

e Levit. 20.10.

5 e In lege autem Moyses mandavit nobis hujusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis?

6 Hoc autem dicebant tentantes eum, ut possent accusare eum. Iesus autem inclinans se deorsum, digito scribebat in terra.

b Deut. 17.7.

7 Cum ergo perseverarent interrogantes eum, erexit se, & dixit eis: b Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat.

8 Et iterum se inclinans, scribebat in terra:

9 Audientes autem unus post unum exibant, incipientes à senioribus: & remansit solus Iesus, & mulier in medio stans.

10 Erigens autem se Iesus, dixit ei: Mulier, ubi sunt, qui te accusabant? Nemo te condemnavit?

11 Quæ dixit: Nemo, Domine. Dixit autem Iesus: Nec ego te condemnabo. Vade, & jam amplius noli peccare. †

c 1. Joa. 1. 5.

12 Iterum ergo locutus est eis Iesus, dicens: c Ego sum lux mundi: qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ.

13 Dixerunt ergo ei Pharisæi: Tu de te ipso testimonium perhibes: testimonium tuum non est verum.

14 Respondit Iesus, & dixit eis: Etsi ego testimonium perhibeo de meipso, verum est testimonium meum: quia scio unde veni, & quo vado: vos autem nescitis unde venio, aut quo vadó.

15 Vos secundum carnem judicatis: ego non judico quemquam. †

16 Et si judico ego, judicium meum verum est, quia solus non sum: sed ego, & qui misit me Pater.

17 Et in lege vestra scriptum est, d quia duorum hominum testimonium verum est. d Deut. 17.6.

18 Ego sum, qui testimonium perhibeo de meipso: & testimonium perhibet de me qui misit me, Pater. & 19. 15.

19 Dicebant ergo ei: Vbi est pater tuus? † Respondit Iesus: Neque me scitis, neque Patrem meum: si me sciretis, forsitan & Patrem meum sciretis. Matth. 18. 16. 2. Cor. 13. 1. Hebr. 10. 28.

20 Hæc verba locutus est Iesus in gazophylacio, docens in templo: & nemo apprehendit eum, quia necdum venerat hora ejus.

21 Dixit ergo iterum eis Iesus: Ego vado, & quæretis me, & in peccato vestro moriemini. Quo ego vado, vos non potestis venire.

22 Dicebant ergo Iudæi: Numquid interficiet semetipsum, quia dixit: Quo ego vado, vos non potestis venire?

23 Et dicebat eis: Vos de deorsum estis; ego de supernis sum. Vos de mundo hoc estis, ego non sum de hoc mundo.

24 Dixi ergo vobis, quia moriemini in peccatis vestris: si enim non credideritis quia ego sum, moriemini in peccato vestro.

25 Dicebant ergo ei: Tu quis es? Dixit eis Iesus: Principium, qui & loquor vobis.

26 Multa habeo de vobis loqui, & judicare: sed qui me misit, verax est: & ego quæ audivi ab eo, hæc loquor in mundo.

27 Et non cognoverunt quia Patrem ejus dicebat Deum.

28 Dixit ergo eis Iesus: Cùm exaltaveritis Filium hominis, tunc cognoscetis quia ego sum, & à meipso facio mihi, e sed sicut docuit me Pater, hæc loquor: e Rom. 3. 49

29 Et qui me misit, mecum est, & non reliquit me solum: quia ego, quæ placita sunt ei, facio semper.

30 Hæc illo loquente, multi crediderunt in eum.

31 Dicebat ergo Iesus ad eos, qui crediderunt ei, Iudæos: Si vos manseritis in sermone meo, verè discipuli mei eritis:

32 Et cognoscetis veritatem, & veritas liberabit vos.

33 Responderunt ei: Semen Abrahæ sumus, & nemini servivimus unquam: quomodo tu dicis: Liberi eritis?

34 Respondit eis Iesus: Amen, amen dico vobis: f quia omnis qui facit peccatum, servum est peccati. f Rom. 6. 15. 2. Petri 2. 19.

35 Servus autem non manet in domo in æternum: filius autem manet in æternum.

36 Si ergo vos filius liberaverit, verè liberi eritis.

37 Scio quia filii Abrahæ estis: sed quæritis me interficere, quia sermo meus non capit in vobis.

38 Ego quod vidi apud Patrem meum, loquor: & vos quæ vidistis apud patrem vestrum, facitis.

39 Responderunt, & dixerunt ei: Pater noster Abraham est. Dicit ei Iesus: Si filii Abrahæ estis, opera Abrahæ facite.

40 Nunc autem quæritis me interficere, hominem, qui veritatem vobis locutus sum, quam audivi à Deo: hoc Abraham non fecit.

41 Vos facitis opera patris vestri. Dixerunt

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

itaque ei. Nos ex fornicatione non sumus nati : unum patrem habemus Deum.

42 Dixit ergo eis Iesus : Si Deus pater vester esset : diligeretis utique me. Ego enim ex Deo processi, & veni : neque enim à me ipso veni, sed ille me misit.

43 Quare loquelã meam non cognoscitis? Quia non potestis audire sermonem meum.

g 1. Ioan. 3.8. 44 g Vos ex patre diabolo estis : & desideria patris vestri vultis facere, ille homicida erat ab initio, & in veritate non stetit: quia non est veritas in eo; cum loquitur mendacium, ex propriis loquitur, quia mendax est, & pater ejus.

45 Ego autem si veritatem dico, non creditis mihi

46 Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico vobis, quare non creditis mihi?

h 1. Ioann. 4.6. 47 h Qui ex Deo est, verba Dei audit. Propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis.

48 Responderunt ergo Iudæi, & dixerunt ei : Nonne benè dicimus nos, quia Samaritanus es tu, & dæmonium habes?

49 Respondit Iesus : Ego dæmonium non habeo : sed honorifico Patrem meum, & vos inhonorastis me.

50 Ego autem non quæro gloriam meam: est qui quærat, & judicet.

51 Amen, amen dico vobis : si quis sermonem meum servaverit, mortem non videbit in æternum.

52 Dixerunt ergo Iudæi : Nunc cognovimus quia dæmonium habes. Abraham mortuus est, & Prophetæ: & tu dicis : Si quis sermonem meum servaverit, non gustabit mortem in æternum.

53 Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mortuus est? & Prophetæ mortui sunt. Quem te ipsum facis?

54 Respondit Iesus : Si ego glorifico me ipsum, gloria mea nihil est : est Pater meus, qui glorificat me, quem vos dicitis quia Deus vester est.

55 Et non cognovistis eum; ego autem novi eum : Et si dixero quia non scio eum, ero similis vobis, mendax. Sed scio eum, & sermonem ejus servo.

56 Abraham pater vester exultavit ut videret diem meum; vidit, & gavisus est.

57 Dixerunt ergo Iudæi ad eum: Quinquaginta annos nondum habes, & Abraham vidisti?

58 Dixit eis Iesus : Amen, amen dico vobis, antequam Abraham fieret, ego sum.

59 Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum : Iesus autem abscondit se, & exivit de templo,

CAPVT IX.

Cæcum à nativitate sabbato illuminat; cujus miraculi gloriam Pharisæi multis technis laborant Christo detrahere : & quia is qui cæcus fuerat Christum tuetur, extra synagogam ejicitur sed à Christo edoctus credit & adorat ipsum, qui in judicium se in mundum veniisse ait.

1 ET præteriens Iesus vidit hominem cæcum à nativitate :

2 Et interrogaverunt eum discipuli ejus : Rabbi, quis peccavit, hic, aut parentes ejus, ut cæcus nasceretur?

3 Respondit Iesus : Neque hic peccavit, neque parentes ejus : sed ut manifestentur opera Dei in illo.

4 Me oportet operari opera ejus, qui misit me, donec dies est : venit nox, quando nemo potest operari.

5 Quamdiu sum in mundo, lux sum mundi.

6 Hæc cum dixisset, expuit in terram, & fecit lutum ex sputo, & linivit lutum super oculos ejus.

7 Et dixit ei : Vade, lava in natatoria Siloë (quod interpretatur Missus.) Abiit ergo, & lavit, & venit videns,

8 Itaque vicini, & qui viderant eum prius quia mendicus erat, dicebant : Nonne hic est, qui sedebat, & mendicabat? Alii, dicebant : Quia hic est.

9 Alii autem : Nequaquam, sed similis est ei. Ille verò dicebat : Quia ego sum

10 Dicebant ergo ei : Quomodo aperti sunt tibi oculi?

11 Respondit : Ille homo, qui dicitur Iesus, lutum fecit : & unxit oculos meos, & dixit mihi : Vade ad natatoria Siloë, & lava. Et abii, lavi, & video.

12 Et dixerunt ei : Vbi est ille? Ait : Nescio.

13 Adducunt eum ad Pharisæos, qui cæcus fuerat.

14 Erat autem sabbatum, quando lutum fecit Iesus, & aperuit oculos ejus.

15 Iterum ergo interrogabant eum Pharisæi quomodo vidisset. Ille autem dixit eis : Lutum mihi posuit super oculos, & lavi & video.

16 Dicebant ergo, ex Pharisæis quidam : Non est hic homo à Deo, qui sabbatum non custodit. Alii autem dicebant : Quomodo potest homo peccator hæc signa facere? Et schisma erat inter eos

17 Dicunt ego cæco iterum : Tu quid dicis de illo, qui aperuit oculos tuos? Ille autem dixit : Quia propheta est.

18 Non crediderunt ergo Iudæi de illo, quia cæcus fuisset, & vidisset, donec vocaverunt parentes ejus, qui viderat :

19 Et interrogaverunt eos, dicentes : Hic est filius vester, quem vos dicitis quia cæcus natus est? Quomodo ergo nunc videt?

20 Responderunt eis parentes ejus, & dixerunt : Scimus quia hic est filius noster, & quia cæcus natus est;

21 Quomodo autem nunc videat, nescimus : aut quis ejus aperuit oculos, nos nescimus : ipsum interrogate : ætatem habet, ipse de se loquatur.

22 Hæc dixerunt parentes ejus, quoniam timebant Iudæos : jam enim conspiraverant Iudæi, ut si quis eum confiteretur esse Christum, extra synagogam fieret.

23 Propterea parentes ejus dixerunt : Quia ætatem habet, ipsum interrogate.

24 Vocaverunt ergo rursum hominẽ, qui fuerat cæcus, & dixerunt ei : Da gloriam Deo, nos scimus quia hic homo peccator est.

25 Dixit ergo eis ille : Si peccator est, nescio : unum scio, quia cæcus cum essem, modo video.

26 Dixerunt

26 Dixerunt ergo illi : Quid fecit tibi ? Quomodo aperuit tibi oculos ?

27 Respondit eis : Dixi vobis jam,& audistis : quid iterum vultis audire ? numquid & vos vultis discipuli ejus fieri ?

28 Maledixerunt ergo ei,& dixerunt : Tu discipulus illius sis : nos autem Moysi discipuli sumus.

29 Nos scimus quia Moysi locutus est Deus : hunc autem nescimus unde sit.

30 Respondit ille homo , & dixit eis : In hoc enim mirabile est,quia vos nescitis unde sit, & aperuit meos oculos :

31 Scimus autem quia peccatores Deus non audit : sed si quis Dei cultor est,& voluntatem ejus facit , hunc exaudit.

32 A sæculo non est auditum , quia quis aperuit oculos cæci nati.

33 Nisi esset hic à Deo , non poterat facere quidquam.

34 Responderunt , & dixerunt ei : In peccatis natus es totus , & tu doces nos ? Et ejecerunt eum foras.

35 Audivit Iesus quia ejecerunt eum foras : & cum invenisset eum, dixit ei : Tu credis in filium Dei ?

36 Respondit ille, & dixit : Quis est, Domine , ut credam in eum ?

35 Et dixit ei Iesus : & vidisti eum , & qui loquitur tecum , ipse est.

38 At ille ait : Credo Domine. Et procidens adoravit eum

39 Et dixit Iesus : In judicium ego in hunc mundum veni : ut qui non vident videant, & qui vident cæci fiant.

40 Et audierunt quidam ex Pharisæis , qui cum ipso erant , & dixerunt ei : Numquid & nos cæci sumus ?

41 Dixit eis Iesus : Si cæci essetis, non haberetis peccatum , nunc verò dicitis : Quia videmus. Peccatum vestrum manet.

CAPVT X.

Christus verum describens pastorem & mercenarium, dicit se ostium ovium & bonum pastorem ; qui & alias habeat oves ad idem ovile adducendas : animam suam ponit , ut iterum sumat eam : Iudæi lapidare ipsum volunt , quia se ad opera sua referens, dicebat unum esse cum Patre , & filium Dei : quod tamen ostendit non esse blasphemiam.

1 AMen,amen dico vobis : qui non intrat per ostium in ovile ovium , sed ascendit aliunde , ille fur est , & latro.

2 Qui autem intrat per ostium , pastor est ovium.

3 Huic ostiarius aperit , & oves vocem ejus audiunt, & proprias oves vocat nominatim , & educit eas.

4 Et cum proprias oves emiserit, ante eas vadit : & oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus.

5 Alienum autem non sequuntur ; sed fugiunt ab eo : quia non noverunt vocem alienorum.

6 Hoc proverbium dixit eis Iesus. Illi autem non cognoverunt quid loqueretur eis.

7 Dixit ergo eis iterum Iesus : Amen,amen dico vobis, quia ego sum ostium ovium.

8 Omnes quotquot venerunt , fures sunt , & latrones , & non audierunt eos oves.

9 Ego sum ostium. Per me si quis introierit , salvabitur : & ingredietur , & egredietur , & pascua inveniet.

10 Fur non venit nisi ut furetur , & mactet, & perdat. Ego veni ut vitam habeant, & abundantius habeant.

11 Ego sum pastor bonus. *a* Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. *a Isaiæ 40.11. Ezech. 34.23. & 37. 24.*

12 Mercenarius autem, & qui non est pastor, cujus non sunt oves propriæ, videt lupum venientem , & dimittit oves, & fugit : & lupus rapit, & dispergit oves :

13 Mercenarius autem fugit , quia mercenarius est , & non pertinet ad eum de ovibus.

14 Ego sum pastor bonus : & cognosco meas , & cognoscunt me meæ.

15 *b* Sicut novit me Pater , & ego agnosco Patrem : & animam meam pono pro ovibus meis. *b Matt. 11.27. Luc. 10.22.*

16 Et alias oves habeo , quæ non sunt ex hoc ovili : & illas oportet me adducere , & vocem meam audient, & fiet unum ovile, & unus pastor.

17 Propterea me diligit Pater ; *c* quia ego pono animam meam,ut iterum sumam eam. *c Isaiæ 53.7.*

18 Nemo tollit eam à me : sed ego pono eam à meipso,& potestatem habeo ponendi eam : & potestatem habeo iterum sumendi eam : Hoc mandatum accepi à Patre meo.

19 Dissensio iterum facta est inter Iudæos propter sermones hos.

20 Dicebant autem multi ex ipsis:Dæmonium habet , & insanit : quid eum auditis ?

21 Alii dicebant : Hæc verba non sunt dæmonium habentis : numquid dæmonium potest cæcorum oculos aperire ?

22 *d* Facta sunt autem Encænia in Ierosolymis : & hiems erat. *d 1. Mac 4. 56.59.*

23 Et ambulabat Iesus in templo, in porticu Salomonis :

24 Circumdederunt ergo eum Iudæi , & dicebant ei : Quousque animam nostram tollis ? si tu es Christus, dic nobis palam.

25 Respondit eis Iesus : Loquor vobis , & non creditis ; opera , quæ ego facio in nomine Patris mei , hæc testimonium perhibent de me :

26 Sed vos non creditis , quia non estis ex ovibus meis.

27 Oves meæ vocem meam audiunt : & ego cognosco eas , & sequuntur me :

28 Et ego vitam æternam do eis : & non peribunt in æternum , & non rapiet eas quisquam de manu mea.

29 Pater meus quod dedit mihi , majus omnibus est : & nemo potest rapere de manu Patris mei.

30 Ego & Pater unum sumus.

31 Sustulerunt ergo lapides Iudæi , ut lapidarent eum.

32 Respondit eis Iesus : Multa bona opera ostendi vobis ex Patre meo , propter quod eorum opus me lapidatis ?

33 Responderunt ei Iudæi : De bono opere non lapidamus te, sed de blasphemia ; & quia tu homo cum sis, facis teipsum Deum.

34 Respondit eis Iesus : Nonne scriptum est in lege vestra : *e* quia Ego dixi,dii estis ? *e Psal. 81. 6.*

35 Si illos dixit deos, ad quos sermo Dei factus est , & non potest solvi Scriptura :

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

36 Quem pater sanctificavit, & misit in mundum, vos dicitis: Quia blasphemas: quia dixi, Filius Dei sum?

37 Si non facio opera Patris mei, nolite credere mihi.

38 Si autem facio: & si mihi non vultis credere, operibus credite, ut cognoscatis, & credatis quia Pater in me est, & ego in Patre.

39 Quærebant ergo eum apprehendere: & exivit de manibus eorum.

40 Et abiit iterum trans Iordanem, in eum locum, ubi erat Ioannes baptizans primùm: & mansit illic.

41 Et multi venerunt ad eum, & dicebant: Quia Ioannes quidem signum fecit nullum.

42 Omnia autem quæcumque dixit Ioannes de hoc, vera erant. Et multi crediderunt in eum.

CAPVT XI

Iesus Lazarum quatuor diebus mortuum resuscitat: profectus multa cum discipulis & cum Martha: qua propter dum propter hoc miraculum multi in Christum crederent: Pontifices & Pharisæi inito consilio statuerunt eum occidere; Caipha pontifice prophetante oportere Iesum mori, ne totus populus periret: Iesus autem secedit in civitatem Ephrem.

1 ERat autem quidam languens Lazarus à Bethania, de castello Mariæ: & Marthæ sororis ejus.

2 (Maria autem erat, *a* quæ unxit Dominum unguento, & extersit pedes ejus capillis suis: cujus frater Lazarus infirmabatur.) *a* Matt. 26. 7. Infrà 12. 3. Luc. 7. 37.

3 Miserunt ergo sorores ejus ad eum dicentes: Domine, ecce quem amas infirmatur,

4 Audiens autem Iesus dixit eis: Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro gloria Dei, ut glorificetur Filius Dei per eam.

5 Diligebat autem Iesus Martham, & sororem ejus Mariam, & Lazarum.

6 Ut ergo audivit quia infirmabatur, tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus.

7 Deinde post hæc dixit discipulis suis: Eamus in Iudæam iterum.

8 Dicunt ei discipuli: Rabbi, nunc quærebant te Iudæi lapidare, & iterum vadis illuc?

9 Respondit Iesus: Nonne duodecim sunt horæ diei? Si quis ambulaverit in die, non offendit, quia lucem hujus mundi videt:

10 Si autem ambulaverit in nocte, offendit, quia lux non est in eo

11 Hæc ait, & post hæc dixit eis: Lazarus amicus noster dormit: sed vado ut à somno excitem eum.

12 Dixerunt ergo discipuli ejus: Domine, si dormit, salvus erit.

13 Dixerat autem Iesus de morte ejus: illi autem putaverunt quia de dormitione somni diceret.

14 Tunc ergo Iesus dixit eis manifestè: Lazarus mortuus est:

15 Et gaudeo propter vos ut credatis, quoniam non eram ibi. Sed eamus ad eum.

16 Dixit ergo Thomas, qui dicitur Didymus, ad condiscipulos: Eamus & nos, ut moriamur cum eo.

17 Venit itaque Iesus: & invenit eum quatuor dies jam in monumento habentem.

18 (Erat autem Bethania juxta Ierosolymam quasi stadiis quindecim.)

19 Multi autem ex Iudæis venerant ad Martham & Mariam, ut consolarentur eas de fratre suo.

20 Martha ergo ut audivit quia Iesus venit occurrit illi: Maria autem domi sedebat.

21 Dixit ergo Martha ad Iesum: Domine, si fuisses hic frater meus non fuisset mortuus:

22 Sed & nunc scio, quia quæcumque poposceris à Deo, dabit tibi Deus.

23 Dicit illi Iesus: Resurget frater tuus.

24 Dicit ei Martha: Scio quia resurget *b* in resurrectione in novissimo die: *b* Supra 5. 29.

25 Dixit ei Iesus: Ego sum resurrectio, & vita: *c* qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet, Luc. 14. 14. *c* Supra 6. 40.

26 Et omnis, qui vivit, & credit in me, non morietur in æternum. Credis hoc?

27 Ait illi, Utique Domine, ego credidi, quia tu es Christus filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti.

28 Et cum hæc dixisset, abiit, & vocavit Mariam sororem suam silentio, dicens: Magister adest, & vocat te.

29 Illa ut audivit, surgit citò, & venit ad eum:

30 Nondum enim venerat Iesus in castellum: sed erat adhuc in illo loco, ubi occurrerat ei Martha.

31 Iudæi ergo, qui erant cum ea in domo, & consolabantur eam, cum vidissent Mariam quia citò surrexit & exiit, secuti sunt eam dicentes: Quia vadit ad monumentum, ut ploret ibi.

32 Maria ergo, cum venisset ubi erat Iesus, videns eum, cecidit ad pedes ejus, & dicit ei: Domine, si fuisses hic, non esset mortuus frater meus.

33 Iesus ergo, ut vidit eam plorantem, & Iudæos, qui venerant cum ea, plorantes, infremuit spiritu, & turbavit seipsum,

34 Et dixit: Ubi posuistis eum? Dicunt ei: Domine, veni, & vide.

35 Et lacrymatus est Iesus.

36 Dixerunt ergo Iudæi: Ecce quomodo amabat eum.

37 Quidam autem ex ipsis dixerunt: *d* Non poterat hic, qui aperuit oculos cæci nati, facere ut hic non moreretur? *d* Supra 9. 6.

38 Iesus ergo rursum fremens in semetipso venit ad monumentum: erat autem spelunca: & lapis superpositus erat ei.

39 Ait Iesus: Tollite lapidem. Dicit ei Martha, soror ejus qui mortuus fuerat: Domine jam fœtet, quatriduanus est enim.

40 Dicit ei Iesus: Nonne dixi tibi, quoniam si credideris, videbis gloriam Dei?

41 Tulerunt ergo lapidem: Iesus autem elevatis sursum oculis, dixit: Pater gratias ago tibi quoniam audisti me.

42 Ego autem sciebam quia semper me audis, sed propter populum, qui circumstat, dixi: ut credant quia tu me misisti.

43 Hæc cum dixisset, voce magna clamavit: Lazare veni foras.

44 Et statim prodiit qui fuerat mortuus, ligatus pedes & manus institis, & facies illius sudario erat ligata. Dixit eis Iesus:

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

sus : Solvite eum, & sinite abire :
45 Multi ex Iudæis, qui venerant ad Mariam, & Martham, & viderant quæ fecit Iesus, crediderunt in eum
46 Quidam autem ex ipsis abierunt ad Pharisæos, & dixerunt eis quæ fecit Iesus.
47 Collegerunt ergo Pontifices & Pharisæi concilium, & dicebant : Quid facimus, quia hic homo multa signa facit ?
48 Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum : & venient Romani, & tollent nostrum locum, & gentem.
e Infrà 18.14. 49 e Vnus autem ex ipsis Caiphas nomine, cum esset Pontifex anni illius, dixit eis : Vos nescitis, quidquam,
50 Nec cogitatis quia expedit vobis ut unus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat.
51 Hoc autem à semetipso non dixit ; sed cum esset Pontifex anni illius, prophetavit, quod Iesus moriturus erat pro gente,
52 Et non tantum pro gente, sed ut filios Dei, qui erant dispersi, congregaret in unum.
53 Ab illo ergo die cogitaverunt ut interficerent eum.
54 Iesus ergo jam non in palam ambulabat apud Iudæos, sed abiit in regionẽ juxta desertum, in civitatem quæ dicitur Ephrem, & ibi morabatur cum discipulis suis.
55 Proximum autem erat Pascha Iudæorum : & ascenderunt multi Ierosolymam de regione ante Pascha, ut sanctificarẽt seipsos.
56 Quærebant ergo Iesum : & colloquebantur ad invicem, in templo stantes : Quid putatis, quia non venit ad diem festum ? Dederant autem Pontifices & Pharisæi mandatum, ut si quis cognoverit ubi sit, indicet, ut apprehendant eum.

CAPVT XII.

Apud Martham & Lazarum receptus, unguento à Maria ungitur, murmurante Iuda fure : cogitarunt autem principes sacerdotum etiam Lazarum occidere : Iesus asello vectus cum honore Ierusalem ingreditur, & gentilibus eum videre cupientibus, dicit horam suæ clarificationis instare, sed granum frumenti prius mortificandum : vox Patris auditur de clarificando nomine suo : princeps hujus mundi foras ejiciendus : de excæcatione Iudæorum prophetata ab Isaiæ : in Christo honoratur aut spernitur Pater.

a Matt. 26. 6. Marc. 14. 3. 1 a IEsus ergo ante sex dies Paschæ venit Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitavit Iesus.
2 Fecerunt autem ei cœnam ibi : & Martha ministrabat, Lazarus vero unus erat ex discumbentibus cum eo.
3 Maria ergo accepit libram unguenti nardi pistici, pretiosi, & unxit pedes Iesu, & extersit pedes ejus capillis suis : & domus impleta est ex odore unguenti.
4 Dixit ergo unus ex discipulis ejus, Iudas Iscariotes, qui erat eum traditurus.
5 Quare hoc unguentum non venit trecentis denariis, & datum est egenis ?
6 Dixit autem hoc, non quia de egenis pertinebat ad eum, sed quia fur erat, & loculos habens, ea quæ mittebantur, portabat.
7 Dixit ergo Iesus : Sinite illam, ut diem sepulturæ meæ servet illud.
8 Pauperes enim semper habetis vobiscum : me autem non semper habetis.
9 Cognovit ergo turba multa ex Iudæis quia illic est : & venerunt, non propter Iesum tantum, sed ut Lazarum viderent, quem suscitavit à mortuis.
10 Cogitaverunt autem principes sacerdotum, ut & Lazarum interficerent :
11 Quia multi propter illum abibant ex Iudæis, & credebant in Iesum.
12 In crastinum autem, turba multa, quæ venerat ad diem festum, cum audissent quia venit Iesus Ierosolymam :
13 Acceperunt ramos palmarum, & processerunt obviam ei, & clamabant : Hosanna, benedictus, qui venit in nomine Domini, Rex Israel.
b Mat. 21. 7. Marc. 11 7. Luc. 19 35. Zach. 9, 9. 14 b Et invenit Iesus asellum, & sedit super eum, sicut scriptum est :
15 Noli timere filia Sion : ecce rex tuus venit sedens super pullum asinæ.
16 Hæc non cognoverunt discipuli ejus primum : sed quando glorificatus est Iesus, tunc recordati sunt, quia hæc erant scripta de eo, & hæc fecerunt ei.
17 Testimonium ergo perhibebat turba, quæ erat cum eo quando Lazarum vocavit de monumento, & suscitavit eum à mortuis.
18 Propterea & obviam venit ei turba : quia audierunt eum fecisse hoc signum :
19 Pharisæi ergo dixerunt ad semetipsos : Videtis quia nihil proficimus ? ecce mundus totus post eum abiit.
20 Erant autem quidam Gentiles, ex his qui ascenderant ut adorarent in die festo.
21 Hi ergo accesserunt ad Philippum, qui erat à Bethsaida Galilææ, & rogabant eum, dicentes : Domine, volumus Iesum videre.
22 Venit Philippus, & dicit Andreæ : Andreas rursum & Philippus dixerunt Iesu.
23 Iesus autem respondit eis, dicens : Venit hora, ut clarificetur Filius hominis.
24 Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit ; ipsum solum manet : si autem mortuum fuerit, multum fructum affert.
c Mat. 10.39. & 16. 25. Marc. 8 35. Luc. 9. 24. & 17.33. 25 c Qui amat animam suam, perdet eam : & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.
26 Si quis mihi ministrat, me sequatur : & ubi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus.
27 Nunc anima mea turbata est. Et quid dicam ? Pater, salvifica me ex hac hora. Sed propterea veni in horam hanc.
28 Pater, clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de cælo : Et clarificavi, & iterum clarificabo.
29 Turba ergo, quæ stabat, & audierat, dicebat tonitruum esse factum. Alii dicebant : Angelus ei locutus est.
30 Respondit Iesus, & dixit : Non propter me hæc vox venit, sed propter vos.
31 Nunc judicium est mundi : nunc princeps hujus mundi ejicietur foras.
32 Et ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum.
d Psal. 109 4. & 1. 6. 2. 33 (Hoc autem dicebat, significans qua morte esset moriturus.)
34 Respondit ei turba : Nos audivimus d ex lege, quia Christus manet in æternum : &

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

Isaiæ 40. 8. Ezech. 37. 25. & quomodo tu dicis, Oportet exaltari Filium hominis? Quis est iste Filius hominis?

35 Dixit ergo eis Iesus: Adhuc modicū lumē in vobis est. Ambulate dum lumen habetis, ut non vos tenebræ comprehendant: & qui ambulat in tenebris, nescit quo vadat.

36 Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Hæc locutus est Iesus: & abiit, & abscondit se ab eis.

37 Cùm autem tanta signa fecisset coram eis, non credebant in eum:

† Isaiæ 53. 1. Rom. 10. 16. 38 Vt sermo Isaiæ propheræ impleretur, quem dixit: *e* Domine, quis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui revelatum est?

39 Propterea non poterant credere, quia iterum dixit Isaias:

† *f* Isaiæ 6. 9. Rom. 11. 8. Matth. 13. 14. Marc 4. 12. Luc. 8. 10. Actor. 28. 27. 40 *f* Excæcavit oculos eorum, & induravit cor eorum: ut non videant oculis, & non intelligant corde, & convertantur, & sanem eos.

41 Hæc dixit Isaias, quando vidit gloriam ejus, & locutus est de eo.

42 Verumtamen & ex principibus multi credederunt in eum: sed propter Pharisæos non confitebantur, ut è synagoga non ejicerentur.

43 Dilexerunt enim gloriam hominum magis, quam gloriam Dei.

44 Iesus autem clamavit, & dixit: Qui credit in me, non credit in me, sed in eum, qui misit me.

45 Et qui videt me, videt eū, qui misit me.

46 Ego lux in mundum veni: ut omnis, qui credit in me, in tenebris non maneat.

47 Et si quis audierit verba mea, & non custodierit: ego non judico eum: non enim veni ut judicem mundum, sed ut salvificem mundum.

† *g* Marc. 16. 16. 48 Qui spernit me, & non accipit verba mea: habet qui judicet eum, *g* sermo, quem locutus sum, ille judicabit eum in novissimo die.

49 Quia ego ex me ipso non sum locutus, sed qui misit me Pater, ipse mihi mandatum dedit quid dicam, & quid loquar.

50 Et scio quia mandatum ejus vita æterna est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor.

CAPVT XIII.

Iesus à cœna linteo præcinctus, lavat pedes discipulorum, renuente primum Petro, exhortans ut idem invicem faciant: proditorem suum Ioanni indicat; quo post buccellam egresso, dicit se clarificatum: de novo mandato dilectionis: Petro trinam prædicit sui abnegationem.

† *a* Mat. 26. 2. Marc. 14. 1. Luc 22. 1. 1 *a* ANte diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit hora ejus ut transeat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos.

2 Et cœna facta, cum diabolus jam misisset in cor, ut traderet eum Iudas Simonis Iscariotæ:

3 Sciens quia omnia dedit ei Pater in manus, & quia à Deo exivit, & ad Deum vadit:

4 Surgit à cœna, & ponit vestimenta sua: & cum accepisset, linteum, præcinxit se.

5 Deinde mittit aquam in pelvim, & cœpit lavare pedes discipulorum, & extergere linteo, quo erat præcinctus.

6 Venit ergo ad Simonem Petrum. Et dicit ei Petrus: Domine, tu mihi lavas pedes?

7 Respondit Iesus, & dixit ei: Quod ego facio, tu nescis modo, scies autem postea.

8 Dicit ei Petrus: Non lavabis mihi pedes in æternum. Respondit ei Iesus: Si non lavero te, non habebis partem mecum.

9 Dicit ei Simon Petrus, Domine, non tantum pedes meos, sed & manus, & caput.

10 Dicit ei Iesus: Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes.

11 Sciebat enim quisnam esset qui traderet eum: propterea dixit: Non estis mundi omnes.

12 Postquam ergo lavit pedes eorum, & accepit vestimenta sua: cum recubuisset iterum, dixit eis. Scitis quid fecerim vobis?

13 Vos vocatis me Magister, & Domine: & bene dicitis: sum etenim.

14 Si ergo ego lavi pedes vestros, Dominus, & Magister: & vos debetis alter alterius lavare pedes.

15 Exemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis.

† 16 *b* Amen, amen dico vobis: Non est servus major domino suo: neque Apostolus major est eo, qui misit illum. *b* Infrà 15. 20. Matth. 10. 24. Luc. 6. 40.

17 Si hæc scitis, beati eritis si feceritis ea.

18 Non de omnibus vobis dico: ego scio quos elegerim, sed ut adimpleatur Scriptura: *c* Qui manducat mecum panem, levabit contra me calcaneum suum. *c* Psal. 40. 10.

19 A modo dico vobis, priusquam fiat ut cum factum fuerit, credatis quia ego sum.

† 20 *d* Amen, amen dico vobis: Qui accipit si quem misero, me accipit: qui autem me accipit, accipit eum qui me misit. *d* Mat. 10. 40. Lucæ 10. 16.

21 Cùm hæc dixisset Iesus, turbatus est spiritu: & protestatus est, & dixit: *e* Amen, amen dico vobis: Quia unus ex vobis tradet me. *e* Mat. 26. 21. Marc. 14. 18.

22 Aspiciebant ergo ad invicem discipuli, hæsitantes de quo diceret.

23 *f* Erat ergo recumbens unus ex discipulis ejus in sinu Iesu, quem diligebat Iesus. *f* Lucæ 22. 21.

24 Innuit ergo huic Simon Petrus: & dixit ei: Quis est, de quo dicit?

25 Itaque cum recubuisset ille supra pectu Iesu, dicit ei: Domine quis est:

26 Respondit Iesus: Ille est, cui ego intinctum panem porrexero. Et cum intinxisset panem, dedit Iudæ Simonis Iscariotæ.

27 Et post buccellam, intravit in eum satanas. Et dixit ei Iesus: Quod facis, fac citiùs.

28 Hoc autem nemo scivit discumbentium ad quid dixerit ei.

29 Quidam enim putabant, quia loculos habebat Iudas, quod dixisset ei Iesus: Eme ea, quæ opus sunt nobis ad diem festum: aut egenis ut aliquid daret.

30 Cùm ergo accepisset ille buccellam, exivit continuo. Erat autem nox.

31 Cùm ergo exisset, dixit Iesus: Nunc clarificatus est filius hominis: & Deus clarificatus est in eo.

32 Si Deus clarificatus est in eo, & Deus clarifica

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

clarificabit eum in semetipso : & continuo clarificabit eum.

33 Filioli, adhuc modicum vobiscum
g Supra 7. 34. Levit. 19.18. sum. g Quæretis me : & sicut dixi Iudæis : Quo ego vado, vos non potestis venire : & vobis dico modo.

h Mat. 22.39. 34 h Mandatum novum do vobis : Vt diligatis invicem, sicut dilexi vos, ut & vos diligatis invicem.

Infrà 15.12. 35 In hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.

36 Dicit ei Simon Petrus : Domine, quo vadis ? Respondit Iesus : Quo ego vado, non potes me modo sequi, sequeris autem postea.

37 Dicit ei Petrus : Quare non possum te sequi modo ? animam meam pro te ponam.

i Mat. 26.35. Marc. 14.29. 38 Respondit ei Iesus : i Animam tuam pro me pones? Amen, amen dico tibi : Non cantabit gallus, donec ter me neges.

CAPVT XIV.

Luca 22.33. Consolando discipulos ait multas in domo Patris esse mansiones, seque rursum illos assumpturum : Thomæ dicit, se esse viam, & veritatem & vitam : Philippo autem, Patrem in se videri ; illosque accepturos quidquid suo nomine petierint, & se alium Paraclitum à Patre eis missurum : docet qui ipsum diligere dicendus sit, & qualem pacem relinquat discipulis, qui de ipsius discessu merito gaudere deberent.

1 NOn turbetur cor vestrum. Creditis in Deum, & in me credite.

2 In domo Patris mei mansiones multæ sunt, si quo minus dixissem vobis : Quia vado parare vobis locum.

3 Et si abiero, & præparavero vobis locum : iterum venio, & accipiam vos ad me ipsum, ut ubi sum ego, & vos sitis.

4 Et quo ego vado, scitis, & viam scitis.

5 Dicit ei Thomas : Domine, nescimus quo vadis : & quomodo possumus viam scire ?

6 Dicit ei Iesus : Ego sum via : & veritas : & vita : nemo venit ad Patrem, nisi per me.

7 Si cognovissetis me : & Patrem meum utique cognovissetis : & amodo cognoscetis eum, & vidistis eum.

8 Dicit ei Philippus : Domine, ostende nobis Patrem, & sufficit nobis.

9 Dicit ei Iesus : Tanto tempore vobiscum sum : & non cognovistis me ? Philippe, qui videt me, videt & Patrem. Quomodo tu dicis : Ostende nobis Patrem ?

10 Non creditis, quia ego in Patre, & Pater in me est ? Verba, quæ ego loquor vobis, à me ipso non loquor. Pater autem in me manens, ipse facit opera.

11 Non creditis, quia ego in Patre, & Pater in me est ?

12 Alioquin propter opera ipsa credite. Amen, amen dico vobis, qui credit in me, opera quæ ego facio, & ipse faciet, & majora horum faciet, quia ego ad Patrem vado.

k Infrà 16.23. Matth. 7.7. & 21.22. Marc. 11.24. 13 k Et quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam : ut glorificetur Pater in Filio.

14 Si quid petieritis me in nomine meo hoc faciam.

15 Si diligitis me, mandata mea servate.

16 Et ego rogabo Patrem, & alium Paraclitum dabit vobis, ut maneat vobiscum in æternum,

17 Spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere, quia non videt eum, nec scit eum. vos autem cognoscetis eum, quia apud vos manebit, & in vobis erit.

18 Non relinquam vos orphanos : veniam ad vos.

19 Adhuc modicum : & mundus me jam non videt. Vos autem videtis me : quia ego vivo, & vos vivetis.

20 Illo die vos cognoscetis, quia ego sum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis.

21 Qui habet mandata mea, & servat ea, ille est qui diligit me. Qui autem diligit me, diligetur à Patre meo : & ego diligam eum, & manifestabo ei meipsum.

22 Dicit ei Iudas : non ille Iscariotes : Domine, quid factum est, quia manifestaturus es nobis teipsum, & non mundo ?

23 Respondit Iesus, & dixit ei : Si quis diligit me, sermonem meum servabit, & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.

24 Qui non diligit me, sermones meos non servat. Et sermonem quem audistis, non est meus : sed ejus, qui misit me, Patris.

25 Hæc locutus sum vobis apud vos manens.

26 Paraclitus autem Spiritus sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, & suggeret vobis omnia, quæcumque dixero vobis.

27 Pacem relinquo vobis : pacem meam do vobis : non quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum, neque formidet.

28 Audistis quia ego dixi vobis : Vado, & venio ad vos. Si diligeretis me : gauderetis utique, quia vado ad Patrem : quia Pater major me est.

29 Et nunc dixi vobis prius quam fiat : ut cum factum fuerit, credatis.

30 Iam non multa loquar vobiscum, venit enim princeps mundi hujus, & in me non habet quidquam.

31 Sed ut cognoscat mundus quia diligo Patrem, & b sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio. Surgite, eamus hinc.

b Actor. 2. 23.

CAPVT XV.

Christus vitis, Pater agricola, discipuli vere palmites : præceptum Christi de mutua dilectione frequenter iteratum : Apostoli amici Christi, quibus secreta sua communicavit, & elegit eos ut fructum perpetuum afferrent : quos roborat adversus mundi odium ac persecutiones, docens Iudæos excusationem non habere de peccato suo.

1 EGo sum vitis vera : & Pater meus agricola est.

2 Omnem palmitem in me non ferentem fructum, tollet eum, & omnem qui fert fructum, purgabit eum, ut fructum plus afferat,

a Supra 13.18. 3 a Iam vos mundi estis propter sermonem, quem locutus sum vobis.

4 Manete in me : & ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum à semetipso, nisi manserit in vite : sic nec vos, nisi in me manseritis.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

5 Ego sum vitis, vos palmites : qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum : quia sine me nihil potestis facere.

6 Si quis in me non manserit : mittetur foras sicut palmes, & arescet, & colligent eum, & in ignem mittent, & ardet.

7 Si manseritis in me, & verba mea in vobis manserint : quodcumque volueritis petetis, & fiet vobis.

8 In hoc clarificatus est Pater meus, ut fructum plurimum afferatis, & efficiamini mei discipuli.

9 Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Manete in dilectione mea.

10 Si præcepta mea servaveritis, manebitis in dilectione mea, sicut & ego Patris mei præcepta servavi, & maneo in ejus dilectione.

11 Hæc locutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit, & gaudium vestrum impleatur.

b *Supra* 13.34. *Eph.* 5. 2. 1. *Thes.* 4. 9. 12 b Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

13 Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

14 Vos amici mei estis, si feceritis quæ ego præcipio vobis.

15 Iam non dicam vos servos : quia servus nescit quid faciat dominus ejus. Vos autem dixi amicos : quia omnia quæcumque audivi à Patre meo, nota feci vobis.

c *Mat.* 28.29. 16 Non vos me elegistis : sed ego elegi vos, & posui vos c ut eatis, & fructum afferatis, & fructus vester maneat : ut quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, det vobis.

d 1. *Ioa.* 3. 11. & 4.7. 17 d Hæc mando vobis, ut diligatis invicem.

18 Si mundus vos odit, scitote quia me priorem vobis odio habuit.

19 Si de mundo fuissetis, mundus quod suum erat diligeret, quia vero de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo : propterea odit vos mundus.

e *Supra* 13. 16. *Matth.* 10. 24. *f Matt.* 24.9. 20 Mementote sermonis mei, quem ego dixi vobis : e Non est servus major domino suo. Si me persecuti sunt, f & vos persequentur : si sermonem meum servaverunt, & vestrum servabunt.

21 Sed hæc omnia facient vobis propter nomen meum : quia nesciunt eum, qui misit me.

22 Si non venissem, & locutus fuissem eis, peccatum non haberent : nunc autem excusationem non habent de peccato suo.

23 Qui me odit, & Patrem meum odit.

24 Si opera non fecissem in eis, quæ nemo alius fecit, peccatum non haberent : nunc autem & viderunt, & oderunt & me, & Patrem meum.

g *Psal.* 24.19. *Luc.* 24.49. 25 Sed ut adimpleatur sermo, qui in lege eorum scriptus est, g Quia odio habuerunt me gratis.

26 Cum autem venerit paraclitus, quem ego mittam vobis à Patre, spiritum veritatis qui à Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me.

27 Et vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis.

CAPUT XVI.

Discipulis prædicit futuras persecutiones : & quod eis expediat ut ipse vadat, quo veniat Paraclitus qui mundum arguat, ipsosque doceat, & Christum clarificet : declarat quod dixerat, Modicum & jam non videbitis me, &c. addens similitudinem de muliere pariente : hortatur ut à Patre petant ipsius nomine : prædicitque ipsorum fugam.

1 HÆc locutus sum vobis, ut non scandalizemini.

2 Absque synagogis facient vos : sed venit hora, ut omnis qui interficit vos, arbitretur obsequium se præstare Deo.

3 Et hæc facient vobis, quia non noverunt Patrem, neque me.

4 Sed hæc locutus sum vobis : ut cum venerit hora eorum reminiscamini, quia ego dixi vobis.

5 Hæc autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram. Et nunc vado ad eum, qui misit me ; & nemo ex vobis interrogat me, Quo vadis?

6 Sed quia hæc locutus sum vobis, tristitia implevit cor vestrum.

7 Sed ego veritatem dico vobis : expedit vobis ut ego vadam : si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos : si autem abiero, mittam eum ad vos.

8 Et cum venerit ille, arguet mundum de peccato, & de justitia, & de judicio.

9 De peccato quidem, quia non crediderunt in me.

10 De justitia vero, quia ad Patrem vado, & jam non videbitis me :

11 De judicio autem, quia princeps hujus mundi jam judicatus est.

12 Adhuc multa habeo vobis dicere : sed non potestis portare modo.

13 Cùm autem venerit ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem ; non enim loquitur à semetipso, sed quæcumque audiet loquetur, & quæ ventura sunt annuntiabit vobis.

14 Ille me clarificabit : quia de meo accipiet, & annuntiabit vobis.

15 Omnia quæcumque habet Pater, mea sunt. Propterea dixi : quia de meo accipiet, & annuntiabit vobis.

16 Modicum, & jam non videbitis me : & iterum modicum, & videbitis me : quia vado ad Patrem.

17 Dixerunt ergo ex discipulis ejus ad invicem : Quid est hoc, quod dicit nobis : Modicum, & non videbitis me, & iterum modicum, & videbitis me, & quia vado ad Patrem ?

18 Dicebant ergo, Quid est hoc, quod dicit, Modicum ? nescimus quid loquitur.

19 Cognovit autem Jesus, quia volebant eum interrogare, & dixit eis : De hoc quæritis inter vos, quia dixi, Modicum, & non videbitis me, & iterum modicum, & videbitis me.

20 Amen, amen dico vobis, quia plorabitis, & flebitis vos, mundus autem gaudebit : vos autem contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium.

21 Mulier cum parit, tristitiam habet, quia venit hora ejus ; cum autem peperit puerum, jam non meminit pressuræ propter gaudium,

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

gaudium, quia natus est homo in mundum.
22 & vos igitur nunc quidem tristitiam habetis, iterum autem videbo vos, & gaudebit cor vestrum: & gaudium vestrum nemo tollet à vobis.
23 Et in illo die me non rogabitis quidquam. a Amen, amen dico vobis, si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis.
24 Vsque modo non petistis quidquam in nomine meo. Petite, & accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum.
25 Hæc in proverbiis locutus sum vobis. Venit hora, cum jam non in proverbiis loquar vobis, sed palam de Patre annuntiabo vobis.
26 In illo die in nomine meo petetis; & non dico vobis quia ego rogabo Patrem de vobis.
27 Ipse enim Pater amat vos, quia vos me & amastis, credidistis quia ego à Deo exivi.
28 Exivi à Patre, & veni in mundum: iterum relinquo mundum, & vado ad Patrem.
29 Dicunt ei discipuli ejus: Ecce nunc palam loqueris, & proverbium nullum dicis.
30 Nunc scimus quia scis omnia, & non opus est tibi ut quis te interroget: in hoc credimus quia à Deo existi.
31 Respondit eis Iesus: Modo creditis?
32 b Ecce venit hora, & jam venit ut dispergamini unusquisque in propria & me solum relinquatis: & non sum solus, quia Pater mecum est.
33 Hæc locutus sum vobis, ut in me pacem habeatis. In mundo pressuram habebitis: sed confidite, ego vici mundum.

CAPVT XVII.

Oratio Christi ad Patrem pro utriusque clarificatione, pro discipulis & iis qui per illos in ipsum essent credituri, ut serventur à malo, & omnes sint unum, mundusque cognoscat ipsum fuisse à Patre missum.

1 HÆc locutus est Iesus: & sublevatis oculis in cælum, dixit: Pater venit hora, clarifica filium tuum ut filius tuus clarificet te.
2 a Sicut dedisti ei potestatem omnis carnis, ut omne quod dedisti ei, det eis vitam æternam.
3 Hæc est autem vita æterna, Ut cognoscant te, solum Deum verum, & quem misisti Iesum Christum.
4 Ego te clarificavi super terram; opus consummavi, quod dedisti mihi ut faciam.
5 Et nunc clarifica me tu Pater apud temetipsum, claritate, quam habui prius, quam mundus esset, apud te.
6 Manifestavi nomen tuum hominibus, quos dedisti mihi de mundo: Tui erant, & mihi eos dedisti, & sermonem tuum servaverunt.
7 Nunc cognoverunt quia omnia quæ dedisti mihi, abs te sunt:
8 Quia verba, quæ dedisti mihi, dedi eis, & ipsi acceperunt, & cognoverunt quia à te exivi, & crediderunt quia tu me misisti.
9 Ego pro eis rogo: Non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedisti mihi, quia tui sunt.
10 Et mea omnia tua sunt, & tua mea sunt: & clarificatus sum in eis.
11 Et jam non sum in mundo, & hi in mundo sunt, & ego ad te venio. Pater sancte, serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi: ut sint unum, sicut & nos.
12 Cum essem cum eis, ego servabam eos in nomine tuo. b Quos dedisti mihi custodivi, & nemo ex eis periit, nisi filius perditionis, c ut Scriptura impleatur.
13 Nunc autem ad te venio, & hæc loquor in mundo, ut habeant gaudium meum impletum in semetipsis.
14 Ego dedi eis sermonem tuum, & mundus eos odio habuit, quia non sunt de mundo, sicut & ego non sum de mundo.
15 Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos à malo.
16 De mundo non sunt, sicut & ego non sum de mundo.
17 Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus, veritas est.
18 Sicut tu me misisti in mundum, & ego misi eos in mundum.
19 Et pro eis ego sanctifico meipsum, ut sint & ipsi sanctificati in veritate.
20 Non pro eis autem rogo tantum, sed & pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum in me.
21 Vt omnes unum sint, sicut tu Pater in me, & ego in te, ut & ipsi in nobis unum sint: ut credat mundus, quia tu me misisti.
22 Et ego claritatem, quam dedisti mihi, dedi eis, ut sint unum, sicut & nos unum sumus.
23 Ego in eis, & tu in me, ut sint consummati in unum, & cognoscat mundus quia tu me misisti & dilexisti eos, sicut & me dilexisti.
24 Pater, quos dedisti mihi volo ut ubi sum ego, & illi sint mecum, ut videant claritatem meam, quam dedisti mihi, quia dilexisti me ante constitutionem mundi.
25 Pater juste mundus te non cognovit, ego autem te cognovi, & hi cognoverunt, quia tu me misisti.
26 Et notum feci eis nomen tuum, & notum faciam; ut dilectio, qua dilexisti me, in ipsis sit, & ego in ipsis.

CAPVT XVIII

Iesus à Iudæis capitur, illis primum ad ipsius verbum in terram cadentibus: ad Annam & Caipham ducitur: respondens interrogantis Pontifici, alapa caditur: ter à Petro negatur: ductus in prætorium, dicit Pilato suum regnum non esse de hoc mundo: Iudæi Iesum mori cupiunt, soluto Barraba.

1 a HÆc cum dixisset Iesus, egressus est cum discipulis suis trans Torrentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introivit ipse & discipuli ejus.
2 Sciebat autem & Iudas, qui tradebat eum, locum: quia frequenter Iesus convenerat illuc cum discipulis suis.
3 b Iudas ergo cum accepisset cohortem, & à Pontificibus & Pharisæis ministros, venit illuc cum laternis, & facibus, & armis.
4 Iesus itaque sciens omnia, quæ ventura erant super eum, processit, & dixit eis: Quem quæritis.

5 Respon-

a Supra 14.13. Matt. 7.7. & 21.22. Marc. 11.24. Luc. 11.9. Jac. 1.5.

b Matt. 26.31. Marc. 14.27.

a Matt. 26.36. Marc. 14.32. Luce 22.39. 2 Reg. 15.23.

b Mat. 26.47. Marc. 14.43. Luce 22.47.

b Infra 18.9. c Psal. 108.8.

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

5 Responderunt ei : Iesum Nazarenum. Dicit eis Iesus : Ego sum. Stabat autem & Iudas, qui tradebat eum, cum ipsis.

6 Vt ergo dixit eis : Ego sum : abierunt retrorsum : & ceciderunt in terram.

7 Iterum ergo interrogavit eos : Quem quæritis ? Illi autem dixerunt : Iesum Nazarenum :

8 Respondit Iesus : Dixi vobis, quia ego sum : si ergo me quæritis, sinite hos abire.

e Supra 17.12. 9 Vt impleretur sermo, quem dixit : *e* Quia quos dedisti mihi, non perdidi ex eis quemquam.

10 Simon ergo Petrus habens gladium eduxit eum : & percussit pontificis servum : & abscidit auriculam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus.

11 Dixit ergo Iesus Petro : Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum ?

12 Cohors ergo, & tribunus, & ministri Iudæorum comprehenderunt Iesum, & ligaverunt eum.

d Luca 3.2. 13 Et adduxerunt eum ad *d* Annam primum, erat enim socer Caiphæ, qui erat pontifex anni illius.

e Supra 11.49. 14 Erat autem Caiphas, *e* qui consilium dederat Iudæis : Quia expedit, unum hominem mori pro populo.

15 Sequebatur autem Iesum Simon Petrus, & alius discipulus. Discipulus autem ille erat notus pontifici, & introivit cum Iesu in atrium pontificis.

16 Petrus autem stabat ad ostium foris. *f* Exivit ergo discipulus alius, qui erat notus pontifici, & dixit ostiariæ, & introduxit Petrum.

f Matt. 26.58. *Marc.* 14.54. *Luca* 22.55. 17 Dicit ergo Petro ancilla ostiaria, Numquid & tu ex discipulis es hominis istius ? Dicit ille : Non sum.

18 Stabant autem servi & ministri ad prunas, quia frigus erat, & calefaciebant se : erat autem cum eis & Petrus stans, & calefaciens se.

19 Pontifex ergo interrogavit Iesum de discipulis suis, & de doctrina ejus :

20 Respondit ei Iesus : Ego palam locutus sum mundo : ego semper docui in synagoga, & in templo, quo omnes Iudæi conveniunt : & in occulto locutus sum nihil.

21 Quid me interrogas ? Interroga eos, qui audierunt quid locutus sim ipsis : ecce hi sciunt quæ dixerim ego.

22 Hæc autem cum dixisset, unus assistens ministrorum dedit alapam Iesu, dicens : Sic respondes pontifici ?

23 Respondit ei Iesus, Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo : si autem bene, quid me cædis ?

g Matt. 26.57. *Marc.* 14.53. *Luca* 22.54. 24 *g* Et misit eum Annas ligatum ad Caipham pontificem.

h Matt. 26.69. *Marc.* 14.67. *Luca* 22.56. 25 Erat autem Simon Petrus stans, & calefaciens, *h* Dixerunt ergo ei : Numquid & tu ex discipulis ejus es ? Negavit ille, & dixit : non sum.

26 Dicit ei unus ex servis pontificis cognatus ejus, cujus abscidit Petrus auriculam : Nonne ego te vidi in horto cum illo ?

27 Iterum ergo negavit Petrus : & statim gallus cantavit.

i Matt. 27.2. *Marc.* 15.1. *Luca* 23.1. 28 *i* Adducunt ergo Iesum à Caïpha in prætorium. Erat autem mane : & ipsi non introiërunt in prætorium, † ut non contaminarentur, sed ut manducarent Pascha.

29 Exivit ergo Pilatus ad eos foras, & dixit : Quam accusationem affertis adversus hominem hunc ?

† *Mat.* 10.28. & 11. 2. 30 Responderunt, & dixerunt ei : Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissemus eum.

31 Dixit ergo eis Pilatus : Accipite eum vos, & secundum legem vestram judicate eum. Dixerunt ergo ei Iudæi ; nobis non licet interficere quemquam

k Matt. 20.19. 32 *k* Vt sermo Iesu impleretur, quem dixit, significans qua morte esset moriturus.

l Matt. 27.11. *Marc.* 15.2. *Luca* 23.3. 33 *l* Introivit ergo iterum in prætorium Pilatus, & vocavit Iesum, & dixit ei : Tu es rex Iudæorum ?

34 Respondit Iesus : A temetipso hoc dicis, an alii dixerunt tibi de me ?

35 Respondit Pilatus : Numquid ego Iudæus sum ? Gens tua, & Pontifices tradiderunt te mihi : quid fecisti ?

36 Respondit Iesus : Regnum meum non est de hoc mundo : si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent ut non traderer Iudæis : nunc autem regnum meum non est hinc.

37 Dixit itaque ei Pilatus : Ergo rex es tu ? Respondit Iesus ; Tu dicis quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati : omnis qui est ex veritate, audit vocem meam.

38 Dicit ei Pilatus : Quid est veritas ? Et cum hoc dixisset, iterum exivit ad Iudæos, & dicit eis : Ego nullam invenio in eo causam.

m Matt. 27.15. *Marc.* 15.6. *Luca* 23.27. 39 *m* Est autem consuetudo vobis, ut unum dimittam vobis in Pascha : vultis ergo dimittam vobis regem Iudæorum ?

40 Clamaverunt ergo rursum omnes dicentes : Non hunc, sed Barabbam. Erat autem Barrabas latro.

CAPVT XIX.

A Pilato flagellatus, variisque modis afflictus, & spinis coronatus, ad mortem deposcitur : rursumque à Pilato examinatus ostendit illum desuper sanctum habere in ipsum potestatem : Pilatus meticulosus, Iesum, quem regem dicit Iudæorum, morti adjudicat : Iesus bajulans sibi crucem, inter latrones crucifigitur : posito à Pilato super crucem titulo, divisisque à militibus vestimentis, & sorte de tunica missa : Iesus matri Ioannem, matremque Ioanni commendat : & sitiens aceto potatur, consummatisque omnibus tradit spiritum : fractis latronum cruribus, ex aperto Christi latere sanguis & aqua profluit, ejusque corpus myrrha & aloë conditum sepelitur.

a Matt. 27.27. *Marc.* 15.19. 1 *a* TVnc ergo apprehendit Pilatus Iesum, & flagellavit.

2 Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus : & veste purpurea circumdederunt eum.

3 Et veniebant ad eum, & dicebant : Ave Rex Iudæorum : & dabant ei alapas.

4 Exivit ergo iterum Pilatus foras, & dicit eis ; Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis quia nullã invenio in eo causam.

5 (Exivit

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

5 (Exivit ergo Iesus portans coronam spineam, & purpureum vestimentum.) Et dicit eis: Ecce homo.

6 Cum ergo vidissent eum Pontifices, & ministri, clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Accipite eum vos, & crucifigite: ego enim non invenio in eo causam.

7 Responderunt ei Iudæi: nos legem habemus, & secundum legem debet mori, quia filium Dei se fecit.

8 Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit.

9 Et ingressus est prætorium iterum: & dixit ad Iesum: Vnde es tu? Iesus autem responsum non dedit ei.

10 Dicit ergo ei Pilatus: Mihi non loquetis; nescis quia potestatem habeo crucifigere te, & potestatem habeo dimittere te?

11 Respondit Iesus: Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea qui me tradidit tibi, majus peccatum habet.

12 Et exinde quærebat Pilatus dimittere eum. Iudæi autem clamabant dicentes: Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris; omnis enim, qui se regem facit, contradicit Cæsari.

13 Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Iesum: & sedit pro tribunali, in loco qui dicitur Lithostrotos, Hebraice autem Gabbatha.

14 Erat autem Parasceve Paschæ, hora quasi sexta, & dicit Iudæis: Ecce rex vester.

15 Illi autem clamabant: Tolle, tolle, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Regem vestrum crucifigam? Responderunt Pontifices: Non habemus Regem, nisi Cæsarem.

16 Tunc ergo tradidit eis illum ut crucifigeretur. *b* Susceperunt autem Iesum: & eduxerunt.

b Mat. 27.33. Marc. 15.22. Luc. 23.33.

17 Et bajulans sibi crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariæ, locum, Hebraice autem Golgotha:

18 Vbi crucifixerunt eum, & cum eo alios duos, hinc & hinc, medium autem Iesum.

19 Scripsit autem & titulum Pilatus: & posuit super crucem. Erat autem scriptum: Iesus Nazarenus, Rex Iudæorum.

20 Hunc ergo titulum multi Iudæorum legerunt: quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Iesus. Et erat scriptum Hebraice, Græce, & Latine:

21 Dicebant ergo Pilato Pontifices Iudæorum: Noli scribere, Rex Iudæorum: sed quia ipse dixit: Rex sum Iudæorum.

22 Respondit Pilatus: Quod scripsi, scripsi.

23 Milites ergo cum crucifixissent eum, *c* acceperunt vestimenta ejus, (& fecerunt quatuor partes: unicuique militi partem) & tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum.

c Mat. 27.35. Marc. 15.24. Luc. 23.34. d Psal. 21.19.

24 Dixerunt ergo ad invicem: Non scindamus eam, sed sortiamur de illa cujus sit: Vt scriptura impleretur: dicens: *d* Partiti sunt vestimenta mea sibi: & in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem hæc fecerunt.

25 Stabant autem juxta crucem Iesu mater ejus, & soror matris ejus Maria Cleophæ, Maria Magdalene.

26 Cum vidisset ergo Iesus matrem, & discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus.

27 Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua.

28 Postea sciens Iesus quia omnia consummata sunt, *e* ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio.

e Psal. 68.22.

29 Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori ejus.

30 Cum ergo accepisset Iesus acetum, dixit: Consummatum est. Et inclinato capite tradidit spiritum.

31 Iudæi ergo, (quoniam parasceve erat) ut non remanerent in cruce corpora sabbato, (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogaverunt Pilatum ut frangerentur eorum crura, & tollerentur.

32 Venerunt ergo milites: & primi quidem fregerunt crura, & alterius qui crucifixus est cum eo.

33 Ad Iesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura.

34 Sed unus militum lancea latus ejus aperuit, & continuo exivit sanguis & aqua.

35 Et qui vidit, testimonium perhibuit: & verum est testimonium ejus. Et ille scit quia vera dicit; ut & vos credatis.

36 Facta sunt enim hæc, ut Scriptura impleretur: *f* Os non comminuetis ex eo.

f Exod. 12.46. Num. 9.12.

37 Et iterum alia Scriptura dicit: *g* Videbunt in quem transfixerunt.

g Zach. 12.10.

38 *h* Post hæc autem rogavit Pilatum Ioseph ab Arimathæa, (eo quod esset discipulus Iesu, occultus autem propter metum Iudæorum) ut tolleret corpus Iesu. Et permisit Pilatus. Venit ergo, & tulit corpus Iesu.

h Matt. 27.57. Marc. 15.43. Luc. 23.50.

39 Venit autem & Nicodemus, *i* qui venerat ad Iesum nocte primum, ferens mixturam myrrhæ & aloës: quasi libras centum.

i Supra 3.2.

40 Acceperunt ergo corpus Iesu: & ligaverunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Iudæis sepelire.

41 Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus: & in horto monumentum novum, in quo nondum quisquam positus erat.

42 Ibi ergo propter Parasceven Iudæorum, quia juxta erat monumentum, posuerunt Iesum.

CAPVT XX.

Maria Magdalene prima venit ad monumentum, deinde Petrus & Ioannes: illa plorans ad monumentum videt Angelos, tandemque Iesum agnoscit: qui apparens Apostolis, pacem illis optat; & ostensis manibus ac latere, dat eis Spiritum sanctum, ut peccata remittant ac retineant; rursumque non credenti Thomæ apparens cum reliquis discipulis, corpus præbet palpandum: beatos dicens qui in ipso crediderunt: multa Christi signa non sunt in hoc libro scripta.

1 *a* VNa autem sabbati, Maria Magdalene venit mane, cum adhuc tenebræ essent, ad monumentum: & vidit lapidem sublatum à monumento.

a Mat. 28.1. Marc. 16.1. Luc. 24.1.

2 Cucurrit

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

2 Cucurrit ergo, & venit ad Simonem Petrum, & ad alium discipulum, quem amabat Iesus, & dicit illis: Tulerunt Dominum de monumento, & nescimus ubi posuerunt eum.

3 Exiit ergo Petrus, & ille alius discipulus, & venerunt ad monumentum.

4 Currebant autem duo simul, & ille alius discipulus præcucurrit citius Petro, & venit primus ad monumentum.

5 Et cum se inclinasset, vidit posita linteamina, non tamen introivit.

6 Venit ergo Simon Petrus sequens eum, & introivit in monumentum, & vidit linteamina posita,

7 Et sudarium, quod fuerat super caput ejus, non cum linteaminibus positum, sed separatim involutum in unum locum.

8 Tunc ergo introivit & ille discipulus, qui venerat primus ad monumentum: & vidit, & credidit:

9 Nondum enim sciebant Scripturam, quia oportebat eum à mortuis resurgere.

10 Abierunt ergo iterum discipuli ad semetipsos.

b Matt. 28. 1. Marc. 16. 5. Luca 24. 4.

11 b Maria autem stabat ad monumentum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinavit se, & prospexit in monumentum:

12 Et vidit duos Angelos in albis, sedentes unum ad caput, & unum ad pedes, ubi positum fuerat corpus Iesu.

13 Dicunt ei illi: Mulier, quid ploras? Dicit eis: Quia tulerunt Dominum meum, & nescio ubi posuerunt eum:

14 Hæc cum dixisset, conversa est retrorsum, & vidit Iesum stantem: & non sciebat quia Iesus est.

15 Dicit ei Iesus: Mulier, quid ploras? quem quæris? Illa existimans quia hortulanus esset, dicit ei: Domine, si tu sustulisti eum, dicito mihi ubi posuisti eum; & ego eum tollam.

16 Dicit ei Iesus: Maria: Conversa illa, dicit ei: Rabboni (quod dicitur Magister.)

17 Dicit ei Iesus: Noli me tangere, nondum enim ascendi ad Patrem meum: vade autem ad fratres meos, & dic eis: Ascendo ad Patrem meum, & Patrem vestrum; Deum meum, & Deum vestrum.

18 Venit Maria Magdalene annuntians discipulis: quia vidi Dominum, & hæc dixit mihi.

c Matt. 16. 14. Luca 24. 36. 1. Cor. 15. 5.

19 c Cùm ergo serò esset die illo, una sabbatorum, & fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati propter metum Iudæorum: venit Iesus, & stetit in medio, & dixit eis: Pax vobis.

20 Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus, & latus. Gavisi sunt ergo discipuli, viso Domino.

21 Dixit ergo eis iterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos.

22 Hæc cum dixisset, insufflavit: & dixit eis: Accipite Spiritum sanctum:

d Mat. 18. 18.

23 d Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis: & quorum retinueritis retenta sunt.

24 Thomas autem unus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis quando venit Iesus.

25 Dixerunt ergo ei alii discipuli: Vidimus Dominum. Ille autem dixit eis: Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, & mittam digitum meum in locum clavorum, & mittam manum meam in latus ejus, non credam.

26 Et post dies octo, iterum erant discipuli ejus intus, & Thomas cum eis. Venit Iesus januis clausis, & stetit in medio, & dixit: Pax vobis.

27 Deinde dicit Thomæ: Infer digitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum: & noli esse incredulus, sed fidelis.

28 Respondit Thomas, & dixit ei: Dominus meus, & Deus meus.

29 Dixit ei Iesus: quia vidisti me Thoma, credidisti: beati qui non viderunt, & crediderunt

e Infra 12. 25.

30 e Multa quidem & alia signa fecit Iesus in conspectu discipulorum suorum, quæ non sunt scripta in libro hoc.

31 Hæc autem scripta sunt, ut credatis, quia Iesus est Christus Filius Dei: & ut credentes, vitam habeatis in nomine ejus.

CAPVT XXI.

Piscantibus discipulis comprehendere facit Iesus copiosam piscium multitudinem, quo signo Petrus per Ioannem Dominum agnoscens, misit se in mare: & facto prandio, de amore in Christum ter interrogatus, ter accipit pascendas ipsius oves: & de futura passione sua admonetur, frustra de Ioannis morte curiose scrutatus: non omnia Christi facta scripta sunt.

1 POstea manifestavit se iterum Iesus discipulis ad mare Tiberiadis. Manifestavit autem sic:

2 Erant simul Simon Petrus, & Thomas, qui dicitur Didymus, & Nathanael qui erat à Cana Galilææ, & filii Zebedæi, & alii ex discipulis ejus duo.

3 Dicit eis Simon Petrus: Vado piscari. Dicunt ei. Venimus & nos tecum. Et exierunt, & ascenderunt in navim: & illa nocte nihil prendiderunt.

4 Mane autem facto stetit Iesus in littore: non tamen cognoverunt discipuli quia Iesus est.

5 Dixit ergo eis Iesus: Pueri numquid pulmentarium habetis? Responderunt ei: Non.

6 Dicit eis: Mittite in dextram navigii rete; & invenietis. Miserunt ergo, & jam non valebant illud trahere præ multitudine piscium.

7 Dixit ergo discipulus ille, quem diligebat Iesus, Petro: Dominus est. Simon Petrus cum audisset quia Dñs est, tunica succinxit se (erat enim nudus) & misit se in mare.

8 Alii autem discipuli, navigio venerunt, (non enim longè erant à terra, sed quasi cubitis ducentis) trahentes rete piscium.

9 Ut ergo descenderunt in terram, viderunt prunas positas, & piscem superpositum, & panem.

10 Dicit eis Iesus: Afferte de piscibus, quos prendidistis nunc.

11 Ascendit Simon Petrus, & traxit rete in terram, plenum magnis piscibus centum quinquaginta tribus. Et cum tanti essent, non est scissum rete.

12 Dicit

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

12 Dicit eis Iesus: Venite, prandete. Et nemo audebat discumbentium interrogare eum: Tu quis es? scientes, quia Dominus est.

13 Et venit Iesus, & accipit panem, & dat eis, & piscem similiter.

14 Hoc jam tertio manifestatus est Iesus discipulis suis, cum resurrexisset à mortuis.

15 Cum ergo prandissent, dicit Simoni Petro Iesus: Simon Ioannis diligis me plus his? Dicit ei: Etiam Domine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos.

16 Dicit ei iterum: Simon Ioannis, diligis me? Ait illi: Etiam Domine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos.

17 Dicit ei tertio: Simon Ioannis, amas me? Contristatus est Petrus, quia dixit ei tertio, Amas me: & dixit ei: Domine tu omnia nosti: tu scis quia amo te. Dixit ei: Pasce oves meas.

f 2. Pet. 1. 14. 18 *f* Amen, amen dico tibi; cum esses junior cingebas te, & ambulabas ubi volebas; cum autem senueris, extendes manus tuas, & alius te cinget, & ducet quo tu non vis.

19 Hoc autem dixit, significans qua morte clarificaturus esset Deum. Et cum hoc dixisset, dicit ei: Sequere me.

20 Conversus Petrus vidit illum discipulum, *g Supra* 13. 23. quem diligebat Iesus, Sequentem, *g* qui & recubuit in cœna super pectus ejus, & dixit: Domine, quis est qui tradet te?

21 Hunc ergo cum vidisset Petrus, dixit Iesu: Domine hic autem quid?

22 Dicit ei Iesus: Sic eum volo manere donec veniam, quid ad te? tu me sequere.

23 Exiit ergo sermo iste inter fratres, quia discipulus ille non moritur. Et non dixit ei Iesus: Non moritur: sed: Sic eum volo manere donec veniam, quid ad te?

24 Hic est discipulus ille, qui testimonium perhibet de his, & scripsit hæc: & scimus, quia verum est testimonium ejus.

h Supra 20. 30. 25 *h* Sunt autem & alia multa, quæ fecit Iesus: quæ si scribantur per singula, nec ipsum arbitror mundum capere posse eos, qui scribendi sunt, libros.

ACTVS APOSTOLORVM.

CAPVT PRIMVM.

Iesus promittens Apostolis Spiritum sanctum, dixit non esse ipsorum scire secreta rerum futurarum tempora: & post ipsius in cælum ascensum dicitur ab Angelis similiter venturus: nomina Apostolorum: oratio Petri de uno in locum Judæ proditoris substituendo: ubi præmissis precibus eligitur sorte Matthias.

1 PRimum quidem sermonem feci de omnibus, ô Theophile, quæ cœpit Iesus facere, & docere,

2 Usque in diem, qua præcipiens Apostolis per Spiritum sanctum, quos elegit, assumptus est:

3 Quibus & præbuit seipsum vivum post passionem suam in multis argumentis per dies quadraginta apparens eis, & loquens *a Luc.* de regno Dei. 24. 49. 4 Et convescens, *a* præcepit eis ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem patris *b* quam audistis (inquit) per os meum:

b Matt. 3. 11. *Marc.* 1. 8. *Luc.* 3. 16. *Joann.* 1. 26.

5 Quia Joannes quidem baptizavit aqua, vos autem baptizabimini Spiritu sancto non post multos hos dies.

6 Igitur qui convenerant, interrogabant eum dicentes: Domine, si in tempore hoc restitues regnum Israel?

7 Dixit autem eis: Non est vestrum nosse tempora vel momenta, quæ Pater posuit in sua potestate:

8 *c* Sed accipietis virtutem supervenientis Spiritus sancti in vos, & eritis mihi testes in Jerusalem, & in omni Judæa, & Samaria, & usque ad ultimum terræ.

c Infra 2. 2. *Luc.* 24. 48.

9 Et cum hæc dixisset, videntibus illis, elevatus est: & nubes suscepit eum ab oculis eorum.

10 Cumque intuerentur in cælum euntem illum, ecce duo viri astiterunt juxta illos in vestibus albis,

11 Qui & dixerunt: Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cælum? hic Iesus, qui assumptus est à vobis in cælum, sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in cælum.

12 Tunc reversi sunt Jerosolymam, à monte qui vocatur Oliveti, qui est juxta Jerusalem, sabbati habens iter.

13 Et cum introissent in cœnaculum, ascenderunt ubi manebant Petrus & Joannes, Jacobus & Andreas, Philippus Thomas, Bartholomæus & Matthæus, Jacobus Alphæi, & Simon Zelotes, & Judas Jacobi.

14 Hi omnes erant perseverantes unanimiter in oratione cum mulieribus, & Maria matre Iesu, & fratribus ejus.

15 In diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum dixit (erat autem turba hominum simul, fere centum viginti.)

16 Viri fratres, oportet impleri Scripturam, *d* quam prædixit Spiritus sanctus per os David de Juda, *e* qui fuit dux eorum, qui comprehenderunt Iesum:

d Psal. 40. 10. *e Joan.* 13. 18.

17 Qui connumeratus erat in nobis, & sortitus est sortem ministerii hujus.

18 *f* Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis, & suspensus crepuit medius: & diffusa sunt omnia viscera ejus.

f Matt. 27. 7.

19 Et notum factum est omnibus habitantibus Jerusalem, ita ut appellaretur ager ille, lingua eorum, Haceldama, hoc est, ager sanguinis.

20 Scriptum est enim in libro Psalmorum: *g* Fiat commoratio eorum deserta, & non sit qui inhabitet in ea: *h* & Episcopatum ejus accipiat alter.

g Psal. 68. 26. *h Psal.* 108. 8.

21 Oportet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intravit & exivit inter nos Dominus Iesus,

22 Incipiens à baptismate Joannis usque in diem qua assumptus est à nobis, testem resurrectionis ejus nobiscum fieri unum ex istis.

23 Et statuerunt duos, Joseph, qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est Justus, & Matthiam.

24 Et orantes dixerunt: Tu Domine, qui corda nosti omnium, ostende, quem elegeris ex his duobus unum,

25 Accipere

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

25 Accipere locum ministerii hujus, & apostolatus, de quo prævaricatus est Judas ut abiret in locum suum.

26 Et dederunt sortes eis, & cecidit sors super Matthiam, & annumeratus est cum undecim Apostolis.

CAPVT II.

Effuso super discipulos Spiritu sancto die Pentecostes, admirantur Judæi quod omnium loquantur linguis: dicentes autem musto plenos esse, confutat Petrus, citata inter alia suæ concionis, Prophetia Joel: compunctique Judæi audito Petri consilio, convertuntur ad Christum tria circiter millia; simulque perseverant in doctrina Apostolorum, fractione panis & orationibus, habentes omnia communia.

d Mat. 3. 11. b Marc. 1. 8. Luc. 3. 16. Joann. 7. 39. Luc. 1. 8. Infr. 11. 16. & 19. 6.

1 ET cum complerentur d dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco.

2 b Et factus est repente de cælo sonus, tanquam advenientis spiritus vehementis, & replevit totam domum ubi erant sedentes.

3 Et apparuerunt illis dispertitæ linguæ tanquam ignis, seditque supra singulos eorum:

4 Et repleti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis.

5 Erant autem in Jerusalem habitantes Judæi, viri religiosi ex omni natione quæ sub cœlo est.

6 Facta autem hac voce: convenit multitudo, & mente confusa est, quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes.

7 Stupebant autem omnes, & mirabantur, dicentes: Nonne ecce omnes isti, qui loquuntur, Galilæi sunt,

8 Et quomodo nos audivimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus?

9 Parthi, & Medi, & Ælamitæ, & qui habitant Mesopotamiam, Judæam, & Cappadociam, Pontum, & Asiam.

10 Phrygiam, & Pamphyliam, Ægyptum, & partes Lybiæ, quæ est circa Cyrenen, & advenæ Romani.

11 Judæi quoque, & Proselyti: Cretes, & Arabes: audivimus eos loquentes nostris linguis magnalia Dei.

12 Stupebant autem omnes, & mirabantur ad invicem dicentes: Quidnam vult hoc esse?

13 Alii autem irridentes dicebant: quia musto pleni sunt isti.

14 Stans autem Petrus cum undecim, levavit vocem suam, & locutus est eis: Viri Judæi, & qui habitatis Jerusalem universi, hoc vobis notum sit, & auribus percipite verba mea,

15 Non enim sicut vos æstimatis, hi ebrii sunt, cum sit hora diei tertia:

16 Sed hoc est, quod dictum est per prophetam Joel.

c Joel. 2. 28. Isaiæ 44. 3.

17 c Et erit in novissimis diebus (dicit Dominus) effundam de Spiritu meo super omnem carnem, & prophetabunt filii vestri, & filiæ vestræ: & juvenes vestri visiones videbunt, & seniores vestri somnia somniabunt.

18 Et quidem super servos meos, & super ancillas meas, in diebus illis effundam de Spiritu meo, & prophetabunt:

19 Et dabo prodigia in cælo sursum, & signa in terra deorsum; sanguinem, & ignem, & vaporem fumi.

20 Sol convertetur in tenebras, & luna in sanguinem, antequam veniat Dies Domini magnus & manifestus.

21 d Et erit: omnis quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit. d Rom. 10. 13.

22 Viri Israelitæ, audite verba hæc: Jesum Nazarenum, virum approbatum à Deo in vobis, virtutibus, & prodigiis, & signis, quæ fecit Deus per illum in medio vestri, sicut & vos scitis:

23 Hunc definito consilio & præscientia Dei traditum, per manus iniquorum affigentes interemistis:

24 Quem Deus suscitavit, solutis doloribus inferni, juxta quod impossibile erat teneri illum ab eo,

25 David enim dicit in eum: e Providebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam à dextris est mihi ne commovear: e Psal. 15. 8.

26 Propter hoc lætatum est cor meum, & exultavit lingua mea, insuper & caro mea requiescet in spe:

27 Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

28 Notas mihi fecisti vias vitæ: & replebis me jucunditate cum facie tua.

29 Viri fratres, liceat audenter dicere ad vos de patriarcha David, f quoniam defunctus est, & sepultus: & sepulchrum ejus est apud nos usque in hodiernum diem: f 3. Reg. 2. 10.

30 Propheta igitur cum esset, & sciret quia jurejurando g jurasset illi Deus de fructu lumbi ejus sedere super sedem ejus: g Psal. 131. 11.

31 Providens locutus est de resurrectione Christi, quia h neque derelictus est in inferno, neque caro ejus vidit corruptionem. h Psal. 15. 10. Infr. 13. 35.

32 Hunc Jesum resuscitavit Deus, cujus omnes nos testes sumus.

33 Dextera igitur Dei exaltatus: & promissione Spiritus sancti accepta à Patre, effudit hunc, quem vos videtis, & auditis.

34 Non enim David ascendit in cœlum: dixit autem ipse: i Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis. i Psal. 109. 1.

35 Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.

36 Certissime sciat ergo omnis domus Israel, quia & Dominum eum, & Christum fecit Deus, hunc Jesum, quem vos crucifixistis.

37 His autem auditis, compuncti sunt corde, & dixerunt ad Petrum, & ad reliquos Apostolos: Quid faciemus, viri fratres?

38 Petrus vero ad illos: Pœnitentiam (inquit) agite, & baptizetur unusquisque vestrum in nomine Jesu Christi, in remissionem peccatorum vestrorum: & accipietis donum Spiritus sancti.

39 Vobis enim est repromissio, & filiis vestris, & omnibus qui longe sunt, quoscunque advocaverit Dominus Deus noster.

40 Aliis etiam verbis plurimis testificatus est: & exhortabatur eos, dicens: Salvamini à generatione ista prava.

41 Qui ergo receperunt sermonem ejus, baptizati

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com

baptizati sunt : & appositæ sunt in die illa animæ circiter tria millia.

42 Erant autem perseverantes in doctrina Apostolorum, & communicatione fractionis panis, & orationibus.

43 Fiebat autem omni animæ timor : multa quoque prodigia & signa per Apostolos in Ierusalem fiebant, & metus erat magnus in universis.

44 Omnes etiam qui credebant, erant pariter, & habebant omnia communia.

45 Possessiones & substantias vendebant, & dividebant illa omnibus, prout cuique opus erat.

46 Quotidie quoque perdurantes unanimiter in templo, & frangentes circa domos panem, sumebant cibum cum exultatione, & simplicitate cordis,

47 Collaudantes Deum, & habentes gratiam ad omnem plebem. Dominus autem augebat qui salvi fierent quotidie in idipsũ.

CAPVT III.

Petrus cum Ioanne claudum à matris utero sanat, ac docet ipsos id fecisse per fidem nominis Christi, quem ostendit esse Messiam promissum per Moysen & Prophetas, ipsique Abrahæ.

1 PEtrus autem & Ioannes ascendebant in templum, ad horam orationis nonam.

2 Et quidam vir, qui erat claudus ex utero matris suæ, bajulabatur : quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, ut peteret eleemosynam ab introeuntibus in templum.

3 Is cum vidisset Petrum & Ioannem incipientes introire in templum, rogabat ut eleemosynam acciperet.

4 Intuens autem in eum Petrus cum Ioanne dixit : Respice in nos.

5 At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis.

6 Petrus autem dixit : Argentum & aurum non est mihi : quod autem habeo, hoc tibi do : In nomine Iesu Christi Nazareni surge & ambula.

7 Et apprehensa manu ejus dextera, allevavit eum, & protinus consolidatæ sunt bases ejus & plantæ.

8 Et exiliens stetit, & ambulabat : & intravit cum illis in templum ambulans, & exiliens, & laudans Deum.

9 Et vidit omnis populus eum ambulantem, & laudantem Deum.

10 Cognoscebant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemosynam sedebat ad Speciosam portam templi : & impleti sunt stupore & extasi, in eo quod contigerat illi.

11 Cũm teneret autem Petrum & Ioannẽ, cucurrit omnis populus ad eos, ad porticum quæ appellatur Salomonis, stupentes.

12 Videns autem Petrus, respondit ad populum : Viri Israelitæ, quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute aut potestate fecerimus hunc ambulare?

13 Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob, Deus Patrum nostrorum, glorificavit filium suum Iesum, quem vos quidem tradidistis, & negastis ante faciem Pilati, judicante illo dimitti.

14 Vos autem sanctum & justum negastis, & petistis virum homicidam donari vobis : *a Mat. 27.20. Marc. 15.11. Luc. 23.18. Ioann. 14.40.*

15 Auctorem verò vitæ interfecistis, quem Deus suscitavit à mortuis, cujus nos testes sumus.

16 Et in fide nominis ejus, hunc, quem vos vidistis, & nostis, confirmavit nomen ejus : & fides, quæ per eum est, dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum :

17 Et nunc fratres scio quia per ignorantiam fecistis, sicut & principes vestri.

18 Deus autem, quæ prænunciavit per os omnium prophetarum, pati Christum suum sic implevit.

19 Pœnitemini igitur, & convertimini, ut deleantur peccata vestra :

20 Ut cum venerint tempora refrigerii à conspectu Domini, & miserit eum, qui prædicatus est vobis, Iesum Christum,

21 Quem oportet quidem cælum suscipere, usque in tempora restitutionis omnium, quæ locutus est Deus per os sanctorum suorum à sæculo propheratum.

22 Moyses quidem dixit : *b* quoniam Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus vester de fratribus vestris, tanquam me, ipsum audietis, juxta omnia quæcumque locutus fuerit vobis. *b Deut. 18.15.*

23 Erit autem : omnis anima, quæ non audierit Prophetam illum, exterminabitur de plebe.

24 Et omnes prophetæ à Samuel, & deinceps, qui locuti sunt, nuntiaverunt dies istos.

25 Vos estis filii prophetarum, & testamenti, quod disposuit Deus ad Patres nostros : dicens ad Abraham : *c* Et in semine tuo benedicentur omnes familiæ terræ. *c Gen. 12.3.*

26 Vobis primum Deus suscitans Filium suum, misit eum benedicentem vobis : ut convertat se unusquisque à nequitia sua.

CAPVT IV.

Apostoli post reclusionem in custodia examinati de claudi curatione, ostendunt in solo Christo lapide angulari esse salutem, nec principibus contra Dei jussum obtemperant cessando à doctrina nominis Christi : dimissi verò, & orantes, accipiunt signa dati Spiritus sancti : nullus ipsorum quidquam proprium habebat, sed suis divenditis faciebat pretium esse commune, sicut fecit Barnabas divendito agro suo.

1 LOquentibus autem illis ad populum, supervenerunt sacerdotes, & magistratus templi, & Sadducæi,

2 Dolentes quod docerent populum, & annuntiarent in Iesu resurrectionem ex mortuis :

3 Et injecerunt in eos manus, & posuerunt eos in custodiam in crastinum : erat enim jam vespera.

4 Multi autem eorum, qui audierant verbum, crediderunt : & factus est numerus virorum quinque millia.

5 Factum est autem in crastinum, ut congregarentur principes eorum, & seniores, & Scribæ in Ierusalem :

6 Et Annas princeps sacerdotum, & Caiphas, & Ioannes, & Alexander, & quotq

www.ourladyisgod.com
www.fatimamovement.com